ŞTIINŢA NUMERELOR

De

PAPUS

(Dr Gerard Encausse)

OPERA POSTUMĂ

decorată cu un portret

de

L. JOURNOT

f

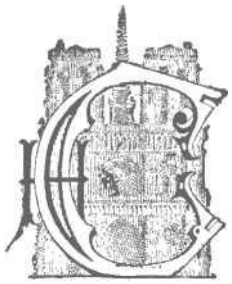

PARIS

FRAȚI ȘACORNAC

11, QUAI SAINT MICHEL, 11

DE ACELAȘI AUTOR

Tratat metodic de știință ocultă. 2 vol 100
Tratat elementar de știință ocultă 15

1934

ABC ilustrat al Ocultismului 50
Tarotul boem 35
Tarotul divinator 20
Reîncarnare 15
Ce se întâmplă cu morții noștri 15
Ce este ocultismul 10
Cum este făcută ființa umană .....?
Cartea norocului 8
Pentru a lupta cu vraja 3.50
Primele elemente ale morfologiei umane 4
Tratamentul extern și psihologic al bolilor nervoase 8
Louis Claude de Saint-Martin 15
Martines de Pasqually 15
Inaugurarea Lojei Velleda 15
Faust al lui Grethe 5
Primele elemente ale citirii limbii sanscrite 12

PH. ENCAUSSE: Papus, viața lui - a lui
munca 10

PA PI'S
DE LA
ENCAPSSE
(1865-1916)

CUPRINS

Pagini
Avertisment: Pu. ENCAUSSE V
INTRODUCERE 1

Teorie.

CAPITOLUL I. - Primele elemente de studiu 3
CAPITOLUL II. - Primele zece numere 7
1. Tabelul general al primelor zece numere 7
IL Primele zece numere și puterile lor 9
CAPITOLUL III. Analiza deceniului 11
CAPITOLUL IV. Constituția numerelor 30
I. Anatomie 30
II. Fiziologie 33
III. Psihologie 44
CAPITOLUL V. Teoria numerelor 54
CAPITOLUL VI. Numerele 58

Practic.

CAPITOLUL VII - Numerele și Cabala 65
CAPITOLUL VIII. - Numerele și norocul 83
CAPITOLUL IX. - Numere și date 85
CAPITOLUL X. -- Umbre și istorie 88
CAPITOLUL XI. - Numere și popoare 100
CAPITOLUL XII. - Numere și muzică 131

Textele.

CAPITOLUL XIII. - Numerele și ocultismul 137
I. D'ECKARTSHAUSEN; Numărul cuaternar 138
II. HOENE WRONSK[: System of Algorithm 152
III. H. de BALZAC: Numărul 157
IV. A. DESBARROLLES: Numerele 160
V. E. LEDOS: Numerele, relația lor cu Natura 169
VI. L. MICHEL, din Figanieres: Matematică vie 172
CAPITOLUL XIV. - Putere (numerele 173
CAPITOLUL XV. - Secțiunea secretă a numerelor 185

Apendice.

CAPITOLUL XVI. -- Bibliografie: PAUL CHACORNAC 204

566, - Impr. Jouve and Co., 15, rue Racine, Paris. - 7-1934

AVERTIZARE

Astăzi prezentăm publicului Ştiinţa numerelor. Am reconstituit manuscrisul folosind note şi documente culese de autor (1), care era deja foarte grav afectat de boala care avea să pună capăt unei activităţi fizice de peste treizeci şi trei de ani pe Pământ. Comandând o ambulanţă pe Front, dr. ENCAUSSE (Papus) s-a dedicat neîncetat răniţilor noştri dragi şi, cu siguranţă, fiind bolnav, a fost nevoit să părăsească Frontul... Prea târziu, vai!... La 25 octombrie 1916, dragul meu tată s-a prăbuşit pe treptele Spitalului Charité unde venise să-şi consulte colegul profesor SERGENT.

În mod curios, în acest spital, ca student la medicină, a făcut primul stagiu.
Nu există nicio îndoială că, dacă autorul Ştiinţei numerelor ar fi putut să-i pună ultimele tuşe, opera sa ar fi căpătat o importanţă mai mare. Totuşi, aşa cum este, această lucrare postumă va atinge scopul pe care PAPUS şi-l propusese: să pună ordine în studiul destul de obscur al Numerelor.
Pentru a oferi multor oameni ideea de a învăţa această ştiinţă superioară.
În sfârşit, să ajute, aşa cum spune el însuşi, câţiva discipoli rari să pătrundă secrete iniţiatice de cea mai mare valoare, dacă ştiu să înţeleagă sensul lor real...

Ph. ENCAUSSE.

Dorim să mulţumim aici domnului PAUL CHACORNAC a cărui erudiţie şi muncă răbdătoare au făcut posibil să ofere cititorului acestei lucrări postume a lui PAPUS o bibliografie cât se poate de remarcabilă.
Ph. E.

(1) Ca şi în cazul *Tratatului metodic de magie practică,* am făcut tot posibilul, folosind toate indicaţiile date de Autor, să prezentăm o lucrare satisfăcătoare cu unicul scop de a onora memoria celui care a fost, în acelaşi timp, un maestru şi un adevărat prieten.

PAUL CHACORNAC

ŞTIINŢA NUMERELOR

INTRODUCERE

Numărul este o fiinţă a planului spiritual. Are propriile sale legi particulare de construcţie şi evoluţie, iar studiul său este una dintre cele mai importante pe care ocultistul le poate urmări.

Dar înainte de a intra în acest studiu, este necesar să facem câteva distincții importante.

Primul este de a distinge studiul *cantitativ* al numerelor, așa cum este urmărit de matematicienii actuali, de studiul *calitativ* , așa cum a fost efectuat în centrele de inițiere ale antichității.

Această remarcă este, de altfel, generală pentru tot ce se referă la ocultism. Contemporanul zâmbește la gândul că numărul 4 ar putea acționa ca o ființă vie în planul „ideilor de forță" sau chiar că reprezintă, în lumea legilor, o cheie care deschide multe uși încă închise.

A doua distincție de stabilit este de a nu confunda Numerele *care* sunt ființe, cu *Figurile* care sunt *hainele lor*. Un bărbat îmbrăcat în verde, galben sau negru este întotdeauna el însuși. Un număr reprezentat de un caracter chinezesc, sau sans crit, sau roman, sau tipografie curentă este întotdeauna el însuși. Dar problema numerelor a confundat adesea problema numerelor.

În cele din urmă, ultima distincție care trebuie făcută este aceea că studiul numerelor cuprinde adaptări multiple. Este o adevărată lume intelectuală. Mulți autori și-au dedicat timpul acestui studiu.

Cartea antică cabalistică „The Sepher Jesirah" (1) tratează numerele și relațiile lor analogice. Toate școlile derivate din pitagoreici și neoplatoniști urmează aceeași cale.

CORNEILLE-AGRIPPA în Filosofia sa Ocultă (2) consacră aproape un întreg volum numerelor studiate calitativ și în corespondențele lor. Mai aproape de noi, LC DE SAINT-MARTIN (3) și ECKARTSHAUSEN (4) au lăsat și ei studii aprofundate pe acest subiect. ELIPHAS LEVI (5) și STA1';ISLAS DE GUAITA (6) precum și eu în ceea ce privește Tarot am abordat și această problemă (7).

Vom încerca să punem ceva ordine în acest studiu al numerelor. Aceasta este o introducere în lectura autorilor pe care vom căuta să o stabilim.

Puțină lumină în întuneric este singurul nostru scop.

Pentru a încerca să fim clari, vom proceda în etape. Studiul numerelor este, de fapt, atât de complex încât dacă cineva încearcă să facă filosofie, calcul și adaptări analogice în același timp, totul devine confuz și obscur.

Vom reveni așadar de mai multe ori asupra aceluiași subiect, de fiecare dată cu mai multe detalii, și astfel vom putea aborda succesiv diversele adaptări utile de cunoaștere.

(1) „Sepher Jesirah", cf. Cabala, de PAPUS. Anvers, sd gr. in-8.
(2) H. CORNEILLE-AGRIPPA, Filosofie ocultă sau magie. Paris, Cha-cornac, 1910-11, 2 vol. in-8.
(3) L. CL. OF ST-MARTIN, *Numele.* Paris, Chacornac,. 1913, în-8.
(4) ECKARTSHAUSEN, *Magia numerelor,* ed. I. Franceză *(în pregătire).*
(5) SF. DE G(JAITA, *Au seuil du Mystere.* Paris, Chamuel, 1891, in-8 (voirnote p. 112-113)
(6) ELIPHAS LEVI, *Scrisori către baronul Spedalieri.* Paris, Chacornac. 1932--1933, în-8, or. 1 și 2 (din 10). Aceste scrisori de mână erau în posesia doctorului Papus.
(7) PAPUS, Tarotul boemilor. Paris, sd gr. in-8.

TEORIE

CAPITOLUL I

ELEMENTE PRIMUL STUDIU

Nu trebuie să confundăm *numerele* , care sunt idei de forță, intermediari între planul vizibil și planul invizibil și *figurile,* care sunt hainele numerelor.

Scară și progresie. - Toate numerele emană din numărul Unu. Punctul de plecare al acestei emanații este în Lumina spirituală. Cu cât un număr se îndepărtează mai mult de numărul Unu, cu atât se cufundă mai adânc în materie, cu atât se apropie mai mult de numărul Unu, cu atât se ridică mai mult spre Spirit și Lumină.

Primele zece numere aparțin tărâmului Spiritului. Acestea sunt cele mai puțin

materializate.

Deci haideți să scriem imediat progresia dublă, pentru a ne obișnui cu ea:

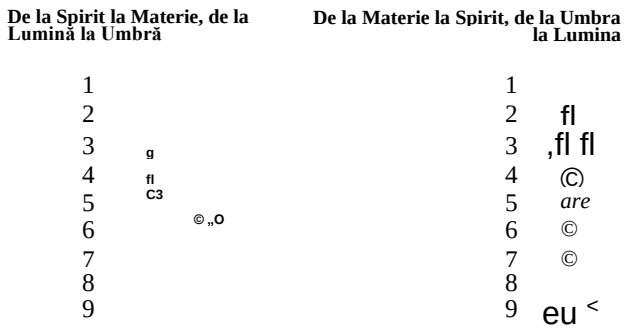

Numărul nu este important, ci doar direcția de progres trebuie luată în considerare.

Genul numerelor - Numerele sunt masculine și active, acestea sunt numere impare, sau feminine și pasive: acestea sunt numere pare. Numere active din seria primelor zece 1, 3, 5, 7, 9. Numere feminine sau pasive: 2, 4, 6, 8, 10.

Viața numerelor. - Relaţiile numerelor dintre ele şi reacţiile lor reciproce se manifestă prin *calcul.*

Calculul include două operații principale:

A. - Coborârea Spiritului spre materie incluzând ca operații: *adunarea* sau coborârea lentă, *înmulțirea* sau coborârea rapidă, pătratul numărului sau coborârea în plan astral, cubul numărului sau coborârea în planul material.

B. - Urcarea materiei spre spirit incluzand ca operatii: *scadere* sau urcare lenta si progresiva, dintre care progresia ascendenta: 9-8 7-6-5-4-3-2-1 este prima aplicare. Nouă minus unu este egal cu opt, opt minus unu este egal cu șapte etc.

Împărțire sau ascensiune mai rapidă cu eliminarea numerelor inutile.

Extragerea rădăcinii pătrate sau ascensiunea directă a Astralului într-un plan superior.

Extragerea rădăcinii cubice sau ridicarea din planul material într-un plan superior.

Aceste ultime două operațiuni sunt, de altfel, divizii accelerate.

Planurile. - Conform învăţăturii ezoterice, există trei planuri principale în toată creaţia:

1° Un plan superior sau interior numit în general plan divin sau spiritual.
2° Un plan intermediar numit în general plan vital sau astral.
3° Un plan inferior sau exterior numit în general plan corporal sau material.

Numerele simple și nedescompuse indică sau aparțin planului spiritual.

Numerele la pătrat se referă la planul astral.

Numerele ridicate la cub se referă la planul material.

Fiecare plan este reprezentat în toate celelalte, deoarece sângele (planul vital) și limfa (planul material) circulă în creier (planul fizic spiritual); astfel seria numerelor spirituale: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10, contine patratul lui 2 sau 4 si cubul lui 2 sau 8.

Egiptenii au imaginat aceste relații în faimosul lor triunghi de studiu.

Rădăcină spirituală sau esențială. - La rădăcina pătrată și cubică, LC DE SAINT MARTIN ADAUGĂ rădăcina *esențială* care se obține prin adunarea tuturor numerelor din Unitate la numărul luat în considerare. Deci 4 are ca rădăcină 1 plus 2 plus 3 plus

4 sau 10. Numărul 6 are ca rădăcină 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 = 21.

Numere cu mai mult de o cifră. - Numerele cu mai multe cifre fac obiectul unor observații speciale. În primul rând, ele pot fi reduse prin adăugarea elementelor lor constitutive la un număr. Aceasta este *Reducerea Teozofică* a LC A S AiN tM ARTiN , cunoscută de-a lungul antichității.

Să luăm numărul 427. Este format din trei cifre, 4, 2, 7. Adăugând 4 plus 2 plus 7, obținem 13. Adăugând 1 plus 3, obținem 4. Ceea ce ne oferă reducerea teosofică a lui 427. Cu alte cuvinte, 427 este mistic egal cu 4.

În acest caz, adăugarea servește la mutarea unui număr din materie în planul spiritual.

Lideri. - În orice număr cu mai mult de o cifră, este prima cifră din stânga care indică caracterul și familia spirituală a întregului număr.

Deci, în 427, este 4 care este cheia de familie a numărului, în timp ce în numărul 724, care este același inversat, este 7 care este liderul și marca familială.

Numerele simetrice. - Orice număr compus din mai multe cifre are numărul său simetric prin inversarea cifrelor.

Deci 41 are Pentru simetric 14; primul impar, al doilea par. 32 are 23 ca simetric, primul par, al doilea impar.

Numerele compuse din două sau mai multe cifre identice au doar ele însele ca simetrice.

Deci 22-33-44-333-555-, etc.

Luminile speciale se obțin prin adăugarea a două numere simetrice.

41 și 11 este egal cu 55
32 și 23 dau, de asemenea, 55.

Progresii ascendente si descendente . -- Scriind toate cifrele de la unitate la cifra premergătoare cifrei luate în considerare, obținem prin adunarea cifrelor de același rang în cele două progresii crescătoare și descrescătoare, cifra studiată.

Fie numărul 4

on ecrit Total 4
id.
id.

Fie numărul 7; scriem seria primelor 6 cifre:

1	7	
2	6	
3	5	
4	4	Total 7 pour toute la serie
5	3	
6	2	
7	1	

Același lucru este în mod natural valabil pentru orice număr

CAPITOLUL II

PRIMILE ZECE - NUMERE

§ 1

TABELUL GENERAL AL PRIMELOR ZECE NUMERE

Înainte de a aborda studiul rapid al fiecărui număr, este esențial să aruncăm o privire asupra setului primelor zece numere. Toate aparțin planului spiritual, dar trebuie știut că acest plan include trei centre, stadii sau progresii , așa cum se dorește să le numim.

Spiritual, Pur Spiritual în Spiritual	1 6 2 3 5 7.
Astralul Spiritualului *(pătrate)*	4 9
Material în spiritual *(cuburi)*	8
Noua serie	10

Spiritualul pur cuprinde un singur număr, unitatea.

Este calea directă către unirea cu Puterea divină.

Sub Unitate și în același plan spiritual (Spirituale în Spiritual), găsim:

A. - Pe partea ciudată . 3-5-7

B. - Pe partea egală . ..2 și 6.

În planul de dedesubt (Astralul spiritual), găsim 4, pătratul lui 2 și 9, pătratul lui 3. Știm că astralul este planul pătratelor.

În cele din urmă, în planul de mai jos (Material în spiritual), găsim 8, cubul de 2.

Aceasta este o primă clasificare a primelor zece numere.

Să nu uităm, însă, de neîncrederea pe care LC DE SAINT - MARTIN O INSPIRĂ în numărul 2, pătratele și cuburile sale, dar și numărul 5. Vom reveni mai târziu asupra acestui subiect.

Putem compara primul tabel cu următoarea diagramă împrumutată de la Wronski:

eu

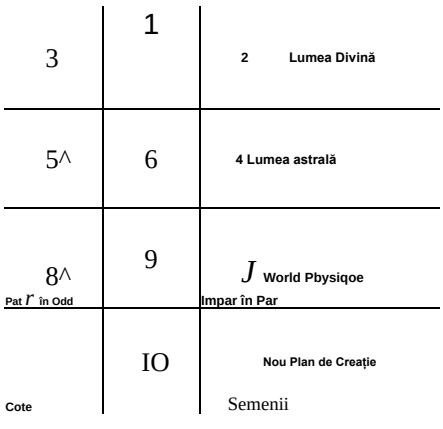

SMOCHIN. 1 .

care trebuie comparat cu cele zece Sephiroth ale Cabalei (1)

1. Puterea supremă.
2. Înțelepciune absolută.
3. Inteligență infinită.
4. Bunătate.
5. Dreptate sau rigoare.
6. Frumuseţe.
7. Victorie.
8. Eternitate.
9. Fertilitate.
10 Realitatea.

Acestea sunt primele idei pe care L. CL le-a dezvoltat. de SAINT - MARTIN ÎN următoarele pasaje:

„Există o împărțire a tabloului universal recunoscut de toți observatorii în ordinea adevăratei filozofii, este aceea prin care distingem regiunea divină, regiunea spirituală și regiunea naturală. De asemenea, este recunoscut că există o corespondență a regiunii divine atât cu regiunile spirituale, cât și cu cele naturale și că, în consecință, numerele ordinii divine trebuie să-și aibă reprezentanții și imaginile în aceste două regiuni. Dar cei care nu au cheia numerelor sunt expuși la o foarte mare neînțelegere atunci când doresc să stabilească sau să contemple aceste corespondențe.

principală a erorii lor vine din faptul că ei sunt ghidați în aceste speculații de luminile aritmeticii acceptate, unde numerele sunt recunoscute după multiplii lor sau după părțile lor analoge sau similare, și nu după proprietățile lor, deoarece aritmetica nu recunoaște aceste numere ca având alte proprietăți decât proprietățile convenționale dependente de voința omului.

A doua eroare este să vrem să închidem cele trei diviziuni de mai sus în trei decenii consecutive, astfel încât după treizeci să nu mai avem nevoie de celelalte numere.

În cele din urmă, a treia eroare este aceea de a dori să găsim în al doilea și al treilea deceniu aceeași serie de principii ca și în primul, pentru că găsim acolo, de fapt, aceeași ordine a numerelor și aceeași aliniere aritmetică. (2)

§ II.

PRIMELE ZECE NUMERE ȘI PUTERILE LOR.

Prima putere: Unitatea.

Puterile secunde: 4-7-8-10.

Puterile a treia: 3-6-9.

(Pentru înregistrare, numere proaste 2 și 5).

„Puterile secundare au un domeniu de acoperit pentru că se țin imediat de centru. Cele trei puteri se țin de ea doar indirect și nu au alt scop de îndeplinit decât cel al producerii formelor. Prin urmare, ele sunt mai

strânse decât puterile secunde. Ei nu au legea creatoare care aparține numai unității. Ei nu au dreptul administrativ care este încredințat puterilor secundare.

Ei au doar puterea de execuție și de operare care, fiind mereu aceeași (întrucât obiectul muncii lor nu se schimbă), se transmite de la o ființă la alta decât pe calea generației necesare. Deci toate faptele lor sunt egale.” (3).

În cele din urmă, pentru a încheia aceste considerații preliminare, reproducem mai jos diagrama noastră a generației aritmetice a primelor nouă numere. (4)

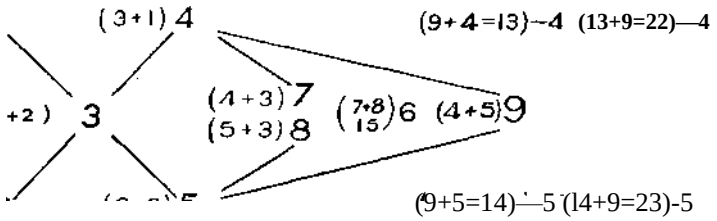

Fig. II.
GENERAȚIA ARITMETICĂ A PRIMELOR NOUĂ NUMERE

și o figură sintetică de Ch. Barlet despre relațiile primelor zece numere.

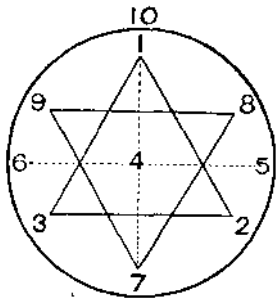

Fig. III.

CLEF DES RAPPORTS DES DIX PREMIERS NOMBRES

(1) ELIPHAS LEVI. *Elementele Cabalei, în zece lămâi.* Cf. *Cartea splendorilor.* Paris, Chamuel, 189.1, p. 235.

(2) L. CL. de SAINT-MARTIN, *Numbers.* Paris, Chacornac, 1913, in-8, p. 20.

(3) Cf. L. Cl DE SAINT-MARTIN, OUV-cit, p. 78.

(4) Cf. PAPUS, *Tratat elementar de știință ocultă.* Paris, Ollendorf, 1903, in-8, p. 51.

CAPITOLUL III

ANALIZA DECENULUI

După ce am aruncat o privire rapidă asupra diviziunilor studiului calitativ al numerelor și am analizat întregul prim Denariu sub diferite aspecte, vom aborda acum analiza fiecăruia dintre numerele care constituie acest prim Denariu.

Conform programului nostru, ne vom abține pe cât posibil de a aborda problemele metafizice și mistice care se referă la fiecare număr.

De asemenea, vom lăsa pentru moment detaliile care se referă la practica magică a Numerelor, aceste Puteri celebre după care aleargă tinerii studenți ai ocultismului și despre care nu este permis să scrieți fără voaluri.

Într-o secțiune specială vom oferi texte pe acest punct pe care cercetătorul va trebui să încerce să le explice după munca personală. Eseul nostru își propune doar să stabilească o Introducere în studiul numerelor; Nu te scutește de a citi lucrări clasice pe acest subiect.

Deci, să abordăm analiza fiecăruia dintre primele zece numere.

L'UNITE

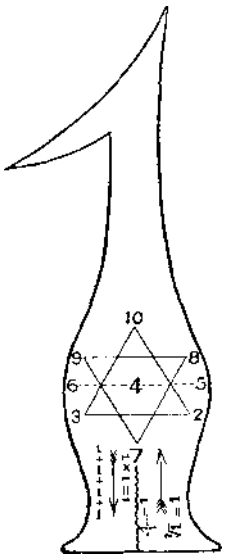

FIG. IV.

Sexe	Impair, actif, auto-createur.
Origine	Cachee ă l'etre humain.
Divisible ou Indivisible	Indivisible.
Son Carre	,. Le nombre lui-meme.
Son Cube	Lui-meme.
Rădăcina sa esențială	.
Numele Lui	L'UNITE.
Sens sefirotic.....	Puissance supreme.
Sensul numeric ezoteric	Sursa tuturor numerelor.
Corespondență geometrică	Punctul cunoscut spiritual.

Tarot ..... Prima carte: Magicianul, rezumatul jocului.
Astrologie ..... Principiul creator: Soarele, pivotul lumii.
Cabala ..... Scrisoarea Mamei: Aleph

UNITATE ÎN CELE TREI PLANURI.

Cei care au străbătut cariera numerelor vor putea admira aici cu ce înțelepciune luminoasă Providența își arată în fața noastră comorile sale și ne arată cum își face puterile să ajungă în diferitele regiuni. Ei vor recunoaște că numerele sunt ele însele fixe și finite în facultățile lor radicale, deși sunt infinite în jocul puterii lor și în nenumăratele emanații care pot și vor ieși veșnic din aceste facultăți radicale. Ei vor recunoaște că unitatea este singurul număr care, nu numai că nu depășește deceniul divin nici prin pătratul sau prin cubul său, dar chiar și care nu depășește propriul său secret sau propriul său centru și care concentrează în sine toate aceste operații - Ei vor recunoaște că atunci când această ființă se va transporta pe sine, fie în regiunea divină, fie în regiunea spirituală. fie în regiunea naturală, el se transportă acolo prin propriile facultăţi radicale, şi prin emanaţiile care le corespund; dar că planurile și proprietățile pe care le manifestă prin aceasta sunt mai presus de noțiunile materiale ale aritmeticii și nu-și pot păstra sensul brut și monoton. Ei vor recunoaște că, prin facultățile sale radicale și emanațiile care le corespund, această Ființă Unică își poartă viața și spiritul în cele trei regiuni și că, de atunci încolo, ei pot considera spiritual aceste trei regiuni ca pe un mare copac a cărui rădăcină rămâne mereu ascunsă în regiunea divină ca în pământul său matern, al cărui trunchi sau corp se manifestă în regiune, regiune și ramuri naturale, care se manifestă prin curgerea naturală, în regiunea spirituală și prin ramurile naturale . Ei vor recunoaște prin aceasta care este comerțul și uniunea activă care trebuie să domnească între aceste trei regiuni sau între aceste trei lumi, deoarece ele au o rădăcină comună, și pentru că există pătrate spirituale care se extind în regiunea naturală și cuburi naturale care se realizează în regiunea spirituală, în timp ce Unitatea divină, ca seva care produce totul și umple totul, operează în același timp și în concert cu rădăcinile sale spirituale și naturale, prin rădăcina ei proprie, în pătratul ei iar prin propriul cub, să învie acolo cuburile, pătratele și rădăcinile tuturor celorlalte numere și să le facă să opereze acolo, la rândul lor, fiecare după proprietățile și virtuțile sale.

Ei vor recunoaște că, deși singura ființă nu se transportă în toate aceste regiuni, totuși, prin influența rădăcinii sale, pătratului și cubului său, toate lucrările și toate producțiile sale spirituale și naturale par complete și toate îmbrăcate în acest caracter atât de expresiv al unității, care ne arată pe Dumnezeul nostru peste tot și pretutindeni concurența armonioasă a tuturor facultăților și puterilor sale (11).

„Unitatea”, spune Eckartshausen, „este însăși propria sa rădăcină, propriul său număr considerat ca unitate. Nu are loc nici un calcul în privința ei: numai în manifestarea forțelor sale, primul cuaternar se face prin forța sa triunică (2).

Unitatea din care se naște totul, care este izvorul tuturor lucrurilor, din care totul vine, care păstrează totul, care se revelează în toate lucrurile vizibile simțurilor, fără a fi ea însăși senzuală, care nu se schimbă niciodată, care umple totul, care este pretutindeni prezent și se manifestă într-o forță ternară" (3).

Unitatea conține toate numerele.

Unitatea își emană puterile numai prin adăugarea sa, singura sursă de creare a tuturor numerelor.

Unitatea are ca rădăcină pătrată, cubică și esențială, UNITATEA în sine.

Unitatea își distribuie influența în toate planurile.

NUMĂRUL DOI

OU -y-

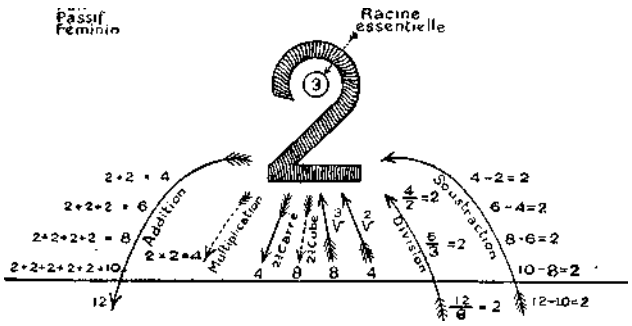

SMOCHIN. **V.**

Sexe	Pair, Feminin, Passif.
Origine	L'Unite repetee deux fois (Regie generale), 1'Unite devenue fraction | (L. C. DE SAINT-MARTIN).
Divisible ou Indivisible	Divisible en deux moities 1-1.
Son Carr6	4 (Pair).
Son Cube	8 (Pair).
Sa Racine essentielle	3 (1 Plus 2).
Son Nom	Le BINAIRE et aussi le Duel.
Sens SSphirotique	La Sagesse.
Signification numerale tsotărique	Reflet passif de 1'Unite. Source des erreurs mentales humaines.
Correspondances g6om6triques..	Deux points .. Deux lignes = Un angle |__

Diverse adaptări.

Tarot..... A doua lamă: Poarta Sanctuarului.
Astrologie ..... Luna **3.**
Cabala ..... scrisoarea Beth ₃

(1) Cf. L. CL. DIN S AiN tM ARTiN , lucrare citată, p. 23 25.
(2) DIN ECKARTSHAUSEN, *Învățăturile naturii.* Leipzig, 1794, p. 233.
(1) Ibid., p. 234.

LE NOMBRE TROIS

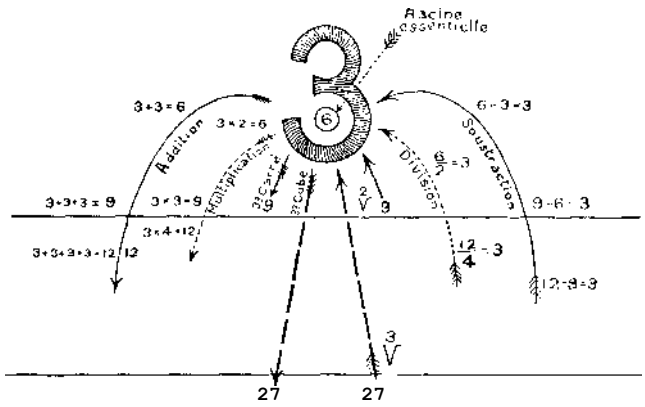

SMOCHIN. VI.

Sexe.....	Impair, Masculin, Actif.
Origine	L'unite repetee trois fois . •. 2 + 1.
Divisible ou Indivisible.....	Indivisible sans reste.
Son Carrd	9 (Impair).
Son Cube	27 (Impair).
Sa Racine essentielle	6.
Son Nom.....	le TERNAIRE.
Sens Sdphirotique	Intelligence infinie.
Signification numerale ăsotârique.	Premier terme de tonte creation (A - S - Th).
Correspondances g6om6triques...	Trois points . • . 1 + 1 + 1 : Le Triangle A

Diverse adaptări.

Tarot ..... A treia lamă: Natura - Isis - Urania.
Astrologie.. Cele Trei Mari Stele (Soare, Luna, Pământ) Pivotul Central. Zodiacul. Raiul Cuvântului.
Cabala.... litera Ghimel Nature.
Cele Trei Mame (ND W).

TERNARUL : 3 - 7 - 12 .

Șapte părți sunt constituite din două ternare, în mijlocul cărora se află Unitatea. Duodenarul este alcătuit din părți (ternare) opuse: trei prieteni, trei dușmani, trei vii care dau viață, trei care ucid, iar Dumnezeu, împăratul credincios, îi stăpânește pe toți din pragul sfințeniei sale.

Unitatea domină peste ternar, ternarul peste septenar, septenarul peste duoden (1).

Numărul 3 este întoarcerea la unitate, care părea ruptă de numărul 2. Prin unirea Fiului cu Tatăl se realizează Duhul Sfânt ; Acesta este motivul pentru care poate fi considerată ca înflorirea unității. Ea emană direct din ea, participă la virtutea ei și exprimă pace și fericire. Într-o privință, numărul 3 conține întreaga ființă și poate fi privit ca prima dezvoltare a ideii de a fi, care a fost una în principiu. Acest număr are multe reflexii în creație, în fluide, în culori și în forme (2).

(1) Cf. PAPUS, Cabala. Anvers. Ed. Lumen, 1929, p. 191, Trad. din Sepher Jesirah.@, Rem. gen.
(2) LACURIA (PFG), *Armoniile fiinţei exprimate prin numere,* Paris, Chacornac, 1899, volumul II, p. 300.

NUMĂRUL PATRU

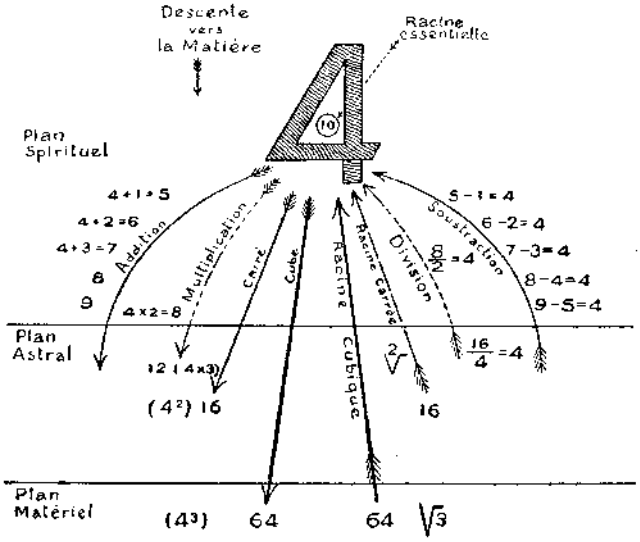

SMOCHIN. VII.

Sexe	Pair, Feminin, Passif.
Origine	L'Unite repetee quatre fois. . 2 x 2 ; 3 + 1.
Divisible ou Indivisible	Divisible par 2.
Son Carrd	16 (Pair).
Son Cube	54 (Pair).
Sa Racine essentielle	10.
Son Nom	Le QUATERNAIRE.
Sens Sdphirotique	Bonte.
Signification numdrale dsotdrique..	Premiere Octave de l'Unitd. Premiere creation renfermant sa graine, source d'une creation ulterieure.
Correspondances gdomdtriques	Quatre Points .:. 1+1 + 1+1.

Deux fois deux lignes = ||
Un triangle pointe
Un carre □
La Croix +

Adaptations dioerses.

Tarot .... Quatrieme lame : l'Empereur (Jupiter *if).*
Astrologie. La Croix Astrologique (Equinoxes et Solstices). Les quatre formes celestes du Sphinx.
Cabbale .. la lettre Daleth T, Autorite.

„Înmulțirea numărului 4", spune Eckartshausen, „extragerea rădăcinii sale, înmulțirea ei prin ea însăși și luarea în considerare a proporției tuturor numerelor rădăcinilor la numerele lor rădăcinii este cel mai mare secret al doctrinei numerelor. Aceasta este ceea ce găsim în toate scrierile secrete sub expresia: cunoașterea marelui cuaternar" (1).

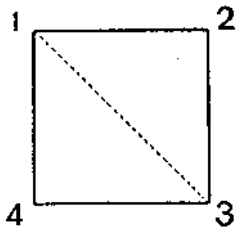

FIG. VIII.

Cuaternarul conform legii progresiei
(4 = 10)

(1) Ouvrage cite, p. 232

LE NOMBRE CINQ

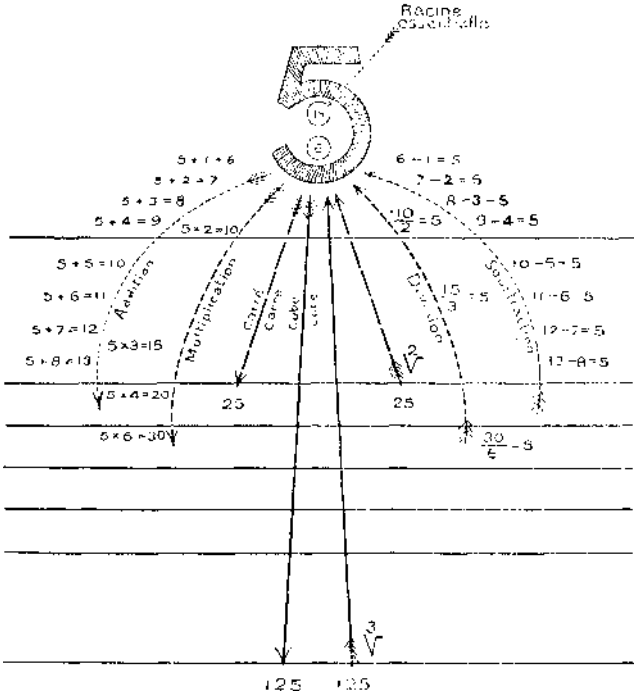

FIG. IX.

Sexe	Ciudat, masculin.
Origine	Unitatea a repetat de cinci ori. 2-4-3; 4+1. (Numărul lunii mai pentru LC DIN SAINT-MARTIN).
Divisible ou Indivisible	Indivizibil fără rest.
Son CarrG	25 (Impar).
Son Cube	125 (Impar).
Sa Racine essentielle	15 = 6.
Son Nom	Quinarul .
Sens Sdphirotique	Dreptate sau Rigoare.
Signification numerale 6soterique.	Pentagramă. Imaginea omului după cădere. Binar cuaternar. Cinci puncte. Triunghi și două linii. Pătrat ascuțit. Pentagramă (stea cu 5 colțuri)
Correspondances g6om6triques	*Diverse adaptări.*

Tarot A cincea lamă: Papa (Religie).
Astrologie Marte <+
Cabala litera He $_{n}$ - Viața (Religie).

LE NOMBRE SIX

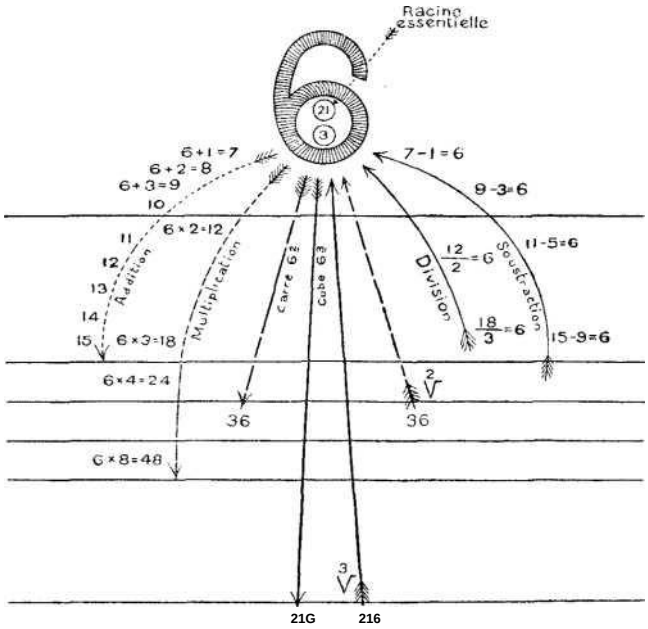

SMOCHIN. X.

	Chiar, feminin, pasiv.
Origine	Unitatea a repetat de șase ori. 3x2; 2x3;4 + 2;5 + 1.
Divisible ou Indivisible	Divizibil cu 2 și cu 3.
Son Carre.....	36 (Chiar).
Son Cube	216 (pereche).
Sa Racine essentielle	21 = 3.
Son Nom.....	Senarul .
Sens S6phirotique	Frumusețe.
Signification numerate esoterique.	Cele două ternare simetrice, hexagrama.
	Sase puncte :':
Correspondances geometriques	Două triunghiuri împletite
	Pătrat și două linii. Pentagrama indică
	Hexagonul

Diverse adaptări.

Tarot A șasea .... carte : Îndrăgostiții.
Astrologie..... Șase perioade creative.
Cabala. .....Litera Vau i (Legătura Universală).

Pentru cei inițiați, SENAIRE a fost numărul perfect prin excelență. Ei l-au atribuit Naturii și au reprezentat-o mai ales prin Hexagramă.

Ei au mai spus că 6, un număr perfect, a fost un număr circular și acest lucru este corect, deoarece transferul razei la circumferință repetat de șase ori, dă Hexagonul și permite construirea Hexagramei (1).

Numărul 6 coboară genealogic de la unitate prin 3. Este perechea de 3 care s-a dublat, iar armonia lui 2 este triplă.

Întotdeauna în echilibru, în toate grupele sale, este numărul perfect al pitagoreenilor, tipul de proporție și frumusețea naturală (2).

(1) 6, numărul zilelor creației, lucrare divină, este și numărul zilelor săptămânii, munca umană, 6 x 6 = 36, numărul cuvântului separare (diferențierea luminii de întuneric). BDL = 36, rădăcină a numelui *pietrei prețioase* și chiar a arborelui fericit al paradisului pământesc *Bdellium;* Acest copac este udat de cele 4 râuri din partea *de est* a Edenului, sau 36 x 4 =. 144, *propoziția primitivă, orientală, prima revelație.* Dacă înmulțim 36 sau pomul pietrei prețioase, cu 6, adică printr-o nouă lucrare umană, în opoziție cu binecuvântarea providenței indicată de numărul celor 4 râuri, avem 216 sau cubul de 6, număr al leului Arias, care semnifică posesia personală, spiritual iubirea propriei excelențe. Cf. Thomas (Edme), *Istoria orașului antic Autun,* Paris, 1846, in-4, p. XVII. Această notă este de la Abbe Devoucoux (Redactor).

(2) LACURIA (PFG), *Armoniile ființei exprimate prin numere,* Paris, Chacornac, 1899, volumul II, p. 300.

LE NOMBRE SEPT

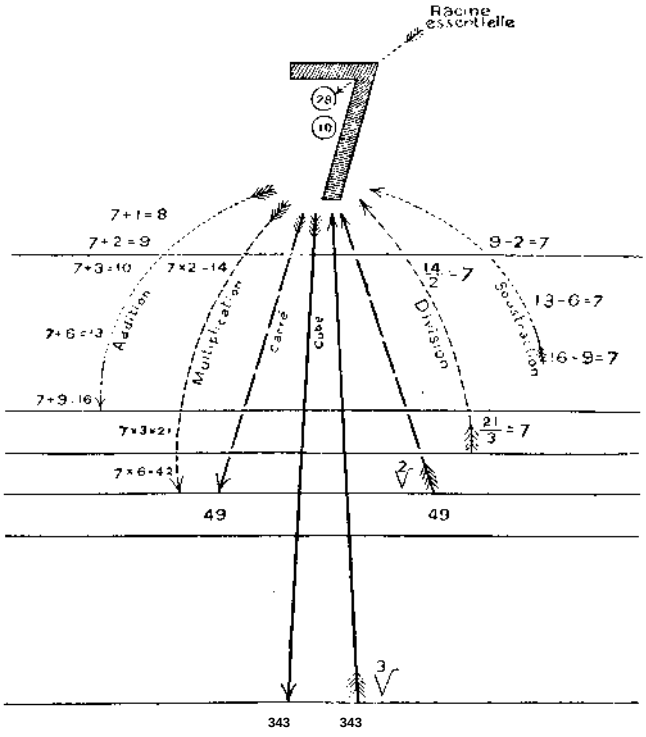

FIG XI.

Sexe	Impair, Masculin.
Origine	Unite repetee sept fois : • 64-1; 5 + 2 ; 4 + 3. =:
Divisible ou indivisible	Indivisible sans reste.
Son Carrd	49 (4e dizaine impaire). Symetrique du carre 94.
Son Cube	343 (34e dizaine impaire). Symetrique du cube : 343. 28 = 10 = 1.
Sa Racine essentielle	
Son Nom	Le SEPTENAIRE.
Sens S6phirotique	Victoire.
Signification numGrale 6sot6rique.	Deux Ternaires au milieu desquels se tient l'Unite. L'U- nite au 2e Octave.
Correspondances gâomâtriques	Etoile ă Sept Pointes Hexagramme Pointe Carre surmonte du triangle □

Adaptations diverses.

LE NOMBRE SEPT

Tarot..... A şaptea lamă: Carul (Victoria).
Astrologie... Cele şapte stele în mişcare. Săptămâna (trimestrul lunii *).*
_ .. . (Zain 5. Literă dublă. Proprietate.
uanoaie.... j **Cele sapte litere duble-**

Există trei sisteme septenare

Sistemul septenar fizic.
Sistemul septenar astral.
Sistemul septenarului psihic.

Sistemul septenar fizic este scris ca 6 + 1 şi este reprezentat de două triunghiuri împletite care conţin unitatea în centrul lor. Este sigiliul lui Solomon care dă cheia circulaţiei forţelor divine în natură. Este, de asemenea, caduceul lui Hermes format din doi şerpi, fiecare făcând trei rotiri în jurul baghetei sacre. În cele din urmă, steaua cu şapte colţuri este cea care dă cheia lumii globurilor.

Sistemul septenar astral este scris ca 5 + 2. Se referă în principal la om

pe planul pământesc. Este pentagrama cu culoarea sa dublă albă și neagră indicând polarizarea pozitivă și polarizarea negativă. Este mâna omului și dubla sa polarizare dreapta și stânga; este steaua pozitivă care domină semiluna negativă.

Sistemul psihic este scris ca 4 + 3. Indică victoria definitivă a Spiritului asupra materiei. Este triunghiul cu vedere la pătrat (originea Piramidelor); este triunghiul cu vedere la Tau egiptean; este în cele din urmă triunghiul care vine să-și îmbine vârful cu extremitatea liniei verticale și baza sa cu linia orizontală a crucii răscumpărătoare.

Când abordăm aplicarea septenarului la orice ordine de cunoaștere, trebuie să știm cu ce fel de septenar avem de-a face și dacă este soiul 6 + 1, soiul 5 + 2 sau soiul 4 + 3 pe care urmează să îl folosim. De asemenea, este necesar să știm dacă urcăm spirala evoluției, caz în care cel mai mare număr este întotdeauna plasat pe primul loc (ca în exemplele de mai sus), sau dacă, dimpotrivă, coborâm spirala involuției, caz în care seria devine 1 + 6, 2 + 5 și 3 + 4 (1).

OBSERVAȚII. - Septenarul este întotdeauna un 1 derivat și rămâne obscur dacă nu determinăm cele două ternare constitutive și Unitatea de sinteză.

Sistemele septenare sunt adesea produse de trei Ternari, două dintre ale căror elemente se unesc într-unul singur:

Exemplu: Sus. Mediu. Jos. (Începând ternar).

High in High t Mijloc în vârf (ternarul de sus. Jos în Sus)				
Înalt în mijlocul j Mijloc în mijlocul terenului	5		Analiza mijlocului	2-a ternar .
Scăzut în mijloc)				
Sus în jos \ Mijloc în jos	1 3	a treia	analiză ternară .	
Jos în Jos. '				

Mijloc în partea de sus și Top în mijloc se îmbină.

De jos la mijloc și de la mijloc la jos, la fel.

Cele Trei ternare sunt astfel reduse la un Septenar.

Aceasta este cheia Constituției celor șapte principii ale omului printre chinezi și hinduși.

(1) Numărul 7 se poate referi la trei dintre atributele divine; la ideea de ființă a cărei dezvoltare este cea mai mare, la sfințenie al cărei atribut este al șaptelea și ultim, la libertatea care este numai la ființele cu șapte facultăți și al cărei câmp principal de acțiune este dublu septenar al binelui și al răului.

ACURIA (PFG). *Armoniile ființei exprimate prin numere,* Paris, Chacornac, 1899, volumul II, p. 301.

LE NOMBRE HUIT

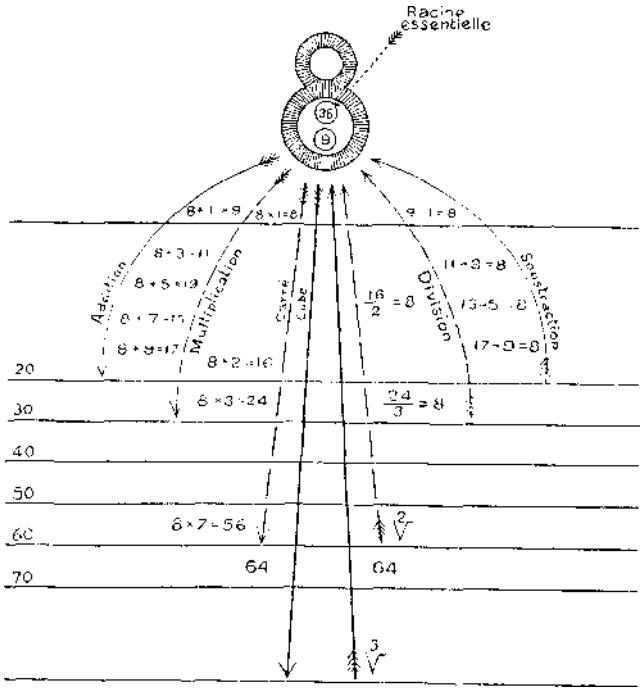

SMOCHIN. XII.

Sex .... Chiar, pasiv, feminin.
Origine ..... Unitatea a repetat de opt ori. 2+6; 3 + 5; 4 + 4.
Divizibil sau Indivizibil ..... Divizibil cu 2 și cu 4.
Piața Lui..... 64 (Chiar).
Cubul lui ..... 512 (pereche).
Rădăcina sa esențială 36-9:
Numele Lui ..... OCTONAR.
Simțul safirotic ..... Eternitate.
Sensul numeric ezoteric. Binar de octava a 3-a. Perfecțiunea Formei.
Corespondențe geometrice.... Două pătrate
Crucea dublă

Diverse adaptări.

Tarot..... A opta lamă: Justiție.
Astrologie ..... Cele opt centre ale lumii (Sepher Jesirah).
Cabala ..... Heth litera n

NUMĂRUL NOUĂ

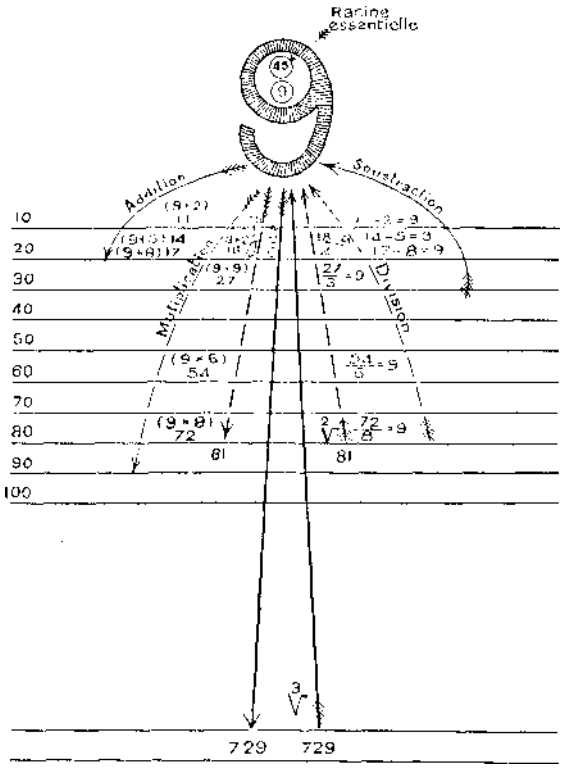

SMOCHIN.

Sex...	XIII.	Ciudat, masculin.
Origine		Unitatea a repetat nouă zile. 8 +1; 2 + 7;3 + 6;4 4-5.
Divizibil sau Indivizibil.....		Divizibil cu 3.
Piața Lui		81 (Impar).
Cubul lui		729 (Impar).
sa esențială.....		45-9.
Numele Lui		Novenarul .
Simțul sedfirotic		Fertilitate.
Semnificația numărului ezoteric.		Numărul de materie.

Ternarul (a 3-a octava) Trei triunghiuri A

Corespondențe geometrice .... Două pătrate ascuțite
Cercul nu indică O

Diverse adaptări.

Tarot.....	Neuvieme lame : 1'Ermite.
Astrologie	Jupiter
Cabala	Lettre Teth-^

Numărul 9 urcă unitatea cu 3; este 3 dezvoltat și înmulțit de la sine și, întrucât 3 era deja ființa readusă la unitate prin iubire, acesta a revenit la 1 x 1 care rămâne întotdeauna prima unitate. Acest număr al iubirii și fericirii se reflectă doar pe cer în cele nouă coruri de îngeri (1).

Nonarul este numărul de generație, mister și inițiere, deoarece inițierea este o generație spirituală, sau regenerare, și toată generația, materială sau spirituală, se realizează în mister. Mai putem spune că iniţierea constă în pătrunderea conştientă a ceea ce este ascuns de profan .

Există nouă grade în inițiere, care sunt, ca să spunem așa, cele nouă etape în care omul se oprește pentru a contempla calea parcursă și se pregătește să urce un nivel superior (2).

(1) LACURIA, op. Citat, p. 301.
(2) J. TABRIS, *The Initiatory Qabbalah,* Paris, L'initiation, nr. 10, iulie 1897, p. 46.

NUMĂRUL ZECE (1)

Sexe .. .. Feminin, Pair, Passif.
Origine L'Unite repetee dix fois. 8 + 2; 7 + 3 ; 6 + 4 ; 5 + 5.

1 + 2 + 3 + 4 (PYTHAGORE).
1 -j- 3 + 6 (MOÎSE, Evangiles, Archeometre).

Divisible ou Indivisible	Divisible par 2 et par 5.
Son Carr6	100
Son Cube	1000
Sa Racine essentielle	55-10.
Son Nom	Le DENAIRE.
Sens Sdphirotique	Realite.
Signification numerale gsotârique.	L'Unite agissant comme nombre pair (R. SCHWALLER). Commencement d'une nouvelle serie totale (Tarot).
Correspondance g^omâtrique	Le Cercle pointe 0

Diverse adaptări.

Tarot	Sfinxul.
Astrologie	Mercur Ș
Cabala	scrisoarea '

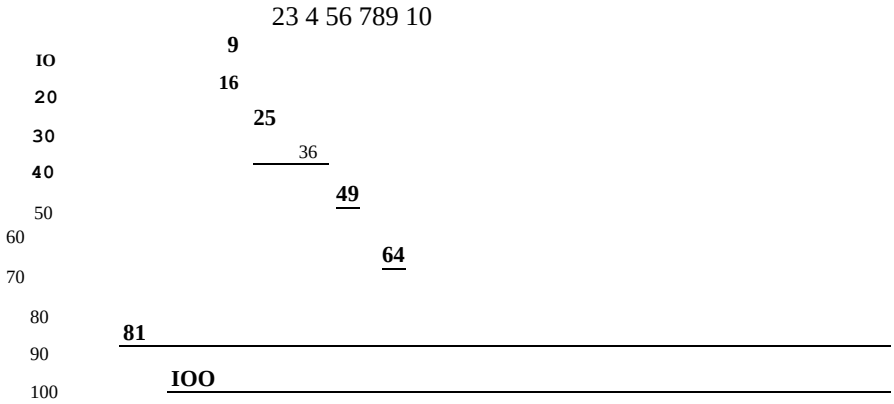

SMOCHIN. XIV.

PĂTRAȚELE PRIMELOR ZECE NUMERE

(1) 10 însumează toată lucrarea exterioară a lui Dumnezeu, a cărei vârf este J.-C. LACURIA, OUV. Citat, p. 304.

CAPITOLUL IV

CONSTITUȚIA NUMERELOR

Așa cum Universul și Omul sunt constituite din Trei Principii, Numerele au, la fel, un triplu sens, cu diverse adaptări la diferitele planuri. Din punct de vedere al constituţiei lor, Numerele au: 1° o structură, corespunzătoare Anatomiei; 2° o organizare, corespunzătoare Fiziologiei și 3° o filozofie, corespunzătoare Psihologiei. Deci vom lua în considerare fiecare dintre aceste trei aspecte. Aici este primul.

§1.

ANATOMIE.

Anatomia numărului ne arată cum este construit, care sunt organele sale constitutive și care este locul lui în seria sa, deoarece anatomiei personale se adaugă anatomia comparativă, care îi determină familia și rasa.

Un amator de studii de numere, domnul Boos, din Roma, a făcut o remarcă interesantă. Dacă orice număr este scăzut din valoarea sa numerică , restul este întotdeauna 9 sau un multiplu al lui 9.

Să luăm numărul 127. Adunând cele trei cifre care alcătuiesc acest număr, 1 + 2 + 7, ne dă numărul, 10. Scăzând 10 din 127, ne dă 117, care ne dă 9 când adunăm cele trei cifre, 1 + 1 + 7.

Această metodă poate duce la căutarea celor trei principii care constituie un număr.

Spiritul numărului se obține prin adunarea cifrelor sale constitutive: astfel 127 are spiritul lui 10, rezultatul adunării: 1 + 2 + 7.

Corpul acestui număr este 9: deoarece 3, 6 sau 9 sunt numerele materiei și le putem combina după cum dorim, le găsim întotdeauna; Așa își schimbă materia aspectul, dar se regăsește întotdeauna în corpuri vii identice cu ea însăși.

Este ușor să găsim astralul numărului care ne interesează. Aceasta este ceea ce rămâne atunci când scoatem Duhul 10 și corpul 9, adică 127 minus 19 sau 108.

În rezumat: spiritul unui număr este dat prin adăugarea cifrelor constitutive. Pentru 127 spiritul este 10.

Corpul unui număr este dat prin adăugarea numărului care rămâne atunci când spiritul numărului este îndepărtat.

Pentru 127, dacă luăm 10, ne rămâne 117, a căror adăugare a cifrelor dă 9.

Numărul astral este ceea ce rămâne atunci când spiritul și corpul fizic sau materia au fost îndepărtate. Pentru 127, este acest număr minus spiritul 10 și materia 9 sau 108. Observăm că astralul este întotdeauna mai mare numeric decât celelalte elemente.

Fie numărul 127. Avem:

Spiritul numărului. .10
Numărul astral. .108
Materia sau corpul Numărului 9
Total 127

Să luăm orice număr din trei cifre, să spunem 823.
Vom face anatomia, o disecăm.
Pentru a face acest lucru, formăm mai întâi suma cifrelor 8 + 2 + 3 = 13.
13 este Duhul numărului.
Scădem 13 din 823. Asta rămâne 810,
Adunând cifrele acestui ultim număr, obținem 8 + 1 + 0 = 9.
Extragem din nou 9 din 810 și obținem 801.
Acum putem stabili constituția numărului nostru 823.
Acest număr este format din:
13, ca Duh.
801, ca Astral.

9, ca corp.

Notă specială.

Toate numerele fără excepție, când a fost extrasă suma cifrelor lor, lasă ca rezultat un număr a cărui sumă a cifrelor este 9; numărul materiei și ultimul termen al seriei 3-6-9.

Numărul pe care îl considerăm astral al numărului face și 9 prin adăugarea cifrelor sale. Întrucât această întrebare ni se pare nouă și a făcut obiectul unor studii personale, dăm câteva exemple:

Primele 10 numere sunt Spirit. Ei nu au nici corp fizic, nici corp astral.

De la 10 la 19, numerele au o singură Minte și un singur Corp; nici astral.

		Mintea	Corpul
10	.....	1	9
11	.....	2	9
12	.....	3	9
13	.....	4	9
14	.....	5	9
15	.....	6	9
16	.....	7	9
17	.....	8	9
18	.....	9	9
19	.....	10	9

De la 20, Numerele au un Spirit, un Trup și un Astral. Iată câteva dintre ele:

20	Spirit	Corp	Astral
.....	2	9	9
21	3	9	9
22	4	9	9
23	5	9	9
24	6	9	9
30	3	9	18
31	4	9	18
40	4	9	27
50	5	9	36
51	6	9	36
60	6	9	45
61	7	9	45
70	7	9	54
71	8	9	54
100	 1	18	81
1000	 1	27	972

FIZIOLOGIE.

Fiziologia numerică constă în studierea acțiunii reciproce a organelor care intră în constituirea unui număr, apoi aceeași acțiune asupra celorlalte numere și asupra organelor care constituie aceste alte numere.

Legea care guvernează acest al doilea aspect al constituirii numerelor este *Legea Ternarului* care este o lege generală (1).

Cei trei termeni care alcătuiesc ternarul sunt

I° Un termen activ;

2° Un termen pasiv

3° Un termen neutru rezultat din acțiunea primilor doi unul asupra celuilalt.

Deoarece această lege trebuie să se aplice peste tot, să căutăm numerele care, acționând unele asupra altora, produc 3.

Aceste numere sunt 1 și 2, deoarece 1 + 2 = 3.

În același timp, putem înțelege semnificația primelor trei numere.

Numărul 1 reprezintă Activul.

Numărul 2 reprezintă pasivul.

Cifra 3 reprezintă Reacția Activului asupra Pasivului.

După metoda analogică, puteți înlocui cuvântul ACTIV cu cifra 1 care reprezintă toate ideile guvernate de acest principiu, adică Omul, Tatăl divin, Lumina, Căldura etc. etc... etc... in functie de daca il consideram intr-una sau alta din cele 3 lumi.

Lumea materială	La Lumiere, l'etat gazeux.
Lumea morală sau naturală	L'Homme.
Lumea metafizică sau arhetip:	Dieu le pere.

Același lucru este valabil și pentru cuvintele: PASIV pe care îl puteți înlocui cu 2 și NEUTR cu 3.

Vedeți că calculele aplicate numerelor se aplică matematic ideilor din știința antică, ceea ce face ca metodele sale să fie atât de generale și, prin urmare, atât de diferite de metodele moderne.

Tocmai am prezentat aici elementele explicației ROTA (1) a lui Guillaume Postel.

Acum este vorba de a arăta că ceea ce am spus până acum despre numere a fost cu adevărat aplicat în antichitate și nu este tras în întregime din imaginația noastră .

Aceste aplicații le găsim mai întâi într-o carte ebraică a cărei vechime nu o contestă domnul Franck însuși (2), Sepher Jesirah, din care am făcut prima traducere franceză (3). Dar, deoarece această carte este în principal cabalistică, preferăm să îi citățm pe filosofi antici:

„Esența divină fiind inaccesibilă simțurilor, să o caracterizăm, nu limbajul simțurilor, ci cel al spiritului; să dăm inteligenței sau principiului activ al Universului numele de monada sau unitate, pentru că este întotdeauna aceeași; la materie sau la principiul pasiv cel al diadei sau al multiplicității; pentru că este supusă tot felul de schimbări în lume, în cele din urmă cea a triadei, pentru că este rezultatul inteligenței și materiei” (4).

„Să-mi fie suficient să spun că, așa cum Pitagora l-a desemnat pe Dumnezeu cu 1, materia

cu 2, el a exprimat Universul cu 12, care rezultă din unirea celorlalți doi" (5).

Știm că doctrina lui Pitagora le rezumă pe cea a egiptenilor, stăpânii săi; cele ale evreilor și ale indienilor și, în consecință, ale întregii antichități; Acesta este motivul pentru care îl citățm de preferință pe acest filosof ori de câte ori este vorba de elucidarea unui punct al Științei antice.

Cunoaștem semnificația pe care anticii l-au dat numerelor 1, 2 și 3; Acum să ne uităm la câteva dintre celelalte numere.

Cuaternarul aduce în unitate termenii 1, 2, 3 despre care tocmai am vorbit. Iată un exemplu

Tatăl, Mama și Copilul formează trei termeni în care Tatăl este activ și răspunde la numărul 1; Mama este pasivă și răspunde la numărul 2. Copilul nu are sex, este neutru și răspunde la 1 plus 2, adică la numărul 3.

Care este Unitatea care conține în sine cei trei termeni?

Aceasta este Familia.

tată
Mere Famille
Enfant

Aceasta este compoziția Cuaternarului - un ternar și Unitatea care îl conține.

Când spunem o Familie, enumerăm într-un singur cuvânt cei trei termeni din care este compusă, de aceea Familia reduce pe 3 la 1, sau pentru a vorbi limba științei oculte, Ternarul la Unitate.

Explicația pe care tocmai am dat-o este, credem, ușor de înțeles. Puțini sunt însă cei care ar fi putut înțelege înaintea acestui exemplu următoarea propoziție, luată dintr-o carte veche ermetică: *pentru a reduce Ternarul prin intermediul Cuaternarului la simplitatea Unității* (6).

Dacă înțelegem bine cele de mai sus, vom vedea că 4 este o repetare a unității și că trebuie să acționeze așa cum acționează unitatea.

Deci, în formarea lui 3 cu 1 plus 2, cum se formează cei doi?

Prin unitatea care se opune astfel 1/1 = 2

Așa că vedem în progresia 1, 2, 3, 4

Prima unitate 1

Atunci o opoziție 1/1 =2

Apoi acțiunea acestei opoziții asupra unității: 1 + 2 = 3

Apoi revenirea la o unitate de ordin diferit a unei alte octave, dacă îndrăznim să ne exprimăm astfel:

Ceea ce dezvoltăm ni se pare de înțeles; Cu toate acestea, întrucât cunoașterea acestei progresii este unul dintre cele mai obscure puncte ale științei oculte, vom repeta exemplul familiei.

Primul principiu care apare în familie este Tatăl, unitatea activă 1
Al doilea principiu este Mama, care reprezintă unitatea pasivă 2
Acțiunea reciprocă, opoziția produce al treilea termen, Copilul 3
În cele din urmă, totul revine într-o unitate activă de ordin superior, Familia 4

(1) Pentru o explicație a acestui termen, vezi lucrările lui Postel, Christian și mai ales Eliphas Levi.
(2) FRANCK *Cabala.* Paris, Hachette, 1863.
(3) PAPUS, *Tratat metodic de știință ocultă,* ediție nouă. Paris, sd1928, 2 vol. gr. in-8.
(4) *Doctrina pitagoreenilor. Călătoria Anarhaziei,* or. III, p. 181 (ediția 1809).
(5) FABRE D'OLIVET, *versurile de aur ale lui Pitagora.* Noua editie. Paris, sd (1928).
(6) RP ESPRIT SABATHIER, *Umbra ideală a înțelepciunii universale.* Paris, 1679; Ediție nouă , Paris, Chamuel, 1897.

Această familie va acționa ca tată, principiu activ asupra unei alte familii, nu pentru a da naștere unui copil, ci pentru a da naștere castei din care se va forma tribul, o unitate de ordin superior.

Geneza numerelor s-ar reduce așadar la aceste patru condiții și, întrucât, conform metodei analogice, numerele exprimă întocmai ideile, această lege este aplicabilă ideilor.

Iată cei patru termeni:

Unitate sau întoarcere la Unitate	Opoziţie Antagonism	Acțiune de opoziție asupra unității
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
(1)	(2)	(3)

Am despărțit prima serie de celelalte pentru a arăta că este completă în patru termeni și că toți termenii următori doar repetă într-o altă octavă aceeași lege.

Pe măsură ce vom descoperi în această lege una dintre cele mai bune chei pentru a deschide misterele antice, o vom explica în continuare aplicând-o la orice caz particular - dezvoltarea socială a omului, de exemplu:

Unite ou retour ă l'Unite	Opposition Antagonisme	Resultat de cette opposition Distinction
1. La premiere molecule	2. Opposition ă cette	3. Resultat. -- Enfant.
4. Unite d'ordre superieur -- La famille resumant les trois termes precedents	5. Opposition entre les familles -- Rivalites de familles	6. Distinction entre les familles. -- Castes
7. Unite d'ordre superieur --La tribu resumant les trois termes precedents	8. Opposition entre les Tribus	9. Distinctinction entre les Tribus. -- Nationalites

Această lege pe care am dat-o în cifre, adică într-o formulă generală, poate fi aplicată în multe cazuri particulare.

Dar nu observăm ceva special în aceste numere? Ce înseamnă semnele iotll2 de la sfârșitul primului nostru exemplu?

(1) (2) Î)

Pentru a ști acest lucru, trebuie să spunem câteva cuvinte despre operațiile folosite de antici asupra numerelor.

Două dintre aceste operații sunt esențiale de cunoscut.

1° Reducerea teosofică;

2° Adaosul teosofic.

1° Reducerea Teozofică constă în reducerea tuturor numerelor formate din două sau mai multe cifre în numere dintr-o singură cifră și aceasta prin adăugarea cifrelor care compun numărul până când rămâne una singură.

Deci: 10 = 1 + 0 = 1 11 = 1 + 1 = 2 12 = 1 + 2 = 3 și pentru mai multe numere compuse, cum ar fi 3.221 = 3 + 2 + 2 + 1 = 8, sau 666 = 6 + 6 + 6 = 18 și, deoarece 18 = 1 + 6, numărul 6 = 6 + 6 = 6.

De aici rezultă o considerație foarte importantă, că toate numerele, oricare ar fi ele, sunt doar reprezentări ale primelor nouă cifre.

Deoarece primele nouă cifre, după cum se poate vedea din exemplul anterior, sunt doar reprezentări ale primelor patru, toate numerele sunt reprezentate de primele patru.

Acum aceste primele patru numere sunt doar diferite stări ale Unității. Toate numerele, oricare ar fi ele, sunt doar diverse manifestări ale Unului.

2° Adăugarea teosofică:

Această operație constă, pentru a cunoaște valoarea teosofică a unui număr, în adunarea aritmetică a tuturor cifrelor din unitate la acesta.

Astfel, numărul 4 este egal în adunare teosofică 1 + 2 + 3 + 4 = 10.
Numărul 7 este egal cu 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 = 28.
28 se reduce imediat la 2 + 8 = 10.
Dacă doriți să umpleți un algebriist de uimire, prezentați-i următoarea operație teosofică:

4 = 10
7 = 10
Deci 4 = 7

Aceste două operații, reducerea teosofică și adăugarea, nu sunt greu de învățat. Ele sunt esențiale de cunoscut pentru a înțelege scrierile ermetice și reprezintă, după cei mai mari maeștri, calea pe care o urmează natura în producțiile sale.
Să verificăm matematic propoziția pe care am citat-o mai devreme.
Reduceți ternarul prin intermediul cuaternarului la simplitatea unității.

Ternar = 3 Cuaternar = 4
3 + 4 = 7

prin reducerea teosofică.
7 = 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 = 28 10
prin adăugare teosofică și reducerea totalului;
În sfârșit: 10 = 1 + 0 = 1
Prin urmare, operațiunea va fi scrisă după cum urmează:
4 + 3 = 7 = 28 = 10 = 1
4 + 3 = 1
Acum să luăm mai întâi figura de exemplu dată:

1	2.	3.
4	5.	6.
(7 1.)	(8 2.)	(3)

și haideți să facem câteva observații cu privire la el folosind calcule teosofice.
Observăm mai întâi că unitatea reapare, adică ciclul începe din nou după trei progresii 10/1 11/2; 10, 11, 12 etc., redus teosofic, nasc din nou 1, 2, 3 etc. (1).
Aceste trei progresii reprezintă CELE TREI LUMI în care totul este conținut.
Observăm apoi că prima linie verticală 1, 4, 7, 10, pe care am considerat-o ca reprezentând Unitatea la diferite octave, o reprezintă într-adevăr, deoarece:

1 = 1
4 =1+2 + 3 + 4 = 10 = 1

7= 1 + 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 = 28 = 10 = 1 10= 1
13 = 4 = 10 = 1
16 = 7 = 28 = 10 = 1

Putem astfel continua progresul spre infinit si verifica aceste celebre legi matematice pe care le vom trata, nu avem nicio indoiala, ca fiind mistice, din lipsa de a intelege scopul lor.
Îi sfătuim pe cei care cred că acestea sunt vise nebuloase să citească lucrările de fizică și chimie ale lui Louis Lucas (2) unde vor găsi legea anterioară desemnată sub

denumirea de serie și aplicată demonstrațiilor experimentale de chimie și biologie.

De asemenea, îi sfătuim, dacă Chimia și Fizica nu li se par suficient de pozitive, să citească lucrările de matematică ale lui Wronski (3) asupra cărora Institutul a făcut un raport foarte favorabil, o lucrare ale cărei principii sunt extrase în întregime din Știința antică sau Știința Ocultă. Iată un tabel de generare a numerelor care poate explica perfect sistemul lui Wronski:

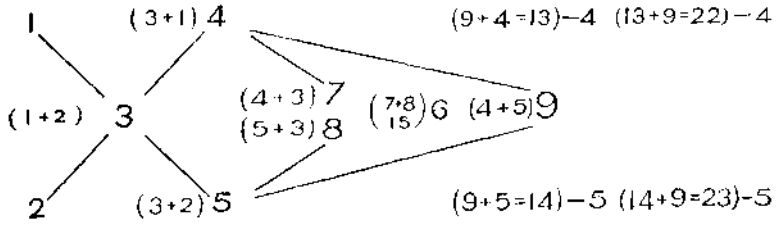

Fig. XV.

Vedem în acest tabel aplicarea legii numerice, 1, 2, 3, 4 etc... despre care am vorbit deja atât de mult.

1 și 2 dau naștere la 3 și din aceste trei numere toate celelalte ajung până la 9 după aceleași principii. De la 9 încolo, toate numerele, oricare ar fi ele, sunt reduse, prin reducere teosofică, la numere de o singură cifră.

Numerele sunt altfel aranjate în coloane, dintre care trei sunt principale și două secundare și le indicăm folosind numere de diferite dimensiuni.

Coloana principală **1** - **4** - (13) **4** - (22) **4** - (31) **4** +
coloana secundară 7 (16) = 7 (25) = 7 (34) = 7

Coloana principală 3 ------ 6 ------ 9

coloana secundară 8 (17) = 8 (26) = 8 (35) = 8
Coloana principală **2** -- **5** -- (14) = **5** -- (23) = **5** - (32) = **5**

Continuând și extinzând considerabil studiul pe care îl schițăm aici, F. Ch. Barlet a reușit să stabilească următorul tabel, care poate fi considerat o *cheie definitivă* a sistemului numeric.

(1) A se vedea, pentru aplicarea acestei legi în Moise, FABRE D'OLIVET, the Limba ebraică restaurată. Paris, sd (1928), 2 vol. în-4.
(2) Louis Lucas, Noua chimie, Paris, 1854: Noua medicină, Paris, 1862, 2 voi.
(3) Hoene, Wronski, Lucrări de matematică. Noua editie. Paris, nd, 4 vol., gr. in-8.

91
82
73
64

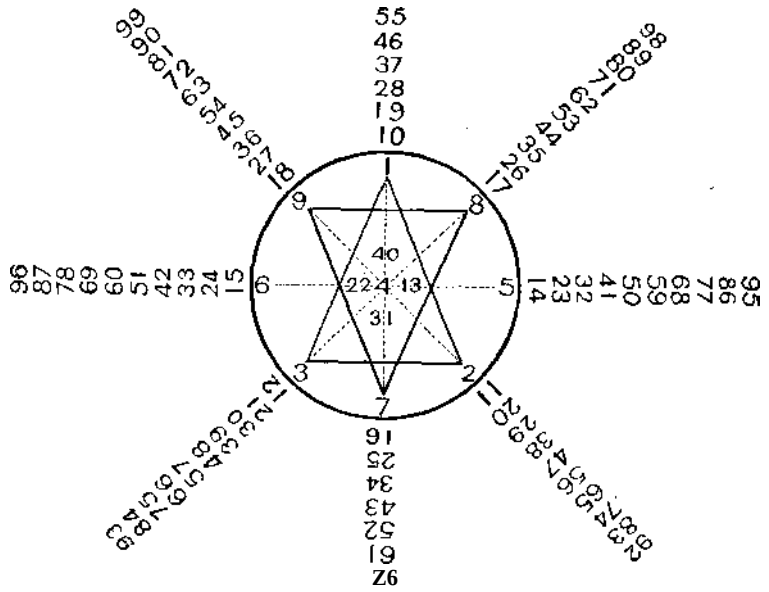

SMOCHIN. XVI.

CHEIA SISTEMULUI NUMERAL

Unul din punctele de vedere ale *fiziologiei* numerelor este acţiunea unei Fiinţe-Număr asupra altei Fiinţe-Număr; acțiune cuprinsă în calcul la toate nivelurile și mai ales în cele patru mari operații: ieșire din unitate către multiplicitatea în linie sau adunare, ieșire în pătrat (a lui Pitagora) sau înmulțire simplă, ieșire în cub sau înmulțire cubică; În acest fel, Ființa-Număr trece dintr-un plan în altul.

3 aparține planului Spiritelor; 3 x 3 sau 32 aparține planului Forțelor Astrale; 3 x 3 x 3 sau 33 aparține planului materiei.

Pentru că primul lucrează pe linie, al doilea (32) pe plan și al treilea (33) pe solide.

Conversia multiplicității în unitate se face: prin scădere, împărțire și prin rădăcina pătrată sau cubică, în funcție de planuri.

Iată deci reprezentarea pozitivă și vie a acestei celebre evoluții și a acestei involuții misterioase.

După această primă clasificare a numerelor după componentele lor numerice, ajungem la reprezentarea polarităților sau a sexelor. Această reprezentare se realizează prin existența numerelor pare sau feminine și a numerelor impare sau masculine (1).

Exemple de numere masculine: 1-3-5-7-9.

Exemple de numere feminine: 2-4-6-8-10.

Să notăm imediat o proprietate a numărului 0, care este de a face numere pare prin materializarea lor care sunt în esență impare: astfel 3 este impar sau masculin în timp ce 30 devine par și feminin.

Numerele pare nu sunt modificate în calitate prin materializarea 0:4, numărul par rămâne par devenind 40.

(1) Potrivit lui LACURIA, masculinul și femininul sunt sinonime cu pozitiv și negativ, iar negativul apare doar ca complement; când apare femininul, ele sunt două și ființa este completă (Armoniile ființei, vol. ll ~ p. 302).

Două numere pare unite determină un număr par: 2 și 2 dau 22, 6 și 6 dau 66 și toate aceste numere sunt pare.

Două numere impare unite împreună dau și un număr impar; deci 3, un număr impar, și 7, de asemenea, un număr impar, dau 37 sau 73, numere impare.

Unirea (în juxtapunere și nu în plus) a unui număr par cu un număr impar este determinată de ultima cifră. Deci 3 impar și 2 par dau numărul par 32 când 2 se termină și numărul impar 23 când 3 ocupă ultimul loc.

O altă aplicație se referă la așa-numitele numere simpatice sau, ca să vorbim în imagini, la Sufletul-smurs în numere.

Pentru a obține numărul simpatic al oricărui număr format din două cifre, pur și simplu inversați ordinea fiecăreia dintre aceste cifre.

Astfel, numărul impar 13 are ca număr simpatic numărul la fel de impar 31, obținut prin inversarea celor două cifre de la 1 la 3.

În mod similar, numărul par 24 are ca număr simpatic numărul par 42, obținut în același mod.

Acum, anumite numere formate din două cifre identice apar doar într-un singur aspect; Acestea sunt așa-numitele numere egoiste și sunt cele care reprezintă neutrul în ierarhia numerică.

Exemple de numere egoiste pare și impare. 11, 22, 33, 44, 55 etc.

Numerele sunt mai încărcate cu putere luminoasă dacă sunt mai aproape de unitate, sau posedă mai puțină lumină dacă sunt mai departe de unitate, cu alte cuvinte un număr este cu atât mai mare ca valoare efectivă cu cât este mai mic ca valoare numerică, numărul unu fiind cel mai puternic dintre toate.

Doar reprezentarea geometrică sau figurativă a unui număr ne poate oferi cheia „câmpurilor de forță" puse în acțiune și a sistemului lor de echilibru pentru fiecare număr.

Deci, iată numărul 3 care are ca reprezentare numerică 3 și ca reprezentare geometrică triunghiul. Acum, numărul este întotdeauna similar cu el însuși și 3 nu diferă în niciun fel de 3, în timp ce triunghiul poate fi echilateral sau dreptunghic și, prin urmare, ne arată diferite funcții în liniile de forță generate de același număr.

Să ne apropiem acum de al treilea aspect al constituirii numerelor.

§ III

PSIHOLOGIE.

Psihologia Numerelor ne dezvăluie acțiunea lor în univers, caracterul și originea acestei acțiuni *;* cunoștințe care-și pot conduce posesorul la manipularea eficientă a Puterii puțin cunoscute conținute în numere. Aceasta este esența SCHEMAMPORASH și a cheii cu adevărat practice a Cabalei, este punctul care trebuie să rămână pentru totdeauna ferm pentru profan și profanatori. Dacă știm numărul fiecărei facultăți umane, putem acționa asupra acestei facultăți așa cum acționăm asupra Ființei-Număr corespunzător. Tarotul și Tema Astrologică sunt aplicații reale ale acestor cunoștințe.

Pentru acest studiu nu putem face mai bine decât să reproducem o lucrare magistrală a lui F. Ch Barlet care tratează problema din punct de vedere ontologic și pur inițiatic. Acest studiu se intitulează: *Numere* (1).

(1) Extras din revista Mysteria, din 12 decembrie 1913, p. 215 până la 229.

Numărul este o limbă; ceea ce este specific a ceea ce filosofia numește Ontologie sau Știința *Ființei.*

Alfabetul său este seria primelor nouă numere completate cu zero. Pentru a înțelege această definiție și acest alfabet în sine, trebuie să ne întoarcem la noțiunea de Ființă pe care trebuie să o spună Numărul.

Ființa, în sine, nu are nici formă, nici limită, este *Infinitul.*

Pentru concepția lumii noastre reale, infinitul este dublu: infinit de mare ca Spațiul ceresc care se întinde în jurul nostru --- Infinit de mic ca punctul matematic pe care îl realizăm prin punctele noastre perfecte, adică prin intersecția a trei planuri concurente;

O putem reprezenta deci material și cu adevărat, în dubla sa concepție, ca punct matematic în spațiu infinit; Aceasta este imaginea pe care a dat-o Pitagora și pe care Pascal a repetat-o în celebra sa formulă.

Numai că trebuie adăugat că acest punct matematic *nu este Neantul;* trebuie să ne imaginăm

ca fiind condensarea extremă a întregului Univers, adunând în sine, în consecință, toată energia atașată acestuia, de orice natură ar fi. El este Potentialul total, *Atotputernicia de a actiona.*

Nici Spațiul nu este Nimic, este într-adevăr o realitate și, poate, cea mai sigură și cea mai de netăgăduit pentru noi: este Atot-Neputința de a face; el este vidul, Ființa redusă la singura facultate de a conține, de a primi, el este Puterea de a fi.

Punctul și spațiul sunt inseparabile: punctul trebuie să fie undeva, altfel *nu va fi.*

Este adevărat că putem, dimpotrivă, concepe, ca o realitate ca fiind tangibilă , Atotputernicia extinsă în Spațiul infinit și, în consecință, anulată în beneficiul acestuia din urmă; rolurile sunt apoi inversate: Atotputernicia a devenit Atotputernicia cu singura facultate de a se condensa si Spatiul a devenit Atotputernicia pentru a condensa, a reduce, a anula Tot ceea ce contine, a reveni in Vid, *a anihila* manifestarea Puterii, intr-un cuvant, *Atotputernicia.*

Dar oricare dintre cele două concepții (1) o adoptăm, ea definește întotdeauna *Ființa Absolută* ca dualitatea Infinitului mic scufundată în Infinitul mare. Aceasta este singura concepție posibilă pentru noi, deoarece suntem blocați în *lumea reală* în care totul este dual; si fiecare dintre cele doua infinitate ni se pare dublu: infinit in Putere daca este zero in spatiu, si invers (sau invers daca Puterea umple spatiul).

Deci Absolutul nu este ceea ce numim Ființă; Absolutul ne este de gândit numai prin cei doi poli ai săi, nu mai știm nimic despre el; ceea ce numim de obicei o Ființă este combinația acestor doi poli: zero și Infinit.

Toată lumea știe demonstrația matematică rezumată prin formula 0 x ~ = 1. Orice număr, orice realitate individuală, este produsul lui zero prin Infinit.

Extinzând această noțiune până la aceste limite extreme, numim Ființa *prin* excelență , maximul acestui individ, și *Neființa* , minimul său, adică cele două valori ale mărimii reale care ajung în contact cu polii Absolutului.

Expresia Neființă nu înseamnă Nimic, sau imposibil, ci, dimpotrivă, ceea ce, nefiind încă, se află în puterea Ființei. Cât despre Neantul însuși, este pentru noi o concepție la fel de imposibilă ca și cea a Absolutului, dacă nu chiar mai imposibilă.

Există așadar mai presus de toate *trei Numere esențiale: Infinitul, Zero* și *Unu,* produsul lor.

Le lăsăm deoparte pe primele două, numai ultima ar trebui să ne preocupe; vom găsi în el sursa tuturor *numerelor* , sau a ființelor individuale.

(1) Nu numai că aceste concepții sunt posibile, ci este foarte probabil să fie realități care se succed în perioade alternative, așa cum afirmă toate tradițiile (pralaya, sfârșitul lumii etc.)

LUN

Numim *o* întreagă ființă reală considerată în sine, în esența ei, în ceea ce o deosebește de toate celelalte ființe, în ceea ce o face o *individualitate,* ceva pe care inteligența nu-l mai poate analiza, chiar dacă acest ceva este îmbrăcat într-o formă multiplă, ceea ce este obișnuit.

Unul poate avea un număr infinit de varietăți, care îl apropie sau mai aproape, așa cum am spus mai devreme, de unul sau celălalt pol al Absolutului, până la contactul cu acești poli .

Vedem așadar trei feluri de Unu: cele două extreme și toate cele intermediare, în număr infinit.

Cele două extreme sunt: pe de o parte, ceea ce, fără a înceta a fi real, poate umple întreg intervalul, toată diferența dintre cei doi poli, iar pe de altă parte, ceea ce, dimpotrivă, este suficient de mic pentru a lăsa vacant întreg acest interval; cu alte cuvinte, ei sunt *Totul* și *Nimicul.*

Se mai numesc, desi printr-un abuz de limbaj, ba mai mult, fara inconvenient odata facuta definitia: Fiinta si Neantul (sau Nefiinta). De fapt, ele diferă de polii Absolutului cărora le-au fost date aceleași nume chiar acum, prin aceea că aceste extreme Unice pot genera realul și îi aparțin; ele sunt, pentru noi, ca locul acestor poli, al căror revers este de partea Absolutului.

Ele mai sunt numite, mai corect, *Unul absolut* și zero absolut (adică cele care ating

limitele realității).

Pitagora a distins cu atenție acest *Un absolut* de *Unul real,* sau esența fiecărui individ. Prin definiție, are doi poli: unul infinit, celălalt zero.

Polul Atotputernic al Celui absolut este Ființa pe care o numim *Dumnezeu.*

Polul neființei al Unului absolut este ceea ce numim *Nimic* sau, adesea, *Vidul.*

Fiecare ființă finită este o combinație a acestor doi poli ai Unului absolut și, deoarece Binele este în mod esențial incapabil să dea ființă, Binele este cel care îl primește pentru a forma Unul individual.

Deci este adevărat că *Dumnezeu* a creat toate lucrurile din Nimic, după cum spune Biblia; ea nu putea nici măcar să dea o altă definiție a nașterii creaturii fără a cădea în sistemele contradictorii ale emanației, panteismului sau naturalismului.

În fiecare ființă finită, elementul naturii infinite care o animă este, în raport cu noi, ceea ce numim *Spirit;* în raport cu Dumnezeu, îl numim *Cuvânt,* deoarece este gândul particular pe care Dumnezeu îl realizează prin creație; forma este *expresia* , exteriorizarea acestui gând.

Toate ființele sunt așadar făcute prin Cuvânt și fără El, tot ce s-a făcut nu ar fi (Sfântul Ioan, Evanghelia, cap. I).

Primul act de creație este extinderea Polului *Ființei* la Polul *Neființei* , pentru a se combina cu acesta; Este manifestarea Celui Absolut. Această combinație o numim *Fecioara Cerească* , cu Tradiția din toate timpurile: Fecioara este o Creatură și prima dintre Creaturi.

Cuvântul care îl animă este Gândul divin total, deoarece umple întregul interval dintre cei doi poli. Acest duh al Fecioarei îl numim *Înțelepciune* ; Această Înțelepciune absolută este cea care a ajutat în toată formarea creativă din zorii primei zile. Ea o guvernează pe Fecioara în funcția ei informativă, hrănitoare și protectoare a ființelor secundare, funcție în care o numim *Natură.*

CEI DOI

„Nimeni fără doi” este o zicală binecunoscută. Într-adevăr, Unul individual, oricare ar fi el, produs de la infinit de zero, este diferit de amândoi; umple doar o parte din intervalul lor; existența lui presupune deci un surplus al acestei cantități; acest surplus este *Doi lui.* Cu alte cuvinte, fiecare individ nu există decât cu condiția de a se diferenția de tot ceea ce nu este el.

Cel mai frecvent avem o altă noțiune despre numărul doi; îl înțelegem ca fiind ființa compusă prin adăugarea unei Unități la alta asemănătoare pentru a face un nou Întreg.

De fapt, această noțiune este încă cea a Unului, adică a prelungirii parțiale a unuia dintre cei doi poli spre celălalt, doar mișcarea se descompune în părți egale, care sunt ca atâtea trepte distincte, rezultatul este întotdeauna Unul (l-am putea formula 1 = 0 x ~ + 0 x ~). Noțiunea dobândită prin această distincție este mai degrabă aceea de complexitate și succesiune; cu alte cuvinte, cea de *Măsură* și *Timp* ; se încadrează în domeniul aritmeticii în timp ce noi suntem în cel al *aritmologiei.*

Această observație se aplică oricărei specii (numărul altul decât Unitatea, este principiul tuturor operațiilor aditive (adunare, înmulțire, putere etc.).

Totuși, această considerație aritmetică a lui Doi presupune și include o altă definiție aritmologică a acestui număr:

Pentru a percepe două sau mai multe părți dintr-un număr complex, trebuie mai întâi să-l descompunem: asta facem prin operația *aritmetică* de scădere, și derivatele sale (scădere, împărțire, rădăcină etc.). Acum această separare se face prin puterea Numărului *negativ* (această teroare a algrebraistului început), iar cu acest Număr intrăm în Aritmologie: Numărul negativ este acela care, prin natură, are proprietatea scădere; de exemplu: o cantitate de gheață adăugată la apa fierbinte este o cantitate negativă; ea se răcește.

Mai clar, putem spune: Numărul negativ este acela care, adăugat oricărei unități,

face ca cei *Doi să apară acolo* sau măresc *doi aritmologici* definiti acum.

Trebuie să concluzionăm că *Unitatea negativă* este un Doi și un Doi invers față de cel definit mai sus (‚Putem scrie 1 = ~ x 0, în loc de 1 = 0 x ~), deoarece tinde spre zero în loc să se îndrepte spre

Este principiul analizei, al descompunerii, al negaţiei; el este si acela. a opoziţiei, prin disjuncţie, şi, în consecinţă, cea a Răului, a discordanţei.

> Când se opune celui pozitiv, devine tipul imposibilului (a cărui expresie matematică este $|/\!\!-\ n^{2}$). El este numit atunci Diavolul (StaSoXoc), împărțitorul, litera D și analogii ei *(t, tz, z...)* fiind semne de divizare.

Pe de altă parte, pozitivul poate avea două varietăți, după cum se numără de la unul sau celălalt pol; vom spune că este masculin, dacă atinge polul pozitiv; feminin, dacă are legătură cu negativul. De exemplu, Îngerul, slujitor al lui Dumnezeu, este față de El un Bland masculin; Natura, în raport cu Înțelepciunea Fecioara, este feminină; dar această distincţie este mai puţin profundă decât cea anterioară.

În rezumat, putem defini *Doi* ca *complement relativ* al *Unui* ; fie că acesta este Unul absolut sau o Unitate individuală.

CEI TREI

Nimeni fără doi nu este adagiu complet, adăugăm *Nu doi fără trei.*

Și astfel spus, acest adagiu este însăși definiția celor Trei

Unul și Cei Doi au fost despărțiți în gândirea divină, ca și cei doi poli ai Absolutului, numai pentru a da naștere Iubirii, consimțită și consimțită, care îi reunește într-o Unitate nouă, goală, unde fiecare devine viața celuilalt. Aceasta este ceea ce exprimă creștinismul când ne spune că Dumnezeu a creat Lumea pentru a o face să participe la propria Sa Fericire, cu condiția să o accepte și pe cât de mult o acceptă.

Cei Trei este *cratima care restabilește Unitatea dintre Unul și Doi complementar, adunându-le în sine și pătrunzându-le pe amândouă cu Esența sa, care este indivizibilitatea invincibilă.*

Se deosebește de ambele prin faptul că nu are complement, nici opus posibil ; scapă de orice măsură, de orice variație, de orice exteriorizare formală: este Spirit pur; este însăşi esenţa Fiinţei. Numai individul, Cel finit, îl poate accepta sau respinge în proporții variabile; percepția sa este, pentru creatură , o subiectivitate variabilă, altfel dragostea ar deveni o tiranie pentru ea.

Există sursa răului, alături de cea a Libertății; revolta împotriva *Duhului Sfânt* (care este cei trei) este singura pe care, prin definiție, Dumnezeu nu o poate ierta, întrucât este refuzul liber al iubirii sale.

Pătrunzând pe Unul și pe Cei Doi pentru a le uni, el se identifică într-un fel cu fiecare dintre ei pentru a le aduna în sine; așa că Pitagora îl numește un mafrodita *ei Unite* .

Pentru absolutul Unu și Doi, uniunea astfel formată este o *Triunitate.* Acesta este cel creștin: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, care exprimă că Cuvântul în descendența sa creatoare și înmulțitoare este nedespărțit de Tatăl.

După cum Unul și Cei Doi sunt capabili de *cantitate* , la fel este și uniunea lor tri-unitară, dar în calitatea lor absolută această unire parțială este întotdeauna una; corespunde stării actuale a Unirii eterne și progresive a celor doi poli extremi ; este întotdeauna armonioasă: astfel sunt generarea puterilor cerești (teogonia, generația zeilor, îngerii etc.) și formațiunile Naturii.

Dar când vine vorba de creaturi înzestrate cu voință și inițiativă sau de ființe primordiale, care sunt doar parțial accesibile Spiritului Unității, aceste ființe nu pot produce nimic complet fără a împrumuta Unitatea de la Natură prin descompunerea individualităților anterioare (fie ale lor, fie altele străine lor), iar formațiunile lor mai mult sau mai puțin discordante sunt supuse Morții. Deci uniunea lor este exprimată printr-o Treime specială, cea *generativă* perfect caracterizată de populara Trinitate a Indiei: *Brahma,* creatorul; *Shiva,* distrugătorul, agentul de diviziune și descompunere

necesar formării noi, precum și reducerii imperfecțiunilor sale; *Vishnu* care păstrează ce armonie are. Aceasta este și trinitatea noastră: *Tată, Mamă, Copil.*

Ea nu este niciodată un Tri-Unite.

Trecerea la alte numere.

Nu numai că cei Trei sunt triplu pentru îndeplinirea funcției unificatoare, așa cum tocmai s-a spus, dar realizează și în fiecare dintre celelalte două Numere o dispoziție ternară; ea trebuie, de fapt: 1° să dispună pe Unul să se unească cu Cei Doi printr-un fel de polarizare față de acesta; 2° să o ia în unitatea sa esențială, ca termen intermediar; 3° să-l facă să intre în cei Doi cu el pentru a realiza acolo unirea definitivă. El efectuează aceeași serie de aranjamente în cadrul celor Doi și astfel unirea se realizează prin penetrare reciprocă.

Astfel, pentru unirea creatoare a Unului absolut cu Cei Doi, a Creatorului cu Fecioara cerească , Duhul Unității, Iubirea, primul izvor al întregii creații, face mai întâi din Unul o *Cauză* de realizare: primul său gând, Cuvântul său în ea; el face apoi din el un *Mijloc,* o *Posibilitate,* planul creației potrivit pentru realizarea gândirii; și în al treilea rând, sursa eficacității, sau sfârșitul, *Puterea* asupra inerției Non-Ființei. Acestea sunt atât de multe grade de coborâre a Cuvântului în sacrificiul său de iubire.

Pe de altă parte, în cadrul Naturii, el dispune de Inteligență , capabilă să primească gândul divin; dă *Ideea* formei care poate răspunde planului Cuvântului; și *Energia* care va realiza și menține această formă.

cei care mărturisesc în ceruri: Tatăl , Fiul și *Duhul Sfânt* ; și trei care mărturisesc pe Pământ, *Spiritul* (inteligența), Apa *(* ideea formei) și *Sângele* (energia). Aceasta este și ceea ce *simbolizează Sigiliul lui Solomon.*

De acolo mai multe consecințe:

În primul rând, vor exista trei faze în creație și, în consecință, trei clase de creaturi: planul divin sau regiunea divină a Gândirii, cea a *Unului* ; planul mijlociu, al tranziției sau al regiunii de mijloc, cel al *Inteligibilului* și al legii; și Planul *eficacității,* al posibilității de a fi real. adică tri-unitar, regiunea formelor.

În al doilea rând, existența sau mai bine zis funcționarea celor Trei atrage imediat după sine existența și funcționarea celor Șase: ele sunt concomitente din cauza polarizării primitive și a scopului ei, astfel încât se poate spune: Nimeni fără doi, nici doi fără trei, nici trei fără șase.

În sfârşit, nu numai existenţa Spiritului unităţii o poartă cu ea pe cea a celor Şase, dar sfârşitul realizând care este motivul său de a fi şi cel al creaţiei, poartă cu sine o a treia Treime. Nu este suficient, de fapt, ca cei Doi să fi fost pus în situaţia de a realiza realizarea sau unirea finală pe care trebuie să o execute, la rândul său, prin efort propriu; Fiecăreia dintre facultățile enumerate acum, așa cum sunt primite de Cei Doi ai Spiritului unității, se adaugă o facultate activă proprie, care se trezește: la Inteligență îi răspunde Iubirea, Atracția, Dorința, sursa întregii evoluții.

Ideea se suprapune Voinței , deciziei de a produce forma adecvată celei simțite.

La energie se adaugă *Mișcarea,* produs al dorinței și voinței, ocuparea reală a spațiului prin *extensie* .

Deci sunt Trei Trinități necesare Creației, nu doar Două.

Astfel, simpla existență a Unului, care o implică pe cea a celor Doi, necesită și aceea a celor Nouă Numere în total. Iată de ce Pitagora și Anticii spuneau că există *un singur Număr,* cel care este scris: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9; oricare altul nu este un Număr propriu-zis, este un compus format din Numărul repetat mai mult sau mai puțin: Numai această serie este *Numărul.*

Doar două secțiuni au putut fi distinse.

1° Treimea, element fundamental al acestei serii

2° Și următoarele șase numere, duplicat al Treimii.

Prima a inclus așa-numitele numere *ideale* (1, 2, 3), a doua serie (4, 5, 6, 7, 8, 9) a fost cea a numerelor *matematice* ; În ceea ce privește toate celelalte numere posibile,

acestea au fost grupate sub denumirea de *numere complexe* . Zece, care le-a rezumat exprimând unirea completă a celor doi poli, a fost *Numărul perfect.*

Acesta este motivul pentru sistemul de numerotare zecimală.

Acestea sunt principalele caracteristici ale Creației simbolizate de Arborele lui Sephiroth.

Altele numere decât Unu, 2, 3, 6 și 9, sunt distribuite în cele trei trinități pentru a juca rolul corespunzător rangului lor, prin analogie cu trinitatea primitivă , conform tabelului:

1 2 3
4 5 6
7 8 9

Aici se află cheia semnificațiilor lor respective.

Cei din prima coloană, acționând ca Unul sau *Ființă,* se spune că sunt *divine* ; cei din a treia, care acționează ca doi-născuți ai *neființei,* sunt numiți *Naturali* ; Cât despre ceilalți, ei sunt numiți *Voluntari* sau psihici, pentru că ei le revine să decidă asupra acceptării sau refuzului Unirii iubirii și, în consecință , a Duhului Sfânt. În ei se află rădăcina Răului; l-am văzut deja în Doi; ea este mult mai mult în cei *Cinci,* centrul acestui tablou.

Va fi suficient să revizuiți rapid aceste numere aritmetice pentru a vă face o idee despre ele.

Cei *Patru,* cap al celei de-a doua Treimi, al doilea Unu, este a doua ipostază a Cuvântului: *Deus de Deo, Lumen de Lumine, Deus verus de Deo Vero, ex Patre natus, ante omnia secula,* revelatorul Gândirii divine.

Cei *Cinci,* Cuvântul acestei Treimi, este Sursa întregii Puteri realizatoare, libere și responsabile: Elohim, Adam Kadmon.

Cei *Șase* , spiritul unității acestei a doua Treimi, este mai presus de toate Natura Naturală, Frumusețea Formei.

Cei *Șapte* sunt capul celei de-a treia Treimi, cel al primei realizări; el este Puterea Spirituală dătătoare de viață, Consiliul lui Dumnezeu (după Saint-Yves), Olimpul păgân specializat în șapte Principii călăuzitoare.

Cel *Opt* (al treilea Doi) este Numărul care guvernează Voința, Numărul legii, deci al Destinului și al Morții.

Cei *Nouă* , în cele din urmă, armonia acestei Treimi, este Puterea Virtuții, Binecuvântarea formelor armonice.

Acestea sunt însă doar indicii foarte sumare, pentru că fiecare Număr necesită un studiu cu atât mai detaliat cu cât este mai puternic, pentru că fiecare are atâtea semnificații diferite câte unități există.

Prezentarea lui F. Ch. BARLET ne oferă în câteva pagini un rezumat izbitor al doctrinei tradiționale a numerelor și ne arată ce filozofie profundă au tradus - și mai traduc - în ochii inițiaților. Vom vedea acum matematica profană aducându-și contribuția la studiul pe care l-am întreprins.

CAPITOLUL V

TEORIA NUMERELOR

Știm că o legătură subtilă, dar reală, unește *știința numerelor* cu matematica oficială. Această notă, privind rezultatele înregistrării succesiunii naturale de numere în trei coloane, ne va permite să urmărim succesiunea (1).

Învățătura ocultă ne învață că toate numerele se reduc la primele trei. 4, care readuce ternarul la unitate, reînnoiește 1; noul ternar, 4, 5, 6, reînnoiește primul, 1, 2, 3 și așa mai departe. Deci seria nedefinită de numere poate fi scrisă după cum urmează:

			1	2	3
			4	5	6
			7	8	9
10	11	12			

Toate numerele din prima coloană se adună până la 1; cei de la secunda la secunda; cei de la a treia la a treia. Acestea sunt *tipurile* de numere. Și în această serie de ternare, de trinități, toate numerele primei coloane joacă rolul de prim termen, cele ale ultimului de al treilea termen și cele ale celui de-al doilea de termen median.

Operațiile prin care un număr, oricât de mare, este redus la tipul său, sunt reducerea teosofică și adăugarea teosofică. Deci 4 dă:

1 + 2 + 3 + 4 = 10 prin adunare. theos...

Si:

10 = 1 pe reducere. theos...

si tot asa cu altii.

*

* *

Acum, încercând calcule de acest fel, am fost loviți de o neregulă a numerelor de al doilea tip.

Fie 5. Găsim:

1 + 2 + 3 + 4 + 5 = 15,

iar 15 este un număr de al treilea tip, reducându-se la 3 și nu la 2.

Vedem că prin adăugarea teosofică 5 schimbă clasa. La fel pentru 2, 8 etc.

(1) Această însemnare a domnului X***, S. I, este preluată din revista *L'Initiation,* nr. 9, iunie 1898, p. 212 până la 217.

Pe de altă parte, reducerea teosofică lasă întotdeauna un număr în clasa sa. Deci:

14 = 1 + 4 = 5.

Pe măsură ce ne gândeam la această aparentă anomalie, ne-a venit ideea să încercăm pătratul și am obținut următoarele rezultate:

2 x 2 = 4.
5 x 5 = 25 = 2 + 5 = 7.

Prin urmare, vedem că pătratul schimbă un număr de la al doilea tip la primul . Iată setul de operații pe un singur număr. Luăm 11 drept cel mai mic număr de tip 2, având mai mult de o cifră (pentru a arăta în același timp și reducerea teosofică).

Adăuga. Theos. 1 + 2 + 3 .+ 10 + 11 = 66 = 12 = 3
Roşu. Theos. 1 + 1 = 2
Pătrat 11 x 11 = 121 = 4 = 1

Se pare, așadar, că numărul 11, arătat egal cu 2 prin locul său în coloane și prin reducerea teosofică, se polarizează în celelalte două operații, trecând la primul tip prin ridicarea la pătrat și la al treilea prin adunare teosofică.

*
* *

Ne vom aminti că adunarea teosofică servește tocmai la găsirea *rădăcinii esențiale* a numerelor. Este ca o ascensiune a numărului spre spirit, în timp ce formarea pătratului este o coborâre în materie.

Dar trebuie să lăsăm în seama cuiva mai informat decât noi să descopere relațiile unui fapt care ne-a lovit în treacăt. Observăm doar că pare să existe aici o nouă dovadă că, în fiecare trinitate, al doilea termen este de esență dublă și poate, prin despărțire, să tindă deodată către cele două extreme pe care le unește. Am simțit necesar să subliniem acest fapt, probabil deja cunoscut, dar despre care nu am găsit nicio pomenire nicăieri.

*
* *

Pentru a evita calculele lungi pentru cei care ar dori să verifice punctul pe care îl semnalăm, vom da verificarea matematică.

Știm că în aritmetica înaltă, suma unei anumite cantități de numere pornind de la unitate, formează ceea ce se numește un număr triunghiular.

Diagrama de mai sus este atât suma primelor cinci numere, cât și numărul triunghiular cu dimensiunea 5.

Am plasat vizavi de diagrama pătratului.

Acum, formula numerelor triunghiulare este:

$$\frac{nx\,(n+1)}{2}$$

cea a numerelor pătrate:

n fiind latura fie a triunghiului, fie a pătratului. Pe de altă parte, numerele celor trei serii au formele generale:

3 *m* + 1 pentru primul tip
3 *m* - 1 pentru al doilea tip
3 mx 1 pentru al treilea tip

adică un multiplu de 3 crește cu o unitate, un multiplu de 3 scade cu o unitate și un multiplu de 3.

Trebuie doar să vedem ce se întâmplă cu aceste trei tipuri de formule indicate.

Număr triunghiular.

primul tip

$$\frac{(3m + 2) \times (3m + 2)}{2} - \frac{9m^2 + 9m + 2}{2}$$

- mult. din 3 + 1

al 2-lea tip.

$$\frac{(3m - 1) \times 3m}{2} = \text{mult. din 3}$$

al 3-lea tip.

$$\frac{3m \times (3m + 1)}{2} = \text{mult. din 3}$$

Nume carre.

tip ler.

$$(3m + 1) \times (3m + 1) = 9m^2 + 6m + 1$$
$$= \text{mult. de 3} + 1$$

2e tip.

$$(3m - 1) \times (3m - 1) = 9m^2 - 6m + 1$$
$$= \text{mult. de 3} + 1$$

tipul 3e.

$$3m \times 3m = 9m^2 = \text{mult. de 3}$$

În cele din urmă, observăm că o altă operație, cota cubică, lasă numerele din a doua coloană în tipul lor:

$$2 \times 2 \times 2 = 8$$
$$5 \times 5 \times 5 = 125 = 8$$

si algebric:

$$(3m - 1)^3 = (3m)^3 - 3(3m)^2 + 3 \times 3m - 1$$
$$= \text{mult. de la 3 - 1.}$$

Putem spune că aici se încheie partea teoretică a studiului nostru. Am examinat constituția numerelor primordiale, fiziologia lor, relația lor cu cele trei planuri ale universului, filosofia și simbolismul lor. Suntem acum în situația de a aborda partea practică a științei și pentru a face acest lucru trebuie să examinăm mai întâi reprezentarea materială a numerelor, adică a numeralelor.

CAPITOLUL VI

FIGURELE

Am văzut că Numărul este o ființă reală; dar trupul lui, îmbrăcămintea lui materială,

„numărul” îl dezvăluie în lumea noastră și, ca atare, trebuie să ne oprim aici pentru o clipă.

Iată un extras din *Grande Encyclopedic* care va oferi cititorilor noștri suficiente informații despre acest subiect.

Cifrele arabe sunt desemnarea tehnică a celor zece caractere 1, 2, 3, Ai, 5. 6, 7, 8, 9, 0, când sunt contrastate cu semnele numerice numite cifre romane. Ar fi mai bine să spunem cifre moderne, deoarece în sens literal, cifrele arabe sunt cele folosite de arabi și a căror formă este semnificativ diferită de cea a noastră. Reprezentarea numerelor, așa cum este adoptată astăzi de toate popoarele civilizate din Europa, a fost fixată în mod uniform doar de la invenția tiparului. În manuscrisele occidentale ale Evului Mediu, oferă, în funcție de vremuri și țări, numeroase varietăți care nu au fost încă suficient de determinate și clasificate și din care încă mai există o urmă în forma secundară de scriere. Momentul exact în care au fost introduse numerele în Occident este necunoscut: cele mai vechi manuscrise în care se găsesc nu par să dateze mai departe de secolul al XI-lea. În orice caz, cea mai arhaică formă este cunoscută sub termenul: apes of Boece, deoarece se regăsește în Geometria atribuită acestui autor, dar care este opera unui falsificator a cărui vârstă, oricât de necunoscută, nu poate depăși secolul al IX-lea. Conform relatării acestui scriitor, cele nouă figuri semnificative ar fi o invenție pitagoreică, legată de cea a abaeusului. Pseudo-Boethius nu dă regulile de calcul. se găsesc în lucrările lui Gerbert *(Liber abaci* al elevului său Bernelinus), dar nu este deloc stabilit că Gerbert a folosit vreodată așa-numitele numere boetice; Se pare că a fost folosit exclusiv pentru jetoanele cu marcă romană. De asemenea, nu se știe care sunt originile reale ale abacului medieval, care este esențial diferit de abacul din antichitate și cărora, din punct de vedere istoric, nu s-a găsit nimic analog. Sistemul de numerotare pozițională scrisă a fost introdus în Occident abia în urma traducerii în latină (probabil de către Adelard din Bath, pe la 1120) a tratatului de calcul de Mahommed ben Mouga-Al-Khârismi, al cărui nume (algorisimus, algoritm) a trecut la toate noile metode de calcul astfel relevate. Abia în secolul al XII-lea, zero a fost într-adevăr cunoscut în Europa sub denumirea de număr (cyfre, etc... transcrierea denumirii sale arabe care înseamnă gol): acest cuvânt a fost apoi extins în mod abuziv la alte semne numerice. Indiferent ce ar fi spus pseudo-Boethius, este foarte probabil ca aceste semne, cunoscute deja de unul sau două secole și folosite de abacișți, să fi fost împrumutate de la arabii din Occident, ale căror numere numite gobar, au de fapt o asemănare vizibilă cu vârfurile, în timp ce cele ale arabilor răsăriteni se abate considerabil de la acestea. Grecii au rămas fideli tradițiilor antice mai mult decât latinii; sistemul lor de numerotare alfabetică era, de altfel, infinit superior celui al romanilor. Cu toate acestea, numere similare cu cele ale arabilor de Est apar deja în manuscrisele matematice grecești din secolul al XII-lea . dar adevăratul rol al lui zero pare să nu fie încă cunoscut. Potrivit unui scoliu al călugărului Neophytos, fiecare număr trebuie să fie depășit de un număr de cercuri mici egal cu exponentul puterii lui 10 care îl înmulțește. Acest sistem este de fapt folosit la autorii arabi elementari, pentru a facilita predarea, ba chiar s-a crezut multă vreme că acolo există un mod special de numerație, pentru care s-au folosit numerele gobar. Woepcke a demonstrat că acest punct de vedere este greșit.

Latinii și-au importat numerele la Constantinopol în secolul al XIII-lea și au rămas alături de formele arabe sau persane (adoptate de Maxime Planude în *tratatul său despre calculul hindus,* scris în jurul anului 1300). Acest ultim titlu indică adevărata origine a numerelor, unanim recunoscută de toți autorii orientali. După ce au făurit mai întâi, imitand cel al grecilor, un sistem alfabetic care a fost menținut multă vreme pentru calculele astronomice, arabii au învățat să cunoască numerotarea hindusă spre a doua jumătate a secolului al VIII-lea. La începutul secolului al IX- lea , Aikhârismi marchează momentul adoptării sale definitive. În starea actuală a științei, este greu de căutat mai departe originea numerelor, există astăzi în India o duzină de soiuri care se abat mai mult sau mai puțin de la formele adoptate de arabii din Orient sau din Occident. Dar

dacă putem afirma că la sfârșitul secolului al V-lea , matematicianul hindus Aryabhata cunoștea deja numerotarea poziționlă, nu cunoaștem formele folosite în acest moment și data inventării lor. Conjecturile făcute pentru a deduce formele primitive ale numeralelor noastre inițiale din cuvintele sanscrite sunt deci nefondate. Cercetările epigrafice, pe de altă parte, au furnizat până acum doar documente care nu sunt decisive, ducându-ne în același timp înapoi la aproximativ secolul al XI-lea d.Hr. Mulți savanți (Woepcke, Th.-H. Martin, M. Cantor) au susținut veridicitatea poveștii Geometriei lui Boethius și au încercat să o împace, prin intermediul diverselor ipoteze, cu alte fapte legate de transmiterea numerelor. Acestea ar fi fost în realitate cunoscute neopitagoreenilor (fără zero pentru calculul pe abac), fie pentru că le-au inventat împrumutând parțial semne numerice din scrierea hieratică egipteană, și că, din Alexandria, aceste numere au trecut în India prin comerț: fie dimpotrivă, pentru că neopitagorienii au luat semnele deja folosite în India. Abacul și numerele jurământului au trecut la Roma, precum și în Africa romană, unde se spune că arabii le-au găsit în timpul cuceririlor lor. De acolo ar fi venit, pe de o parte, vârfurile lui Boece, pe de altă parte, numerele lui Gobar, în timp ce arabii orientali au găsit în India simbolurile analoage, dar de data aceasta cu zero, care în orice caz ar fi o invenție hindusă... Oricât de seducătoare ar fi aceste ipoteze în diverse privințe și, deși nu prezintă, în starea actuală a științei, orice nesiguranță este prea absolut valabilă pentru a fi acceptată ca imposibil de găsit.

În ceea ce privește originea numelor singulare care însoțesc vârfurile în manuscrise, ea a dat naștere a numeroase disertații, în special unul a dorit (Vincent) să găsească acolo cuvinte grecești și să susțină astfel teza originii neo-pitagorice. Deși multe dintre etimologiile propuse sunt inacceptabile, este cert că datorită bogatei sinonimii mistice a pitagoreenilor pentru numerele deceniului, așa se poate explica cel mai ușor totalitatea tuturor acestor nume, deși cel puțin unele dintre ele, pentru 4 și 8, reprezintă imediat rădăcinile semitice ale numelor acestor numere. Dar o astfel de cercetare este iluzorie, ca toate încercările etimologice, când nu se posedă suficiente elemente; Aici, ar fi esențial să găsim mai întâi numele în cauză în forma în care au fost transcrise... Această formă este cu siguranță semitică; Ar putea fi și arabă sau ebraică, pentru că este destul de probabil ca evreii să fi fost agenți mai mult sau mai puțin activi în transmiterea numerelor . De asemenea, este foarte posibil ca numele în cauză să fie legate de numere doar în mod accidental. Ele pot reprezenta doar denumiri convenționale ale unui jargon secret, fie al comercianților, fie poate al astrologilor. Vom adăuga două remarci esențiale: descendența diferitelor soiuri de figuri poate fi adesea mascată de anomalii greu de explicat; Cert este, însă, că fiecare popor și-a modificat-o pe ale lor aducându-le mai aproape de personajele scrisului său. Acest fapt este foarte vizibil în rândul arabilor din Orient, ca și în rândul grecilor bizantini, iar vârfurile lui Boethius au suferit cu siguranță influențe de acest fel. Invenția primelor nouă cifre este din punct de vedere științific un fapt secundar în comparație cu cel al lui zero. Acum, dacă aplicarea acestui ultim simbol la numerație pare să se datoreze hindușilor, nu trebuie să uităm că de la începutul secolului al II-lea î.Hr. BC, din adoptarea lor de numerație sexagesimală pentru împărțirea cercului. Grecii (ai lui Hypsicles) au folosit același semn în manuscrise pentru a înlocui ordinele lipsă. Diviziunea sexagesimală se întoarce la babilonieni și, deși în monumentele foarte străvechi (tabelul Senkerch) care ne-o dezvăluiau printre ei, nu apare nicio urmă de zero, pare greu că ei s-ar fi putut descurca întotdeauna fără ea.

Pe de altă parte, dacă adoptăm opinia savantului și profund ocultist, Marius Decrespe:

Numerele pe care le cunoaștem nu sunt nici cifre hinduse, nici arabe; formele lor sunt derivate din prototipuri. Prin ce mecanism, în urma ce revoluție etnică? Acesta este ceva ce nu suntem în măsură să spunem. În colecția de numere hinduse, doar 2,

3, 6 și 9 amintesc formele noastre actuale; 10 9 pare să fi fost returnat; 4 are forma celui 8 al nostru; 7 seamănă cu 6 al nostru; 5 și Q nu au nicio legătură cu numerele noastre; în cele din urmă 1 ar putea fi luat pentru diagrama unui falus cu punctul în jos și doar prezența testelor *în* numărul hindus împiedică asimilarea lui 1 (1) al nostru.

Să adăugăm la această expunere următorul tabel de figuri, al „rochiei chinezești" a numerelor.

1 — *da-*
2 *eurl.*
3 *sen.*
4 jJ[| *se.*
5 UNDE:.
6 *'s'ț lou.*
7 *tsi.*
8 A *pa.*
9 La *Kiev.*
10 -f- *cilC.*

În special chinezii fac o mare diferență între numerele pare și impare.

Unul, un număr impar, indică singura forță divină care creează totul. El îl indică, de asemenea, *pe Pomau-Ksu* ca primul om care a fost pe pământ conform scrierii lui *Lo-pi* în *Lu-se-ul său.*

Prin aceasta vedem că *unul* este tetragrama divină și tetragrama umană.

Două indică elementele care pot da naștere: tatăl, mama. Activ-pasiv. Minte-materie etc. Acesta este așa-numitul principiu binar.

Trei, un număr venerat care reprezintă Trinitatea. Ființa Supremă în trei persoane.

De asemenea, îl reprezintă pe Tien-hoang, care domină cerul, pământul și omul.

Tien-Hoang reprezintă

O ZI PLĂCUTĂ
HOANG
CRAVATĂ
GIEN

care prezidează, însoțit de zece mari agenți sau zece membri divini, sau:

11 = GIEN - HOANG + 10 membri
12 = TIE - HOANG + 10 membri
13 = TIEN - HOANG + 10 membri

din care rezulta:

Că un Tie-Hoang reprezintă întregul univers.

Că *un Tien-Hoang,* cu 12 membri, frați înainte de toate aceleași drepturi, este în consecință Zodiacul cu cele 12 constelații ale sale, anul cu cele 12 luni ale sale, ziua cu cele 12 ore ale sale.

Că *un Gien-Hoang,* cu 10 membri, frați cu aceleași drepturi, sunt zece *Ki,* divini, zece capi de dinastii eroice.

Patru, nu au fost găsite observații cu privire la acest număr și, prin urmare, semnificația lui este necunoscută.

Cinci, un număr impar, considerat ca termenul mijlociu dintre numerele divine. Este

simbolul pământului.

Astfel reprezintă cele cinci cărți canonice

52 = 5 X 5 = 25 (om)

Sase, dublu trei, este compus din *Tien-hoang* și produsul universal

TIEN + spirit
Cravata + material
GIEN + univers

Găsim și printre oamenii Imperiului Ceresc o tetragrama teoretică.

Sept , un număr de august, servește drept amuletă împotriva bolilor. Este septenarul, reprezintă arborele științei. Imparatul model *Hong-Ti* al erei eroice sau antediluviane, este al saptelea cap al dinastiei. Pentru chinezi, *șapte* este cel mai valoros număr.

Opt și *nouă* . Nu știm niciun sens pentru ei (2).

Acum să trecem la cifrele romane, al căror sistem de numerotare nu include zero.

eu
eu eu
I II
IV XIV XXIV XXXIV XLIV LIV

(1) M. DECRESPE, Simbolismul așa-ziselor cifre arabe. Paris, L'Initiation, nr. 1, octombrie 1895, p. 34.

(2) 1. T. ULIC, Y-King, Tao-see, Tao-Te-King și numerație. Paris, L'Initiation, nr. 3, decembrie 1897, p. 2 11-273.

V	XV	XXV	XXXV	XLV	LV	
VI	XVI	XXVI	XXXVI	XLVI	LVI	
VII	XVII	XXVII	XXXVII	XLVII	LVII	
VIII	XVIII	XXVIII	XXXVIII	XLVIII	LVIII	
IX	XIX	XXIX	XXXIX	XLIX	LIX	
X	XX	XXX	XL	L	LX	LXX
XI	XXI	XXXI	XLI	LI	LXI	LXXI
XII	XXII	XXXII	XLII	LII	LXII	LXXII
XIII	XXIII	XXXIII	XLIII	LIII	LXIII	LXXIII

CIFRE ROMANE

Anticii, după cum putem citi în Boece, vedeau în cele 9 cifre ale numerotării zecimale 9 unități care intră în complementul generării unei existențe perfecte și fericite:

1 est Igin - la mere.
2 est A ndras - le pere.
3 est Ormis - la sympathie
4 est Arbas - l'union.
5 est Quimas - la fecondite
6 este Cellis - perfecțiune, frumusețe.
7 este Zebis - bogăție.
8 este Temenias - fericire.
9 este Celentis - puterea.
10 este roata Siposla, cercul, coroana.

Părinții Bisericii (1) văd în primele 10 cifre:

1. l'unite de Dieu
2. l'incarnation
3. la trinite
4. la revelation, la croix
5. la douleur feconde
6. creație, muncă
7. dreptate, odihnă, rod al muncii
8. fericirea perfectă
9. concerte celesti
10. legea divină

Intenția noastră aici nefiind să executăm o lucrare de erudiție, nu ne vom opri mai departe asupra istoriei numerelor, iar indicațiile precedente sunt în mare măsură suficiente pentru a oferi elevului noțiunile documentare de care ar putea avea nevoie. Suntem dornici să ne apropiem de partea cu adevărat inițiatică a științei numerelor, care este una dintre principalele științe atașate tradiției cabalistice.

(1) Am luat cea mai larg acceptată opinie în Saint Eucher, Form. Spirit., cap. XI.

CAPITOLUL VII

NUMERELE ȘI CABBALA

Cabala, tradiția ezoterică a evreilor, a cărei doctrină este adevărata bază a inițierii occidentale, acordă un loc larg Științei numerelor. Putem spune chiar că având în vedere legăturile foarte strânse existente, în această tradiție, între numere și litere, Știința Numerelor este, în realitate, însăși temelia Cabalei literale și Cabalei practice. Știm, de fapt, că fiecare literă a alfabetului ebraic corespunde unei forțe spirituale sau cosmogonice care, ea însăși, este exprimată printr-un număr și este legată de un nume divin. Aceasta este baza întregii teurgii și a întregii magii a evreilor. Vom vedea mai târziu cum este legată și astrologia de aceasta. Formarea alfabetului și producerea - numerelor sunt asimilate creației lumii. În virtutea legii analogiei şi a corespondenţei existente între diferitele planuri ale Universului, cabaliştii au fost conduşi să considere forma, numărul şi valoarea literelor, nu mai ca alegorii, ci ca forţe reale. Acest lucru este în întregime legitim și este o concepție universală:

„ Ați observat deja tot ceea ce înțelepții antici au recunoscut puterea și misterul în știința numerelor", scria Josse Clichtoue în secolul al XVI-lea, în cartea sa *despre semnificația mistică a numerelor* (1). Pitagora mai ales, acest filozof atât de faimos printre contemporanii săi și în posteritate, ți s-a arătat, ajutat de știința numerelor, să vorbească cu o iluminare uluitoare asupra lucrurilor naturii, chiar și asupra moravurilor oamenilor și asupra puterilor supranaturale. Nu ți-a scăpat că numerele pare sunt numite de el numerele dreptății , din cauza împărțirii egale a părților lor până la unitate. Acum, în egalitate găsim rațiunea și complementul întregii dreptăți. El a subliniat deceniul drept limită, limită, suma tuturor numerelor. El credea că numerele mai mari de zece sunt doar o repetare a primelor zece, iar pentru aceasta le-a atribuit o mare demnitate celor zece. El a spus că numerele impare sunt analoge cu formele lucrurilor naturale și numerele pare cu materie, de unde a concluzionat că numerele pare conduc la inteligența substanțelor sensibile și numerele impare la inteligența lucrurilor spirituale. Omit că *tetragonul* era pentru Pitagora numărul sfințeniei, calificare pe bună dreptate dată de Aristotel pătratului , datorită proprietăților sale admirabile care ne ajută să cunoaștem natura substanțelor supraceresti.

Dacă, în tradiția filozofică a școlilor umane, numerele prezintă o energie atât de mare, este de crezut că literele sfinte ale cărora Dumnezeu este primul autor, aceleași numere sunt fără mistere și nu conțin adevăruri înalte? Cu siguranță, cu cât Sfânta Scriptură întrece în demnitate științele umane, cu atât sensul mistic al numerelor găsite acolo este mai august și mai eminent .

Autorul îi citează apoi pe Boethius și Sfântul Augustin, citați și de Cornelius-Agrippa (2), din care iată pasajul.

„Tot ceea ce a fost ordonat, după natura întâi a lucrurilor", spune Boethius, „pare să fi avut din cauza lui puterea numerelor; Această putere este tipul principal pe care l-a intenționat Creatorul. De acolo provine multiplicitatea elementelor, succesiunea timpurilor, mișcarea stelelor, rotația cerurilor. *Aranjarea tuturor lucrurilor are ca principiu necesar succesiunea numerelor. De aceea numerele conțin în natura lor cele mai extinse și sublime virtuți.* Pentru filosoful care consideră cât de mari și de numeroase sunt minunile ascunse în lucrurile naturale, în ciuda efectelor sensibile care ne obligă să le bănuim mai degrabă decât să le vedem, nu este de mirare că puterile atașate numerelor sunt cu atât mai admirabile, cu atât mai eficiente, cu cât aceste numere sunt mai formale, mai perfecte, mai identice cu lucrurile cerești, care le îmbină mai mult cu o substanță mai măreață și mai distinctă, care le apropie de mai multă

simplitate idei divine, de care depind forțele deosebit de reale pe care le posedă.

Tot ce există, tot ce se face, subziste după anumite numere și își trag puterea de acolo. Timpul are ca bază numărul, și așa este cu toată mișcarea, cu toate acțiunile și cu toate lucrurile care sunt supuse schimbării locului, succesiunii instanelor. Armonia instrumentelor și vocilor este completată de rapoarte numerice care măsoară proporțiile și puterea acestora. Apoi proporțiile care apar din compararea numerelor sunt traduse în ligi și puncte care dau caractere și cifre. În cele din urmă, toate formele care există în lumea naturală sau supranaturală sunt constrânse la anumite numere.

Pitagora, meditând asupra acestor lucruri, spunea că totul subziste prin număr și că numărul determină virtuțile proprii și simple ale diferitelor ființe. Proclus afirmă că numărul există în orice, diferit, totuși, în glas, în proporția sensibilă, în suflet și în rațiune, apoi în lucrurile divine. Themistius, Boethius, Averroes al Babilonului, adoptând sentimentul lui Platon, ridică cifrele atât de sus, încât sunt convinși că este imposibil să abordezi problemele filozofice fără ajutorul lor. Ei vorbesc, este adevărat, despre numărul rațional și formal, nu despre acel număr material, sensibil, vocal, despre acel calcul vulgar lipsit de orice semnificație metafizică, care nu are preț în ochii pitagoreenilor, a academicienilor și ai Sfântului Augustin; dar din relația spirituală, din cantitățile pe care le numesc număr natural, formal, rațional, din care emană marile mistere, atât în lucrurile naturale, cât și în cele divine și cerești, acest număr deschide calea cunoașterii a tot ceea ce poate fi cunoscut, examinat și înțeles. *Prin el ajungem într-un mod foarte apropiat la profeția naturală* ; Previziunile uluitoare ale starețului Ioachim nu trebuie puse pe seama unei alte cauze decât folosirii numerelor formale.

Cele mai illustre organe ale filosofiei sunt deci de acord în a stabili că există în număr o virtute ascunsă a cărei eficacitate este admirabilă, fie pentru bine, fie pentru rău. Acesta este și sentimentul autorilor catolici. Este suficient să-i citățm printre alții pe Sfântul Ieronim, Sfântul Augustin, Origen, Sfântul Ambrozie, Sfântul Grigorie de Nazianz, Sfântul Atanasie, Sfântul Vasile, Sfântul Ilar, Raban Maurus și Beda.

(1) Josse Clichtoue, născut la Nieuport (Flandra), doctor al Sorbonei, teolog la Chartres a murit în 1543. Cf. De Mystica numerum significatione opusculum. Parisiis, Henry. Stephanus, 1513, in-4°, 44 p.

(2) CORNEILLE-AGRIPPA (H). Filosofie ocultă sau Magie. Paris, Chacornac, 1910-1911, volumul 1, p. 219.

Sfântul Ilarie afirmă, în comentariul său la Psalmi, că Septuaginta a aranjat Psaltirea după relația efectivă dintre numere și idei. Pitagoreii preziseră multe lucruri după numerele numelor, iar dacă nu ar fi fost mari taine în aceasta, Sfântul Ioan n-ar fi spus, în Apocalipsă: Cel ce este inteligent să numere numărul numelui fiarei, este numărul unui om . Acest mod de a număra este ținut în mare cinste printre evrei și cabaliști. În primul rând, este necesar să știm că numerele simple indică lucruri divine, zecile indică lucruri cerești, sutele indică lucruri pământești, iar miile indică lucrurile secolului viitor (1).

Cele de mai sus arată clar că importanța dată numărului de Cabala se regăsește la toți autorii tradiției occidentale. După această digresiune -- care doar aparent ne-a îndepărtat de obiectul imediat al acestui capitol -- să ne întoarcem la alfabetul ebraic.

Există două seturi de corespondențe numerice în alfabetul ebraic. În primul, fiecare dintre cele 22 de litere (2) corespunde numărului care indică rangul său în alfabet. În al doilea, literele corespund numărului care le marchează rangul, până la a zecea (iod) inclusiv.

Exemple: el este a 5-a literă și valoarea sa numerică este **5** , iod este a 10-a literă și valoarea sa numerică este **10** .

De la a zecea literă până la a nouăsprezecea inclusiv, pentru a forma valoarea numerică a literei, se adaugă cele două cifre ale numărului care reprezintă rangul literei

în alfabet, iar produsul adunării este considerat a reprezenta zeci .

Exemplu șchiopătat este a 12-a literă a alfabetului; valoarea sa numerică este deci: 1 + 2 = 3 zeci sau **30.**

De la a 19-a [la] a 22-a [și] ultima literă, adunăm cele două cifre ale numărului reprezentând rangul literei în alfabet și considerăm produsul adunării ca reprezentând *sutele.*

Exemplu: schin este a 21-a [literă] ; valoarea sa numerică este deci: 2 + 1 = 3 sute sau **300.**

În cele din urmă, cinci litere de la sfârșitul cuvintelor își schimbă forma și valoarea numerică; acestea sunt:

	Finale	**Valoare numerică**
: caph		500
= mem	are	600
un substantiv	T	700
s phe	n	800
£ tsade	V	900

(1) EdmE Thomas. Istoria orașului antic Autun. Autun-Paris, 1846. Extras din Introducerea abatelui DEvoucoux, pp. XIII-XVI.

(2) Numărul 22 care este cel al frumuseții, dă în înmulțirea lui cu numărul său simplu 6, numărul 132, indicând Tradiția QABBAL.

Această corespondență de litere și numere constituie instrumentul esențial al procesului *de gematrie* cu ajutorul căruia cabalistul inițiat este capabil să descopere misterele textului ebraic al Torei (1), iar cunoașterea ei este indispensabilă construirii și descifrarii pătratelor magice.

Ne este imposibil, în această lucrare dedicată în special Științei numerelor, să ne oprim asupra misterelor Cabalei. Cu toate acestea, credem că este esențial să dăm corespondențele primelor 22 de numere cu literele alfabetului ebraic, cu numele divine și semnificația lor simbolică în Cabala.

PRIMELE 22 DE NUMERE ...

1 - Aleph

Corespunde prenumelui lui Dumnezeu, Elieieh, care este interpretat ca esență divină. Cabaliștii îl numesc pe cel pe care ochiul nu l-a văzut din cauza înălțării sale.

El stă în lumea numită Ensoph care înseamnă infinit, atributul său se numește Kether interpretat coroană sau diademă: el domină asupra îngerilor numiți de evrei Haioth-Nakodisch adică animalele sfințeniei; a format primele coruri de îngeri numite serafimi.

2 - Beth

al 2-lea nume divin corespunzător acestei litere; Bachour (claritate, tinerețe), desemnează îngerii de ordinul 2, Ophanim Forme sau roți.

Heruvimi (prin slujirea lor, Dumnezeu a descurcat haosul) numerație Hochmab, înțelepciune.

3 - Ghimel

Nume: Gadol (magnus), desemnează îngerii Aralym, adică mari și puternici, tronuri (prin ele, Dumnezeu Tetragrammaton Elohim menține forma materiei).

Binah numerație, providență și inteligență.

4 - Daleth

Nume: Dagoul (insigne), îngeri Hashmalim *Dominations.* Prin ei, Dumnezeu El reprezintă efigiile corpurilor și toate formele diferite ale materiei. Atribut (Hesed), clemență și bunătate.

5 - Hei

Nume: Hadom (formosus majestuosus). Serafimi, puteri (prin slujirea lor Dumnezeu Elohim Lycbir produce elementele).

Numerarea (pachad), frica și judecata, *stânga lui Petru.*

Atribut Geburah, putere și putere.

6 - Vau

O formă Vezio (cum splendore), al 6-lea, ordinul îngerilor Malakim, chmur al virtuților (prin slujirea lor Dumnezeu Eloah produce metale și tot ce există în regnul mineral).

AtributTiphereth, soare, splendoare.

7 - Zain

O formă Zakai (purus mundus), al 7-lea ordin de îngeri, principate, copii ai lui Elohim (prin slujirea lor Dumnezeu Tetragrammaton Sabahoth produce plante și tot ce există sub formă vegetală).

(1) PAPUS. La Cabbale.

AtributNetsah, triumf, dreptate.

8 - Heth

Desemnați Chased (misericors), îngeri de ordinul al 8-lea, Bene Elohim, fiii zeilor *(căldura arhanghelilor) (Mercur)* ; prin lucrarea lor, Dumnezeu Elohim Sabahoth produce animalele și regatul animal.

Atribut Hod, laudă.

9 - Teth

Corespunde numelui Tehor (mundus purus), îngerii de ordinul 9 care prezidează nașterea oamenilor (prin slujirea lor Sadai și Elhoi trimit îngeri păzitori oamenilor).

Atributul Jesod, fundație.

10 - Iod

De unde vine Iah (Deus) Atribut: Malkuth, regatul, imperiul și templul lui Dumnezeu sau influența eroilor. Prin lucrarea lui, oamenii primesc inteligență, industrie și cunoaștere a lucrurilor divine.

Aici se termină lumea îngerească.

---

11 - Caph

Nume (potensează). Desemnează cerul, mobilul, corespunzător numelui lui Dumnezeu, exprimat printr-o singură literă, adică prima cauză care pune în mișcare tot ce este mobil. Prima inteligență suverană care guvernează primul mobil, adică primul rai al lumii astrologice atribuit celei de-a doua persoane a Treimii, se numește Metatron.

Atributul său înseamnă prinț al fețelor: misiunea lui este de a-i prezenta pe toți cei care trebuie să apară în fața marelui Dumnezeu; ea are sub prințul Orifiel cu un număr infinit de inteligențe subordonate; Cabaliștii spun că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise prin slujirea lui Metatron; Tot prin el toate puterile inferioare ale lumii sensibile primesc virtuțile lui Dumnezeu.

Caph, ultima literă, corespunde celor două mari nume ale lui Dumnezeu, fiecare compus din două litere ebraice, El lah; ele domină inteligențe de ordinul doi care guvernează cerul stelelor fixe, în special cele douăsprezece semne ale zodiacului pe care evreii le numesc Galgol hamnazeloth; Inteligența celui de-al doilea cer se numește Raziel. Atributul său înseamnă viziunea lui Dumnezeu și zâmbetul lui Dumnezeu.

12 - Lamed

De unde vine Lumined (doctus), corespunde numelui Sadai, numele lui Dumnezeu în cinci litere, numită emblemă a Deltei, și domină al treilea cer și inteligențe de ordinul al treilea care guvernează sfera lui Saturn.

13 - Mem

Meborake (benedictus), corespunde celui de-al 4-lea cer și al 4-lea nume al lui Iehova domină sfera lui Jupiter. Inteligența care guvernează Jupiter se numește Tsadkiel.

Tsadkiel primește influențele lui Dumnezeu prin Shebtaiel pentru a le transmite

inteligențelor de ordinul 5.

Aceeași literă mare, corespunde celui de-al 5-lea cer și al 5-lea nume al lui Dumnezeu, este al 5-lea nume de prinț în ebraică. Domină sfera lui Marte. Inteligența care guvernează Marte: Samael. Samael primește influențele lui Dumnezeu prin intervenția lui Tsadkiel și le transmite inteligențelor de ordinul 6.

14 - Substantiv

Nume: Nora (formidabilis) corespunde și numelui Emmanuel (nobiscum Deus), al 6-lea nume al lui Dumnezeu; domină al 6-lea cer, Soarele: prima inteligență a Soarelui, Rafael.

Substantivul final astfel reprezentat, se referă la al 7-lea nume al lui Dumnezeu Ararita, compus din 7 litere (Dumnezeu imuabil). Domină al 7-lea cer și Venus, inteligența lui Venus: Haniel (dragostea lui Dumnezeu, dreptatea și harul lui Dumnezeu).

15 - Samech

Numele Sameck (fulciens, firmans), Acest nume al lui Dumnezeu; steaua Mercur; Inteligența lui Mercur, Mikael.

16 - Ură

Numele Hazaz (fortis), corespunde lui Iehova-Sabahoth. Dominați al 9-lea cer; Luna ; Moon Intelligence, Gabriel:

Aici se termină lumea arhanghelică.

---

17 - Phe

Al 18-lea nume îi corespunde: Phode (mântuitor) suflet intelectual (Kircher, 11, 227).

Această literă desemnează Focul, elementul locuit de salamandre, Inteligența Focului, Serafimi și mai multe subordine. Domină vara *peste sud sau sud.*

Finalul 1 astfel figurat desemnează *Aerul* , unde trăiesc Silfele. Air Intelligence, Serafim și mai multe subordini. Inteligența aerului domină primăvara peste *Occident sau Occident.*

18 - Tsade

Materia universală (K). Numele Tsedek (justus). Se referă la *apa* în care trăiesc nimfele. Inteligență, Tharsis. Domină toamna pe vest sau vest.

Forma finală a elementelor (AETF) (K).

19 - Cop

Nume derivat din Kodesch (sanctus). Pământ unde trăiesc gnomi. Inteligența Pământului , Ariel. Iarna spre nord. *Minerale,* neînsuflețite (KIRCHER).

20 - Resch

Numele Rodeh (imperans), vegetal (KIRCHER), atribuit primului principiu al lui Dumnezeu care se aplică regnului animal și dă viață tuturor animalelor.

21 - Shin

Numele Schadai (omnipotens) care înseamnă că Dumnezeu atotputernic îl atribuie celui de-al doilea principiu al lui Dumnezeu (animalele), cel care are viață (KIRCHER), care dă germenul tuturor substanțelor vegetale.

22 - Thau

Nume: Thechinah (gratiosus), Microcosmos (KIRCHER), al 3-lea principiu al lui Dumnezeu care dă germenul la tot ceea ce există în regnul mineral.

Această literă este simbolul omului pentru că desemnează sfârșitul a tot ceea ce există, la fel cum omul este sfârșitul și perfecțiunea tuturor creaturilor (1).

Există, de asemenea, o corespondență între primele 10 numere și cele 10 *Sephiroth* (al căror nume înseamnă propriu-zis numerație) care sunt zece atribute divine, zece forțe cosmogonice care acționează în Univers și în om. Aceste zece Sephiroth sunt deja enumerate în explicația de mai jos a celor 22 de litere, dar este important să medităm la pasajul din Sepher lesirah referitor la ele. Aceasta este ceea ce spune vechiul text cabalistic.

Primul dintre Sephiroth, unul, este Duhul Dumnezeului celui viu, este numele binecuvântat și binecuvântat al Dumnezeului cel veșnic viu. Glasul, duhul și cuvântul, este Duhul Sfânt.

Două este suflarea Duhului și odată cu ea sunt gravate și sculptate cele douăzeci și două de litere: cele trei mame, cele șapte duble și cele douăsprezece simple, și fiecare dintre ele este spirit.

Trei, este Apa care vine din suflare, iar cu ele a sculptat și gravat prima materie neînsuflețită și goală , a construit Tohu , LINIA care șerpuiește în jurul lumii și BOHU , PIETRELE oculte îngropate în abis și din care ies Apele.

Patru, este Focul care vine din Apă și cu ei a sculptat tronul de cinste, Ophanim (roțile cerești), serafimii, Animalele sfinte și Îngerii slujitori, iar stăpânirea lor și-a făcut locuința după cum spune textul; El este cel care și-a făcut îngerii și duhurile sale de slujire prin aprinderea focului.

Cinci este pecetea cu care a sigilat înălțimea când a contemplat-o deasupra lui. L-a sigilat cu numele IEV.

Sase este sigiliul cu care a sigilat adâncimea când a contemplat-o sub el. L-a sigilat cu numele IVE.

Șapte este pecetea cu care a pecetluit răsăritul când l-a contemplat înaintea lui. El a sigilat-o cu numele VIAȚĂ.

Opt este sigiliul cu care a sigilat vestul când a privit-o în spatele lui. L-a sigilat cu numele VEI.

Nouă, acesta este sigiliul cu care a pecetluit Sudul când l-a contemplat în dreapta sa. El a sigilat-o cu numele VIAȚĂ.

(1) PAPUS. La Cabbale, ouvr. cite, pp. 77 ă 81

Zece este sigiliul cu care a pecetluit Nordul când l-a privit în stânga lui. L-a sigilat cu numele EVI.

Acestea sunt cele zece Spirite inefabile ale Dumnezeului viu: Duh, Respirație sau Aer, Apa, Foc, Înălțime, Adâncime, Est, Vest, Nord și Sud (1).

Am spus mai sus că știința numerelor așa cum există în Cabala este, de asemenea, legată de astrologie. De fapt, dintre cele 22 de litere ale alfabetului ebraic, trei, cele trei „mame" se referă doar la domeniul principiilor; șapte, cele șapte „duble" se referă la cele șapte planete astrologice; se numesc „duble" și acest lucru este ușor de înțeles, deoarece influențele planetare acționează atât spre bine, cât și spre rău; în cele din urmă 12 litere, cele douăsprezece „simple" corespund semnelor Zodiacului. Am văzut că fiecare literă este, într-un anumit plan, un număr, de aceea este evident că numerele înseși participă la corespondența care există între litere și stele. Acesta este ceea ce evidențiază tabelul de mai jos.

N°s d'ordre	Valeur numerique	Lettre hebra'ique	Equivalent fran-<?ais	D'apres le Sepher lesirah correspondances des lettres meres	lettres planetaires	lettres zodiacales	Dapres 1'Archeometre correspondances des lettres meres	lettres planetaires	lettres zodiacales
1	1	ɴ aleph	A	i					
9	2	z beth	B					9	
3	3	: ghimel	G					it	
1	4	3 daleth	D			•ffB			
5	5	n he	E						
6	6	i vau	V						
7	7	" zain	Z						
8	8	n heth	H						
9	9	■o teth	T			ft up			*ft*
10	10	• iod	I						
11	20	: caph	C						
12	30	t lamed	L						
13	40	'2 mem	M	ii					
14	50	2 noun	N						
15	60	c samech	S				IT		
16	70	v ain	OU						
17	89	s phe	Ph						
18	90	s tsade	Ts						
19	loo	3 coph	Q						
20	200	3 resch	R						
21	30.)	v schin	Sh	III					
22	400	n thau	Th				ill		

Pentru a studia în detaliu acest aspect al Științei Numerelor, trebuie să apelăm în continuare la Sepher lesirah care ne oferă corespondențele astrologice precum și cele admise de Cabala între litere (și în consecință numere) și părțile corpului uman.

CELE ȘAPTE DUBLE.

EU Ω + eu | TR PH CH D GB
dublu (nns - " : 2

constituie silabele: Viață, Pace, Știință, Bogăție, Har, Sămânță, Dominare.

Se dublează pentru că sunt reduse, în contrariile lor, prin permutare; în loc de Viață există Moartea; al Păcii, Războiului; de Știință, Ignoranță; Bogății, Sărăcie; al harului, urâciune; al Sămânței, Sterilitatea; și Dominare, Sclavie.

(1) PAPUS. La Cabbale, ouvr. cite, pp. 184-185.

Cele șapte duble sunt opuse celor șapte termeni: Est, Vest; Înălțime, Adâncime; Nordul, Sudul și Palatul Sfânt fixat la mijloc care susține totul.

Aceste șapte duble le-a sculptat, gravat, combinat și a creat cu ei Stelele din lume; zilele din an și Deschiderile în Om și cu ele a sculptat șapte ceruri, șapte elemente, șapte animale goale de la lucrare. Și de aceea a ales septenarul de sub cer.

1. Șapte litere duble, *b, g, d, k, p, r, t;* le-a trasat, le-a tăiat, le-a amestecat, le-a echilibrat și le-a permutat; El a creat cu ei planetele, zilele și deschiderile.

2. El a făcut *Beth-ul să domnească* și i-a atașat o coroană și le-a combinat unul cu celălalt și a creat cu el Saturn în lume, Sabatul în an și gura în persoană.

3. L-a făcut pe *Ghimel să domnească,* i-a atașat o coroană și le-a amestecat una cu alta; a creat cu el pe Jupiter în lume, duminica în an, ochiul drept în persoană.

4. L-a făcut *pe Daleth să domnească,* i-a atașat o coroană, le-a amestecat una cu alta și a creat împreună cu el Marte în lume, luni în an și ochiul stâng în om.

5. L-a făcut pe *Caph să domnească,* i-a atașat o coroană și le-a amestecat una cu alta și a creat cu el Soarele în lume, marți în an, nara dreaptă în persoană.

6. L-a făcut pe *Feu să domnească,* i-a atașat o coroană, le-a amestecat una cu alta și a creat cu el Venus în lume, miercurea anului, nara stângă în persoană.

7. A făcut *să domnească Resch,* i-a atașat o coroană și le-a înmulțit unul cu altul și a creat împreună cu el Mercur în lume, joia anului, urechea dreaptă în persoană.

8. L-a făcut pe *Thau să domnească,* i-a atașat o coroană, i-a înmulțit unul cu altul și a creat împreună cu el Luna în lume, vineri în an, urechea stângă în persoană.

9. El a separat martorii și i-a așezat pe fiecare deoparte, lumea deoparte, anul separat și persoana separată.

Două litere construiesc două case, trei construiesc șase patru, douăzeci și patru; cinci, o sută douăzeci; șase șapte sute douăzeci; iar de acolo numărul progresează în negrăit și neconceput. Stelele din lume sunt: Soarele, Venus, Mercur, Luna, Saturn, Jupiter și Marte. Zilele anului sunt cele șapte zile ale creației și cele șapte porți ale omului sunt: doi ochi, două urechi, două nări și o gură.

CELE DOUĂSPREZECE SIMPLE.

K Ts Ch SNLITHZVE

Douze simples

Fundamentul lor este următorul: Văzul, Auzul, Mirosul, Vorbirea, Nutriția, Coitiția, Acțiunea, Locomoția, Furia, Râsul, Meditația, Somnul.

Măsurarea lor este constituită din cei doisprezece termeni ai lumii - Nord-Est, Sud-Est, Est-înălțime, Est-adâncime; Nord-vest, Sud-Vest, Vest-înălțime, Vest-adâncime; Sud-înălțime, Sud-adâncime, Nord-înălțime, Nord-adâncime.

Granițele se răspândesc și avansează în secolele de secole și sunt brațele Universului.

Aceste douăsprezece simple le-a sculptat, gravat, asamblat, cântărit și transmutat și a creat cu ele douăsprezece semne în Univers și anume: Berbec, Taur etc., etc. ; douăsprezece luni pe an.

Și aceste litere sunt cei doisprezece directori ai omului, așa cum el urmărește mâna dreaptă și mâna stângă, cele două picioare, cei doi rinichi, ficatul, fierea, splina, colonul, vezica urinară, arterele.

El *L-a făcut să domnească* și i-a dat cunună; Le-a amestecat unul cu altul și a creat împreună cu el Berbec în lume, *Nisan* (Marte) în an și ficatul în om.

El a făcut *Vau să domnească,* i-a atașat o coroană, i-a amestecat unul cu altul și a creat cu el Taurul în lume, *Iyyar* (aprilie) în an și bila în om.

L-a făcut pe *Zain să domnească,* i-a atașat o coroană, i-a amestecat unul cu altul și a creat împreună cu el Gemenii din lume, *Sivan* (mai) în anul și splina în om.

El l-a făcut *să domnească pe Heth* și i-a atașat o coroană și le-a amestecat unul cu altul și a creat cu el Racul în lume, *Tammuz* (iunie, în anul, și stomacul în om.

El a făcut să domnească *Teth* și i-a atașat o coroană și i-a înmulțit unul cu altul și a

creat împreună cu el Leul în lume, *Ab* (iulie) în an și rinichiul drept în om (1).

Din cele câteva documente precedente, putem vedea că Știința numerelor face parte din însăși esența Cabalei și că aplicațiile sale sunt practic infinite. Din Cabala, știința numerelor a trecut în masonerie și este pe bună dreptate că Fra · . CLAVEL, în Pitorească istorie a francmasoneriei, pune în gura Venerabilului următoarele cuvinte: „Există în masonerie un punct de asemănare cu doctrinele inițierilor din antichitate: este folosirea numerelor mistice". Martinismul, în special, a păstrat o mare parte a tradiției, în acest punct ca și în multe altele; „Catehismele" aleșilor Coens conțin aluzii transparente la misticismul numerelor (2). Martinez de Pasqually, ale cărui cunoștințe despre ezoterismul evreiesc erau atât de extinse, a dezvoltat în *Tratatul său de reintegrare a ființelor* (3) o întreagă aritmozofie care, după el, nu era cunoscută de oameni decât prin revelație divină: „Creatorul însuși l-a instruit, prin trimisul său spiritual Heli, pe fericitul Seth în Știința numerelor".

Iată, conform lucrării lui Martinez de Pasqually, sensul ezoteric al primelor douăsprezece numere.

„ *Unitatea,* primul principiu al tuturor ființelor, atât spirituale, cât și temporale, aparținând Creatorului divin.

„Doi este numărul confuziei, aparținând femeii... numărul doi este dat confuziei unde sunt spiritele rele și bărbații care se unesc intelectului spiritelor rele.

„ *Trei* este numărul aparținând pământului și omului... numărul 3 indică cele trei esențe spirituale care constituie toate formele; mai indică, prin originea acestor esențe, acțiunea directă a acestor spirite inferioare și ternare, întrucât din ele emanau: *mercur, sulf și sare* pentru structura universului... Împărțim întreaga carcasă a unei forme umane în trei părți și anume: trunchiul, capul și oasele Insulelor (4). Nu putem fi de acord că aceste trei părți

(1) PAPUS. Cabala, op. citat, pp. 191 până la 194.
(2) PAPUS. Martines de Pasqually. Paris, Chacornac, 1902.
(3) MARTINES DE PASQUALLY. Se ocupa de Reintegrarea Fiintelor. Paris, Chacornac, 1899.
(4) Adică oasele iliace, care sunt oasele proeminenței șoldului (Nota editorului).

nu sunt diferite în cifre și în proporții; sunt foarte distincte unele de altele și se pot deosebi foarte bine fără a le provoca nicio fractură, decât prin ruperea ligamentelor cartilaginoase care le unesc pe toate trei împreună; astfel încât aceste trei lucruri să devină una prin această legătură intimă. Cu toate acestea, fiecare are proprietăți și facultăți diferite, iar aceste facultăți diferite sunt o aluzie perfectă la cele trei regate pe care le cunoaștem în natură: animalul, vegetalul, mineralul. Aceste 3 regate sunt cuprinse în forma pământească, la fel cum cele trei părți ale corpului uman despre care am vorbit sunt cuprinse în învelișul care înconjoară întreaga formă... Forma corporală a omului este capabilă să conțină 3 feluri diferite de vieți, pe care le voi clarifica. Prima este viața materiei pe care o numim instinct sau viață pasivă , care este înnăscută atât sub forma animalului rezonabil, cât și în cea a nerezonabilului. A doua este viața spirituală demonică care se poate încorpora în viața pasivă. A treia este viața spirituală divină care prezidează primele două.

„ *Patru* este numărul esenței divine în patru... este numărul spiritual divin pe care creatorul l-a folosit pentru emanația spirituală a fiecărei ființe spirituale a vieții... Numărul cuaternar este cel care contribuie la perfecționarea formelor luate în materie indiferentă, deoarece dă mișcare și acțiune formei corporale și pentru că prezidează fiecare ființă creată ca fiind numărul principal din care a venit totul. Așa că îl numim numărul care a devenit puternic al Creatorului, deoarece conține în el orice fel de număr de creație divină, spirituală și pământească. Numărul cuaternar în cele din urmă este cel pe care Creatorul l-a folosit pentru emanația și Emanciparea omului sau minor spiritual... Veți găsi în voi repetarea acestui număr cuaternar care vă face să corespundați cu Creatorul vostru, iar amândoi purtați numărul cuaternar și anume: 1, *axa centrală,* 2*, organul spiritelor inferioare,* 3*, organul spiritelor majore, organul* 4 al *spiritului major al divinității.* La fel Israel trupul tău, 1, organul sufletului tău 2, organul tău sufletesc al spiritului major 3, și organul spiritual major al Divinității 4... Numărul cuaternar este cel din care au venit toate lucrurile temporale și toată acțiunea spirituală.

„Cinci este numărul spiritului demonic... Spiritele perverse au alăturat, prin autoritatea lor privată și prin singura lor voință, o unitate arbitrară cu numărul cuaternar al originii lor, care le-a denaturat puterea spirituală și a transformat-o într-o putere limitată și pur materială, sub conducerea unui conducător luat dintre ei. Iată de ce numărul cuaternar nu le mai aparține, iar numărul quinar este cel al demonilor.

„ *Șase* este numărul operațiunilor zilnice... Numărul Senar este acela prin care Creatorul a scos din gândirea sa toate speciile de imagini, de forme corporale aparente care subzistă în cercul universal. Nu ne învață Geneza că Dumnezeu a creat totul în șase zile? Nu trebuie să credem că Geneza a vrut să limiteze puterea Divinității limitând-o la un timp, fie de 6 zile, fie de 6 ani. Creatorul este un spirit pur superior timpului și duratei succesive , dar el poate să fi operat șase gânduri divine pentru creația universală, iar acest număr 6 aparține de fapt creației tuturor formelor de materie aparentă. Prin același număr, Creatorul face ca creatura sa, atât spirituală, cât și temporală, să simtă durata de timp pe care trebuie să o continue creația universală. Acestea sunt virtuțile numărului de senar și utilizarea pe care a făcut-o Creatorul.

„ *Sept* este numărul Duhului Sfânt aparținând spiritelor septenare... Numărul septenar este numărul mai mult decât perfect pe care Creatorul l-a folosit pentru emanciparea fiecărui spirit din imensitatea sa divină. Clasa spiritelor septenare urma să servească drept prim agent și cauză sigură; să contribuie la operarea oricărui fel de mișcare în formele create în cercul universal... Înțelepții au fixat numărul septenar în rândul ucenicilor lor urmând exemplul posterității a doua și septenară a tatălui lor Noe, în numărul căreia ei înșiși erau incluși; Au fixat din nou acest număr septenar pentru că Eternul operase șase gânduri divine pentru creația universală și că, în ziua a șaptea, a dat 7 daruri spirituale și că a atașat 7 spirite principale întregii sale creații pentru a o susține în toate operațiunile ei temporale, conform duratei septenare pe care i-a fixat-o. Primii 7 înțelepți ai posterității lui Noe au luat acest exemplu pentru a le ghida conduita, pentru a perpetua oamenilor viitori cunoașterea și corespondența acestor 7

spirite principale pe care Creatorul le atașase în universul său pentru a instrui creatura inferioară și minoră a voinței sale și pentru a-l ridica, prin acest mijloc și prin cel al inteligenței spirituale, la cunoașterea perfectă a lucrărilor divine. Sfânta Scriptură ne învață din nou prin cei 7 îngeri, 7 arhangheli, 7 serafimi, 7 heruvimi, cele 7 locuri spirituale, cele 7 tronuri, cele 7 stăpâniri, cele 7 puteri, cei 7 judecători ai lui Israel, cei 7 conducători principali care au fost sub Moise sau Aaron, cei șaptezeci de ani ai lui Israel, săptămâna robiei lui Hristos, 7 zile ale lui Israel, 7 zile de captivitate a dat ucenicilor săi, (din care au venit cei 7 primii părinți principali ai Bisericii Creștine, care au exercitat cele 7 ordine spirituale în rândul ucenicilor lor, sfeșnicul cu 7 brațe, care a fost așezat în templul lui Solomon și care este încă reprezentat în Biserica Sfântului Petru din Roma. dar când Scriptura spune că în ziua a șaptea Dumnezeu și-a dedicat propria lucrare binecuvântând creația universală, trebuie să înțelegem prin această binecuvântare uniunea celor șapte duhuri divine principale pe care Creatorul le unește în fiecare creatură inclusă sau cuprinsă în toată creația sa universală. Această joncțiune a celor 7 spirite principale ne este indicată de funcționarea celor 7 planete care operează pentru modificarea, temperatura și susținerea acțiunii universului. În sfârșit, universul, fiind conceput în întreaga sa desăvârșire de numărul septenar, va fi și el reintegrat de același număr în imaginația celui care l-a conceput.

„ *Opt* este numărul duhului dublu puternic care aparține lui Hristos,... numărul dublei puteri spirituale divine, care fusese încredințată primului minor, pentru ca el să arate slava și dreptatea Eternului împotriva duhurilor prevaricatoare. Aceasta este puterea divină pe care părinţii voştri au cunoscut-o sub numele de Avraam, Isaac şi Iacov. Dar Adam, prin crima sa, pierzând această dublă putere, a fost redus la simpla lui putere de minor; posteritatea lui a devenit rătăcitoare și întunecată ca el; iar omul nu mai poate obține de la Creator această dublă putere fără lucrări infinite și fără a suferi durerea trupului, sufletului și spiritului. În cele din urmă, acest număr este cel pe care Creatorul îl intenționează pentru Aleșii spirituali pe care dorește să-i favorizeze și să îi pregătească pentru manifestarea gloriei sale.

„ *Nouă* este numărul demonic aparținând materiei... Alăturați numărul quinar cuaternarului și veți avea numărul, subdiviziunea esențelor spirituale ale materiei și cele ale esențelor spirituale divine, și aceasta prin îmbinarea numărului quinar, imperfect și coruptibil, cu numărul cuaternar, perfect și incoruptibil. Prin această joncțiune omul își degradează puterea spirituală divină făcând-o demonică spiritual și prin aceasta a fost produsă crima lui Adam, o crimă care a provocat o revoluție de neconceput între toate ființele spirituale.

„ *Zece* este numărul divin... Din același număr denar provine fiecare ființă spirituală majoră, inferioară și minoră, precum și fiecare lege de acțiune, fie că este spirituală sau spirituală. Adăugarea celor patru numere incluse în cuaternar dă 10 în acest fel: 1 + 2 + 3 + 4 = 10, și prin diferitele joncțiuni ale acestor numere diferite veți concepe cum s-au întâmplat toate lucrurile... Există 10 patriarhi, există 10 nume spirituale care operează închinarea divinității prin propriul nume divin.

„Numărul *unsprezece este opus (1) oricărui fel de* formă corporală completă , - analog corpului pământesc și a tot ceea ce provine din acesta.

„Doisprezece era principiul împărțirii timpului. »

Așa este, de fapt, doctrina aritmozofiei, a celui care a fost primul inițiator al venerabilului nostru maestru Louis Claude de Saint-Martin.

După cum am spus deja mai sus, inițierea martinistă folosește limbajul simbolic al numerelor și studiul ei ocupă un loc important: așa pentru inițiatul de gradul întâi, luminarii și aranjamentul lor învață doctrina ezoterică a Unității , legea Ternarului și relațiile sale. Inițiatului de gradul doi, simbolismul profund al celor două coloane dă cheia opozițiilor din toată natura: aceste coloane, de culori diferite, deși de esență identică, opuse între ele în aparență, ajung să se armonizeze în unitatea ternarului intermediar, masa de inițiere luminată de triplul său ternar luminos. Doar inițierea ne permite să găsim, prin cunoașterea legilor echilibrului, termenul comun care leagă

toate contrariile. În cele din urmă, pentru inițiatul gradului al treilea, semnătura distinctivă a ordinului SI indică singură toate evoluțiile ritualului simbolic. Punctele dispuse în două triunghiuri opuse reprezintă dispunerea luminilor și situația lor simbolizând ternarul în cele trei lumi.

Opoziția celor două litere S și 1 și opoziția celor două triunghiuri arată oricărui ochi cu discernământ cele două coloane în poziția lor activă (litera) și pasivă (puncte), opoziție verticală și opoziție orizontală.

S

Aceasta este cheia cuaternarului, cheia simbolismului Crucii.

(1) Textul Tratatului de reintegrare a ființelor afirmă clar „împotriviți”, dar este probabil ca aceasta să fie o greșeală de tipar și să se citească „spun”. (Ed. Nr.).

CAPITOLUL VIII

NUMERE SI NOROC

Studiul numerelor joacă un rol considerabil în lucrările mistice și vom aborda una dintre cele două probleme interesante prezentate de acest studiu.

Prima problemă care ne preocupă este cea referitoare la Noroc, un cuvânt magic care mișcă mințile cele mai sceptice.

Sunt oameni care nu cred nici în Dumnezeu, nici în Diavol, dar care cred cu fermitate în Noroc, în noroc și, de asemenea, în ghinion și nenorocire.

Acum, Norocul există perfect, putem chiar să-l reparăm dacă fuge, să-l spunem dacă se îndepărtează și să-l observăm când se apropie.

Dar cum?

Există trei factori care guvernează fixarea sau întoarcerea Norocului: Voința umană, Providența și Soarta. Norocul este așadar o problemă reală, capabilă să intereseze orice suflet dornic de lucruri misterioase precum și orice spirit pozitiv care dorește să înțeleagă originea forțelor pământești.

Fiecare ființă umană are un număr caracteristic care dă cheia formulei sale de - Noroc, sau motivele anumitor Nenorociri. Atât de mulți oameni au observat că un anumit număr însoțește întotdeauna cele mai importante acte din viața lor, iar acest număr este cel care îi caracterizează pe acești oameni. Dar sunt alții, dușmani pe principiu ai oricărei superstiții sau prea ocupați în altă parte, care nu au fost nevoiți să facă observații de acest fel.

Cum, în acest caz, putem găsi numărul său caracteristic?

Aceasta este ceea ce vom încerca să arătăm.

În primul rând, ar trebui să notați cu atenție data nașterii, în special data lunii. Deci, în multe cazuri, o persoană născută pe data de treisprezece va avea acest număr ca semn de Noroc în viața sa.

Apoi trebuie să scrieți evenimentele cu adevărat importante din viață și să comparați datele cu data nașterii.

În fine, dacă aceste metode nu ar fi clare ca rezultate, ar fi suficient să luăm alfabetul cu rapoartele lui numerice și să înlocuim fiecare literă a numelui de familie și a fiecărui prenume cu numărul său, apoi să facem adunarea totală și împărțirea totalului obținut cu 9.

Cifra rămasă reprezintă numărul cabalistic.

Pe de altă parte, zilele săptămânii care prezidează nașterile sunt un ghid destul de util pentru determinarea planetei conducătoare.

Prin amintirea zilei nașterii tale, vei avea informații valoroase pentru a determina numărul norocos (1).

(1) În ceea ce privește loteriile, trimitem cititorul la capitolul § IV al Tratatului metodic de magie practică de PAPUS, capitol intitulat: Magia numerelor și a loteriei.

CAPITOLUL IX

NUMERE ȘI DATE

A doua problemă implică un alt calcul foarte interesant.

Adunând un număr reprezentând data unei nașteri sau un fapt istoric, obținem un număr nou care poate arunca o lumină curioasă asupra multor evenimente personale sau istorice în funcție de caz.

Dar este necesar să se stabilească anumite distincții fără de care ne pierdem în această cercetare. Următoarele rânduri sunt dedicate examinării diferitelor faze ale problemei.

Să luăm ca exemplu o dată din istorie, de exemplu constituirea definitivă a Imperiului German în 1871.

Numerele pot fi vizualizate în trei moduri.

1° Prin adăugarea TUTUROR CIFRELOR NUMĂRULUI .

Deci 1871 dă 1+8+7+1=17.

17
1888

Continuăm în același mod:

1888 = 25
25
1913

14
1927

20 În loc să adăugăm toate cifrele numărului, le putem adăuga doar **ULTIMELE DOUĂ .**

Aceasta ne oferă o nouă serie:

1871 7 și 1 = 8
8
1879

1879
16
1895
14
1909
9
1918

3° Putem adăuga, de asemenea, ULTIMUL NUMĂR SAU CIFRĂ din fiecare an, aceasta oferă o a treia sursă de studii.

1871
1
1872
2 1874
4
Î878
2
1886
6
1892

1892
2
1894
4
Î89-8
8
1906
6
1912
2
1914

1914
4
1918
8
1926
6
1932
2
1934

4° Până acum totul este matematic. Imaginația poate fi folosită prin amestecarea diferitelor metode fără reguli. Total cifre urmate de adăugarea unei cifre pentru a reveni la cea a ultimelor două. Vom menționa acest proces doar pentru că dă prea mult spațiu arbitrarului și imaginației.

Datele pe care tocmai le-am studiat sunt cele ale întemeierii Imperiului German și derivatelor acestuia.

Conform acestor metode, să examinăm acum viața împăratului William al II-lea.

Guillaume S-a născut în 1859.

Datele importante ale vieții lui sunt

1859 este egal cu 23 sau 23 de ani
+23
1882 apoi 19 ani mai târziu sau la 41 de ani
19
1901 apoi 11 ani mai târziu sau la 52 de ani
11
1912 apoi 13 ani mai târziu la 65 de ani
1 3
1925
17 , apoi 17 ani mai târziu sau 82 de ani
1942

Adunând ultimele două numere ale fiecărei date ne dăm:

1859
1 4
1873 apoi: 1883-1894-1907-1914-1919-1929-1940.

Adăugând singur ultimul număr ne dă:

1859-1868-1876-1882-1884-11888-1896-1902-1904-1908-19161922-1924-1928 - 1936-1942.

Ceea ce este interesant de studiat sunt numerele care apar la fel sau foarte apropiate în serii diferite.

Studiile ulterioare ar oferi o perspectivă asupra modului de a determina care ani de viață sunt favorabili și care sunt nefavorabili. Numerele pare sau impare și astrologia ar juca un rol important aici, dar acest studiu ar depăși scopul prezentei lucrări. Lăsați toți să se apuce de lucru și să folosească numerele pentru a-și crea propriul horoscop personal. Vom da un exemplu luând propria noastră dată de naștere, care este 1865.

Revoluția zodiacală a horoscopului: Ultimul număr.

1865-1870-1877-188~i-1888-1896-1902-1904 -1908- **1916** -1922- (1).

(1) Papus a murit fizic în 1916. Este curios de observat că Numerele au indicat această perioadă ca o dată importantă pentru el (Ph. E.)

CAPITOLUL X

NUMERE ȘI ISTORIE

Limba numerelor este aproape necunoscută cercetătorilor timpului nostru. Abia începem să bâlbâim alfabetul. Cu toate acestea, acest limbaj misterios este o cheie activă (profețiile referitoare la indivizi, familii și state. S-au făcut multe cercetări pe acest subiect. Vom sublinia doar sagacității cititorilor două lucrări importante:

Prima dintre aceste două lucrări se intitulează: *Cercetări asupra funcțiilor providențiale ale Datelor și numelor în analele tuturor popoarelor.* Publicată anonim, această lucrare remarcabilă a fost scrisă de Francois Jean-Baptiste MOUESAN , CONTELE de LA VILLEROUET (1). Subiectul expus în acest tratat remarcabil este cu totul nou, la fel ca și metoda lui, care este expusă foarte clar și cu o simplitate desăvârșită. Lucrarea a devenit rară de la apariția ei și asta pentru că a dezvăluit - întregul sens providențial al Științei numerelor și că nu este un studiu pur teoretic, ci un sistem științific minunat care se ivește din mii de fapte aduse de istoria universală.

Iată extrasele principale, precum și o parte a concluziei.

CLASA I DE FENOMENE (1)

Raportul numeric dintre datele extreme și numărul total de suverani ai unui stat sau dinastie.

1° *Există o relație constantă între numărul efectiv al șefilor oricărui stat sau al prinților unei dinastii* **și suma cifrelor** *fie ale primei, fie ale ultimei date, fie ale acestor două date combinate.*

1. FRANŢA.

A. MEROVINGIENII ... 13 .

1. Apariția primului merovingian, CLODION (2), în **427** , an ale cărui trei numerele, 4, 2, 7, fiind adunate, fac .... **Treispre zece.**

2. Apariția lui CLOVIS, adevărat întemeietor al monarhiei, în **481** ; suma cifrelor 4, 8, 1, ca mai sus **Treispre zece.**

3. Apariția lui CHILDERIC al II-lea, ultimul dintre regii neleși, anul **670** (3); încă **treisprez ece**

(1) Paris, Dumoulin, 1852, in-8, VI-294 pag. Autorul s-a născut la Lamballe la 24 iunie 1789. Dorim să subliniem savanților că există o continuare a Cercetării sub titlul: Regele Isus, monarh universal și soare divin al Umanității, sau Istoria considerată ca a. nou punct de vedere. Rennes, 1873, în-8. De La Villirouet este și autorul: Figurile domniei lui Napoleon, sau istoria de ieri și de azi. Rennes, 1870. (Nota editorului)

sunt

1. Cl ODION	427		13
2. MEROVEE	448		16
3. CHILDERIC 1	458		17
4. C LOVIS	481		13
5. CHILDEBERT	511		7
6. C LOTAIRE 1	558		18
7. C ARIBERT	561		12
8. C HILPERIC 1	567		18
9. CLOTAIRE II	584		17
10. D AGOBERT 1	628		16
11. C LOVIS II	638		17
12. CLOTAIRE III	655		16
13. C HILDERICUL II	670	6 plus 7 este egal	13

Treisprezece regi.

OBSERVARE. Pentru aplicarea setului de reguli ar fi suficientă doar una dintre datele extreme; și iată trei și chiar *patru,* inclusiv anul 742 al lui Childeric 111, care reproduc exact numărul Treisprezece: un rezultat cvadruplu cu atât mai izbitor cu cât fiecare dintre cele zece perioade intermediare dă o sumă diferită.

CLASA A DOUA DE FENOMENE (1)

Raport combinat de Litere, Nume și Cifre ale anilor, în numărul de Suverani.

Elementele alfabetice ale numelor primului și așa-zisului ultimul prinț al unui imperiu sau al unei dinastii, sunt numărate separat, sau combinate cu suma cifrelor perioadelor extreme, corespund întotdeauna întregii serii de suverani ai acestui imperiu și ai acestei dinastii . Iată câteva dovezi ale acestui nou raport

1. FRANŢA.

A. MEROVINGII 13, 14, 22.

Până la Faineanți, sunt 13 și chiar 14, inclusiv Pharamond; dar CLODION este considerat în general primul rege și fiul său MEROVEE A FOST CEL CARE a numit rasa.

(1) Ouvrage cite, p. 69 et 70.

a) Clodionul	7	
Merovee	7	regi
	14	**14**
b) Clodion (primul rege)	7	
Clovis, fondator	6	
	13	13
c) Clodionul	7	
Clovis	6	regi
Childeric 111, ultimul merovingian	9	
	22	22

(22 de regi, inclusiv oameni leneși)

CLASA A TREIA DE FENOMENE (1)

Relații omonime între termenii extremi ai imperiilor și raselor.

După ce am dovedit cu fermitate relația continuă dintre numărul de domnii și suma anilor, apoi concordanța cu numărul de suverani a datelor și numelor combinate, vom studia o funcție particulară a acestora, care constă în repetarea armonică și în revenirea aproape infailibilă a aceluiași nume propriu, la origine și la stingerea însăși. familii sau companii. Istoria antică și modernă confirmă prin numeroase fapte realitatea acestui nou fenomen.

1. ISTORIA ANTICĂ.

Omonime ale substantivelor extreme.

A. ISTORIE SFÂNTĂ

1. *PATRIARHI.* --JUDA....JUDAS.

IUDA , unul dintre cei doisprezece fii ai lui Iacov, vinde fratele său IOSIF , NUME care înseamnă MÂNTUITOR

IUDA , UNUL DINTRE CEI doisprezece fii spirituali, sau ucenici ai adevăratului Iacov, vinde pe fratele și maestrul său Isus, al cărui nume are același înțeles cu cel al lui Iosif.

2. IACOV , IOSIF ... - J ACOB .... JOSEPH

În ordinea genealogică, așa cum Iosif îi urmează tatălui său Iacov, așa Iacov, bunicul Domnului nostru, este urmat (de Maria și) de Iosif.

3. IOSUA . --- ISUS .

Iosua (anagrama, Iisus) sau Iisus, punându-i pe evrei în stăpânirea Canaanului, îi corespunde lui Iisus, introductor al poporului ales al celor aleși, în adevărata Pământ Făgăduință.

(1) Ouvrage cite, p. 84 et 85.

4. MARI PREOTI. — ȘI LEAZAR .... ȘI LEAZAR .
Fondator... Aaron.

Primului mare preot care-i urmează, numit E LEAZAR, îi răspunde pontiful E LEAZAR , care, pe vremea lui Iisus Hristos, exercita preoția suverană.

CLASA A PATRA DE FENOMENE (1)

Ordinea profetică a numerelor

Semnele numerice ale unei epoci extreme, luate după valoarea lor absolută și în ordinea lor de poziție, au fiecare un înțeles profetic propriu.

Cu alte cuvinte, fiecare număr este, în special, un adevărat ecou, un monitor fidel al viitorului, care anunță cele mai importante domnii, precum și cele mai caracteristice evenimente ale unei națiuni sau unei familii suverane.

Această a patra lege ar rezista în continuare testului unei verificări generale și aprofundate cu avantaj. Pentru a nu obosi atenția, vom da doar câteva exemple, care vor fi suficiente pentru a-i pune pe drumul cel bun pe acei cititori care ar dori să o examineze mai detaliat.

1. IMPERIUL ROM DE VEST.

Data certă a primei împărțiri care a împărțit provinciile romane în două imperii distincte, este ANUL 364 , când Occidentul a căzut în mâinile lui Valentinian I. Spunem că fiecare dintre cele trei semne 3, 6, 4, ale acestei date, fiind studiate în rangul pe care îl ocupă, ni se pare că desemnează în mod expres o epocă, o domnie sau un fapt de importanță deosebită .

Să dăm mai întâi, de dragul clarității, succesiunea nominală a împăraților occidentali.

1. VALENTIN 1, 26 .....**februarie** 364
2. Valentinian al II-lea (sugrumat în 392) 375
3. Și Grațian, fratele său 375

Interregn

4. Teodosie cel Mare 394
5. Honorius, 17 ianuarie 395

A murit în 423. Sub el, Roma a fost asediată de trei ori de Alaric. Interregn.

6. Valentinian 111, 25 octombrie 425

A murit la 26 martie 455. După el, Maximus, care nu este socotit, a domnit trei luni.

7. Avitus a domnit paisprezece luni 455

Interregn.

8. Majorian, 1 aprilie 457

prinț al meritului, asasinat în 461.

9. Sever 111, 19 noiembrie 461

A murit la 15 august 465.

Interregn.

10. Anthemius (asasinat în 472) 467
11. Olybrius (a domnit șapte luni) 472

Interregn.

12. Glycerius, 5 martie 473

(1) Ouvrage cite, p. 100 ă 103.

13. Iulius Nepos, 24 iunie 474
Detronat la 24 august 475.
14. Augustule, 31 octombrie 475
Depus în 476.

În total, 14 împărați; și numai 13, fără a se număra pe Grațian, care a domnit împreună cu fratele său Valentinian al II-lea.

ANALIZA DATEI 364

Trei ... Primul număr, 3, indică faptul că sunt necesari trei împărați pentru a ajunge la o perioadă culminantă, domnia MARELUI TEODOSIE **.**

Șase. .. Al doilea număr, 6, anunță: 1° Că trebuie să numărăm șase împărați, de la Teodosie: ceea ce duce la o epocă INVERSĂ **,** la domnia disprețuitorului Olybrius, a cărui apariție de câteva luni, urmată de un ultim interregnum, a fost precursorul căderii definitive; 2° că al șaselea, de la primul inclus, este Valentinian al II-lea Domnia de 20 de ani și isprăvile celebrului Aetius au aruncat o lumină finală asupra agoniei imperiului roman.

Al patrulea ... Avertizează să treacă, mai întâi, la al patrulea succesor al lui Olybrius inclusiv, adică la Romulus Augustulus, care a fost ultimul dintre Cezarii occidentali; 2° celui de-al patrulea succesor al primului dintre Valentinieni, împăratul Honorius, care a domnit 28 de ani și sub care Roma a fost luată și jefuită de două ori de Alaric. Într-adevăr, după Teodosie, VALENTIN al III-lea și Honorius sunt singurii conducători ai imperiului a cărui domnie prezintă vreun interes pentru istorie; la fel cum Olybrius şi Augustulus realizează sfârşitul umilitor al destinelor Cetăţii Eterne.

CLASA A V-A DE FENOMENE (1)

Rapoarte de adăugare la o dată, de suma cifrelor acesteia.

Armoniile cronologice sunt atât de inepuizabile, abundă în combinații atât de variate, încât participă în mod vizibil la însăși infinitatea numerelor; Deja unele trăsături parțiale ale formulei pe care urmează să o studiem au apărut în anumite producții trecătoare ale presei. Fapte de această natură nu puteau să nu trezească atenția, printr-o atracție a singularității mereu mai mult sau mai puțin picante. Dar, atâta timp cât apar ca cazuri izolate, ca coincidențe excepționale, trebuie să admitem că nu dovedesc nimic, și că toată valoarea lor se reduce la a surprinde sau a distrage atenția pentru o clipă a minților lene. Nu este cazul când s-a recunoscut că un principiu comun îi leagă împreună și când nuditatea lor secretă este dezvăluită într-un mod pozitiv. Atunci aceste fenomene capătă o semnificație serioasă, iar semnificația lor profetică devine cea mai manifestă.

Pentru a demonstra sistemul particular de relații pe care îl aduce în relief adăugarea la o dată extremă, fie a sumei totale sau parțiale a elementelor sale, fie a sumei cifrelor acestei sume în sine, nu este necesar să se consulte cronicile unui număr mare de popoare; iar căutările pot fi restrânse într-un cerc mult mai restrâns de verificare. Limitat la o anumită istorie, de exemplu la cronologia regilor Franței, testul poate fi totuși concludent; și chiar, în loc să ne obligăm să aplicăm principiul pus fiecărei domnii, de la Clovis până la Ludovic al XVI-lea, ne vom concentra doar pe cele mai importante.

Să începem prin a afirma clar această regulă a cincea armonică:

Rapoartele sunt realizate prin adăugarea, la anii radicali, a sumei și, dacă este cazul, a subsumarii cifrelor acestora; iar această sumă sau subsuma, adăugată fiecărui rezultat nou, dezvăluie succesiv toate perioadele importante ale oricărei

(1) Ouvrage cite, p. 120 ă 122.

domnii.

Numim aici **„ani radicali** ” cei ai nașterii sau apariției (a fiecărui rege).

I. CLOVIS.

ANII RADICALI

Nașterea ..... 465 Avenement 481
Suma de 465,15
Suma de 15 6

COINCIDEnțe

1°A 465
Adaugă suma lui .....15 _____
Ai primul an al domniei 480 81
2° Adăugați subsuma 6
486
Victoria lui Clovis la Soissons 486
Adventul 481
Suma radicală 15
3° Victoria lui Tolbiac, convertirea 496
Suma radicală 15
4° Moartea lui Clovis 511
481 Subsuma lui 15 înmulțită cu 2 = 6 ...12 12
A cincea căsătorie a lui Clovis 493
Suma radicală .....15 _____
A 6-a victorie a lui Vouille 508 507

CLASA A ȘASEA DE FENOMENE (1)

Anagrama sau inversarea datelor.

Există o corespondență expresă și permanentă între data inițială și perioadă (durata unui imperiu, a unei societăți, a unei familii; iar această relație se dezvăluie prin inversarea cifrelor, adică prin luarea anagramei întregului sau unei părți a anului radical și, în cazul acestuia din urmă, a anagramei ultimei date.

Prin urmare, vom încerca să demonstrăm examinând analele tuturor popoarelor:

Că inversarea regulată a semnelor cronologice reproduce: fie durata imperiului sau a dinastiei, fie momentul precis al căderii sale, fie o mare schimbare sau criză politică, fie în cele din urmă vreun alt eveniment de prim ordin.

1. ISTORIA ANTICĂ.

În special în studiul corespondențelor misterioase și al acordurilor divine ascunse în cronologie sub văluri atât de transparente, incertitudinile acestei științe devin un dezavantaj cel mai serios și o dificultate aproape de netrecut. Vom încerca, totuși. să verifice existența acestei a șasea legi asupra erelor anterioare erei creștine; iar pentru atingerea scopului, pentru a obține un anumit număr de rapoarte, dacă nu riguroase, cel puțin aproximative. ne vom baza calculele nu pe numărul mult disputat de ani ai lumii de la Creație, ci pe cei numărați înaintea lui Isus Hristos. Această ultimă bază oferă, printre istorici, mult mai puține variații decât prima, vom găsi acolo date mai sigure pentru a stabili data reală a fiecărui eveniment.

1. Evreii.

A. DURATA CONSTITUȚIEI Evreiești.

De la ieșirea din Egipt până la ruinarea împărăției lui Iuda.

Ieșirea din Egipt, î.Hr. .....(2) 1.491 de ani
Iuda a distrus, înainte de Isus Hristos 588
Durata independenței .....903 ani

Să vedem acum rezultatul inversării celor doi ani extremi 1491, 588.

588 Anagrama 885
1491 Anagrama lui 91 19
Produsul dublei inversări 904
Perioada de existenţă 903

(1) *Lucrarea citată,* P, 143 până la 145.

(2) Urmăm, pentru toate calculele noastre, sistemul cronologic antic, adică cel al lui Usserius. adoptat de Bossuet si de toti scriitorii secolului al XVIII -lea secol.

(3) *Lucrarea citată* p. 198 până la 200.

CLASA A ŞAPTEA DE FENOMENE (3)

Funcţia extraordinară a numărului de litere din prenume.

Când întreaga serie de suverani ai unui Stat sau a conducătorilor oricărei societăţi prezintă o nomenclatură considerabilă care depăşeşte limitele obişnuite, pentru a determina numărul adevărat, este necesar, în primul rând, să se ia numele fondatorului fondator sau, în lipsă, numele definitiv, şi să se numere toate literele; 2° se adună cât mai multe date, începând cu anul radical, câte elemente alfabetice sunt în numele original. Această operaţiune complexă va reproduce exact acelaşi număr de lideri care s-au succedat de la început până la sfârşit.

Această nouă combinaţie de nume proprii cu ani este un fapt cât se poate de neaşteptat: dar, înainte de a deduce dovezile, trebuie mai întâi să observăm că, pentru a ajunge la un rezultat riguros, este esenţial ca succesiunea să fie sigură. Acum, această certitudine pozitivă este un element pe care s-ar căuta în zadar în analele anterioare erei creştine şi care nu există, nici măcar în majoritatea nomenclatoarelor istoriilor moderne. Vom spune, în al doilea rând, că regula nu este aplicabilă atunci când succesiunea cronologică este mică; pentru că trebuie să se înţeleagă că suma datelor ar ajunge, într-un asemenea caz, la un număr prea mare. În al treilea rând, acesta este din nou locul pentru a ne aminti că ortografia numelor proprii este o dificultate jenantă, deoarece ar fi potrivit ca fiecare nume să fie scris în limba căreia îi aparţine. Rezultă că această ultimă lege trebuie să guverneze doar un număr destul de limitat de serii. precizie nemaiauzită, aşa cum vom recunoaşte în diferitele comparaţii care urmează.

1. MARI PREOŢI AI EVREILOR.

Să încercăm o primă aplicaţie la cei 81 de mari preoţi ale căror nume sunt consemnate în analele evreieşti. Este deci vorba de a lua numele celui dintâi dintre toate, care este A ARON , compus din CINCI LITERE , de a număra PRIMELE CINCI DATE sau anii primilor CINCI ponti evrei şi de a verifica dacă suma acestor date va reproduce 81. Dar, aici, ne aflăm opriţi de o dificultate insurmontabilă. Anii al patrulea şi al cincilea pontif, ABIZUE şi BOCCI , CARE au exercitat sub Judecători, sunt absolut necunoscuţi . Absenţa acestor elemente necesare ne obligă aşadar să operăm pe celălalt punct extrem al nomenclaturii, închis de FANIAS sau PANASUS , AL 81-lea şi ultimul MARE preot, ale căror două nume conţin fiecare câte opt litere ·

PHANNIAS	PHANASUS
8	8

Prin urmare, regula de mai sus cere să numărăm şi opt date, începând cu cea a lui Phannias şi mergând înapoi până la a opta.

		ani de venirea		sunt	
81st 1.	Phannias (1) în anul J.-C	69	(70)	15	
80th 2.	Mathias	64	(65)	10	
79 3.	Iisus, fiul lui Gamaliel	64		10	
78 4.	Iisus, fiul lui Ananus	64		10	
77 5.	Ananus	63		9	
76 6.	Iosif	63		9	
75-lea 7.	Ismael			63	9
74 Sf.	Anania	63		9	
	Suma totală a celor opt date				81
	Număr egal de mari preoţi				81

„Dacă toate literele unui nume, dacă toate semnele numerice ale unei epoci, sunt pătrunse invizibil de un principiu de viață, adică de un germen și de un gând de viitor; Dacă semnificația și propria lor valoare conțin un element profetic, cu atât mai mult trebuie să participe faptele înseși, oamenii la care se referă aceste nume și date, să participe la același caracter. Căci este puterea figurativă, este spiritul divinației, care, asimilat și încorporat în lucruri și personaje istorice, prin cea mai intimă unire, trebuie să coboare la semnele simple ale acestor lucruri, ale acestor personaje, și să nu vină mai întâi din aceste semne, pentru a se comunica faptelor pe care le exprimă și de care depind. Aceasta este ordinea firească și necesară a acestei generații. Acum, dacă ar fi cu adevărat așa, întreaga istorie ar fi o reflectare continuă a viitorului în trecut, o oglindă figurativă a timpurilor viitoare, un sistem universal de tipuri și predicții, un întreg armonios de aluzii și relații a căror strălucire infinită ar gravita mai presus de toate către anumite epoci care le-ar domina pe toate celelalte. Aici conduc firele de inducție și regulile analogiei. Acesta este și rezultatul general și definitiv al cercetărilor noastre asupra funcțiilor numerelor” (2).

(1) Pentru această nomenclatură, vezi dicționarul lui Dom Calmet.
(2) Lucrarea citată, pp. 282-283.

CAPITOLUL XI

NUMERE SI OAMENI

PUBLICĂM UN PASAJ LUNG ÎL ARE CA autor pe maiorul ROBERT BRUCK ȘI ca titlu: *Manifestul Magnetismului Globului şi al Umanităţii* (1).

Robert Bruck a fost un geniu nerecunoscut al generației sale și acum este uitat în mare măsură; și totuși toată opera sa este acolo (2) pentru a arăta acuratețea aproape absolută a legii istorice și fizice propuse de el. Iată prezentarea:

Demonstrează pozitiv și irefutat că Pământul este străbătut de curenți magnetici care urmează direcția aproximativă a meridianelor. Influențele meteorologice și astronomice modifică viteza acestor curenți, care, în consecință, diferă în toate punctele de pe suprafața Globului. Se dovedește că există un meridian magnetic unde viteza este la maxim. Acest curent maxim se deplasează de la Est la Vest, suferind fluctuații săptămânale, lunare, quadrienale, de șaisprezece ani, quinquaseculare etc.

vieţii vegetative , animale şi intelectuale ; Această influență este pusă în evidență de observații în număr aproape infinit, *iar istoria demonstrează că acolo unde curentul*

magnetic trece cu viteză maximă, civilizația și puterea popoarelor al căror sol îl activează ajung și la cea mai mare dezvoltare.

La fiecare 520 de ani. aproximativ, dominația trece printre albi, de la un popor la altul, urmând legile de înlocuire prin care trece întreaga rasă.

O națiune care trece prin ciclul complet al destinelor sale durează 520 de ani pentru a ajunge la cea mai înaltă perioadă de înălțime și 520 de ani pentru a coborî treptat.

Fiecare perioadă de 520 de ani constă din 32 de perioade de 16 ani, plus 2 perioade de 4 ani, una la început, cealaltă la sfârșitul ciclului.

Aceste perioade de 16 ani corespund, de asemenea, schimbărilor în distribuția dominatorilor umanității albe și, în consecință, unor lupte criminale mai mult sau mai puțin intense dintre ei.

Dar să nu anticipăm și să-l lăsăm pe maiorul Bruck să vorbească.

Electricitatea circulă în straturile de suprafață ale becului, cu viteza magneto-electrică a magneților. Acumulările sale îl fac mai liber; influența mediilor în care se concentrează și mai ales a conductoarelor care duc în aceste medii, influențează foarte mult libertatea de acțiune și expansiune a acestuia și îi modifică considerabil caracteristicile și mișcările.

Am indicat în ce condiții electricitatea devine electricitate galvanică, magneto și nervoasă. Tocmai în această din urmă calitate, ca fluid vital, adică ca primă cauză, principală, fiziologică, care acționează asupra lumii morale, religios-filosofice și politice, își joacă rolul principal. Studiul acestui rol constituie *Umanitatea*

(1) Sau un scurt rezumat al magnetismului terestru și al influenței sale asupra destinelor umane. Bruxelles. Guyot, 1866, pp. 141 până la 180.

(2) Robert Bruck, maior al inginerilor belgieni, născut la Dirkirch (Luxemburg), a murit la Ixelles la 21 februarie 1870. Este autorul cărții: Electricite ou Magnelisme du Globe terrestre. Bruxelles, Delevingue și Callewart, 3 vol. gr. in-8; Originea stelelor căzătoare. Bruxelles, Guyot, 1868, gr. in-8; Studiul fizicii globului. Bruxelles, Macquardt, 1869, gr. in-8; Omenirea, dezvoltarea ei, durata ei. Bruxelles, 1864, 2 voi. gr. in-8. (Nota editorului)

Corpul uman este, strict vorbind, doar o mașină sau un instrument întreținut de circulația sângelui și a fluidului nervos. Care este propulsorul circulației sanguine și nervoase? Această elice, spune *Magnetismul,* trebuie să fie independentă de voința omului, deoarece acesta din urmă trăiește material când doarme.

Rapelul de sânge este inima care acționează ca o pompă de aspirație și presiune, spune Physiology. Aș vrea, dar în primul rând mi se pare că această mică pompă de aspirație și presiune are o putere de injecție atât de puternică încât ar fi greu să nu bănuiești ceva vital acolo. Apoi, admitând pompa, o să întreb unde este pompierul? Respirația, spuneți, face pompa să funcționeze, deci ce vă face să respirați? Pompa! Este un cerc vicios. Dacă pompa te face să respiri, respirația nu te face să pompezi. Dacă există acțiune reciprocă, înainte și înapoi, oscilație sau mișcare pendulului. este necesar un motiv sau un propulsor pentru a menține mișcarea.

Sistemul nervos este cel care face ca mașina umană să funcționeze; Magnetismul Pământului este propulsorul. Aceasta este ceea ce *Magnetismul globului* stabilește științific și ceea ce *Umanitatea va dovedi istoric.*

Acesta din urmă va stabili, până la dovezi, că omenirea s-a dezvoltat în perioade quinquaseculare și că aceste perioade sunt tocmai cele ale revoluției sistemului magnetic secular.

A CINCIZEȘI A DOUA PERIOADA UMANITAR-ISTORICĂ.

Din vremuri istorice, a existat întotdeauna un popor în fruntea umanității, un Popor Inițiator sau Civilizator, exercitând pe o perioadă de aproximativ cinci secole o acțiune preponderentă și dominantă, fizică și morală, asupra tuturor vecinilor săi.

Acest popor și vecinii săi formează miezul umanității; capitala sa este principalul centru de acţiune, cel al civilizaţiei epocii.

Popoarele care au ocupat astfel succesiv primul loc ca conducători sau căpetenii au

fost: 1° babilonienii; 2° egiptenii; 3° evreii-fenicienii, 4° grecii; 5° romanii; 6° francii; 7° Catolico-Monahali (1); 8° francezi sau gallicani.

Aceste popoare au început în jurul anului -2284 și și-au încheiat cele opt perioade în 1830. Împărțiți 2284 + 1830 la opt și veți obține *cinci sute cincisprezece ani pentru durata fiecărei perioade de civilizație,* adică până la anul cel mai apropiat, durata perioadei magnetice quinquaseculare de 516 ani.

Cifra 2284 fiind incertă din punct de vedere istoric, luați -750 pentru întemeierea Romei, adăugați 1830, sfârșitul perioadei franceze; împărțiți 750 + 1830 = 2580 la cinci și de data aceasta veți avea exact perioada seculară magnetică de *cinci sute șaisprezece ani.*

Examinați cu atenție istoria și veți vedea că perioada a fost de aceeași lungime pentru toate popoarele-căpetenie. Trebuia să fie așa!

Vă voi oferi toate lămuririle de care aveți nevoie în acest punct, dacă mă veți urmări pentru o clipă.

---

(1) Papalitatea.

VÂRFILE PERIODELOR UMANITARE.

Fiecare perioadă a civilizației are un vârf care este perfect stabilit de istorie. Aceste apogee sunt atât de asemănătoare încât descrierea unuia dintre ele poate fi aplicată tuturor. Ele semnifică putere fizică și morală, măreție și splendoare!

Apogeele perioadelor cunoscute de civilizație s-au petrecut toate la aceeași epocă magnetică seculară, aceea a trecerii polului secular peste capitală, sau mai bine, peste centrul posesiunilor poporului principal; au durat atâta timp cât acest pas înțelept.

Acesta este, cred, un fapt remarcabil și concludent, care poate fixa mai sigur și mai irefutat perioada politică a civilizației decât a fost anterior. Iată un tabel istoric pentru a susține ceea ce spun. Reprezentarea popoarelor principale; B, majusculele; C, liderii politici ai apogeilor; D, datele efective ale centrului apogeilor; E, diferențele dintre două vârfuri succesive sau durata perioadei de civilizație; F, data de corespondență periodică quinquaseculară a centrului regatului; G, data trecerii polului magnetic secular peste capitală.

ARE	B	C	□	E	F	G
1. Babilonieni.	Babilonul.	Semiramis.	— 2012		1600	1598
2. egiptenii.	Teba.	Sesostris.	- - 1474	538	1622	1613
3. evrei.	Ierusalim.	Solomon.	— 981	493	1599	1611
4. greci.	Atena.	Pericle	- - 436	545	1628	1624
5. Romani.	Roma.	Vespasian. Traian.	93	529	1641	1631
6. Franci.	Metz.	Clotaire II.	613	520	1645	1646
7. Catolicit.	Roma.	Pascal II. Honorius al II-lea.	1115	502	1631	1631
8. Franci.	Paris.	Ludovic al XIII-lea Richelieu.	1627	512	1627	1631
9. Franci.	Paris.	Ludovic al XIV-lea Colbert.	»		1663	1663
				529	1628	1628
(3)						

Centrul domniei lui Solomon este cu doisprezece ani înainte de trecerea stâlpului peste Ierusalim și corespunde trecerii stâlpului peste centrul posesiunilor evreiești mai degrabă decât trecerii acestuia peste centrul lor de acțiune, care ocupă limita de vest.

Puternicul apogeu roman, mai vestic decât răsărit, prelungindu-se, întârzie puțin.

Domnia enorm de lungă și anormal de lungă a lui Ludovic al XIV-lea (72 de ani) a depășit cu 32 de ani durata obișnuită a apogeului care este de 40 de ani.

Ludovic al XIV-lea începe exact cu perioada apogeului, în 1643, dar această

perioadă se extinde doar până în 1683, anul revocării Edictului de la Nantes.

Acestea sunt singurele nereguli nesemnificative oferite de marșul paralel al apogeilor civilizațiilor și trecerile polilor, nereguli pe care aceste pasaje le explică imediat.

Durata medie de 520 de ani între vârfuri include perioada de 516 ani, plus deplasarea centrului de acțiune de la o perioadă la alta.

Centrul mediu al domniei apogeului corespunde exact trecerii medii a polului magnetic peste centrele civilizațiilor.

Atât despre culmile politice.

(1) Participarea Franței la apogeul european sau la apogeul galico-european.
(2) Purul apogeu francez.
(3) Studiind acest tabel, observăm mai întâi că centrul civilizației se mișcă urmând calea Soarelui în raport cu Pământul, adică de la Est la Vest, apoi că apogeul civilizației și puterii, pentru un popor, corespunde cu sosirea polului magnetic pe capitala sa.
Continuând acest tabel, stabilit pe o perioadă de 520 de ani, vedem că următoarea schimbare foarte mare de capitală a civilizației va sosi în jurul anului 2140 sau 2147, aproximativ.

Iată cum sunt prezentate punctele culminante filozofice:

Presupunând că A reprezintă centrul domniei sau mijlocul vieții principalului filozof al perioadei, B, data corespunzătoare, și C, trecerea polului magnetic secular, vom forma următorul tabel:

	ARE	B	C
Salomon	981	1599	1611
Socrate	433	1631	1624
Saint Jean	83	1631	1631
Sfântul Grigore le Grand	597	1629	1631
Sfântul Bernard	pana la /	1627 |	; 1631
Pierre de Cluny	<' 1123	1629 .	1631
Abeilard	(mi t	1627 |	[1631
Descartes	1623	1623	1631

Iată istoricii principali:

Tucidide	433	1634	1624
Tacit	97	1645	1631
Grigore de Tours	570	1602	1631
Suger	1119	1635	1631
Bossuet	1665	1665	1663

Hristos avea *treizeci de ani, anul exact,* 30 (1578), al trecerii stâlpului pe axa văii euro-asiatice, unde a predicat .

Tucidide și Socrate aveau fiecare *treizeci de ani* în -441 (1623), anul central al trecerii polului peste Atena.

Tacitus avea *treizeci de ani* în 83 (1631), *anul central* al trecerii polului peste Roma.

Suger avea *treizeci de ani* în 1115, *anul central* al apogeului catolico-monastic.

Bossuet avea *treizeci de ani* în 1657, anul trecerii polonezului peste Paris, dacă ignorăm mișcarea cu perioade de șaisprezece ani.

Patru dintre cei cinci istorici-șefi ai ultimelor cinci perioade umanitare aveau treizeci de ani în anul în care polul a trecut peste centrul civilizației pe care o reprezentau. A cincea aparține perioadei tulburate sau anormale a francilor, care este ea însăși o excepție, adică o civilizație *teutonă* pierdută în mijlocul civilizațiilor celtice, așa cum vom vedea mai târziu.

Dacă aceasta este șansa, trebuie să fim de acord că șansa este uneori foarte ciudată.

Cifrele citate mai sus, corespondența lor cu apogeurile, coincidența acestora cu trecerile polului magnetic stabilesc în mod irefutat legătura intimă și dependența mișcărilor magnetice și a mișcărilor umanitare.

Omenirea dezvoltă și detaliază această legătură și trage concluzii din ea. Ea stabilește toate fazele și toate epocile semnificative ale perioadei seculare, cu temperamentele lor și cu consecințele acestor temperamente: mințile, personajele, aptitudinile, ademenirile și tendințele care se reproduc identic și invariabil de la o

perioadă la alta.

Regiunile terestre plasate sub trecerea polului magnetic secular se află momentan sub influența celei mai energice circulații magnetice; adică cea care este atât cea mai densă, cât și cea mai activă; Prin urmare, energia sau puterea magnetică este cea care oferă oamenilor și umanității energie, putere fizică și morală.

Acesta este primul fapt incontestabil.

Un al doilea fapt, la fel de puțin, dacă nu mai puțin contestabil, este durata perioadei de civilizație.

În al treilea rând, un lider-popor guvernează și dirijează umanitatea doar în timpul unei perioade de civilizație quinquaseculară. Când această perioadă se termină, rolul inițiator al acestui popor-lider încetează și trebuie să cedeze altuia, orice ar face, pentru că nicio putere umană nu se poate opune forțelor și legilor fizice, la fel ca forțele și legile morale ale lumii.

Acordul mișcărilor magnetice care domină toate forțele fizice ale pământului cu mișcările morale, istorice, politice și religioso-filosofice, dovedește până la dovezi că forțele fizice sunt la dispoziția spiritului lumii.

ERA RENOVARII SI ORGANIZARII, SI MAREA FAZA UMANITARA.

Apogeurile umanitare sunt precedate, un secol mai târziu, de o epocă magnetic la fel de remarcabilă și poate chiar mai remarcabilă decât apogeurile ; este sosirea sistemului quinquasecular în poziţia sa iniţială sau fundamentală a columbian-asiatică; Este sosirea polului și a meridianului principal la 98°30' longitudine estică , care coincide cu vârful meridianului principal al Lombardiei - Asia sau cu *coloana vertebrală a globului.*

Sistemul magnetic secular ocupând această poziție, circulația câștigă universal cea mai mare activitate, iar această activitate cea mai mare, care durează treizeci și doi de ani, din 1509 până în 1541, asigură omenirii și popoarelor cea mai mare activitate fizică și morală.

Timpul de cea mai mare activitate fizică și morală, timpul inițial, este cel al tuturor renovărilor și al tuturor organizațiilor. Ea este fundamental religioasă, entuziastă, ascetică, puternic inteligentă, revelatoare și creativă. Durează două perioade de șaisprezece ani.

Omenirea îi datorează toate ideile sale, așa cum îi datorează toate lucrările sale la vârf.

Faza (1541-1610) care separă aceste două perioade puternice atât de acțiune, cât și de inteligență, propagă ideile de renovare, pe care apogeul trebuie să le consacră. Aceasta este marea fază umanitară încadrată între cele două perioade istorice, religio-filosofice și politice cele mai puternic accentuate ale perioadei quinquaseculare, în coincidență cu principala fază magnetică cuprinsă între cele două situații și circulații principale ale sistemului quinquasecular. Studiul acestei faze demonstrează *că activarea magnetică predispune la activitatea fizică și morală și că energia fizică predispune la energia și puterea fizică și morală.*

EPOCA ȘI FAZE UMANITARE, PERIOADE DE SAISI ANI SI CADRENALE .

Coincidența situațiilor morale și politice, bine determinate cu pozițiile magnetice importante, dintre care tocmai le-am arătat pe cele două principale, sunt susținute de-a lungul întregii perioade seculare a civilizației, în care există și alte epoci bine marcate, în afară de cele ale renovării și ale apogeului... Modificările sunt de *șaisprezece ani și patru ani.*

Situațiile morale și politice sunt atât de bine reglementate de mișcarea magnetică de șaisprezece ani, încât provoacă, în general, dispariția și înlocuirea liderilor politici

precum împărați, papi, regi sau prinți domnitori de orice fel.

Deoarece adevărul este uneori improbabil, iar ceea ce precede poate părea extraordinar sau paradoxal, trebuie să mă explic categoric.

Ultimele mișcări magnetice de șaisprezece ani din **1831** , **1847** și **1863** sunt cele mai cunoscute nouă din fapte și vor fi primele. recunoscut ca fiind exact.

Pornind de la centrul **anului 1847** spre viitor și mergând înapoi spre trecut, stabilim următoarea mișcare generală de șaisprezece ani:

1847 ; 1863; 1895; (1379); 1395; 1411; 1427; 1443; 1459; 1475; 1491; 1507; 1523.

1847; 1831; 1815; 1799; 1783; 1767; 1751; 1735; 1719; 1703;1687; 1671; 1655; 1639; 1623; 1607; 1591; 1575; 1559; 1543; 1527; 1511; 1495.

Urcând și coborând cu mișcarea de șaisprezece ani, de la **1847** la poziția inițială, ajungem la **1507** și 1511, deoarece perioada quinquaseculară de 516 ani conține treizeci și două de perioade de șaisprezece ani, plus o perioadă de patru ani care trebuie pierdută. Se pierde înaintea poziției inițiale din **1491** până **în 1495** , sau din 1507 până în 1511. Din acest motiv, aceste două perioade de patru ani de deschidere a perioadei quinquaseculare și intrare în renovare și în marea fază a acțiunii umanitare, sunt puternic perturbate.

Acestea fiind spuse, iată mișcarea politică din ultima perioadă umanitară gallicană, dirijată și trasă de domniile regilor șefului Poporului sau ale Franței:

A, reprezintă începutul propriu-zis al domniei, B, corespondența quinquaseculară, C, mișcările magnetice quadrienale, biquadrienale sau sezoniere, subliniate cu a, două sau trei lovituri.

	LA	B	C
Ludovic al X-lea	1314	1830	1830
Jean când	1316	1832	1831
Philippe V	1316	1832	1832
Filip al VI-lea	1328	1844	1843
Ioan al II-lea	1350	1866	1867
Carol al V-lea	1364	1880	1879
Carol al VI-lea	1380	----	1379
Carol al VII-lea	1422	----	1423
Ludovic al XI-lea	1461	----	1459
Carol al VIII-lea	1483	----	1483
Ludovic al XII-lea	1498	----	1499
Francois 1er	1515	----	1515
Henri Il	1547	----	1547
Francois Il	1559	----	1559'
Carol al IX-lea	1560	----	1559
Henric al IV-lea	1589	----	1591
Ludovic al XIII-lea	1610	----	1611
Ludovic al XIV-lea	1643	----	1643
Ludovic al XV-lea	1715	----	1715
Ludovic al XVI-lea	1774	----	1775
Napoleon I (Consul)	1799	----	1799
Id. (împărat)	1804	----	1803'
Ludovic al XVIII-lea	1815	----	1815
Carol al X-lea	1824	----	1823
Louis-Philippe	1830	----	1831
Louis-Napoleon (Președinte)	1848	----	1848
Id. (împărat)	1852	----	1852

În acest tabel, coincidența mișcărilor politice cu mișcările magnetice este de necontestat și evidentă.

Datele 1421, 1525, 1631 și 1660 sunt magnetice fundamentale, precum 1267 (1783)

și 1315 (1831).

Datele magnetice fundamentale sunt centrale pentru domniile principale, așa cum a fost cazul ultimei perioade de civilizație, pentru domniile lui Francisc I, Ludovic al XIII-lea - Richelieu și Ludovic al XIV-lea - Colbert.

Datele care deschid și închid aceste domnii sunt fundamentale, la fel ca și centrele lor, deși cele trei domnii de mai sus ale ultimei mari faze umanitare, cele ale lui Francisc I, Ludovic al XIII-lea și Ludovic al XIV-lea, sunt toate în urmă cu patru ani sau o perioadă de patru ani în mișcarea generală de șaisprezece ani.

Pentru a scurta obiecțiile sofismului și empirismului, să renunțăm la toate datele fundamentale de intrare în principalele regate și, în consecință, cele mai evidente dovezi ale coincidenței mișcării politice cu mișcarea magnetică; Dacă păstrăm doar coincidențele generale de șaisprezece ani, vor rămâne în tabelul precedent zece schimbări de domnie în coincidență cu mișcarea magnetică generală de șaisprezece ani. O mișcare de șaisprezece ani cuprinzând adesea trei ani, cea a mișcării, cea care se termină perioada anterioară și cea care începe perioada următoare, numărul de coincidențe probabile ale schimbărilor de domnie cu aceste mișcări de trei ani este de 3/16 sau patru pentru cele 22 de domnii ale tabelului precedent.

Astfel, în realitate și în afara datelor magnetice fundamentale și principale, mișcarea trienală a perioadei magnetice de șaisprezece ani aduce în ultima perioadă seculară zece schimbări de regate în loc de patru schimbări probabile .

Este întâmplarea care produce aceste coincidențe, să zicem sofismul și empirismul!

O coincidență singulară, într-adevăr, care *este reprodusă la fel de clar și în aceleași proporții în toate perioadele seculare ale francilor catolici etc., ca pe toate tronurile, pe cele ale împăraților Germaniei și Orientului ca și pe scaunul papal și pe tronul tuturor suveranilor ereditari sau electivi din toate timpurile istorice și ale tuturor regiunilor europene.*

Dacă cititorul nu este convins, lăsați-l să se uite din nou la următorul tabel:

	Dates reelles	**Dates magn**
Tratatul de la Madrid		
— din Crepy		
— din Cateau-Cambresis		
— din Monțon		
— din Bernwaid	1526	1527
— din Praga	1542	1543
— din Pirinei	1559	1559
— din Aachen	1626	3 627
— din Westminster	1631	1631
— din Nijmegen	1635	1635
— de la Ryswyck	1659	1659
— din Utrecht	1668	1667
— din Baden	1674	1675
— a Barierelor	1678	1679
— de la Haga	1697	1695
— din Viena	1713	
— din Belgrad	1714	
Rușinoasă pace de la Paris	1715	1715
Caracteristicile Parisului	1717	
	1738	
	1739 /	1739
	1764	1763
	1783	1783 (1)

Acest tabel enumeră toate tratatele de pace din secolul trecut, de la centrul renovării până la cel al *transformării.* Acum nimeni nu va nega că tratatele de pace exercită o influență asupra atitudinilor politice ale popoarelor și că, în general, sunt acte care au ca obiect fie să deschidă, fie să închidă o perioadă de acțiune.

Șase din *șaisprezece tratate* schimbă aparițiile politice ale liderului poporului din ultima perioadă seculară în timpul *mișcărilor magnetice generale de șaisprezece ani,* în timp ce cele trei șaisprezecele dintre probabilități necesită doar trei coincidențe.

Raportul dintre coincidențele reale și probabile este la fel de puternic pentru tratatele de pace ca și pentru schimbările de domnie.

Trei dintre cele *șaisprezece* tratate de mai sus aparțin celor trei date *absolut fundamentale* 1525, 1631 și 1783. *Tratatul de la Troyes* din 1420 completează coincidența pentru cele *patru date fundamentale sau inițiale,* după cum urmează:

Troyes	în 1420	1421
Madrid	în 1526	1525
Bernwald	în 1631	1631
Paris	în 1783	1783

Iată cele patru date fundamentale politice și magnetice ale ultimei perioade seculare, riguros coincidente; acestea sunt cele ale trecerilor duble riguroase ale meridianului magnetic principal secular pe vârfurile meridianelor colombo-asiatice și europolineziene; Acestea sunt datele sosirii sistemului magnetic quinquasecular în pozițiile sale fundamentale și inițiale.

Evidențierea prin istorie a influenței fiziologice, religioso-filozofice și politice a magnetismului terestru și a mișcărilor sale, dovedește în primul rând că noi toți, papă, împărat, rege, prinț, filozof, moralist, istoric sau legiuitor, suntem și neputincioși să provocăm sau să oprim o mișcare magnetică a fizicii generale a globului. Omul nu este responsabil pentru nimic în nicio situație; el găsește situațiile gata făcute și nu poate decât să grăbească sau să întârzie progresul lor, să faciliteze sau să împiedice soluțiile și să le facă mai mult sau mai puțin complete.

Umanitatea este un studiu al temperamentului, spiritului, tendințelor și aptitudinilor tuturor epocilor și tuturor fazelor perioadei seculare, din care conturează astfel toate situațiile morale și politice.

Evidențierea prin istorie a consecințelor fiziologice, religioso-filosofice și politice ale mișcărilor magnetice, conferă analizei acestor mișcări, adică Magnetismului globului și Umanității, o asemenea importanță, încât studiul lor trebuie plasat pe primul loc. Ea conferă chiar și istoriei o valoare științifică, aruncând o lumină nouă asupra faptelor pe care le relatează și asupra evenimentelor a căror cauză o caută sau ale căror efecte le judecă.

Amplasarea incontestabilă de către istorie a influenței și a consecințelor fiziologice ale mișcărilor magnetice ar corobora și ar face evident ceea ce am spus despre originea epidemilor.

(1) Continuând lista acestor date dată de perioada de 16 ani, obținem: 1783-1799 1815-1831-1847-1863-1879-1895-1911-1927-1943.
din patru perioade de 4 ani, vom obține, începând din 1863, următoarele date: 1863-1867- **1871** -1875-1879-1883-1887-1891-1895-1899-19191919191919191 3-1927-1931-1935-1939 .
Marile schimbări în echilibrul științelor umaniste care compun rasa albă au loc într-unul dintre aceste momente.

Ciumele sunt însoțitoare constante ale marilor mișcări magnetice și politice și au ca tovarăși inseparabili foamete, războaie, convulsii politice și tulburări fizice, cutremure, erupții vulcanice etc. Cele mai puternice și splendide epoci sunt cele ale celor mai mari convulsii și tulburări; Acestea sunt vârfurile. Niciun apogeu nu dovedește acest lucru mai bine decât ultimul, cel din 1631.

Cu toate acestea, apogeurile grecești, romane, france și catolice nu au fost mai puțin remarcabile în termeni vulcanici decât ultimul apogeu francez. Aceasta a început în 1610 cu o erupție *colosală* a Etnei, care a continuat neîntrerupt timp de zece ani. Anul său central, 1631, a fost marcat de principalul eveniment vulcanic european cunoscut, de redeschiderea quinquaseculară a Vezuviului, care a rămas tăcut pe toată perioada catolică și care și-a reluat funcțiile în același an în care polul a ajuns în poziția inițială

meridiană a Europei din care fac parte Vezuviul și Etna, *după cinci secole de tăcere și șocuri violente și șocuri.*

Etna, care a deschis apogeul european în 1610, l-a închis în 1643, după ce a semnalat trecerea centrală printr-o erupție quadrienală în 1634. Aceste erupții ale Etnei sunt toate raportate ca fiind *colosale* .

În 1138 (1654), mișcarea de șaisprezece ani a închiderii apogeului catolic a fost semnalată de o erupție a Vezuviului, de asemenea, raportată ca *colosală* .

În anul 1631, deja menționat, poporul-șef și capul de nord al omenirii de moment, s-au unit în Bernwald, pentru a îndeplini *misiunea perioadei,* eliberarea definitivă a ideii creștine în gradul I, II și III, *supremația gallicanismului,* independența *anglicanismului* și *toleranța teutonismului,* cuceriți de trei veacuri de către *catolici,* cuceriți de trei secole în același timp cu Imperiul Germaniei, al doilea termen teuton care avea să se încheie cu perioada, a fost ucis. Această misiune a fost îndeplinită în același an central în câmpiile fatidice ale teutonismului, la Leipzig, de cel care era atunci conducătorul moral și militar al Europei, de Gustavus Adolphus, în mijlocul celor mai cumplite. ciuma europeană pe care istoria a înregistrat-o.

În jurul aceluiași an a început Descartes *(Tratat despre lume, 1633)* și Galileo și-a produs lucrarea principală: *cele patru dialoguri despre sistemele lumii lui Ptolemeu și Copernic.*

Apogeii catolici și franci ne sunt mai puțin cunoscuți: este probabil totuși că am găsi fapte similare dacă ar fi să consultăm cronicile în jurul anilor 1115 și 599.

În ceea ce privește însoțirile obligatorii ale apogeilor în perioada greacă și romană, ele se regăsesc printre principalele fapte consemnate de istorie și care sunt:

Distrugerea Herculaneului și Pompeii și moartea lui Pliniu, unul dintre cei doi conducători morali ai apogeului roman (1) deschizând cu Titus perioada cuadrienală centrală 79-83 (1627-1631) a acestui apogeu, în mijlocul unei ciumă înspăimântătoare.

Ciuma care l-a luat pe Pericle în -429 (1635) a încheiat perioada centrală de patru ani 425-429 (1631-1635), al doilea an al Războiului Peloponezian în centrul splendorilor morale și al omnipotenței grecești.

Deci:

Herculaneum-Pompei și ciuma Romei în	79	1627
Principala erupție cunoscută a Vezuviului și a		
Ciuma europeană în		1631
Ciuma de la Atena în	- 429	1635

(1) Cei doi lideri morali romani din afara mișcării creștine sunt Pliniu și Tacit. marchează mișcarea de patru ani a trecerii polului magnetic pe axa vârfului meridianului central european și apogeele europene timp de douăzeci și cinci de secole, din perioada greacă până în prezent.

SITUAȚIA GENERALĂ A UMANIȚII ȘI CONSECINȚELE EI.

Situația generală a umanității, poziția relativă a popoarelor care o compun, principiile raționale ale istoriei, religiosofiei și politicii, adică regulile pozitive de conduită pentru aceste popoare, rezultă direct din dezvoltarea și declinul popoarelor destinate să se succedă ca inițiatori, civilizatori și dominatori în fruntea umanității.

Dezvoltarea acestor popoare are loc în două perioade quinquaseculare pe care le numesc *primul termen;* declinul lor lent, dar neîncetat și continuu durează în același timp; L-am numit *al doilea termen,* iar istoria i-a dat numele de *Imperiu de Jos;*

Roma a avut doi termeni completi: primul la Roma și al doilea în Bizanț.

Teutonii și-au făcut și ei doi mandati completi: primul, franc, la Metz și al doilea, german, la *Nürnberg.*

Roma catolică începe a patra și ultima sa perioadă.

Franța și-a început a treia perioadă sau și-a început al doilea mandat în 1848.

Anglia intră în a doua și principală perioadă, cea a inițierii și a conducerii umanității.

Prusia intră în prima perioadă (1).

Aceasta este situația generală în Europa de astăzi. Acesta precizează regulile de conduită pentru fiecare persoană.

Prima perioadă a Romei păgâne de la -750 (1830) până la Zamă în -202 (1862), a fost cea a dezvoltării ei pregătitoare. A doua sa perioadă de la -202 (1862) la 330 (1878) a fost cea a guvernului său universal.

În a treia perioadă (mai întâi ca imperiu de Est) Imperiul de Răsărit greco-roman a luptat cu succes împotriva distrugerii prin dizolvare.

În cea de-a patra și ultima sa perioadă, distrugerea prin dizolvare a Imperiului greco-roman din Orient a avut loc rapid.

În fiecare perioadă secularo-umanitară sunt deci prezente patru popoare. Numerele unu, doi, trei și patru în prima, a doua, a treia și a patra perioadă. Aceste popoare constituie nucleul activ al umanității în timpul perioadei. Tot ceea ce se întâmplă în afara acestui nucleu are o importanță secundară.

Numărul *unu,* îndrăzneț și agresiv, caută mișcare și acțiune și visează doar la tulburări.

Numărul *doi* , calm și puternic, puternic și mândru, egoist și imperios, raportează totul la sine, se vede doar pe sine, domină și își impune dominația de departe cu forța, dacă i se împotrivește; rolul său de iniţiator îl obligă să facă acest lucru.

Numărul *trei* , deși mai calm, împărtășește dominația și misiunea inițiatoare cu numărul doi, căruia îi rămâne superior în multe puncte, mai ales în dezvoltarea intereselor materiale, cel puțin în prima jumătate ascendentă a perioadei. Superioritatea numărului *doi* se manifestă abia în cele din urmă prin marea fază umanitară și devine evidentă abia la vârf.

(1) Vedem că Bruck a putut anunța, din 1866, victoriile sigure ale Prusiei.

Numărul *patru,* provocator ca numărul unu, visând doar la război și măcel , primește toate loviturile și iese mutilat din toate luptele epocii, la finalul cărora dispare.

Numărul doi *dominant este* cel care ucide numărul *patru.* El este secundat în sarcina sa de numerele *unu* și *trei.*

un nou număr *unu* , care să fie gata să ia locul numărului patru, la momentul ieșirii acestuia din urmă din mișcarea politică universală .

Popoarele *unu* și *doi* din primul mandat *câştigă,* iar popoarele trei și patru din al doilea mandat *pierd neapărat* în toate agitațiile politice (*sic*) sau în luptele armate. Aceste lupte dezvoltă și întăresc popoarele *unu* și *doi,* în primul rând; epuizează și distrug popoarele trei și patru, în al doilea mandat.

Oamenii tineri și viguroși aleg certuri cu bătrânii, după temperament. Ei au un simț al destinului lor; Acest sentiment le oferă o mare încredere în viitor. Ei par să simtă că rezultatele finale le vor fi favorabile.

Moderați nevoia de acțiune a numărului unu și mândria numărului *doi* ; să păstreze intactă puterea fizică și morală a numărului trei cât mai mult posibil; a atenua căderea numărului patru, prin amortizarea efectelor acestei căderi: *acestea sunt principiile esențiale ale politicii raționale.*

Cele patru popoare care au format succesiv miezul umanității sunt:

In perioada:

	1	**2**	**3**	**4**
greacă.	Roma.	Grecia.	evrei.	egiptenii.
Român.	franci.	Roma.	Grecia.	evreu S.
Franke.	catolici.	franci.	Roma.	Grecia.
Catolic.	Franţa.	catolici.	germani.	greco-romani. germani.

Franceză.	Anglia.	Franţa.	catolici.	*(Austria)*
engleză.	Prusia.	Anglia.	Franța (1848).	catolici (1)

(1) Poporul rus este chemat să se alinieze și să ocupe locul marcat cu 1 în tabelul evoluțiilor.
Acest eveniment va avea loc atunci când papalitatea este pe punctul de a dispare, când Anglia va fi învinsă de Germania, aliată fie cu Franța, fie mai degrabă cu Rusia.
Zdrobirea Angliei va marca intrarea Rusiei în plină activitate.
Deci trebuie să adăugăm următoarele două rânduri la tabelul de mai sus
In perioada:

	1	**2**	**3**	**4**
prusac	Rusia	Prusia	Anglia	Franţa
rusă	Franța și Uniunea latin	Rusia	Prusia	Anglia

Conform profețiilor, de fapt, Franța, unificată de Uniunea Latină, trebuie să întreprindă din nou un ciclu nou și foarte strălucit. Cf. PAPUS : *Conflictul ruso-japonez și numerele magnetice,* 1904.

Grecia a distrus ultimele rămășițe egiptene.

Roma a împrăștiat ultimele rămășițe evreiești.

Francii au început distrugerea Romei păgâne elenizate.

Catolicismul a distrus Imperiul de Răsărit.

Franța a distrus al doilea termen german teuton.

Anglia va distruge catolicismul politic.

Acestea sunt liniile generale ale poveștii.

Marșul regulat al umanității necesită acordul numerelor doi și trei, adică a principalelor sale forțe fizice și morale.

Întregul univers este neputincios împotriva oamenilor *din doi.* Prin urmare, nu va putea face nimic, cu atât mai puțin, împotriva *a două - trei* ligi împreună.

FAZE DE ACȚIUNE.

Ciocnirile numerelor *doi* sau *trei* produc cele mai teribile efecte și cele mai tulburi și violente vremuri. Aceste perioade au avut loc cu aceeași periodicitate cu renovările și apogeurile; Ele se extind din 1543 până în 1610 și date corespunzătoare anterioare. Anii lor centrali, 1575 sau 1578, mijlocul marilor faze umanitare, sunt printre cei mai tulburați ani, fizic și fiziologic, ai perioadei.

Marea fază iudaică a fost cea a lui David; A fost centrat pe data ciumei din - 1005 (1575).

Faza greacă a fost cea a lui Miltiade, Temistocle etc., sau lupta grecilor împotriva perșilor.

Faza romană a fost cea a lui Tiberius, Caligula, Claudius, Nero; a lui Agripina și Mesalina și a persecuțiilor creștinilor.

Faza francilor s-a încheiat cu lupta dintre Fredegonde și Brunehaut.

Faza catolică a fost completată de Grigore al VII-lea, Henric al IV-lea al Germaniei, Contesa Matilda, Guelfii și Ghibelinii.

În ultima fază, lupta dintre gallicanism și catolicism a fost mai pronunțată decât cea anterioară dintre catolicism și germani.

Carol al IX-lea, Henric al III-lea și Henric al IV-lea pe de o parte, Filip al II-lea, Medici, Maria Tudor, soții Guis și Ducele de Alba au fost lideri de acțiune care nu s-au sfiit de la folosirea forței.

Aceasta este faza acțiunii, dar acțiunea violentă, pregătind puterea, grandoarea și

splendoarea apogeului.

Perioada umanitară este ascendentă până la vârf și coboară de la vârf până la capăt. Semiperioada ascendentă este spiritualistă; spiritualismul său crește odată cu inteligența și își dezvoltă forțele fizice și morale până la apogeu.

FAZELE REACȚIEI MORALE.

Perioada semi-seculară descendentă este materialistă și senzualistă. Materialismul și senzualismul, cu toate consecințele lor, ating un maxim de dezvoltare spre centrul semiperioadei descendente.

Timpul acestui maxim este omologul apogeului; este cea a subversiunii morale și a dizolvării; cel al libertinismului și desfrânării, al cruzimilor și crimelor; Este o epocă enciclopedică, empirică, verbosă, neinteligentă, distructivă a forțelor fizice și morale. Începe la datele corespunzătoare anului 1703, ajunge în centrul său în 1745 și se termină în 1783.

A avut ca reprezentanţi şi a produs: în perioada evreiască

- Ahab, Izabela, Ioram, - 876 (1704); Ioram, Atalia și Ioas - 831 (1749). - *Baalism.*

În perioada greacă, jugul macedonean, războiul lamian etc. pe la 318 (1746) – *Epicureism.*

În perioada romană: - Commodus, 180 (1728); Sever, 293 (1741); Caracalla, 211 (1759) ; Heliogabale, 218 (1.766). Principala persecuție a lui Severus: *Gnosticismul* ; *Filosofia subversivă a lui Alexandrin (Marcion, Montanus etc.).*

În perioada sinceră. - Regii slabi, desfrânarea monahală, întunericul gros al superstiției, verbozitatea legendară, Justinian, Leonce, Absimare, - Tiberius, Philippique și Anastasius II, 713 (1745). - *Iconoclasmul.*

În perioada catolică. - Albigeii, Stadings, dominicanii; superstiții, crime și cruzimi; desfrânarea templierilor dublarea desfrânării monahale universale; galanteri; lecții de dragoste; Regina Albă și Contele de Champagne; Revolta lui Couci împotriva lui Ludovic al IX-lea. Revenirea periodică a maniheismului și baalismului albigens și a satanismului din Stadings, 1229 (1745).

În perioada franceză. - Ludovic al XV-lea, Pompadour, Dubarry, Terray, Maupeou, Law. - lipsă de inteligență, necugetare, verbozitate; spirit anti-filosofic și nereligios; incapacitatea. Dizolvarea generală prin libertinism și desfrânare. Înfrângeri rușinoase ale celor mai bune armate, din cauza incapacității generalilor desemnați de favoriți. - Afișarea ostentativă a tuturor viciilor publice și private. - Demolarea morală de către Voltaire și Rousseau. - Abjecția filozofică a lui Condillac și Helvetius sub tot ceea ce empirismul, scepticismul și cinismul din perioadele anterioare fuseseră în stare să producă. - Materialismul universal și senzualismul în toată deplinătatea și cu toate consecințele lor (1745).

Ne putem întreba dacă, făcând abstracție de la orice idee teoretică și ținând cont doar de perioada umanitară, istorică, clar indicată și clar stabilită de apogeele diferitelor perioade ale civilizației, este întâmplărea care face astfel ca toate virtuțile și toată măreția umană să corespundă riguros, perioadă după perioadă și an după an?

Dacă este întâmplarea care se acumulează astfel în aceeași fază a trei perioade de șase ani 1719, 1735, 1753 și 1767, toate viciile, toate slăbiciunile, toată lașitatea, toate crimele, toate cruzimile și toate urâciunile, precum și toate aberațiile, toate aberațiile, toate subversiunile și senzualitatea lor:

Dacă este întâmplarea, în cele din urmă, care a produs toate corespondențele din următorul tabel:

	! 1611		
Salomon	; 1628	Baalisme	1734
Socrate	1631	Epicurisme, scepticisme et cy-	
Saint Jean	1631	nisme	1753
Titu	; 1631	Gnosticisme et Manicheisme. ..	1745
Saint Bernard	1631		
Pierre de Cluny	1631	Albigeois et stadings; Baalisme et	
Abeilard	1631	Manicheisme	1745
Suger	1623		
Descartes	1665	Libertinage, debauche et ency-	
Bossuet		clopedisme irreligieux, scepti- que et	
		cynique	1745

Este oare și întâmplător că Lamoignon aparține lui 1647 și Maupeou lui 1743, că Rocroi, Fribourg, Conde și Turenne aparțin lui 1643 și Soubise și Rossbach lui 1757; că Colbert este din 1642 și Terray din 1747?

A fost întâmplarea care i-a adus împreună pe Luther, L'Hospital, Copernic și Michelangelo în 1525? Bacon, Kepler, Galileo, Descartes, Richelieu, Mole, Poussin, Lesueur, Rubens, Velasquez etc., în 1631

(1) A, apogeu: B, faza de dizolvare si subversiune.

Nu crede, dragă cititor. Acești oameni, sau cel puțin mințile lor, apăruseră în toate epocile exact corespunzătoare din perioadele umanitare anterioare: ei vor reapărea în toate epocile corespunzătoare viitoare, pentru a crea, dezvolta și proclama principiile, ideile și toate produsele civilizațiilor succesive. Acești oameni, în urmă cu douăzeci și două de secole, erau numiți Pitagora, - 539 (1525), Socrate, Tucidide, Zeuxis, Fidias etc., în - 433 (1631).

Acești oameni au fost întotdeauna urmați, un secol mai târziu, de demolatori și

distrugători, necesari pentru a finaliza perioadele actuale și pentru a produce dispariția și înlocuirea lor. De fapt, în faza de dizolvare se pregătește mișcarea retrogradă a celor patru popoare active: acel *număr patru* primește lovitura de grație (1); acel *număr trei* merge înapoi (2); că organismul *numărului doi* este distrus și pregătit de al doilea termen, iar acel *număr unu* este întărit și pregătit definitiv pentru misiunea sa, ca *numărul doi.*

În același timp în care *numărul patru* primește lovitura finală, viitorul număr prinde contur. În ultima perioadă, viitorul *număr unu* s-a pregătit pentru Războiul de Șapte Ani, care a fost purtat în detrimentul *numărului patru.*

Mișcarea retrogradă a ultimei perioade de civilizație este pe cât de simplă, pe atât de completă.

Toate sistemele și organismele politice dizolvate în faza demolării sunt transformate, iar mișcarea retrogradă se realizează, imediat după faza, de epoca de *transformare* din 1767, 1783, 1799 și de cutremurul general, politic și războinic, care urmează acestei epoci și care ocupă perioada de șaisprezece ani și 18195.

Repet, cele de mai sus sunt independente de orice idee teoretică și reiese dintr-un studiu atent al istoriei; dar este destul de sigur că adevăratele situații politice fiind cunoscute după cauzele lor, datele centrale și duratele riguroase ale perioadelor și fazelor și spiritul acestora fiind stabilit științific și a priori , convingerile capătă mai multă forță și precizie, iar ideile mai multă amploare și claritate. Unele părți ale istoriei umane nu pot fi clarificate decât prin intervenția magnetismului terestru și a geologo-magnetismului.

nu există și nu a existat niciodată. de hazard, nu mai mult în lumea morală, religios-filosofică și politică decât în lumea fizică.

Scepticismul ultimei dizolvari, care, sub pretextul distrugerii superstitiei , a suprimat orice fel de lege morala, nu este mai judicios decat empirismul care, de teama aberatiei teoretice, a alungat ideea stiintelor, pretinzand ca bazeaza totul pe legi si respingand a priori mijloacele de descoperire a acestora.

Se admite că tulburările fizice, atmosferice și terestre sunt reglementate prin legi și s-ar dori ca singura șansă să dirijeze convulsiile politice și crizele morale ale popoarelor!

Acest lucru nu are sens.

(1) Războiul de succesiune a Austriei (1741-1748) și Războiul de șapte ani.
(2) Alianță cvadruplă împotriva Spaniei și distrugerea iezuiților.

EPOCA ŞI FAZE ALE PERIOADEI UMANITARE

Principalele faze și ere ale perioadei umanitare sunt:

Epoca constituţiei (1) 1830-1848-1865
----------de preorganizare (2) 1405-1421-1437
----------organizare (3) 1509-1525-1541
----------apogeu (4) 1610-1631-1651
----------de transformare (5) 1767-1783-1799

Aceste perioade sunt separate prin faze, principalele fiind:

Faza de acțiune din .....1541 până în 1610
Faza de reacție sau .....subversiune 1707-1767

Cum se face că atunci când vine o eră, aceasta aduce invariabil cu ea liderul său politic înzestrat cu toate calitățile necesare pentru a-și îndeplini misiunea ?

De ce a fost adevărat acest lucru în toate timpurile și în toate regiunile?

Cum se face că în monarhiile ereditare liderul politic se naște liniștit lângă tron?

Cum se face că acest conducător se naște la momentul potrivit pentru a avea vârsta potrivită la începutul erei și că rezistă exact cât acea epocă? Așa a fost cazul lui Francisc I (1515 + 32 = 1547) și Ludovic al XIII-lea (1610 + 32 = 1613), care au ocupat cu rigurozitate cele două perioade de șaisprezece ani care au durat perioadele de renovare și apogeu, adică cele două perioade principale ale ultimei perioade seculare.

Cum se face că atunci când liderul politic este electiv, el *ajunge cu mai multă dificultate* decât atunci când este ereditar; că alegerile bâjbâie și că în general bărbații aflați în situații oarecum dificile nu reușesc decât după mai multe alegeri făcute în convulsii și tulburări politice care, înlăturându-i pe primii aleși, nu se opresc decât înaintea bărbaților de situație? Acest lucru este atât de adevărat încât alegerile conducătorilor și împrejurările politice în care au loc aceste alegeri, indică mai bine perioadele de mari tulburări fizice și fiziologice decât observarea fenomenelor imediate care rezultă din acestea.

Spiritul sau sufletul lumii a oferit umanitatea

Ca constituenți. -- Lactantius, Scotus Erigene, Occam, Constantin și Napoleon III.

Ca pre-organizatori. - Sfântul Ambrozie, Sfântul Augustin, d'Ailly, Teodosie şi Carol al VII-lea.

Ca organizatori. - Samuel, Daniel, Pitagora, Sfântul Benedict, Gerbert, Luther, Clovis și Teodoric.

(1) Trecerea meridianului prim quinquasecular peste valea euro-asiatică la 57030′ longitudine estică . Faptele istorice stabilesc foarte bine fazele si erele. Evoluțiile considerabile pe care Umanitatea le conține pe acest subiect nu pot fi condensate suficient pentru a-și găsi un loc aici.
(2) Trecerea polului secundar quinquasecular peste vârful meridianului central european.
(3) Poziția inițială, sau sosirea polului în poziția inițială a Asiei.
(1) Trecerea stâlpului pe vârful european.
(5) Sosirea stâlpului în poziția inițială columbiană.

Ca lider al apogeilor. -- Moise, Solomon, Socrate, Sfântul Ioan, Sfântul Grigorie cel Mare, Petru de Cluny, Sfântul Bernard, Descartes, Bossuet, Ramses, Pericle, Titus-Traian, Godfrey de Bouillon, Gustavus Adolphus și Richelieu.

Ca solvenți și distrugători. - Athalie, Commodus, Severus, Heliogabalus, Absimare-Tiberius, dominicanii, Pompadour, du Barry etc.

Ca o ultimă mare explozie. - Valerian, Carol cel Mare, Bonifaciu al VI-lea și Napoleon I.

Astfel, spiritul lumii modifică în mod regulat toate perioadele simple, duble sau triple de șaisprezece ani, răstoarnă ideile, îndepărtează și mătură oamenii și sistemele lor!

Cine ar putea argumenta după aceasta că acest spirit este străin de treburile umane, de dezvoltare și de transformarea societății?

Omenirea atinge periodic înălțimea sa morală spirituală deplină cu Socrate, Sfântul Ioan și Descartes în momentul în care are cea mai mare energie fizică; La un secol după această perioadă se cufundă periodic în adâncurile noroioase ale materialismului, senzualismului și se degradează în cea mai mare slăbiciune fizică și morală.

Materialismul și senzualismul și toate consecințele lor vicioase, produse ale egoismului și individualismului exagerat, sunt infirmități dizolvatoare ale umanității,

la fel de riguros periodice precum virtuțile înălțimilor morale, spiritualiste, socratice și carteziene.

Cititorul va găsi această demonstrație completă și definitivă în *XHumanite,* unde va putea să o elibereze de orice idee teoretică și să o judece numai după fapte istorice.

Omenirea trebuie să se bazeze pe principiile și faptele marilor sale faze umanitare, morale și spiritualiste care corespund anilor 1510-1647, și mai ales pe cele ale apogeilor care, corespunzătoare anilor 1610 până la 1652, închid această fază. Ea trebuie să repudieze toate produsele fazei de reacție morală și să accepte moștenirea transformării numai sub beneficiul inventarului.

Aceasta este una dintre principalele sale reguli de conduită pozitivă în filozofie religioasă și în politică.

SCOPUL ȘI ACȚIUNEA FAZEI UMANITARE MAJORE A ULTIMEI PERIOADAI.

Primul *an* 1510 al ultimei mari faze umanitare a început cu Reforma. Dacă debuturile sale au avut loc la momentul oportun, s-au prezentat și pe cel mai bine ales teren. Conducătorii morali ai liderului poporului, clerul *gallican* sau *francez,* reuniți în consiliu la Tours și Lyon, au fost cei care au deschis reforma, prin preluarea lucrărilor consiliilor din Constanța și Basel și prin suspendarea papei.

În epoca *religioasă* a organizării și renovării, 1510, 1525, 1543 și 1547, *întreaga Europă era animată de sentimente favorabile reformei* (1).

Clerul german a aclamat rezoluțiile consiliilor din Tours și Lyon.

În epoca religioasă a renovării, catolicismul monahal nu a suflat niciun cuvânt. Ştia instinctiv că împrejurările nu îi erau favorabile; ea s-a opus și ședinței consiliilor, până în ultimul an al perioadei marcate de dispariția lui Francisc I, Henric al VIII-lea și Luther. În același an, Conciliul de la Trent a deschis cariera iezuiților; începe acțiunea; va crește rapid și în curând vor apărea consecințele sale. Perioada de șaisprezece ani 1543-1559, care a urmat renovării, a pregătit lupta care avea să izbucnească în perioada de șaisprezece ani 1559-1575. Recatolicizarea a acționat cu furie de la sfârșitul acestei perioade de șaisprezece ani și pe tot parcursul perioadei următoare (1575-1591), care a fost cea a luptei până la capătul amar. Recatolicizarea occidentală s-a încheiat cu perioada de la Arques și Ivry.

(1) Minus Spania și Italia care sunt vechile regiuni catolice.

Perioada centrală de șaisprezece ani (1567-1583), formată din cele două jumătăți 1567-1575 și 1575-1583, este cea mai tulburată, cea mai violentă și cea mai sângeroasă această perioadă include Ziua Sfântului Bartolomeu și jefuirea Anversului;

Lupta definitivă se reia însă de data aceasta sub meridianul central fundamental al Europei, pe platoul meridianului și nu sub meridianul civilizației actuale; se reia de la începutul apogeului, în momentul în care meridianul magnetic secular, ajuns în poziţia europeană fundamentală inițială, animă extraordinar platoul meridian central, cuprinzând: Italia, Helvetia, Şvabia sau Valea Rinului cu afluenţii săi de la Basel la Mainz, Valea Weser, Turingia, Hesse, Brunswick, Hanovra, Danemarca şi Scandina.

Acțiunea principală se manifestă în regiunile nordice daneze și scandinave ale platoului (cea mai apropiată de pol) și în perioada centrală a secolului al XVI-lea 1623-1639. Daneza la începuturi, cu Christian IV, devine franceză și suedeză prin cea mai mare activitate morală unită cu cea mai mare energie morală și fizică a momentului și ia drept conducător al lui Godfre, pe francezul lui Gustavy Bouillon, Adolphe Bouillon.

Epoca renovării a oferit ideile și ceasul, scopul fazei de acțiune a dărâmat obstacolele; Apogeul a atins scopul, a consacrat ideile și a cucerit progresul perioadei. În *ultimul an* al apogeului european restrâns (1631 + 16 = 1647), obiectivul european universal al ultimei perioade a civilizației franceze a fost atins și stabilit prin Tratatul de pace de la Westfalia, primul monument al dreptului public european.

Care a fost acest obiectiv?

Pentru a afla, să consultăm persoanele prezente care au fost:

1° Anglia; 2° Franța; 3° Catolicitatea sau papalitatea și 4° al doilea termen teuton sau german.

Numărul *patru,* Imperiul German, este rupt și dizolvarea lui este pregătită.

Numărul *trei* este bătut, înlocuit de *numărul doi* și ia definitiv cele mai mari posesiuni, ultimele sale cuceriri.

a suferit o primă amputare, după eșecuri grave.

Numărul *doi* câștigă oricum și primește supremația; calitatea sa de lider de oameni devine evidentă.

Numărul *unu* își face organizația definitivă pentru contul său particular.

venirea viitorului *număr unu* , Prusia.

Aceasta este mișcarea politică; este, dacă nu este realizat, cel puțin pregătit; se va încheia cu o descompunere lentă de puțin peste un secol, iar în acest timp, șocurile vor zgudui vechiul nucleu, vor contura și înlesnește mișcarea care trebuie realizată în transformarea 1767-1799 și în perioada de șaisprezece ani 1799-1815 a marelui șoc universal care va aplana socotelile finale.

SPIRITUL ȘI PROGRESUL MORAL ȘI MATERIAL AL UMANIȚII.

Marea fază umanitară este, înainte de toate, puternic morală. Este format din cele două epoci principale ale perioadei seculare, epoca religioasă și revelatorie a renovării (1) și epoca mai filozofică, mai reflexivă, mai deductivă și mai inductivă a apogeului (2), unite una cu cealaltă prin faza religioso-filozofică a acțiunii (3).

Ideea operei epocii este așadar religioasă, acțiunea este religioso-politică și religioso-războiică și se realizează religioso-politic.

(1) Zwingle, Luther, Melanchthon, Calvin, Knox.
(2) Descartes, Bacon, Kepler, Galileo.
(3) Beze și Montaigne.

Apogeul popoarelor principale este puternic pentru că este virtuos și moral. Puterea morală dă putere fizică.

Dezvoltarea umanității este înainte de toate morală; dezvoltarea materială este doar o consecință forțată a progresului moral.

mișcările politico-războinice *umanitare* au un scop moral, *religios-filosofic* ; adesea acest scop nu este foarte evident; acolo unde nu există cu adevărat, mișcările nu au importanța pe care le acordăm noi.

CE ESTE O CUCERIRE

Înainte de a spune câteva cuvinte despre scopul moral, religios-filosofic al - mișcărilor războinice, voi încerca să arăt ce este o cucerire sau o extindere teritorială.

Rasele umane, subrasele și subdiviziunile naturale mai mici ale populațiilor sunt așezate în regiuni, limitate de linii geologico-magnetice, iar aceste linii bine definite, științifice, precum și istorice, se aseamănă în general puțin cu cele create de fantezie și interes național.

Rasele ocupă fracțiuni din marile subdiviziuni geografice, sunt separate de vârfurile meridiane și paralele.

Subrasele se stabilesc în văile râurilor, având ca limite crestele bazinului hidrografic al acestor râuri. Cele mai mici subdiviziuni de rase și subrase ocupă văile râurilor și pâraielor. Bazinele sau crestele separă rasele, subrasele și subdiviziunile mai mici ale populațiilor, *indiferent dacă aceste creste sunt sau nu pronunțate, indiferent dacă sunt sau nu greu de traversat.* Aceste din urmă considerații sunt de foarte puțină importanță ; problema raselor este geologomagnetică; Este o chestiune de vitalitate egală. Adesea, chiar și acțiunea vitală egală nu este limitată de vârful aparent sinuos sau întortocheat al primelor răsturnări, ci expansiunea magnetică subterană directă sub

forma unui arc de mare cerc al globului care produce vârful din ultimele răsturnări este cea care formează limita.

Vârfurile se întâlnesc și formează regiuni nodale care joacă un rol important și interesant în progresul popoarelor și al umanității. Unele informații despre aceste regiuni pot fi găsite în Humanity; dar dezvoltarea lor completă aparține Geologo-magnetismului, care probabil va urma îndeaproape după *Umanitate.*

În regiunile nodale se nasc hegemoniile.

Principalele regiuni nodale europene sunt:

1° Sabino-Romanul din Gransasso sau Abruzzi (1)

2° Franke de Fichtel (Coburg-Nürnberg);

3° Suvabia sau germanul Rauhe-Alp (al Hohenstauffen și Hohenzollern);

4° Regiunile elvețiene Mont Blanc (Savoia), Gotthard (cele patru cantoane) și Bernina (Lombarda);

5° Regiunea săsească Harz (Brunswick, Hesse, Anhalt)

6° Cel de asemenea săsesc din Brunswick-Lüneburg și capul Holstein (al lui Eutin și Gottorp).

Punctul principal de separare a raselor umane este o paralelă care se extinde, fără nicio soluție de continuitate în afară de Dardanele, de la Oceanul Atlantic până la Oceanul Pacific. Astăzi se numește, cel puțin parțial, pragul indo-european.

(1) Cavallo (napolitan), Corsica și Sardinia.

Acest prag intră în Europa prin Constantinopol, urmează Balcanii, Alpii Ilirieni, Marii Alpi, Jura până la Balonii d'Alsace; de la aceste baloane până la Boulogne, separă apele belgiene ale Escaut, Meuse și Moselle, de cele ale râurilor franceze Sena și Rhône. Dincolo de Boulogne, pragul indo- european trece de-a lungul sudului Angliei până la Landsend.

Partea acestui prag care se întinde de la Constantinopol până la Landsend împarte Europa în două: partea nordică teutonă și partea sudică sau celtică; partea europeană a pragului indo-european este deci celto-teutonică. Este puternic în relief la est și slab la vest, deoarece toată ultima ridicare legată de creasta meridiană colombo-asiatică trebuie să se fi diminuat pe măsură ce s-a îndepărtat de această creastă.

Cele două rase europene sunt împărțite în Est, Central și Vest.

Celții sunt pelasgi la est de Pindus și iberici la vest de creasta iberică.

Teutonii sunt slavi la est de întinsul Pindus, adică în văile Theiss și Vistula; Sunt bretoni la vest de creasta Moorlands, o prelungire a crestei iberice, cu care formează creasta meridiană vestică a ibero-bretonului. Acesta din urmă trece de-a lungul coastei Franței, separând Bretania de platoul celtic sau francez. Bretania este breton-celtică,

Ce schimbare au produs numeroasele expansiuni războinice, debordările celtice și contrarevărsările teutonice în posesiunile teritoriale ale celor două rase?

Ce au câștigat în cei aproape două mii de ani de când Cezar a trecut pentru prima dată pragul celto-teuton la Soissons, la poalele flancului său sudic și definitiv pe malurile Sambrei, la poalele flancului teutonic, unde a întâlnit rezistența energetică a Nerviilor?

Ceea ce au cucerit celții de la Soissons în -57 până la împingerea finală înapoi în limitele ultimei expansiuni războinice și ultimul revărsare celtică la Waterloo în 1815; după trei perioade celtice seculare (romană, catolică și franceză) și o perioadă teutonă (francă)?

Rasa celtică ocupă platoul pragului de la vest, acoperit cu câmpuri de luptă care formează împreună un vast câmp de sânge, pe care l-a cucerit pas cu pas, prin apogeul și expansiunea sa maximă fizică și morală, politică și războinică. Acesta este rezultatul expansiunii care tocmai s-a încheiat și care a fost cea a celei mai mari forțe de expansiune a platoului celtic.

În plus față de partea de vest a platoului prag celto-teutonic, Franța are două

dependențe teutonice belgiene ale nodului mixt celto-teutonic al Ballons: Lorena și Alsacia.

Teutonii ocupă aproape aceeași poziție în Est ca și celții în Vest.

Câmpul de sânge, limita nordică și vestică a celților și a teutonilor, unde platoul pragului câștigă treptat teren în ultima perioadă seculară de către celții de pe teutoni, prin forța lor de expansiune momentan superioară, este limitat la nord de câmpurile Gravelines, Cassel de Bouvines, Lens și Denain; Axa sa este trasată de Azincourt, Saint-Quentin, Rocroi, Wattignies, Valmy, iar limitele sale sudice includ câmpurile Crecy, Soissons, Arcis-sur-Aube și Fere Champenoise.

Un câmp de sânge, o fâșie de pământ amestecat, un platou de despărțire de cincisprezece până la douăzeci de leghe în lățime și cincizeci de leghe în lungime, unde rasele se ating și care aparține unuia sau celuilalt, după ce una sau alta este preponderentă; Acesta este rezultatul final al a douăzeci de secole de luptă și a numeroase bătălii sângeroase, purtate mai ales în ultima perioadă umanitară seculară, cea a maximului puterii expansive a platoului celtic și, în consecință, a acțiunii maxime exercitate asupra părții vestice coborâte a pragului celto-teutonic în ultimele cinci secole.

Magnetismul *globului* a stabilit, dincolo de orice preocupare istorică, filozofică sau politică: 1°) că circulația magnetică atinge *cea mai mare energie anuală la 18 iunie* și că rămâne așa până la *22 iunie,* ziua în care începe descărcarea; Acum, în *18 iunie,* ziua în care s-a atins cea mai mare energie fizică și morală a anului, a avut loc bătălia de la Waterloo și a fost pe *22 iunie,* ultima dintre cele cinci zile de cea mai mare energie fizică și morală a anului, când totul a fost consumat de abdicare. E ciudat, ai putea spune?

Magnetismul *Globului* a mai stabilit (pagina 401, tabelul LIV al Volumul 2) *că 9 noiembrie* este ziua transformării circulației din noiembrie, întrucât 22 *iunie* este cea a transformării din iunie; sau, cu alte cuvinte, că 9 *noiembrie* este ziua celei *mai puțin magnetice circulații* și a celei *mai puține energii fizice și morale* a anului, întrucât 22 iunie este cea a *celei mai energice circulații. Acum* 9 *noiembrie sau* 18 *Brumaire este începutul Primului Consul, iar* 22 *iunie* este data care marchează sfârșitul Imperiului. Dacă este întâmplător, întâmplarea este și cauza că al 18-lea Brumaire aparține celui de- *al șaisprezecelea an* 1799 și că 22 iunie aparține celui de- *al șaptesprezecelea an* 1815; adică al 18-lea *Brumaire* este *chiar ziua* închiderii epocii de transformare și deschidere a *perioadei de șaisprezece ani* a ultimei mari explozii (a ultimei perioade seculare franceze) și că 22 *iunie* este *chiar ziua* închiderii acestei perioade de șaisprezece ani, penultima a perioadei seculare franceze. Astfel, liderul politic și războinic al ultimei mari izbucniri franceze preia frâiele într-o mișcare convulsivă, în *prima zi* a perioadei de șaisprezece ani care i se atribuie și ajunge să abdice în *ultima zi* a acestei perioade: se impune în Ziua celei *mai puține energii fizice și morale* și cade în ziua celei mai mari *energii fizice și morale* a celor doi ani și 18 ani perioadă a ultimei și mai mari expansiuni morale și materiale, politice și războinice a perioadei umanitare seculare franceze.

Aceste coincidențe pot fi poate considerate prea remarcabile pentru a fi atribuite exclusiv întâmplării, mai ales că conducătorii ultimelor mari izbucniri sunt destul de rari, iar cea din ultima perioadă seculară fiind cea mai mare și mai providențială, trebuie să fi fost mai potrivită cu vremurile și locurile decât oricare dintre antecedentele ei.

După 9 noiembrie 1799 și 22 iunie 1815, ar fi poate greu să găsești întâlniri *întâmplătoare mai remarcabile* . Povestea, însă, oferă, dacă nu mai bine, cel puțin la fel de bine. Perioada renovării (1525) este cea a ascezei și a entuziasmului religios. reforme, revelații, inspirații, convertiri și tot ce ține de mișcările religioase și activitatea morală; Cu toate acestea, anul central 1525 nu este cel mai remarcabil din această perioadă. Anii *de șaisprezece ani* 1527 și 1528 au concurat pentru primul loc cu el; Sunt anii cei mai religios-politici ai perioadei seculare. Spune-mi acum, te rog, cititor, dacă crezi că a fost întâmplarea care a plasat în 536 (1528) și 496 (1528) cele

două *fapte religio-politice principale ale istoriei* : convertirea lui Cirus la *iudaism* și introducerea acestuia din urmă în toate posesiunile asiatice ale civilizațiilor antice [pentru a pregăti terenul pentru Hristos cu un secol înainte de convertire a civilizației creștine în secolul viitor *] după venirea lui Hristos* ? De asemenea, credeți că al treilea fapt istoric de aceeași natură și aproape de aceeași importanță, convertirea lui Constantin, cade întâmplător în 312 (1860), chiar anul central al perioadei de reconstituire romană și de instaurare a catolicismului?

Dacă crezi asta, ai o doză puternică de neo-arianism.

În orice caz, *actuala situație teritorială respectivă a celților și a germanilor, după douăzeci de secole de lupte sângeroase, dovedește că până la a fi exclusiv teritorial, cumplitul joc al luptei este un joc cu atât mai prostesc, cu atât mai nedrept și cu atât mai crud, cu cât nu duce la niciun rezultat definitiv, de vreo importanță sau durată.* Demonstrează că spiritul de cucerire este o manie, atunci când nu provine dintr-un exces de energie fizică și morală, menită să producă un rezultat moral umanitar. Demonstrează că anexionismul nu este altceva decât o boală periculoasă.

O privire imparțială asupra istoriei, fără nicio preocupare teoretică, dovedește că națiunile au trăit și au îmbătrânit ca oamenii.

Ea arată că națiunea care a avut primele perioade quinquaseculare și-a atins apogeul în toate privințele; că și-a încheiat perioada de cinci secole ca lider umanitar; că își începe al doilea mandat, în care niciun popor nu a făcut vreodată o cucerire teritorială. Un popor care și-a încheiat primul mandat este în general suficient de mare, suficient de puternic, suficient de glorios, încât să nu mai viseze la lărgire (ceea ce ar fi un pericol pentru el), nici la putere (care nu ar mai merita ceea ce au deținut), nici la glorie (de care sunt saturati).

Oamenii care încep al doilea mandat au mult mai mult de făcut decât să se gândească la lumea exterioară; trebuie să atenueze în sine efectele morale dăunătoare ale ultimei sale faze de dizolvare, efecte care până acum nu au fost complet distruse nicăieri. Trebuie să împiedice retoricul și sofistul să se înmulțească în exces și să distrugă fundamentul moral pe care ultima eră a corupției a lăsat să existe.

Nicio putere nu este eternă. Oamenii, când misiunea lor este îndeplinită, trebuie să renunțe la locul său, la fel ca și omul care și-a îndeplinit-o. Oamenii care se pun în afara mișcării naturale și care păcătuiesc împotriva legilor morale, sunt pedepsiți la fel ca și omul care încalcă aceleași legi. Oamenii sunt pedepsiți, chiar dacă ar fi cei mai puternici de pe pământ; chiar dacă avea milioane de soldați, iar soldații lui erau cei mai experimentați din lume. Dacă acești soldați nu mai au rivali în organizarea tactică și strategică, dacă victoriile anterioare își dublează puterea prin încrederea pe care o au în ei înșiși și în liderii lor, dacă doar prestigiul lor descurajează pe cei mai puternici adversari, câmpul este acolo! Fie că se numește *Marathon, Capua, Morgarten, Sempach, Granson, Morat, Bouvines, Orleans, Denain, Valmy, Leipzig, Quatre-Bras sau Waterloo,* va ști să tempereze nervii și să înmulțească valoarea celor slabi și să înerveze și să paralizeze pe cei puternici; el va da biruință celuilalt pentru a smeri mândria celuilalt și a-și pedepsi nelegiuirea. Sfera de aplicare a pedepsei atinge cea a infracțiunii. Dumnezeu pedepsește atât pe cei puternici cât și pe cei slabi; El are mijloacele fizice; El le folosește la momentul și locul ales. Șansa nu are nimic de-a face cu lumea morală, la fel ca cu lumea fizică; în ambele, reacția răspunde la acțiune; un asemenea act, o asemenea recompensă. Ascultarea de legea divină, creștină, fraternă, universală sau ai grijă, ceasul și *câmpul* !

Dacă ne gândim că aceasta a fost scrisă acum vreo patruzeci de ani, aceste ultime cuvinte vor părea cu adevărat profetice. De fapt, culegem doar semințele pe care le-am semănat, cu interese mari. Dacă semănăm o sămânță rea, nu trebuie să dăm vina pe cer când sămânța se înmulțește în fructe și infectează câmpul de cereale bune (1).

(1) Să subliniem că un alt ofițer belgian, colonelul MILLARD, a început și a finalizat cercetările lui Bruck în 1902 și 1918. În ultima sa lucrare: *Destinul Germaniei,* colonelul MILLARD scrie: „Secolul al XX-lea va vedea în curând prăbușirea imperiului fondat de Bismarck și declinul Germaniei provocat de Franța și Anglia susținute de Statele Unite ale Americii”. (Nota editorului)

CAPITOLUL XII

NUMERE SI MUZICA

Numerele au o relație strânsă cu muzica; pe care Platon a demonstrat-o în mod armonic în acordul celor patru elemente care compun sufletul şi în cauza acestei simfonii reciproce între naturi atât de diferite.

Un autor mai modern, cavalerul lui ECKARTSHAUSEN, a scris în lucrările sale despre *Numbers* câteva pagini cu adevărat caracteristice despre acest subiect. Iată două pasaje:

Muzica este cea mai frumoasă imagine a legilor progresiei naturii.

Armonia desăvârșită ne oferă imaginea acestei unități, din care vine totul, care învișste totul, care păstrează totul după legi eterne, în cea mai frumoasă ordine neîntreruptă.

Toate tonurile acordului perfect jucate împreună oferă cea mai splendidă imagine a unității divine, în care toate tonurile sunt la fel de armonice, -- sursa întregii armonii.

Permutarea mai multor tonuri, din care iau mai multe acorduri, se arată prin permutările mai multor numere, care au rezultate diferite, dar întotdeauna conform legilor unității.

Acordul perfect rămâne întotdeauna invariabil, ca unitatea în numere, chiar dacă acestea merg la infinit.

Acordul care a avut loc este cel mai perfect; conține întreaga armonică, deoarece unitatea conține toate numerele.

Primele 3 tonuri din manifestarea acordului perfect sunt imaginea fortei a 3-a . Ele sunt separate de două intervale de treimi diferite, care sunt, deși diferite, totuși legate între ele.

Al treilea este urmat de al patrulea, care își are plenitudinea în octavă.

Această octavă este distribuția tonului principal.

Vedem că al patrulea este agentul din acord. Este situat între două treimi, pentru a administra, ca să spunem așa, acțiunea și reacția.

Cu un cuvânt, gânditorul constată că armonia tonurilor este reglementată de legea progresiei ca orice altceva. Este imaginea sublimă care deschide gânditorului un spațiu imens în adâncul secretelor eternității (1).

(1) Von Eckartshausen, Teoria numerelor în natură. Leipzig, 1794, p. 237- Extras inedit.

Corpul armoniei este ton, sufletul tonului este armonie, nemuritor, spiritual și rămas. Armonie voalată în ton, care acționează asupra urechii este muzică, armonia care acționează asupra ochiului este frumusețe; deci armonie pentru toate simțurile, 5 expresii senzuale, armonia este așadar baza a tot ceea ce este plăcut și frumos, tip de ordine veșnică, doar de durată, rezolvă toate disonanțele în octavă, simbol al proporțiilor ordinii, unde mic-ul este la fel de important ca și marele, odihnește-te la fel de necesar ca sprijinirea unei note. Note diferite de la tonul cel mai jos la cel mai înalt, toate definite după legi, toate importante, libertate nobilă, dar după legi armonice, o egalitate nobilă, dar după puncte de vedere diferite, fiecare notă, notație necesară, dar una mai sus decât alta, fiecare atribuită la locul său, din care nu se poate

mișca fără a distruge armonia , imaginea moralității și constituția fundamentală a statelor (1).

Mai recent, a studiat aceeași idee și J. Ed GRffiGAERTS, director muzical la Anvers. Extragem următoarele pasaje din opera sa:

Dintre mișcările pe care simțurile noastre le înregistrează și a căror viteză o evaluăm prin intermediul numerelor, cele mai puțin rapide sunt *mișcările aparente,* cele pe care le putem urmări direct; cele mai rapide sunt cele pe care ochiul nostru le percepe sub formă de lumină (2).

Între acești doi termeni extremi percepem doi termeni medii: vibrațiile acustice și vibrațiile *calorice* .

Mișcările pe care le putem urmări de pe pământ sunt neapărat cele care vin și pleacă în același loc, deoarece dacă un corp care se mișcă cu o anumită viteză nu s-ar întoarce la situația inițială, ar părăsi câmpul observației noastre vizuale și ar dispărea din vedere. Această mișcare înainte și înapoi se numește *„oscilație* sau *vibrație* ".

Pentru a-l obţine într-un corp sunt necesare două condiţii opuse: 1° ca corpul să fie liber să meargă acolo unde îl conduce mișcarea; 2° ca acesta să fie ținut în același loc pentru a fi obligat să revină la prima poziție. Această dublă condiție este îndeplinită de pendul și de tijele vibratoare.

Când firul liber al unui pendul sau capătul liber al unei tije elastice este deplasat într-o direcție, mișcarea înainte și înapoi se stabilește în două direcții opuse prin efectul elasticității sau al gravitației. Vibrațiile sunt deci duble în natură . Fiecare vibrație completă constă din patru mișcări distincte, două înainte și două înapoi. Pentru a evalua viteza mișcărilor vibratorii o raportăm în mod firesc la cea a mișcărilor vibratorii ale ființei noastre, adică la pulsul nostru, a cărui durată medie este aproximativ egală cu cea a *secundei moderne* (1/75 din minutul curent) ,

Limita extremă a vitezei mișcării aparente este teoretic fixată de cel mai mic sunet din diagrama muzicală. Acest sunet rezultă din 16 vibrații complete pe secundă. De fapt, distincția sunetelor începe de îndată ce geneza relațiilor numerice care intră în constituirea sistemului total este completă.

Există șapte dintre aceste rapoarte; *octava* 1:2, *a cincea* 2:3, *a patra* 3:4, *a treia majoră* 4:5, *a treia minoră* 5:6, *a doua* 8:9 sau 9:10 și la unison modificată (scăderi sau creșteri) 24:25, 15:15, 24:27 sau 25:27.

(1) Din Eckartshausen, Cheia magiei, vol. IV. München, 1792. Magie numerică, extras (cf. L'Initiation, an 20, nr. 11, august 1906, p. 175.

(2) J. ED. GRffiG^RTS, *Tratat complet de tonalitate* (Armonie și contrapunct), bazat pe date pozitive. Anvers, J. Mees, 1884.

Primele cinci sunt alese dintre elementele primitive ale sistemului genetic de relații furnizate de numerele în succesiunea lor naturală:

1 : 2
2 : 3 3 : 4
4:5 5:6 6:7 7:8
8:9 9 10 etc...

Octava reprezintă identitatea primitivă a elementelor acestui sistem. Al cincilea și al patrulea diversitatea lor primitivă.

Octava, a cincea și a treia majoră sunt elemente supuse unor condiții identice de existență ele reproduc caracterul elementului fundamental în diferite stadii ale evoluției sale; Le numim din acest motiv *relatii telelogice,* observand ca ele singure

intra ca elemente *organice necesare* in constituirea sistemului tonal.

A patra și a treia minoră reproduc, de asemenea, caracterul elementului fundamental, dar sub forme diferite. Ele încă aparțin categoriei relațiilor teleologice necesare, deși ele intră deja doar ca elemente *funcționale* în constituirea sistemului.

Secundele (raporturile 8:9 și 9:10 în funcție de faptul că rezultă din diferența dintre a 5-a și a 4-a sau din diferența dintre a 4-a și a 3-a major) aparțin în continuare categoriei rapoartelor teleologice. Sunt necesare pentru constituirea sistemului, primul ca element organic, al doilea ca element funcţional.

Unisonul alterat (raporturile 15:16, 24:25, 24:27 sau 25:28 în funcție de faptul că reprezintă diferența de la a 3-a majoră la a 4-a ' de la a 3-a minoră la a 3-a majoră , de la a 2-a organică la a 3-a minoră sau de la a 2-a funcțională la minoră) nu aparține categoriei teleologice a 3-a minoră. Intră în constituirea sistemului doar ca element *contingent* .

Geneza celor șapte relații pe care tocmai le-am studiat este completă de la gradul 3 de evoluție.

Vibrații perceptibile de ochi				Vibrații vizibile la ureche
	eu la grad	*gradul 2*	3 (- grad	4c grad
/ Octava 1: 2	2:4	4:8	8:16	16:32
Cincilea	2: 3	4:6	8:12	16:24
£ .does I Quarte ….	3: 4	6:8	12:16	24:32
> a 3- a majoră sau organică		4:5	8:10	16:20
..ol 3 e subtire sau functie 118 .		5:6	10:12	20:24
Chi 2" organic			8 : 9	16:18
1 2° funcțional			9 : 10	18:20
Raport contingent	alterat la unison...		15:16	30:32 24:25 (24:27, 25:27)

Numărul 16 este așadar primul termen din seria rapoartelor numerice perceptibile de ureche. Este baza *organizării tonale a sunetelor.*

Numărul 24 este primul termen perceptibil al relațiilor numerice care intră în constituirea sistemului tonal pe bază contingentă.

este baza *funcționării tonale a sunetelor.*

Secretul organizării tonale și al funcționării sunetelor constă în puterea numerelor.

Puterea numerelor se manifestă în geneza relațiilor lor naturale; La fiecare nou grad de evoluție al acestei geneze puterea numărului 2 - termen consecvent al primei dintre relațiile generate - atinge un grad superior.

$$2^1 = 2 ; 2^2 = 4 \text{ (pătrat)}; 2^3 = 8 \text{ (cub)}, \text{etc...}$$

Acum, știm că în orice evoluție creativă primele două grade formează o etapă naturală. Prin urmare, primele trei puteri ale oricărui număr formează, de asemenea, un pas firesc în extinderea nedefinită a puterii acelui număr.

Numerele 16, 256 (16^2) și 4096 (16^3) sunt deci termenii puterii de organizare a muzicii în cifre.

Numerele 24, 576, (24^2) și 13824 (24^3) sunt termenii puterii funcționale a muzicii în numere.

Primele sunt numere neutre. Ele pot fi readuse la unitate prin adăugarea și reducerea teosofice. Din punct de vedere absolut ele reprezintă un singur termen: unitatea UT. Al doilea sunt numere utrale. Ele pot fi reduse la 3 sau 9 (prin reducere și adăugare teosofică 24 = 6 = 3, 576 = 18 = 9, 13824 = 18 = 9). În termeni absoluti, ultimele două diferă de prima, dar nu diferă unele de altele. Pentru a le distinge absolut, trebuie să luăm în considerare, la rândul nostru, relațiile în care se află fiecare dintre ele față de ceilalți.

Acum, numerele cu care avem de-a face sunt în rapoartele dintre ele unde se găsesc valorile muzicale UT, RE, SOL, LA.

Numărul 567 se reduce la 9, este la numărul 24 se reduce la 3 ca RE la G, adică în raport de cincime descrescător (dacă nu ținem cont de diferența de octave): *raport imediat.* Este la 1... ca RE la UT - raport secundă major descendent (dacă nu luăm în

calcul diferența de octave): *raport imediat.*

Numărul 13824 se reduce la 9, este la numărul 24 se reduce la 3 ca RE la G - al cincilea raport descendent: *imediat* . Este 1 ca LA la UT - raportul al șaselea major (a treia minoră inversată) raportul ^{mediat} , obținut prin *inversare* .

Prin urmare, numărul 576 se referă *imediat* la numerele reduse la 3 și 1, în timp ce numărul 13824 se referă imediat doar la numărul 24.

Aceste distincții au făcut, recunoaștem fără dificultate în cele patru numere în cauză, elementele constitutive ale realității de tip promiscuu. Termenul UT este elementul teleologic neutru al tonalității; RE este elementul teleologic Utral; SOL, elementul autotetic; LA, elementul autogenetic.

Din aceste patru elemente decurg, ca din sursele lor, toate determinările rațiunii muzicale creatoare. Acestea sunt cele *patru râuri ale paradisului* a științei muzicale.

Vedem că Știința numerelor este strâns legată – și asta de la sine înțeles – de muzica care, ca știință a ritmului, acționează asupra ritmurilor fizice și psihice ale omului și îl poate plasa în condiții propice pentru a-l face să pătrundă în latura ocultă a naturii. Acesta a fost rolul profund al muzicii printre antici. Iată de ce Platon consideră această știință ca fiind indisolubil legată de constituția Republicii; Acesta este ceea ce explică minunile simbolice și reale ale lirei lui Orfeu, acesta este ceea ce dă motivul efectelor magice ale sunetului flautului și ale cântecului Corybantes.

TEXTELE

CAPITOLUL XIII

NUMERELE SI OCULTUL

Credem că i-am oferit cercetătorului studios toate elementele necesare pentru înțelegerea Științei numerelor. Rămâne să-i punem la dispoziție documentație despre a cărei interpretare va trebui să-și exercite sagacitatea.

În acest scop, îi vom înainta mai întâi principalele pasaje consacrate subiectului care ne preocupă de către unii dintre maeștrii Științei Oculte: misticismul profund al lui E. KARTSHAUSEN ; WRONSKY , savantul prodigios care a fost profesorul lui Eliphas Levi ; marele gânditor ocult care a fost BALZAC; chiromantul DESBARROLLES , ASTROLOGUL Eugene LEDOS (1) și clarvăzătorul LOUIS - MICIIEL , DIN Figanieres.

Înțelegerea acestor pagini puternice va necesita ore lungi de meditație, așa că tocmai cu scopul de a-i face pe studenți să lucreze pentru ei înșiși am considerat că este bine să oferim aceste teme de studiu.

1

D'ECKARTSHAUSEN

Numărul cuaternar (2)

Numărul forței 4, sau numărul cuaternarului este cel mai necesar pentru cunoașterea numerelor; arată progresul puterii în lumea corporală, adică:

fiecare forță este 1

această forță are efect, forță și efect, 2.

fiecare efect are o secvență, forță, efect și secvența este 3

continuarea are o realizare, efect de forță și continuare în realizarea sa 4.

Tot ceea ce se realizează în univers, 4 se numește numărul de forță, care constituie marele cuaternar al tuturor lucrurilor.

Din acest număr se naște 10; sau numărul universului, pentru că 10 este cuprins în 4. Îl explic cu un exemplu.

(1) E. Ledos a fost pus pe scenă de Huysmans în romanul său magic *Lă-Bas, sub numele de Gevingey.*
(2) DIN ECKARTSHAUSEN, *Învățăturile naturii.* Leipzig, 1794, in-8°, pp. 221 până la 225. Aceste pagini sunt în prima traducere franceză.

forta 1
efect și forță 2
continuare, efect și forță, ... 3
realizarea sequelului, efectului și forței 4

1 2 3 4
10

10 considerată ca imagine este proporția forței la periferie 1 la 0 - a punctului față de linia circulară și se numește 10 sau *Numeris universalis,* deoarece tot ceea ce există constă în proporția de energie la extensie,

9 se numește numărul dreptei circulare sau al prelungirii, iar cauza acestui lucru se datorează faptului că forța formează în prelungire cercul natural.

Pentru a ne face o idee mai clară despre acest lucru, nu trebuie să fim înșelați de cercul obișnuit ; cercul mecanic sau geometric este foarte diferit de cercul naturii.

Cercul naturii se formează prin mișcarea unei forțe spre extindere.

Acolo unde energia forței încetează, circumferința începe:

O explic cu un exemplu.

Dacă arunc o monedă în apă, se formează un cerc; aceasta este proporțională cu 1. forța loviturii și mărimea pietrei; ambele, forța loviturii și dimensiunea pietrei, combinate dau punctul de cădere, energia extinderii. Liniile drepte emană imediat din punct în funcție de proporția de energie; sau acolo unde se oprește, acolo se găsește începutul liniei circulare.

Cercul naturii ne oferă imaginea manifestării primelor forțe; acţiunea şi naşterea reacţiei.

Tot ceea ce are extensie este reglementat de legea cercului.

Prin extinderea forței și prin reintrarea în sine, mișcarea-

mentul tuturor lucrurilor provine din.

Forța de extensie este prima în natură; aceasta care se întoarce în sine se numește forța de atracție; dacă se extinde din nou, forță de respingere.

11 există așadar o singură forță, dintre care toate celelalte sunt modificări.

Dintre numărul 4, este de remarcat, de asemenea, că este numărul a ceea ce este senzual și corporal.

Geometria reduce tot ceea ce este măsurabil la acest număr, deoarece toate triunghiurile sunt considerate doar ca părți ale pătratului sau ca ceea ce formează baza cuaternarului.

În geometrie, nu putem găsi aria unui plan fără a o împărți mai întâi în pătrate.

Aria pătratelor în care am împărțit nu poate fi calculată fără a le împărți în triunghiuri, înmulțind diametrul cu jumătate din bază.

Deci nu pot calcula din natură vreo realizare corporală sau fenomen fără a clasifica mai întâi a treia [forță], efect și consecință, care sunt conținute în realizare ca 4.

Deci, fiecare număr care produce o ființă, este numărul care formează măsura acelei ființe.

Trei progresii produc tot ceea ce formează baza senzualului, așa că tot ceea ce formează baza corporalului este măsurat sau calculat cu trei.

Patru progresii produc totul senzual și corporal, prin urmare, toate lucrurile senzuale și corporale trebuie măsurate și calculate prin 4

Din această observare a legilor progresiei vedem că există și un cuaternar intelectual, care este reglementat la fel de forță, efect, succesiune și realizare, deoarece nu este necesar ca realizarea să rămână întotdeauna corporală; De exemplu:

gand 1
va 2
acțiunea 3
facut 4

Faptul nu rămâne corporal, ci este realizarea gândirii, voinței și acțiunii și, prin urmare, are numărul cuaternarului pentru a-l calcula.

Această analiză a numerelor este mai importantă pentru mântuirea oamenilor decât cea a numerelor, care sunt doar senzuale, deoarece prin ele descoperim erorile din judecățile noastre.

Observăm acest gând și vom face faptul.

Că fiecare fapt este un număr ale cărui părți sunt acțiunea, voința și gândirea și că, pentru a face acest fapt, progresul trebuie să se găsească în întregime în fapt; de exemplu: rezultă dintr-un fapt rău:

a gandi prost 1
a vrea sa raneasca 2
a se comporta prost 3
a răni 4

Această progresie compusă trebuie să devină un număr ca:

gandeste prost 1
a gândi și a vrea rău 2
gândește, vrea și acționează prost 3
rezultat, faptul rău 4

Am arătat suficient că măsura unui lucru este și numărul lui, că forța și energia sunt reglementate de numărul său și prin aceasta întregul obiect poate fi epuizat (1).

Energia numărului 4 în natură se găsește prin înmulțire cu sine.

Aritmetica numește înmulțirea unui număr cu el însuși număr pătrat.

Rădăcina pătrată, numărul continuu care a fost înmulțit cu el însuși.

Ca rezultat al aritmeticii, fiecare număr poate fi înmulțit cu el însuși, deci fiecare număr are numărul său pătrat, din care face rădăcina pătrată.

Doctrina numerelor naturii se distinge de aritmetică prin aceea că acceptă un singur număr pătrat adevărat, dintre care există doar o rădăcină pătrată.

Deoarece doctrina numerelor caută cercul în natură, ea caută, de asemenea, numărul pătrat și rădăcina lui în natură.

Singurul număr pătrat adevărat din natură este 16, rădăcina adevărată 4, deoarece formează numărul pătrat în 4 progresii, fiecare dintre ele având din nou 4 numere.

Celelalte numere aritmetice, numite pătrate, sunt privite în doctrina progresiilor numerelor naturii doar ca proporții ale numerelor față de numărul pătrat, iar rădăcina aritmetică este organizată doar ca rădăcină a numerelor în raport cu rădăcina pătrată:

p. ex. :

3 x 3 = 9 ; 9 este un număr pătrat aritmetic, din care 3 este rădăcina; numărul pătrat 9 luat în considerare față de numărul pătrat al naturii 16 arată proporția de la 9 la 16, așa cum rădăcina pătrată aritmetică 3 arată proporția cu rădăcina pătrată a naturii 3, proporția de 3/4-9/16.

Un singur număr este așadar ca un număr pătrat o singură rădăcină ca o rădăcină pătrată proporțională cu unitatea; toate celelalte numere și rădăcini pătrate aritmetice nu pot fi considerate conform legii progresiilor drept numere pătrate, deoarece proporția lor față de unitate nu va fi niciodată cvadruple.

Fiecare număr înmulțit cu el însuși dă o medie proporțională între unitate și produs; deci produsul numărului înmulțit cu el însuși este la rădăcină ceea ce rădăcina este la unitate

de ex. : 4 x 4 = 16, 16 x 16/4 = 4/1.

Vedem suficient că fiecare număr înmulțit cu el însuși poate fi numit număr rădăcină, dar nu număr pătrat, deoarece există în natură doar un număr pătrat și o rădăcină pătrată.

Numărul 4 direcționează în fiecare înmulțire întregul, deoarece avem și în progresia aritmetică unitatea; primul factor, al doilea și rezultatul sau produsul care decurge din acțiunea comună a celor doi factori.

Extragerea rădăcinii pătrate oferă imaginea forței producătoare (1).

Numărul înmulțit cu el însuși este imaginea acordului tuturor produselor numărului producator cu numărul lor rădăcină dacă este considerat proporțional.

Unitatea se dezvăluie prin forța sa triună în primul cuaternar care se înmulțește cu ea însăși dă 16 ca număr pătrat, din care 4 este numărul rădăcinii.

Aceste 4 progresii constituie marele cuaternar, care dă prin legile progresiilor - explicațiile asupra lucrurilor cele mai înalte.

Unitatea este ea însăși propria sa rădăcină, propriul număr considerat ca unitate; nu are loc nici un calcul cu privire la ea; numai în manifestarea forțelor sale, primul cuaternar se face prin forța sa triună.

Numai în compusul a ceea ce este efectiv în progresie au loc legile numărului, pentru că ele sunt tocmai ceea ce constituie progresia sau compoziția.

Așadar, pun cuaternarul după legea progresiei și adaug explicația care rămâne de făcut.

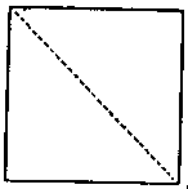

Fia. XVII.

Prima linie a pătratului este considerată ca o imagine și, prin urmare, arată progresiv baza, fundația și rădăcina celorlalte numere.

Unitatea din care se naște totul, care este izvorul tuturor lucrurilor, din care vine totul, care păstrează totul; care se dezvăluie în toate lucrurile senzuale, fără a fi însuși senzual, care nu se schimbă niciodată, care umple totul, care este pretutindeni prezent și se manifestă într-o a 3-a forță.

A doua linie a pătratului considerat ca imagine ne reprezintă progresiv această a doua cauză, acționând și vorbind despre toate lucrurile.

Prin această a doua cauză activă și vorbitoare în tărâmul spiritelor s-a născut la fel ca în lumea senzuală.

Cauza este acest cuvânt al lui Dumnezeu, care este temelia și puterea tuturor lucrurilor.

Dar nu vreau să explic în continuare această imagine spirituală a celei de-a doua linii a pătratului, pentru că bărbații, care s-au gândit puțin la măreția lucrurilor religioase, ar putea găsi acest lucru ridicol.

A treia latură a pătratului conține ca imagine toate rezultatele, atât sensibile, cât și corporale.

(1) *Ibid.,* pp. 233 ă 235

Primul are forța, al doilea efectul, al treilea succesiunea pentru obiect, pentru că tot ceea ce formează baza senzualului și corporal are al treilea număr pentru fundament, așa cum am spus deja mai circumstanțial în explicarea numerelor.

1 dă rostul,
2 linia,
3 suprafata, din care in cele din urma ia nastere 4.

Numerele care constituie numărul 4 vor fi denumite în funcție de starea lucrurilor, de principiile sau de începuturile originare ale fiecărui lucru.

Eu calculez, pe om, considerat ca ființă realizată, 4. Numărul lui este deci 4; o ființă compusă din minte și corp. Spiritul reunit cu sufletul dă 2, sufletul reunit cu trupul 2, deci 4 -- numărul său - 22/4 (1).

Poate fi considerat ca

13 - 4
22 - 4
31 - 4

22 își face compoziția materială; 13 formează baza. 13/22 aceasta înseamnă: spiritul are legea unității, care se manifestă în 3 - forța 1 + 2 = 3.

Corpul lui 3 + 2 = 5 proporția materiei - 4, care este din nou unită cu o unitate, care este deasupra lui și care se manifestă prin a 3-a forță 13 + 22 = 35

El are o dublă plăcere, cea spirituală în a gândi, a dori și a acționa 3 I 5; Acolo senzuală prin utilizarea celor cinci simțuri ale ei; 1 3

X
2 2
5 ----------3
3 eu 5

Unitatea în progresia sa îi conferă tipul celei de-a treia forțe ; această a 3-a forță în realizarea corpului: cele cinci simţuri.

Deasupra lui nu există lege, sub el destinația lui.

13 - 4 forta 1
22 - 4 efect 2
31 - 4 apartament 3
1 2 3

Legea își arată relația cu unitatea, gândirea, voința, acționarea ei trebuie să devină una conform legii unității, care constituie prima ei esență spirituală 13/4 = 4

22

Numărul de sub el arată destinația lui 31

_____ 5/3

(1) *Ibid.,* pp. 238 până la 442.

Simțurile îi dau experiență, tăria sufletului îi poruncește să gândească, să compună, să judece.

Aplicam aceeasi progresie unui alt obiect, de exemplu, facem - 4.

Fiecare realizare este 4, așa cum am spus deja, deci fiecare realizare este considerată conform acelorași legi.

Deci, dacă pun faptul - 4, am din nou aceleași proporții de 4 ca

13-4
22-4
31-4
22

deci faptul; considerat ca realizat sau ca 4 --

Părțile faptului constau din acesta, interiorul arată 13.

Interiorul trebuie să aibă drept obiect o ființă simplă; este necesar ca aceasta

13
22

A fi simplu constituie putere sau a gândi, a dori și a acționa, 3/5

Simpla ființă constituie forța sau gândirea, dorința și acțiunea, 3; gândirea, dorința și acțiunea sunt exprimate doar prin 5 sau senzualitate.

22
32

Realizarea faptului are 5/3 sau rezultatul senzual ca 5 pentru obiect; dar proporția acestui rezultat se referă din nou la 3, sau la forța, voința și acțiunea; de exemplu joc biliard, lovitura care a avut loc efectiv, care determină că mingea este 4; înainte de lovitură, există forță, voință, acțiune sau

1

puterea de a putea face o mișcare

2

vrei să faci truc

3

chiar fă această lovitură.

Urmează fotografia ca realizare, 4.

Această lovitură este proporțională cu forța, cu voința, cu acțiunea, acestea determină lovitura care se face astfel și nu altfel și sunt legea ei.

După lovitură mingea aruncată primește determinarea ei în conformitate cu prima voință și acțiune și este din nou reglată de cele 3 forțe care sunt doar expansiunea primei; prin urmare, proporția în natură este:

13 forță și manifestare,
22 realizarea
31 efect în funcţie de manifestarea primei forţe

Prin urmare, 13 îmi oferă o imagine reprezentativă care este anterior 1 sau forță și apoi 3 sau manifestarea forței prin voință, acțiune, fapt, aceasta dă prin urmare 13..

Numărul 22 îmi arată că în realizarea, forța și efectul, acțiunea și fapta sunt întotdeauna împărțite 2 la 2: forța și efectul constituie interiorul, acțiunea și faptul exteriorul, acestea împreună dau deci 22.

Acum, doctrina progresiilor îmi dă un alt număr 31 sau imaginea reprezentativă a efectului, care urmează o forță care se manifestă în interior prin 3; este prin a avea puterea de a face

1 2

o lovitură, prin dorința de a da o lovitură, și prin a da de fapt o lovitură, dar în exterior prin 1 sau lovitura care a avut loc, Totul se așează.

Action	. forță, — forța loviturii efect, — proporție de voință, efect de capacitate *I* suite, — fă o mișcare
Fait	lovitură care a avut loc, forță — forța mingii, forță sau lovitură (Efectul, — efectul abilității
Reaction	J Suite, — suită, determinarea numărului întreg.

Vedem că, conform legii progresiilor naturii, imaginația este una dintre cele mai magnifice forțe ale minții umane (1).

Ea creează simplul din multiplu și îl oferă facultății de a avea cunoștințe și de a raționa.

Se numește puterea i-maginației, puterea de a extrage din mai multe imagini, UNUL . Ea asimilează, reunește. Dacă imaginația este proporțională cu ordinea lucrurilor, ea este inventatorul celor mai înalte adevăruri ;

Un suflet care este în ordine are o imaginație în ordine, un suflet în dezordine are o imaginație în dezordine, există sursa adevărului și a minciunii, a consecințelor binelui și răului.

Vedem deci clar că minciuna și răul care este în lume, trebuie să fi apărut dintr-o dezordine în împărăția duhurilor; Această dezordine este formată din derivarea ordinii, a cărei consecință este răul în lume.

Sufletul fiind o ființă simplă, nu poate aduna multiplicitatea imaginilor; trebuie să fie o forță, care aduce multiplul la unitate. Această forță este imaginația : capacitatea de a face mai multe imagini UNA . Numai punctul atinge punctul, simplul, simplu.

Așa este progresul reprezentărilor de către imaginație către suflet; Acesta aduce totul împreună. Întâlnirea devine justă dacă imaginile îi sunt livrate conform ordinii naturii sau adevărului, - iar măsura și numărul sau experiența și progresul sunt baza sigură a cunoașterii corecte.

Imaginația a fost luată în considerare din diferite puncte de vedere. Simțul interior al omului este acel senzorium comun în corp, care este imaginația în suflet. Totul este legat între ele și trece de la multiplicitate la unitate. Astfel, o mie de nervi se leagă împreună în corpul uman; acestea sunt atașate unui nerv principal, care se împletește cu toate după aceeași lege a progresiilor.

Atâta timp cât sufletul uman se află în corp foarte mult timp, efectele sale sunt progresive. Acțiunea asupra organelor și reacția constituie efectele acesteia. Dar fără corp se comportă cu totul diferit; manifestările sale progresive trec într-o unitate.

(1) Ibid., pp. 268 ă 272.

Imaginația, judecata, inteligența, memoria, amintirile, puterea gândirii nu sunt altceva decât progresii ale unei singure forțe sufletești care este necesară sufletului pentru comerțul cu corpul uman, deoarece toate sunt reglementate de legile succesive ale timpului și de „pluralitatea" imaginilor; Acolo, acolo unde timpul și imaginile încetează, ele revin la sursa, intenția și cunoașterea lor, apoi rămân în minte. Astfel, culorile curcubeului dispar și se pierd într-o lumină, din care nu erau decât progresii în regnul fenomenelor.

Ceea ce a fost în om puterea gândirii, a memoriei, a inteligenței, a judecății, a imaginației, este în minte o intuiție unică și constituie esența ei.

În această intuiție se află fericirea sa, căci ea îi determină gradul în lumea spiritelor în funcție de asemănarea esenței sale mai aproape sau mai departe de Dumnezeu sau se separă în întregime de esența sa.

Există răsplata eternă și pedeapsa eternă a ființelor gânditoare.

Diferitele acțiuni, bune sau rele, ne urmează și ne formează în această unitate a spiritului care rămâne cu noi veșnic.

Aici în țara „ploii" vom fi explicați, îndepărtați, adăugați, schimbați; dar timpul dispare și se face numărarea faptelor noastre, eternitatea face adunarea și rezultatul este un număr fericit sau nefericit, care va rămâne veșnic.

Ne întoarcem la legile progresiei, conform cărora încă dorim să considerăm omul.

Vedem în om un exterior și un interior. Un exterior care depinde de interior, prin faptul că este direcționat de interior. Omul trăiește și moare; schimbarea morții se face în interior; în exterior încetează efectul forţei care însufleţește omul, în interior; corpul rămâne ca o masă neînsuflețită.

Forța care însuflețește omul trebuie să fie în interior și trebuie să fie legată de exterior doar prin acțiune...

Noi percepem în om că el trăiește, că are facultatea de a gândi, de inteligență, de judecată și de imaginație, toate aceste facultăți pe care nu le mai percepem în corpul mort trebuie să fie calități ale interiorului, nu ale exteriorului, pentru că fără asta ar mai exista și după moarte;

Prin urmare, acest interior se distinge în esență de exterior, deoarece are calități complet diferite de acesta, iar calitățile constituie întregul lucru. Ceea ce este în interior trebuie să fie o forță și fiecare forță este în mod esențial diferită de materie, deoarece nu are nici divizibilitate senzuală, nici extensie sensibilă.

Această forță de viață interioară din om este, prin urmare, suflet și este în esență diferită de trup.

Înainte omul se afla la mijloc între cuaternarul spiritual și temporal, în timp ce acum se află la sfârșitul cuaternarului timpului (1).

Deci avea o vedere vastă și îmbrățișătoare, în timp ce acum distanța și eroarea sunt partea lui.

Dacă vrem să calculăm un lucru conform cuaternarului, să observăm mai întâi dacă ceea ce trebuie calculat este un obiect:

Metafizic

sau geometric

sau numai corporale și fizice, pentru a pune numerele cuaternarului.

1	2	3	4	10
punct,	linie,	plan,	adâncime,	matematică
1	2	3	4	10
înţelepciune	facultate,	multiplicitat	circulaţie,	natură
1	2	3	4	10

puterea germenilor,	dezvoltare naturală, simplă, a formei		formă de ulm compus,	producerea naturii,
1 fi,	2 a fi acolo,	3 putere și	4 acţiune,	10 metafizic
1 inteligenta,	2 justiţie,	3 putere,	4 moderare,	10 morală
1 căldură,	2 secetă,	3 umiditate,	4 rece,	10 calitati
1 primăvară,	2 vară,	3 toamnă,	4 iarnă.,	10 an

Dacă observăm acest lucru, ne gândim de câte ori lucrul poate fi permutat pentru a găsi relațiile reciproce.

Aflați de câte ori lucrul poate fi permutat în sine, apoi cu o latură a cuaternarului căruia îi aparține și, în final, întregul cuaternar și rădăcina.

GÂNDUL (1) .

Ce se întâmplă dacă mă gândesc? Sufletul meu atinge obiectul sau imaginea pe care expresia gândurilor divine a lăsat-o în mine. Sufletul meu, așa cum gândește gânduri despre Dumnezeu, atinge astfel, ca să spunem așa, tivul hainei lui Dumnezeu și fiecare atingere a unui gând mai înalt, mai aproape de Dumnezeu, trezește forțe emanate mai aproape de Dumnezeu, care acționează asupra noastră după legile spiritului.

Fiecare gând devine în om o forță, care rămâne în om și doarme, ca să spunem așa, așteptând dezvoltarea lui. Pot să gândesc o mie de gânduri, milioane de gânduri, mereu același obiect din nou, fără ca imaginea să se estompeze în sufletul meu - ce mare de forțe spirituale!

CĂDEREA OMULUI ȘI DESTINAȚIE.

1

Omul chemat la intuiție și nu la bucuria trupească, se afla în Eden.

2

Nu i s-a interzis să se uite la pom, ci să mănânce fructele.

3

Fructul era senzual; pentru a-l mânca, avea nevoie de organe senzuale; a vrut să-l mănânce și astfel a fost supus stăpânului senzualului și a devenit muritor.

(1) DIN ECKARTSHAUSEN, *ieșire spre Magic.* Munchen, 1792, or. IV. Publicat în Iniţiere, vol. 72, iulie 1906, nr. 10, p. 52 până la 59.

(1) DIN ECKARTSHAUSEN, *ieșire spre Magic.* Munchen, 1792, or. IV. Publicat în Inițiere, volumul 72 , august 1906, nr. 11, p. 176 până la 179.

4

Destinația omului este o urcare de la om, un animal senzual, la om, spirit, deci căderea lui a fost o coborâre de la om, spirit, la om, animal senzual.

Suma = 10

VÂRSTELE OMULUI.

1

Prima vârstă a omului este copilăria; își hrănește corpul și își uită anii pe măsură ce îmbătrânește.

2

După copilărie, vine a doua vârstă și omul își folosește memoria.

3

Apoi vine a treia vârstă, iar natura îi dă omului facultatea de a produce copii și de a fi tată.

4

Destine a patra varsta pentru afaceri, actioneaza dupa dorintele lui, uneori bine, alteori rau si cel mai adesea dupa pasiunile sale.

5

La vârsta a cincea, omul, după muncă și oboseală, se apropie de anii gri și simte nevoia de odihnă.

6

La a șasea vârstă cade în slăbiciune și boală, un copil al bolilor și al morții.

Suma = 6

ANII OMULUI SPIRIT.

1

Omul-spirit se hrănește la vârsta sa fragedă cu exemple bune, prin incitarea virtuții, prin societate, cu cărți, cu istorie.

2

În a doua vârstă vede decăderea temporalului, aspiră la lucruri mai înalte, caută, cercetează, este îndrumat de har și se apropie de legile eterne.

3

În a treia vârstă, omul își supune sufletul spiritului și face o alianță cu virtutea și înțelepciunea.

4

În al patrulea, el trăiește conform regulilor acestui legământ sfânt și își mângâie spiritul cu forțe divine.

5

În al cincilea, el se bucură de pace și odihnă interioară și trăiește sub legile neschimbate ale împărăției lui Dumnezeu și ale înțelepciunii.

6

În al șaselea, este complet reînnoit; el începe viața spiritului și primește forma pură a acelei imagini, după care a fost creat.

7

În al șaptelea el este în stăpânirea împărăției divine, iar inima lui devine templul divinității și, cum moartea este sfârșitul vieții omului-animal, viața veșnică devine sfârșitul epocii omului-spirit.

Suma = 7

II

HOENE WRONSKI

Sistem arhitectural de algoritm conform Legii Creației (1)

A) *Teorie* sau *Autoteză* ; ceea ce este dat în cunoștințele umane pentru a stabili algoritmul.

a) *Conținut* sau *Constituție* algoritmică .

a2) *Partea elementară.* = ALGORITMI ELEMENTARI (at numărul șapte).

a3) Elemente primitive. = ALGORITMI PRIMITIVI.

a4) Element fundamental; generare neutră de numere.= REPRODUCERE (1). a) progresivă. = ÎNMULȚIRE.

P) Regresiv. = DIVIZIUNE.

b4) *Elemente esențiale.*

a5) Generarea *discontinuă* de numere, implicând doar ideea de finit. = SUMAREA (II).

(1) HOENE WRONSKI, Mesianismul sau reforma absolută a cunoașterii umane, or. 1. Reforma matematicii, Paris, 1847, in-folio, p. 65 până la 68.

a) progresivă. = ADAOS .

P) Regresiv. = SCĂDERE.

b5) Generarea *continuă* de numere, implicând ideea de *infinit.* = ABSOLVIRE (III).

a) progresivă. = PUTERI.

P) Regresiv. = RĂDĂCINI.

b3) *Elemente derivate.* = ALGORITMI ORGANICI.

Elemente derivate *imediate* sau *distincte* = ALGORITMI IMANENȚI.

a5) Somatia combinata cu Reproducerea. NUMERAȚIE (IV).

Nota. - Cazul special formează CIFRELE.

b5) Absolvența combinată cu FACULTĂȚI DE REPRODUCERE (V).

Nota. -- Cazul special formează *factorialii.*

b4) Elemente *mediate* sau *derivate tranzitive.* = ALGORITMI TRANSCENDENTALI

a5) Trecerea de la numerație la *facultăți;* Somația acționând ca *Absolvență.* = LOGARITMI (VI).

b5) Trecerea de la Facultăţi la *Numeraţie;* Absolvirea acționând ca *Somatie.* = SINUS și COSINUS (VII).

b2) Partea sistematică. = ALGORITMI SISTEMATICI (patru la număr). a3) *Diversitatea* în reunirea sistematică a elementelor primordiale.

a4) Influență *parțială*

a5) influența Sumei *asupra* Absolvenței în lor

întâlnire sistematică. = CALCULUL DIFERENȚELOR ȘI DIFERENȚELOR (1 b5)

Influența gradării asupra însumării în lor

întâlnire sistematică. = CALCULUL CLASELE ȘI CALCULEI (II) *Notă.* - Vezi *Introducerea în filosofia matematicii* pentru a înțelege sensul acestui nou calcul algoritmic, descoperit prin aplicarea actuală a legii creației, precum și alți câțiva algoritmi următori, care nu au fost suspectați anterior.

influenţa *reciprocă* a acestor elemente primordiale armonia sistematică între însumare şi Graduare prin competiţia lor teleologică în generarea numerelor. = CALCULUL CONGRUENTELOR (III).

Nota. - Tipul acestei teleologie algoritmice este:

$x^m = a$ *(Modul* - M).

Gauss a fost primul care a conceput problema; dar acest ilustr geometru nu a putut să o rezolve decât pentru cazul simplu al reziduurilor pătratice, și asta, chiar și în limite foarte strânse.

b3) identitate finală în unirea sistematică a elementelor derivate distincte sau a algoritmilor imanenți de Numerație și facultăți, prin intermediul elementului neutru sau algoritm de Reproducere, care le este comun. = CALCULUL ECHIVALENTELOR (IV).

Nota. - Aceasta este ceea ce se numește *Teoria ecuațiilor algebrice ale - diferențialelor. grade.*

b) *Formă* sau *comparație algoritmică* .

a2) În *partea elementară.* = RAPOARTE.

a) Raport în funcție de algoritmul neutru al Reproducerii = (așa-numitul) RAPORT GEOMETRIC

P) Raport dependent de algoritmii *primordiali*

a 2) Din *Somatia.* RAPORTUL ARITMETIC. [32) De *absolvire.* RAPORT DE SALĂTURĂ.

b2) În *partea sistematică.* = ECUAȚII.

a) Ecuații în funcție de *diversitatea* sistematică de mai sus

a 2) De diversitate *parțială* ;

a 3) Ecuații DIFERENȚIALE și DIFERENȚIALE .

Ș 3) Ecuații cu NOTE și GRADE .

[32) Despre diversitatea reciprocă . = ECUAȚII DE CONGRUENȚĂ (ecuații nedeterminate în general).

P) Ecuaţii în funcţie de *identitatea sistematică de mai sus* .= ECUAȚII de ECHIVALENȚĂ .

B) *Tehnologie* sau *Autogenie;* ce trebuie făcut pentru realizarea algoritmului.

a) În *conținut* sau în *Constituția* algoritmică .

a2) În partea *elementară* a prezentei Constituţii.

elemente *imediate* sau *distincte ;* realizarea *algoritmilor imanenţi.* = ALGORITMI TEHNICI DE ORDINUL I.

a4) Finalizarea *Numerării*

a5) Cu preponderenţă a *Somaţiei;* instrument tehnic *esențial* . = SERIE.

b5) Cu preponderenţă a *Reproducerii;* instrument tehnic *secundar* . - FRACȚII CONTINUATE.

b4) Finalizarea *Facultăţilor.*

a5) Cu preponderență a *Absolvenței;* instrument tehnic esențial. = FACULTATI EXPONENTIALE.

b5) Cu preponderenţă a *Reproducerii;* instrument tehnic secundar. = PRODUSE CONTINUE.

b3) Pentru *determinarea cantităților prin* elemente *intermediare* sau *tranzitive ; realizarea unor* algoritmi *transcendenţi* . = ALGORITMI TEHNICI ORDINUL II .

a4) Realizarea *logaritmilor.* = ORDINE SUPERIOARE DE LOGARITMI.

Nota. - Acestea sunt logaritmii mărimilor *ideale* (numiți în mod fals *imaginare),* precum este, de exemplu, logaritmul prin care Jean Bernoulli a reușit să determine, într-o manieră finită, faimosul raport n al circumferinței la raza cercului; raport care, în plus, poate fi determinat în cele din urmă astfel de singurii *algoritmi primitivi,* așa cum am făcut în următoarea expresie finită:

$$\pi = \frac{4\cdot\infty}{\sqrt{-1}} \cdot \left[\left(1+\sqrt{-1}\right)^{\frac{1}{\infty}} - \left(1-\sqrt{-1}\right)^{\frac{1}{\infty}}\right];$$

expresie care dă în consecință soluția finală celebrei probleme a cercului la pătrat.

b4) Realizarea *Sinusului* și *Cosinusului.* = ORDINE SUPERIOARE DE SINUSURI ȘI COSINES.

Nota. - Pentru a-ți face o idee despre aceste ordine superioare de Sinus și

Cosinus, constituind noi funcții periodice, care au rămas necunoscute geometrilor, vezi *Introducerea în filosofia matematicii,* la semnele (53) la (59), și Nota de la pagina 513 din volumul al doilea al *Filosofia tehnologiei algoritmice.*

b2) În partea *sistematică* a prezentei Constituţii.

a3) Pentru realizarea *armoniei prestabilite sau* a preformarii primitive *in* cele doua elemente primordiale; *motive suficiente* pentru determinarea cantităților prin condițiile lor sistematice, adică prin valorile diferențelor sau diferențialelor lor, și prin cele ale Gradelor sau Gradurilor lor. = INTERPOLARE.

b3) Pentru Realizarea *identităţii primitive* a celor două elemente primordiale; *universalitate absolută* în generarea cantităţilor. = LEGEA SUPREMĂ A ALGORITMULUI.

Nota. - Tipul acestei legi supreme este:

$$F_x = A_0 . Q_0 + A_p G_| + A_2 . G2 + A3 . G_3 + \textit{etc. etc.}$$

Celebra teoremă Taylor, care este cazul cel mai particular, a fost prima încercare de a genera această generație universală de cantități.

b) În *forma* sau în *Comparația* algoritmică .

a2) În partea *elementară* a acestei comparații; completarea *rapoartelor algoritmice* , în vederea *uniformizării în* generarea cantităților; *domnia* acestei generaţii uniforme. = CANON ALGORITMIC.

Nota. - Teoria *funcţiilor generatoare Laplace* prezintă un caz special.

b2) În partea *sistematică* a acestei comparații; realizarea de *ecuaţii* algoritmice , în vederea *identităţii finale* , sau generării universale de mărimi. PROBLEMA UNIVERSALĂ a ALGORITMILOR.

Nota. - Tipul acestei probleme universale este:

$$0 = fx + xp\, f_i x + x_2 . f_2 x + x_3 . f_3 x + \textit{etc. etc...}$$

Celebra teoremă Lagrange, care este cazul cel mai particular, a fost prima încercare de rezolvare a acestei probleme universale a matematicii.

III

H. **DE BALZAC**

Numărul (1).

„Crezi în cifre, baza pe care construiești edificiul științelor pe care le numești exacte. Fără numere, nu mai există matematică. Ei bine, ce ființă misterioasă, căreia i-ar fi acordată facultatea de a trăi pentru totdeauna, ar putea termina de pronunțat și în ce limbă ar spune suficient de prompt numărul care ar conține numerele infinite a căror existență ți se demonstrează prin gândul tău? Intreaba-l pe cel mai frumos dintre genii omenesti, daca ar sta o mie de ani la marginea unei mese, cu capul in maini, ce ti-ar raspunde? Nu știi unde începe numărul, unde se termină sau când se va termina. Aici îi spui timp; Acolo, îl numiți spațiu, nimic nu există decât prin el, fără el, totul ar fi una și aceeași substanță, pentru că ea singură diferențiază și califică. Numărul este pentru mintea ta ceea ce înseamnă să contezi, un agent de neînțeles: este o ființă? Este o suflare emanată de la Dumnezeu pentru a organiza universul material sau nimic nu-și obține forma decât prin Divizibilitate, care este un efect al numărului? Nu se deosebesc oare cele mai mici, precum și cele mai imense creații unele de altele prin cantitățile lor, prin calitățile lor, prin dimensiunile lor , prin forțele lor, toate atributele născute din număr? Infinitatea numerelor este un fapt dovedit minții tale, despre care nicio dovadă nu poate fi dată material. Matematicianul vă va spune că infinitatea de numere există și nu poate fi demonstrată. Dumnezeu este un număr înzestrat cu mișcare, care se simte și nu se demonstrează . La fel ca Unite, începe cu numere cu care nu are nimic în comun. Existența numărului depinde de unitatea care, fără a fi număr, le generează pe toate. Dumnezeu este o unitate magnifică care nu are nimic în comun cu creațiile sale și totuși le generează. De ce, dacă crezi în cifre, îl tăgăduiești pe Dumnezeu? Nu este creația plasată între infinitatea de substanțe neorganizate și infinitatea de sfere divine, așa cum se găsește unitatea între infinitatea de fracții pe care le-ai numit recent zecimale și infinitatea de numere pe care le-ai numit întregi ?

Tu singur pe pământ înțelegi numărul, acest prim pas al peristilului care ne duce la Dumnezeu și deja rațiunea ta se poticnește acolo. Ce! nu poți nici să măsori și nici să înțelegi prima abstracție pe care ți-a dat-o Dumnezeu și vrei să supui țelurilor lui Dumnezeu măsurii tale? Cum ar fi dacă te-aș scufunda în adâncurile mișcării, această forță care organizează numerele? Cum ar fi dacă aș adăuga că mișcarea și numărul sunt generate de vorbire. Cuvântul acesta, rațiunea supremă a văzătorilor și profeților care au auzit odată această suflare a lui Dumnezeu sub care a căzut Sfântul Pavel, vă bateți joc de el, voi oameni din care totuși toate lucrările vizibile, societățile, monumentele, actele, patimile provin din cuvântul vostru slab și care, fără limbaj, s-ar asemăna cu acea specie atât de apropiată de negru, de omul de lemn, de neînțeles și de neînțeles... continua. Ți-am însușit un loc în infinitatea numerelor, l-ai adaptat la mărimea ta creând, dacă într-adevăr poți crea ceva, aritmetica, baza pe care se sprijină totul, chiar și societățile tale.

(1) H. DE BALZAC, Seraphita. Paris, Calmann-Levy, sd in-12, p. 129 până la 133.

La fel ca numărul, singurul lucru în care au crezut așa-zișii tăi atei, organizează creațiile fizice, la fel aritmetica, utilizarea numărului, organizează lumea morală. Această numerotare ar trebui să fie absolută, ca tot ceea ce este adevărat în sine; dar este pur relativ, nu există absolut; nu poți da nicio dovadă a realității sale. În primul rând, dacă această numerație este capabilă să cuantifice substanțele organizate, este neputincioasă în raport cu forțele organizatoare, unele fiind finite, iar altele infinite. Omul, care concepe Infinitul prin inteligența sa, nu se poate descurca cu el în întregime, altfel ar fi Dumnezeu. Numerotarea ta, aplicată lucrurilor finite și nu infinitului, este așadar adevărată în raport cu detaliile pe care le percepi, dar falsă în raport cu întregul pe care nu îl percepi... astfel nu întâlnești nicăieri, în natură, două obiecte identice; în ordinea naturală, doi și doi nu pot deci niciodată să facă patru, pentru că ar fi necesar să se asambleze unități exact similare și știi că este imposibil să găsești două frunze asemănătoare pe același copac și nici două subiecte asemănătoare în aceeași specie de copac. Această axiomă a numărării voastre, falsă în natura vizibilă, este la fel de falsă în universul invizibil al abstracțiilor voastre, unde aceeași varietate are loc în ideile voastre, (acestea sunt lucrurile lumii vizibile, dar extinse prin relațiile lor: astfel, diferențele sunt și mai marcate acolo decât oriunde altundeva. Într-adevăr, totul fiind raportat la temperament, la forță, la obișnuința celorlalte persoane, care nu seamănă niciodată cu cele mai mici simțuri ale indivizilor desigur, dacă omul a fost capabil să creeze unități , nu este oare dând o greutate și un titlu egale bucăților de aur capriciu efemer Doi și doi fac deci patru numai printr-o abstracție falsă și monstruoasă. Nici fracția nu există în natură, sau ceea ce tu numești fragment este un lucru finit în sine... Numărul, cu infinitezimilele și totalitățile sale infinite, este așadar o putere din care o mică parte îți este cunoscută și a cărei amploare îți scapă. Ți-ai construit o cabană în infinitatea numerelor, ai decorat-o cu hieroglife aranjate și pictate inteligent și ai strigat: Totul este acolo.

IV

A-DESBARROLLES

Numerele (1).

Sistemul de numere predat de Pitagora, care evident l-a primit de la preoții Egiptului, a fost propagat de studenții săi.

„Esența divină", spuneau ei, „fiind inaccesibilă simțurilor, să o caracterizăm, nu limbajul simțurilor, ci cel al spiritului; să dăm inteligenței sau principiului *activ* al universului numele de monada sau unitate, pentru că este întotdeauna aceeași; la materie sau principiul *pasiv* cel al diadei sau al multiplicității, deoarece este supusă la tot felul de schimbări; lumii în cele din urmă cea a triadei, pentru că este rezultatul inteligenței și materiei (2).

Indiferent de modul în care este prezentat sistemul, acesta este întotdeauna Kether, Binah și Chocmah.

Este întotdeauna lupta dintre principiul activ și principiul pasiv care dă mișcare, sursa vieții.

Sensul lecțiilor lui Pitagora despre numere este că numerele conțin elementele tuturor lucrurilor și chiar ale tuturor științelor. Pitagora a aplicat sistemul numeric la lumile spiritelor și a rezolvat probleme complet necunoscute aritmeticii noastre actuale. Iată ce a spus un savant despre asta acum mai bine de două secole:

„Marele sistem al lumii se sprijină pe anumite baze de armonie, din care ființa, forma și acțiunea tuturor lucrurilor, atât speciale, cât și generale, sunt o consecință firească. Aceste baze ale armoniei se numesc numere. Cine le cunoaște, cunoaște legile după care există natura, compararea relațiilor ei, felul și măsura efectului lor, legătura dintre toate lucrurile și toate faptele, fizica și mecanica lumii. Numerele sunt vasele invizibile ale ființelor, așa cum trupurile lor sunt vasele vizibile, adică există un caracter dublu al lucrurilor, unul vizibil și altul invizibil, vizibilul este forma vizibilă: corpul, forma invizibilă, este numărul. Și tot ceea ce se prezintă și se manifestă este rezultatul unei energii interioare, iar această energie este degorșarea unei forțe. Forțele mai mari sau mai mici provin din numerele reale, iar energia mai mare sau mai mică din numerele virtuale.

„Există în mod evident plicuri invizibile, căci fiecare ființă are un principiu și o formă: dar principiul și forma sunt două extreme care nu se pot uni niciodată fără o anumită legătură care le leagă; Aceasta este funcția numărului. După cum legile și calitățile lucrurilor invizibile sunt scrise pe numerele invizibile; sau, întrucât primim impresii ale sensibilității gândirii prin intermediul simțurilor, tot așa mintea noastră primește idei lucide despre poziția și destinația invizibilă a lucrurilor de îndată ce le poate înțelege. Căci idealul are, ca și fizicul, număr, măsură și greutate, a căror poziție este vizibilă doar inteligenței. Numerele reale ale lumii sunt, este adevărat, infinite, dar cursul lor este simplu și direct, pentru că totul se sprijină pe numerele fundamentale de la unu la zece. Infinitul lor se sprijină pe numărul infinit și nedeterminat de ființe în sine, cu atât mai mult cu cât aceleași ființe au mai multe feluri de calități.

(1) am). DESBARROLLES, Misterele mâinii dezvăluie și explică. Paris, Dentu, 1860, in-12, p. 299 ă 313.

(2) Călătoria Anarhaziei. Paris, 1809, voi. III, p. 181,

Există așadar numere pentru fondul și substanța ființelor, efectul lor, durata lor și gradele de progres (progresie) lor. Toate aceste lucruri sunt atâtea stații în care razele luminii divine se opresc și aruncă reflexii în spate, uneori pentru a-și reprezenta propria imagine, alteori pentru a extrage din aceeași privire retrogradă o nouă viață, o nouă măsură, o nouă greutate. Există și numere furnizate pentru a exprima diferitele relații și poziții ale ființelor, acțiunea și efectul lor. Deci, există numere centrale și numere de circumferință; Există și numere false și numere impure. În ciuda reuniunii lor infinite, ideea este foarte simplă, deoarece totul se ridică de la primul număr fundamental până la zece și numerele simple; iar acestea se odihnesc din nou în primele patru numere fundamentale din care. reuniunea (adăugarea) dă 10, din care rezultă imediat cu brio forma estimabilă a cuaternionului care pare o nebunie oamenilor de azi, pentru că nu pot înțelege nimic despre el. Aici vedem, într-un fel, de ce numărul 10 era atât de sacru pentru pitagoreeni, era cel mai venerat număr al lor, un adevărat apppxov. Ei au jurat pe numărul 4, iar un jurământ de către sfântul Texpa/TO^ era cel mai sacru imaginabil. În el se aflau toate simfoniile și forțele naturii. Zece era numărul lumii, sau Pan absolut (nav). Potrivit lui Pitagora, numerele sunt baza minții divine și mijloacele unice prin care lucrurile înseși se arată ; unirea tuturor numerelor unite ale lumilor, sau baza acordului dintre ființe și efectele lor, formează armonia marelui întreg. Acesta este motivul pentru care Pitagora a considerat astrologia și astronomia ca ramuri strâns împletite ale uneia și aceleiași științe (1).

„Pitagora face, de asemenea, o distincție între numere și cifre care pot fi numărate; primele sunt destinatii (termines, apoi) si constau numai in maretia spirituala: a doua, dimpotriva, au ca obiect lucrurile corporale si sunt expresia vizibila a invizibilului. Toate numerele spirituale sunt, după Pitagora, raze, reflexii, (emanații) unității, deoarece *unul* sau *unitatea* este începutul numerelor care pot fi numărate. Unul este și numele și caracterul celui mai înalt, al marelui principiu, al singurului, al infinitului. Unul este centrul tuturor, temeiul fiecărei ființe și al tuturor unităților particulare care nu sunt absolute și necesare, dar care sunt raze mediate sau imediate ale unității absolute. Zece unități formează o unitate de la zece până la o sută; zece zeci sunt unitatea sutei, si tot asa, toate unitatile mari le contin pe cele mici, cu consecinta ca cele mici sunt cuprinse in cele mari, astfel se produce asamblarea reciproca. Și este la fel în natură. Fiecare lume superioară conține toate unitățile subordonate sau lumile inferioare, iar cele mai mici participă reciproc la lumile superioare, sferele, figurile sau creaturile, fiind în calitate de subordonate conținute în ele. În sute, de exemplu, sunt cuprinse toate numerele de la unu la o sută, iar în categoria animalului toate animalele creației și pe măsură ce toate numerele de la unu la o sută se apropie din ce în ce mai mult, atunci până și cele mai mici animale se ridică în gradul lor, crescând și crescând, până când membrii lor cei mai distinși ajung să se alăture omului, fără să-și poată totuși atinge înălțimea;

„Deviația infinită a raselor animale care coboară de la una la alta exprimă și rapoartele numărului în sensul unității care izbucnesc într-o infinitate de resturi. Această metodă luminoasă din Răsărit corespunde celei conform căreia cele mai de jos ordine vin de la cele mai înalte, care le cuprind în sine și le pătrund (2). »

(1) Thionis Smyrnoi eorum qua în matematică. Lectura platoniciană este utilă ca expunere. Paris, 1646, lib. 1, cap. 1, p. 7.

(2) Istoria magiei, de Joseph ENNEM0SER. Leipzig, 1844, p. 548 Traducere inedită).

„Nu numai cei mai cunoscuți filosofi, ci chiar și doctorii catolici, printre alții: Sfântul Ieronim, Sfântul Augustin, Origen, Sfântul Ambrozie, Sfântul Grigorie de Nazianz, Sfântul Atanasie, Sfântul Vasile, Sfântul Ilarie, Raban, Beda și mulți alții, asigură că are o virtute admirabilă și eficientă ascunsă în numere (1).

„Severin Boethius spune că tot ceea ce natura a făcut la început, pare să fi fost format prin intermediul numerelor, pentru că acesta a fost principiul modelat în mintea Creatorului; de acolo au venit cantitatea de elemente, de acolo revoluțiile timpului; De

aici provine mișcarea stelelor, schimbarea cerului și starea numerelor. Nu este de mirare, întrucât există virtuți oculte atât de mari și numeroase în lucrurile naturale, încât există în număr mult mai mari, mai ascunse, mai minunate, mai eficiente, pentru că sunt mai formale, mai desăvârșite și pentru că se găsesc în corpurile cerești (2). »

„Tot ceea ce se face subzistă prin numere și își trage virtutea din ele, căci timpul este compus din numere și toată mișcarea și acțiunea și tot ce este supus timpului și mișcării: concertele și vocile sunt și ele compuse din numere și proporții și au forță numai prin ele. În fine, toate speciile a ceea ce există în natură și deasupra ei depind de anumite numere, ceea ce l-a făcut pe Pitagora să spună că totul este compus din număr și că acesta distribuie virtuți tuturor lucrurilor (3). »

Agrippa, Saint-Martin, s-a ocupat de numere; și Saint-Martin într-un mod special.

Sfantul Martin si staretul Ioachim au ajuns la profetie prin intermediul numerelor? Acesta este ceea ce nu trebuie să examinăm.

Nu vom căuta să dăm aici o idee despre metoda numerelor lui Saint-Martin, deoarece este în întregime mistică, obscură, în consecință, și ar necesita dincolo de asta prea multe detalii. Vom cita doar, și fără comentarii, ceea ce spune despre numărul unu; îl vom cita pe Agripa după el.

„ UNITATEA ” , SPUNE SAINT-MARTIN, „ înmulțită prin ea însăși, nu dă niciodată altceva decât una, pentru că nu poate ieși din ea însăși.

„Un germen de plantă care și-a produs fructele anuale în funcție de numărul de acțiuni care sunt cuprinse în puterile sale, nu le mai produce și revine la principiul său.

„Orice gând care iese din noi este produsul unei acțiuni de putere care este relativ la el și care, fiind asemenea germenului, se termină cu gândul particular care l-a produs ca și-a împlinit cursul.

„Deși Divinitatea este sursa infinită, unică și veșnică a a ceea ce a primit ființa, fiecare act al facultăților sale de funcționare este angajat într-o singură lucrare și se oprește acolo fără a o repeta, întrucât acest act este împlinit și așa cum a fost desăvârșit. Astfel, fiecare operație fiind una, și fiecare rădăcină a acestei operațiuni fiind nouă, este probabil ca această rădăcină care a acționat în acțiunea ei creatoare, să nu mai acționeze decât în acțiunea ei conservatoare de îndată ce și-a produs opera, deși lucrările care rezultă din ea sunt permanente și nemuritoare, deoarece rădăcinile sunt doar ca organele și canalele prin care unitatea se manifestă și realizează în jurul ei expresia facultăților sale.

(1) Filosofia Ocultă a lui CORNelius AGRIPPA. Haga, 1727, carte. 2, p. 215 (vezi ediția Bibliotecii Chacornac, 1910, vol. 1, cartea a II-a, p. 217 la 219).
(2) Ibid., p. 213 până la 214.
(A Idem, p. 214.

Dar în toate filozofiile posibile, mijloacele sunt doar temporare, iar scopul este stabil (1).

Aceasta este ceea ce spune Agripa

„Numărul este doar repetarea unității. Unitatea pătrunde cel mai simplu în toate numerele și fiind măsura comună a tuturor numerelor, sursa și originea lor, ea le conține pe toate fiind unite numai, rămânând incapabile de multitudine , mereu aceeași și fără schimbare: aceasta este ceea ce face ca, înmulțită, să nu producă nimic altceva decât ea însăși. Unul este principiul tuturor lucrurilor și toate lucrurile merg la unul , iar după el nu există nimic și tot ceea ce există necesită unul, pentru că toate au venit de la unul. Pentru ca toate lucrurile să fie la fel, ei trebuie să participe la unul și, așa cum toate lucrurile au trecut la mulți prin unul, tot ceea ce vrea să se întoarcă la unul trebuie să părăsească mulțimea. Se referă așadar la Dumnezeu care, fiind unul și nenumărate, creează totuși o cantitate de lucruri și le conține în sine.

„Există *un* Dumnezeu, *o* lume care este a lui Dumnezeu, *un* soare pentru *o* lume,

un phoenix în lume, *un* rege printre albine, *un* conducător în turme, *un* comandant într-o armată, Există *un* element care întrece și pătrunde totul, care este focul; Există *un* lucru creat de Dumnezeu, care trebuie admirat, care este pe pământ și în ceruri; este în prezent *sufletul vegetant și mineral care se găsește peste tot, care este cu greu cunoscut, pe care nimeni nu-l numește pe nume,* dar care se ascunde sub numere, cifre și enigme fără de care alchimia și magia naturală nu-și pot avea succesul. » (2)

UNITATEA ESTE PRINCIPIUL TUTUROR: DAR UNITATEA LUMINII nu poate rămâne o lumină fără umbră, unitatea vocii nu poate rămâne o voce fără ecou . Unul este un principiu fără comparație; numărul este armonie, iar fără armonie nimic nu este posibil; unitatea este neapărat activă, iar nevoia ei de acțiune o face să se repete; este împărțit, sau mai degrabă înmulțit pentru a produce două. Dar DOUA este antagonism, este imobilitatea de moment când forțele sunt egale, dar este lupta, principiul mișcării. Saint-Martin, desemnând numărul doi drept rău și fatal, a dovedit că nu cunoaște unul dintre cele mai mari mistere ale magiei. Pământul este evident un loc de trecere și încercări: numărul doi este deci o necesitate, deoarece reprezintă viața care există numai prin acțiune, prin luptă și încetează să existe doar prin odihnă. Doi este antagonism, dar trei este existență. Cu trei se găsește viața. Trei este pendulul care merge acum la dreapta, acum la stânga, pentru a echilibra și a-l face să se miște.

Trei folosește astfel lupta binarului și trage din el mișcarea care este viață.

„Trei", spune Balzac în *Louis Lambert,* „este formula lumilor create, este semnul *spiritual* al creației, așa cum este semnul material al circumferinței.

Trei este Dumnezeu.

Nu putem rezista plăcerii de a cita câteva fraze *din Armoniile ființei, exprimate prin numere,* o carte eminamente profundă și remarcabilă.

Autorul a citit în Evanghelia Sfântului Ioan, trei cuvinte: *Vita, Verbum, Lux.* Viață, Cuvânt, Lumină. El vede Trinitatea acolo, examinează profunzimea, sensul acestor trei cuvinte în mai multe pagini și se rezumă astfel:

„Să spunem că Tatăl este viață și, în consecință, putere și putere, și că caracteristica specială a acestei vieți este expansiunea.

„Ce va fi Fiul? Toată lumea o știe; el este Cuvântul sau cuvântul. Dar ce ar trebui să înțelegem prin Cuvânt sau cuvânt? Toți filozofii sunt de acord: este forma...

(1) Numerele, de SAINT-MARTIN, editie cu autograf. Paris, 1843, p. 80, 81, 82. Vezi ediția Bibliotecii Chacornac, Paris, 1913, în 8, p. 78 până la 80,

(2) Filosofia Ocultă a lui CORNELIUS AGRIPPA, carte. 2. Haga, 1727 p. 218.

Așa că rămânem cu lumină. Cum va fi Duhul Sfânt lumină? Să încercăm să înțelegem...

„ Lumina nu este nici substanță, nici inteligență, ci rezultă din unirea lor; nu este un compus din cele două, nu este jumătate substanță, jumătate inteligență , este ceva diferit de ambele,... care nu provine din ele prin compoziție, dar care este simplu în sine și indivizibil, care nu este nici mai mic, nici mai mare decât ambele, căci lumina este pretutindeni și numai acolo unde inteligența se unește cu viața și dacă viața și inteligența sunt infinite, lumina va fi și infinită. Deci, lumina diferită a vieții și a inteligenței,... va fi o a treia persoană , va fi Duhul Sfânt (1). »

„... Înțelepciunea, care a fost privită întotdeauna ca Cuvântul divin, fiul lui Dumnezeu, așa vorbește în Proverbe: „Când a pregătit cerurile, eu eram acolo. Când a dat abisurilor o lege și o limită; când a întemeiat firmamentul și a împărțit izvoarele de apă după măsură; când a pus o înfrânare pe mare și a dat o lege pentru valuri, ca să nu depășească limitele lor; când a pus temeliile pământului: am fost cu el, poruncind toate lucrurile; M-am încântat în fiecare zi, jucându-mă în fața lui, tot timpul jucându-mă în univers, iar deliciile mele vor fi să fiu cu copiii oamenilor.

„Nu este oare varietatea și distincția ființelor? (2).

Ne amintim că verbul este forma.

„Când se arată Duhul Sfânt, este să lumineze; El este cel care inspiră pe profeți,

care dezvăluie viitorul și îndepărtează legarea întunericului dinaintea ochilor. Când Dumnezeu promite revărsarea Duhului Său Sfânt, iată care sunt efectele pe care El anunță că vor urma: „Fiii și fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voștri vor visa vise, iar tinerii voștri vor avea viziuni. *Și proorociți fii și fiicele lui Dumnezeu și vedeți cele trei somnuri, iar tinerii văd viziunile lumii* (IOEL) (3).

Numărul trei este mișcarea care creează echilibrul trecând succesiv dintr-un punct în altul; cifra PATRU ESTE echilibrul perfect, este pătratul, pozitivism, realism .

PATRU , ÎN MAGIE , este cubul; pătratul. Este imaginea pământului, cuaternarul este consecința ternarului; ternarul este spiritul, mișcarea, rezistența, care determină în mod firesc cuaternarul; stabilitate, armonie.

Pentru cabaliștii antici, numărul patru conținea cele patru elemente.

„Cele patru puncte cardinale astronomice sunt, în raport cu noi, da și nu de lumină: est și vest, da și nu de căldură: sud și nord", spun cabaliștii.

Numărul patru este crucea.

Ucenicii lui Pitagora au căutat în numere proprietăți a căror cunoaștere le-ar putea ridica la cea a naturii: proprietăți care li se păreau a fi indicate în fenomenele corpurilor sonore.

„Întinde o sfoară", au spus ei, „împarte-o succesiv în două, trei, patru părți, vei avea în fiecare jumătate octava întregului șir; în trei sferturi, al patrulea; în două treimi, a cincea: octava va fi așadar ca 1 la 2; al patrulea, ca de la 3 la 4, al cincilea, ca de la 2 la 3. Importanța acestei observații a făcut ca numerele 1, 2, 3, 4 să li se dea denumirea de consacrare cuaternară. Din aceste descoperiri a fost ușor de concluzionat că legile armoniei sunt invariabile și că natura are

(1) Armoniile ființei, de LACURIA. Paris, 1847, or. 1; p. 37 și 38.
(2) Idem, t. 1, p. 40 și 41.
(3) Idem, t. 1, p. 4 1.

fixează irevocabil valoarea și intervalele tonurilor (1).

Dar, întrucât totul este în orice, întrucât natura are o singură lege în sistemul general al universului, cum este toată armonia și simplitatea, am ajuns la concluzia rațională că diversele legi care guvernează universul trebuiau descoperite prin căutarea relației lor cu cele ale armoniei.

„În curând, în numerele 1, 2, 3, 4, nu numai unul dintre principiile sistemului muzical a fost descoperit, ci și cele ale fizicii și moralității, totul devine proporție și armonie, timp, dreptate, prietenie, inteligență, au fost doar relații de numere și, deoarece numerele care compun produsele sacru cuaternar prin reuniunea prin reuniunea) numărul zece, numărul patru a fost considerat ca fiind cel mai perfect perfect prin reuniunea (adăugând împreună) numărul zece, numărul patru.

Am spus că numărul patru reprezintă cele patru elemente recunoscute de vechii cabaliști: patru este deci pământul, forma; unul este principiul vieții, spiritul: deci cinci, este patru și unu, cinci, este deci spiritul care domină elementele, este chintesența. Pentagrama (stea cu cinci colțuri) exprima și ea această dominație. Deci pentagrama cu cinci colțuri este numărul lui Isus, al cărui nume din cinci litere este fiul lui Dumnezeu făcut om, este Iehova întrupat.

Cu ajutorul semnului pentagramei, cabaliştii pretind că înlănţuiesc demonii aerului, salamandrele, ondinele şi gnomii.

Pentagrama este steaua în flăcări a școlilor gnostice, dar depinde și dacă spiritul este mai mult sau mai puțin pur în direcționarea materiei, bine sau rău, zi sau noapte.

CINCI ESTE MINTEA și formele ei.

Magia neagră se îndepărtează din pentagramă prin punerea în aer a două dintre punctele acesteia, care reprezintă antagonismul binelui și al răului, imobilitatea și ignoranța în consecință, întrucât, pentagrama fiind astfel plasată, aceste două coarne domină ternarul care, reprezentând influența spiritului divin, se găsește inversat.

Cinci devine astfel un număr fatal, un număr rău pus sub numele de Geburah, care este numărul antagonismului, al autonomiei, al libertății excesive și al cărui antagonism provoacă rigoare.

Pentagrama reprezintă corpul uman, al cărui punct superior formează capul: dacă capul este în jos, este semnul nebuniei.

Mâna, care este o lume mică, dă și explicația numărului cinci: degetul mare reprezintă inteligența care domină materia reprezentată la rândul lor de cele patru degete care, fără degetul mare, ar deveni aproape inutile. Degetul mare pozitiv se opune degetelor negative. Degetul mare este deci spiritul, este inteligența umană, dând o valoare, o utilitate celor patru degete, care reprezintă materia.

Cele patru membri care fac organizarea omului atât de completă sunt guvernate de cap ca degetele de degetul mare, este întotdeauna spiritul și formele sale; Acum capul poate da direcție bună și rea. Nu trebuie să spunem mai multe pentru a explica numărul Cinci.

(1) Călătoria Anarharsisului, or. 111, p. 183. Paris, 1809.

(2) Aristotel opera omnia qua exstant grace și latină. Meraph. Parisiis, 1539, or. IV, carte. 1, cap. V, p. 268.

V

E. LEDOS

Despre relația numerelor cu planetele (1).

Unitatea sau numărul Unu este în Soare; acest număr este pe deplin potrivit pentru această stea Rege, care răspândește lumină și viață pe lumea noastră planetară; și, care ca și unitatea, este principiul și sursa numerelor.

Numărul Doi este atribuit Lunii, care este a doua lumină care ilumineză planeta noastră și a cărei acțiune, împreună cu cea a Soarelui, produce mareele; care are şi o influenţă deosebită şi considerabilă asupra atmosferei şi în consecinţă asupra regimului vremii.

Numărul Trei îi aparține lui Jupiter, care este ca acest număr, caracterizat prin venerarea lucrurilor divine și sacre, prin rațiune, moderație, prin dragostea pentru pace și dreptate.

Numărul Patru aparține Soarelui, care, prin localizarea sa în punctele echinocțiale și solstițiale, împarte anul în patru părți și reglează anotimpurile. Acest număr este atribuit și lui Mercur din cauza celor patru elemente asupra cărora acționează în special prin acomodarea și adaptarea la natura și calitățile lor. Numărul Patru este atribuit și celor patru puncte cardinale care determină regimul vântului.

Numărul Cinci, care, compus din primul număr par și primul număr impar, se unește în sine ca două sexe, masculin și feminin, aparține lui Mercur datorită naturii sale androgine. Cinci exprimă inteligența și analiza, calitățile lui Mercur.

Numărul șase, simbol al frumuseții și al perfecțiunii naturale, aparține lui Venus, care este tipul perfect de formă și frumusețe. Numărul șase, care este format din trei înmulțit cu doi, arată două triunghiuri a căror reunire este simbolul unirii celor două sexe și figura căsătoriei și generației, care se raportează în mod firesc la Venus.

Numărul Şapte, care termină totul, care completează totul, şi care în toate este sfârşitul şi concluzia, care este urmat de odihnă, aparţine lui Saturn, simbol al timpului, al eternităţii şi care marchează sfârşitul fatal al fiinţelor şi al lucrurilor.

Numărul Șapte are și o relație cu Luna deoarece reglează mișcarea și fazele acestei planete.

Numărul Opt aparține Pământului, care reprezintă cubul în general; el este și Vulcan, imagine a focului central.

Numărul Nouă aparține lui Marte, care reprezintă voința și acțiunea, puterea și puterea fizică, deoarece Venus reprezintă atracțiile și seducția frumuseții perfecte. În plus, Marte este emblema forței care animă și distruge.

Numărul zece este atribuit universului și, de asemenea, stelelor datorită mișcării lor circulare.

(1). E, LEDOS. *Tipuri fizionomice și fenomene psihologice asociate.* Paris, s, d., p. 125 până la 129.

Figuri geometrice.

Figurile geometrice care sunt produse de numere au, ca și numerele, puterea lor, virtutea și simbolul lor. Astfel, punctul și cercul corespund unității și numărului Zece; căci unitatea este în acelaşi timp centrul şi circumferinţa tuturor lucrurilor; iar numărul Zece fiind alăturat unității, revine la unitate, în ceea ce privește principiul ei, fiind sfârșitul și complementul tuturor numerelor.

Deci, cercul reprezintă unitatea, pentru că, asemenea lui, nu are nici început, nici sfârșit. Acesta este motivul pentru care aici mișcarea circulară este considerată infinită, nu în raport cu timpul, ci în raport cu locul; Acesta este motivul pentru care cercul este considerat cea mai nobilă și cea mai perfectă dintre toate figurile.

Alte figuri, cum ar fi triunghiul, patrulaterul, pentagonul, hexagonul, heptagonul, octogonul și toate celelalte figuri care sunt compuse din mai multe și diferite secțiuni, au simboluri, virtuți și semnificații particulare, în funcție de forma lor și de numerele la care se referă.

Puterile pătrate și cubice ale anumitor numere

Numărul 121, pătratul numărului 11, arată cele două unități sau principii rămase împărțite la numărul 2 care reprezintă răul.

Numărul 1331, cubul numărului 11. În acest număr 1331, acești doi 3 prin unirea lor formează numărul 6, care este un număr de pace, armonie și perfecțiune; care este simbolul întoarcerii păcătosului la bine și al puterii date lui de a se ridica la desăvârșire.

Cifra 100, la patrat cu cifra 10, exprimă perfectiunea deplină și marchează limita extremă a concepției umane.

Numărul 1000, cubul numărului 10, conține perfecțiunea unei multitudini de numere; semnifică perfecțiunea desăvârșită și absolută, împlinirea lucrurilor și desăvârșirea secolelor.

Numărul 144, pătratul numărului 12, conține multe lucruri misterioase ale ordinii divine și ale ordinii spirituale.

În lucrurile temporale, ea marchează marile schimbări care au loc în societățile umane, în legi, regimuri, precum și în imperii, chiar și în orașe. Schimbările semnificate de pătratul lui 12 nu sunt neapărat rele, pot fi bune și favorabile oamenilor dacă se guvernează cu înțelepciune și prudență.

Dar numărul 1728, cubul de 12, este fatal și fatal; aduce întotdeauna schimbări dezastruoase, nenorociri și calamități care duc la ruinarea societăților și imperiilor.

VI

LOUIS-MICHEL,
din Figanieres.

Trăirea și îmbunătățirea matematicii.
Dead Mathematics (1)

Desemnăm astfel știința vieții omniversale sau știința lui Dumnezeu și știința umană. Pe măsură ce totul trăiește, totul cade în știința vieții omniversale. Aceasta este știința legilor și funcțiilor vieții, incluzând tot ceea ce este legat de ea în cele trei ordine de mărime, combinate prin cele 4 reguli vii, cele patru reguli ale vieții care sunt adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea ; reguli vii pe care numai Dumnezeu le poate executa și, urmând exemplul său, omul, trăind din cunoașterea legii divine. Numim această știință și regulile ei vie, deoarece ele sunt desfășurate în mod activ în cursul vieții și se aplică numai obiectelor vii și care acționează. Știința matematicii vii și funcționale este una cu legea analogiei divine, iar acest lucru este înțeles. Aceste matematici acționând peste tot în aceeași manieră, în situații similare, reprezintă întotdeauna analogia divină în efectele lor; iar analogia divină fiind rezultatul, expresia voinţelor perfecţiunii supreme, nu putea fi decât repetarea matematicii vii şi desăvârşitoare a lui Dumnezeu. Ele sunt numite așa pentru că în virtutea dispozițiilor lor funcționează viața tuturor și pretutindeni, viața omniversală, în cele trei ordine de mărime, în ordinea infinitului mare, mic sau mijlociu, infinit mic.

Matematica moartă, dimpotrivă, este numită așa în *Cheia vieții,* deoarece servește doar morții. Pe baza celor patru reguli numerice, abstracția, abstracția simplă, fumul matematicii vii, ele funcționează doar în beneficiul științei moarte. Instrumentul avarului pentru a-și calcula comoara, matematica numerică servește administratorului pentru gestionarea unei lumi moarte: servește ca auxiliare științei umane începând de la moarte până la moarte.

(1) LOUIS-MICHEL, de Figanieres, *trezirea popoarelor,* Paris, 1864, cap. X.

CAPITOLUL XIV

PUTEREA NUMERELOR

Tocmai am citit învăţătura autorizată a unor iniţiaţi. Nu va fi lipsit de interes să medităm apoi asupra lucrării unui savant profan care, numai prin intuiția sa, descoperise, fără îndoială, multe date ezoterice. Vrem să vorbim despre JBJ DESSOYE. Din lucrarea sa rară: Embriologia metodică a înțelegerii minții umane bazată pe puterea numerelor (1), extragem următoarele pasaje

I. - P ROSPECTUS S PECIMEN.

A. Pitagora, un filozof grec născut în Samos în jurul anului 600 î.Hr., spunea: „Numerele conduc universul”.

B. Pitagora avea dreptate, asta am ajuns să explicăm în 1857.

C. Avem calcul integral, calcul diferențial, calcul zecimal, calcul duozecimal și calcul infinitezimal. Dar nu avem inca concordanta acestor 5 calcule si ne pierdem in solutiile pe care le-am obtine fara dificultate daca am poseda o metoda sigura, invariabila, simpla si infailibila, cu care aceste calcule s-ar reduce la o medie reglatoare. În acest fel, nu ar mai avea de-a face cu cantități infinit de mici; atunci toate cantitățile obținute ar fi finite.

D. Logaritmica, sau raportul numerelor, ne învață că 0 (zero), este logaritmul lui 1, dacă acesta este cazul, avem nouă cifre și 1 zero:

0. 12. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. ---------- douăsprezece

adică cine sunt semne

locuri pe douăsprezece coloane. Tabelul lui Pitagora a fost realizat pe pătratul lui 144, care este cel al măsurării timpului.

1Proprietatea autorului: JBJ DESSOYE (depus), 7 ianuarie 1857. Rating BN: Vp. 24.815.

E. Dar dacă luăm cele nouă cifre și zero și le plasăm în ordine inversă în felul următor, dând zeroului valoarea a două unități, 2. [0] 1.: -

1. 2. 3. 4. [15] !-
0. 9. 8. 7. 32 47

3 11 ii ii 11 44 et 3. 47

2. 2. 2. 2, 8 = 16. 94

8 = 17 — 9, 7 13

2 = 11. —4.

obținem ca rezultat pătratul lui 143, produs de 13 x 11.

F. Această figură pare să ne arate că motivul numerelor se bazează pe formarea de pătrate duble sau triunghiuri cu 3 în alcătuirea cărora trebuie să includem zero pentru două unități: exemplu:

— 0. 1. 2. —
— 2 —
2 2 1 1 | Zero 0 — 2 et
3 unites: 5.
8 5 et 3 = 8
2. 2.

Figura de mai sus este echivalentul unui pătrat:

G. Legea pătratelor ne arată de fapt:

1° Că, dacă punem numere sub pătrate sau triunghiuri, iar dacă dăm numere de ordine dreptelor și coloanelor, adică transversal și vertical, adunarea unei unități luate de fiecare parte pe zero, contribuie cu numerele la obținerea dovezii.

2° Că, pe de altă parte, dacă adunările se fac între fiecare două numere, adică într-o manieră triunghiulară, numerele adăugate se însumează într-o singură cifră, tocmai la numărul dreptei transversale care se folosește pentru a obține demonstrația. Cifra pe care o vom da ca exemplu, o amintește pe cea a Abracadabrei. Acesta este numărul 2868 = 24 = 6.

1° Figura sau tabelul explicativ al proprietății numerelor când zero i se dă valoarea a două și o unitate, în plus.

2° Același tabel oferă un exemplu al modului în care se obține dovada.

' X 7. 5. 7- -X-
16. 32. 16.

0. 1. 2. 3. 4. 5. 5. 4. 3. 2. 1 0.

1.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	0.-	1.
2.	3.	5.	7.	9.	11.	13. 15. 17. 11					2.
3.	8.	12. 16. 20				24. 28. 32. 28.					3.
4.	20.	28. 37.			45.	52. 60. 60.					4.
5.	49.	65. 82.				97. 113. 122.					5.
6.	114. 147.				179.	210. 235.					6.
7.	261. 326.					390. 446.					7.
8.	587.				717.	837.					8.
9.	1304.				1554.						9.
10.	2868.										01. .

57. 12. 24. 21,. 75.
12. 3. 6. 3. 21.
13. 9. 1. 9. 31.
14. 17. 8. 71. 41.
15. 8. 8. 51.
16. 15. 77. 51. 61.
17. 3. 71. .
132. 6. 0. 6. 231.
— 8. 2. 8. ----------

Vedem că, în acest tabel, numerele se verifică și se verifică reciproc în sens invers și reciproc. Concordanta se stabileste pe progresia geometrica II. 22. 44. 88. și 1. 89.

H. Motivul acestei concordanțe se bazează pe un fapt foarte simplu.

Cu pătratul de 144

Produsul lui 12 înmulțit cu el însuși obținem prin adunare

menționați numărul

dar dacă în locul acestui pătrat îl luăm pe cel de 13 x 11, obținem 143 egal cu

astfel încât avem ca rezultat doi 8 8 = 17

Calculele sunt astfel verificate în dublă intrare. Este logaritmul zero al lui 1 care este agentul acestui control, din momentul în care este folosit pentru a lua două unități pentru a face adunări.

II. - CIFRE ȘI RĂȚIONAMENT.

J. Acest lucru devine evident când împărțim cele nouă cifre și zero în două părți, pentru a le transforma în proporții aritmetice, fiecare având trei termeni și două rapoarte; vom demonstra că prin formarea acestor două proporții se obține, simultan, o proporție geometrică.

Litera o este împărțită în două unități.

Literele ---------- 5 ---------- lOx 8 = SO. Rapoarte și bilanț.

de l'alphabet suivant 0. 1. 2. 3. 4. 5. 32. 5. 1. 3. 2. 1. 0. Valeur numerique des Lettres

								1. 2. 3. 4. 5.	11.	5. 7. 8. 9. 0.			
	0. 1.	2.	8.	2.	1.	0.	2.	3. 5. 7. 9.	22.	13.15.17.11.			
	1.	A.	B.	C.	D.	E.	1. 3.	8.12.16.	44.	28.32.28.	3.		
	2.	F.	G.	H.	J.	I.	2. 4.	20.28.	89.	60.60.	4.		
	8.	K.	L.	M.	N.	0.	8. 5^	49.	171.	122.	5.		
	2.	P.	Q-	R.	S.	U.	2. 16.	13.	88.	5^	16.		
	1.	T.	V.	X.	Z.	Y.	1. 7.	4.	425.	5.	7.		
—	-o.	1.	2.	8.	2.	1.	0.-32-1.	— Onze de	1 1.	de Onze —	1.		
	Carre de 5 x 5 = 25 = 7. 8.							4, 4 ---- --------	2.	--------- 4, 4	8.		

suivant ces proportions. ----------

n so	6.	6.	2.	4.	6.	24.	
C D* ii	6.	2.	6.	2.	2.	18.	
«II rc	6.	4.	8.	6.	2.	26.	00
CH II	4.	4.	6.	2.	4.	20.	
	4.	4.	4.	6.	4.	22.	
					11	2	

	26.	20.	26.	20.	18.	110.	220.

La lettre O se partage en deux unites.

K. Să luăm deci ca exemplu de aplicare cinci proporții stabilite, mai întâi prin raționament, apoi justificate prin numerele ABCDE

A. Mots. Syllabes. Chiffres et Nombres. Lettres. ont d'égales propriétés.
B. Pour exprimer avec une précision rigoureuse les calculs de la pensée et de la raison humaines.
C. Les secrets mystérieux de la nature et les combinaisons, du Créateur seront dévoilés d'une manière certaine.
D. Le jour où l'on aura découvert et démontré que 0 (lettre) zéro = égalent un, deux, trois, quatre.
Dieu, Vérité, Réciprocité, Unité
Justice. Rapports et Balance.
Preuve
Justice
Balance.
Rapports
A.
B.
C.
D.

L. Dovada acestor calcule se bazează pe relaţiile care există între distanţele numerice, valoarea lui 2. fiind atribuită la zero pentru a stabili, printr-un fel de regulă a poziţiei false, concordanţa calculelor zecimale şi duozecimale şi formarea simultană a proporţiilor aritmetice şi geometrice, în direcţii inverse şi reciproce, fără a recurge la fracţii.

M. Toate numerele care intră în formarea proporțiilor contribuie la formarea dovezii. Pentru aceasta, le readucem la numerele prime: 1. 2. 3.
4. 5. 6. 7. 8. 9, pentru a le rezuma într-un singur număr. Această cifră trebuie să fie expresia unui număr cu care să ne întoarcem la rădăcina pătrată a lui 144. Măsura raportului este 32, din care cu zeroul valorând 2, obținem 34 X 3 = 102, din care
102 și 2 de zero = 104. 7 = 34 ca 104 = 7.

Deci, urmând această explicație

1° Le produit des Equerres avec son zero	2° Le produit des proportions	3° Le resume des proportions.	4° Et la mesure de rapport.
Deux huit 2. 8. 8. 16. Deux sept 2. 7. 7. 14. ”307 Totaux 64	1542. 12. 3 on forme 2 fois	21. de trois sept. 3. 777 Cette mesure <5tant 9 de un neuf 1. 9. 34 on obtient ega- 30. Reste 1 (un) 8. lement 7. \ I < 14.5. 30 ----------96 = 104 7. '	

10 ----------24 ----------—10

Diviziunea
24 cu 3 dă
pentru produsul 8. 8. 8. trei opturi.

III - PROSPECT PROSPECT.

N. Numărul 104 este produsul lui 13 x 8, sau 13 x 2 produce 26, iar cu numărul 26, obținem în rezumat 8. Cercul urcă până la 26, în loc de 24, pentru că valoarea atribuită lui zero rămâne să formeze 26 cu numărul 24. Așa operăm în pătratul de 1 6 X 1, care se reduce la 1 6 9 de aici rezultă că

pătratul lui 169 este un fel de plic al pătratului lui 144. Acesta din urmă este rezumat cu 9, în așa fel încât, prin adunare, reformăm 16, în același mod în care 13 rezumat cu 4 reproduce 13; deci 16 și 13 = 29 = 11 = 2. Adică 2/0 și 9 = 11 ceea ce ne readuce la progresia geometrică 22. 44. 89. și 171. cu o diferență de 82. Acest ultim număr este distanța proporției geometrice întrucât 13 este proporția aritmetică . Aceste două distanțe formează împreună numărul 95 = 14 = 5. Numărul 95 este cu doar 1 mai mare decât numărul 94, adică 49 invers, cu care formăm 13 X 2 și, în consecință, 26, al cărui rezumat este 8 și 1 = 9. Setarea acestor două numere este 8. 7 + 8, pentru că formăm 13 = 7 + 8 și 2 = 7 + 8. 7. 7 și 9 = 16 = 7. Este de la sine înțeles că numărul 94 se obține prin adunarea numerelor de la 1/0 1 la 13 dând o valoare de doi la zero de 10, adică 1/0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 2/10 x 11. 12. 13 = 94 = 13 = 4 și 7 = 11 = 2 x 16 și 0 = 34.

O. Motivul pentru valoarea atribuită la zero este peremptoriu. Toate proporțiile care există în natură au ca punct de sprijin numerele care se aplică cursului soarelui și acțiunii căldurii luminoase; deci la măsura timpului. Acum, timpul este împărțit în ore, minute și secunde. 1 oră este alcătuită din 60 de minute = 61, întrucât 1 minut este alcătuit din 60 de secunde = 61. Avem astfel 2/61 care poate fi însumat cu 7 și 7. De aici rezultă că 2, numărul de 7, trebuie împărțit pentru a număra totul. Deci avem 1 și 1. Așa, fără a omite nimic, ajungem la 2/8.... 8 și 8. Aceste 2/8 rezumă numărul de 1 zi, 1 noapte, 1 oră, 60 de minute, 1 minut 60 de secunde, care echivalează cu 124 = 7.

P. Dar pentru a înțelege aceste detalii într-o singură regulă, este mult mai simplu să formezi o scală de la 1 la 60 după cum urmează; rezultatul este că va exista un dublu control care va fi exercitat reciproc de fiecare dintre liniile de pe celelalte. Va fi o întârziere de 4 între 15 și 19, ceea ce va însemna că la 60 vom găsi 64 și la 120 numărul 124. Dar, de asemenea, 60 și 60 egal cu 124 dând zeroului valoarea de 2. Nu mai există nicio eroare posibilă cu aceste precauții. Numerele sunt luate în ordine inversă pentru demonstrație.

| | | |

Există o lege, de fapt, de îndată ce găsim în natura lucrurilor cauza urmată de efecte și consecințe, ale cărei relații duble dau, ca urmare, motivul problemei , în mod invariabil, 08 semne numerice sunt așezate în mijlocul a 16 pătrate formate din 2 ori 5 linii, ceea ce dă 5 x 5 = 25.

LEGEA DE FORMARE A PĂTRATELOR, DISTANȚE NUMERICE

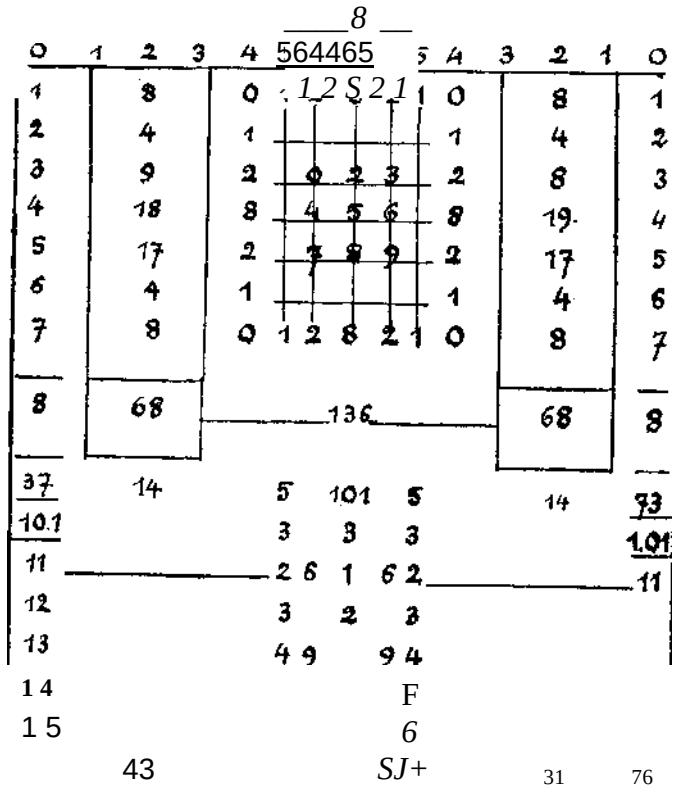

25 se însumează cu 7 și 16 se însumează și cu 7.

2 3. 4. 5. 6. 7. 8.99. sunt rezumate	44
prin	x
Sau zero fiind	2
produsul este egal	88
cu	

Zero formează semnele 1 și 1, care cu 1, unitate, dă 3.

MOTIVUL ALFABETULUI

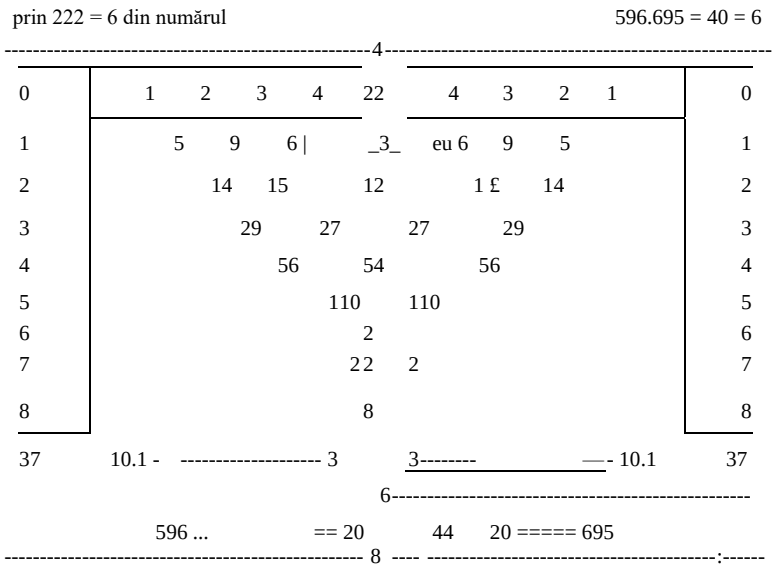

Cele 3 unități ne dau 44 și 44 = 88 - 88 și 1 = 89, în cele din urmă 89 și 2 = 91. Numărul 91 este 10 = 3; ne întoarcem astfel la progresia geometrică. 1. 11. 22. 44. 89. 171. din tabelul de la pagina 125.

88, 89 și 91 formează trei numere cu care obținem 268 prin adunare.

fie prin adaos 268
Sau 88
relua de 16
7

Acum numărul 268 = 16 = 7 este la distanță,
de la 169 exprimat prin 99
și 171 cu 97
140 Î96 - 16 = i

---------- 538 = 16 = 7 ---------- 32 14
sau 7.5.5. = 17,8,8 5. 5.

Mai mult, 169 și 2 din zero ne oferă doar 171 din progresia geometrică de la 89. - În cele din urmă 268, împărțit la 4, ne dă 4I67. 13 x 4 = 52 = 7, ceea ce ne dă
25 = 7 în sens invers.

Astfel 169, pătratul de 13 x 13 și 2 de zero 171, sunt la calculul integral al proporțiilor naturii, care sunt dimensiunile pe care fondatorul le dă matrițelor sale pentru a compensa contracția materialului.

Cele două șaizeci și opt (2I68) care formează numerele comune, la dreapta și la stânga pătratului lui 25, pe care sunt așezate semnele zero și 8, au fost obținute numărând rândurile acestui pătrat, deoarece cifrele au fost numărate pentru a merge de la un capăt la altul.

NB Oamenii care doresc să ia cele 5 proporții ABCDE ale noastre pentru un subiect de studiu vor observa că nu am luat întotdeauna zero pentru 2.

Asta vor găsi

A. În rezumat 856 = 19 = 10 = 3. E. 736 ABEC_D.

= 16 = 7. D. 1004 = 9 din care — 3. 7. 7. 8. 9. = 34 = 7.^ Acum, cu 3|8 = 24 din demonstrație, \
15= 6.
avem 1° 34 și 24 = 58 = 13 = 4. /
2° 24 și 7 din 34 = 31 = 4,13 și 31 = 44 = 8./

CAPITOLUL XV

SECȚIUNEA SECRETĂ A STUDIULUI NUMERELOR

NUMERELOR să fie cât mai clar pe cât ne-a permis subiectul .

Este destul de evident, însă, că documentele înmânate publicului nu pot expune fără voal indicațiile care permit să se ajungă la rezultate practice, la acțiune personală asupra Planului invizibil și asupra forțelor secrete ale Naturii.

În Cabala, această secțiune se numește S CHEMAMPHORASH și este compusă aproape exclusiv din manuscrise.

În aritmologia practică, este cheia puterilor asupra forțelor planului astral. Acum, puterile sunt date doar celor care își cunosc Principiile suficient de bine pentru a nu le folosi aproape niciodată. Același lucru este valabil și pentru anumite părți ale științelor divinatorii.

Suntem însă autorizați să dăm, pe această temă, dar *fără nici un comentariu,* un document care este livrat pentru prima dată publicității și care provine din arhivele unei asociații de ermetiști căreia îi aparținea JJ BOURCART (Iacob), autorul *Schiței întregului universal* (1). Nu vom spune că această asociație a fost o secțiune a Rozicrucienilor, pentru că acest titlu a fost însușit în așa fel încât adevărații Rozicrucieni să nu se numească pe ei înșiși prin acest titlu care era, de altfel, pentru ei un nume exoteric.

Cei care sunt asistați de un ghid din celălalt plan vor putea folosi acest document și doar pentru ei îl publicăm (2).

Tabelul științei numerelor simbolice sau a temperaturilor astrale.

Planeta s						
3 direct.	12 Tristeţe.	21 Fertilizare.	34 Sărăcie.	43 Pericol de moarte.	67 Închisoare, - impediment.	
retrograd. 29	Ură.	92 Gelozie.	59 Boala.	95 Persecuţie.	76 Moartea.	
d	13 Veselie.	31 Achiziţie.	35 Favoare.	53 Onora.	68 Victorie.	
r	28 Bucurie.	82 Utilizare.	58 Să înflorească.	85 Fel. Genial.	86 Forța.	
d* d	14 Furie.	41 Foc.	36 rănire.	63 Otravă.	69 Sabie.	
r	27 Ouerelle.	72 Disputa.	57 Descompunere.	75 Fermentaţie.	96 Distrugerea.	
& a	15 Mare	51 Succes.	37 Câștig.	73 Utilități.	78 Perfectiunea.	
r	26 Mica sansa.	62 Agrement.	56 Creștere.	65 Succes.	87 Surete.	
9 zile	16 Frumuseţe.	61 Agrement.	38 Reconciliere. 83	Amesteca.	79 Divorț.	
r	25 Spirit.	52 Risipitor.	49 Resentiment.	94 Slăbit.	97 Degenerat.	
$ d	17 Inconstanţă.	71 Reuniune.	39 Ecuația medie.	93 Asemănare.	89 Unirea.	
r	24 Legit..	42 Indiferenţă.	48 Echilibrat.	84 Inerţie.	98 Diversitate.	
□ d	18 Viteză.	81 Creștere.	45 Impediment.	54 Zgomot.	- Distrugere.	
r	23 Vechi.	22 Se naște putregaiul. 47 sănătate.	Putrezi.	74 Grad ridicat de putregai.	— Sfârșitul unei ființe.	
S d	19 De prisos.	91 Extinderea 46	întărire.	64 Revizuire.	— Încăpăţânare.	
r	44 Sobrietate.	11 Uniformitate.	33 Instinct.	88 management.	— Consecvența.	
8 d	55 Sărăcie.	66 Ras.	99 Sunetul lui slab.	— Purta.	— Slăbit.	
r	22 Slăbiciune.	77 Pierderea	— Suferinţă.	— Să dispară.	— Degradarea.	

În total 81 de simboluri.

11
Ș
Conjunctio

1 Viață treaz; 2 Câștig de jocuri de noroc; 3 Ajutor pentru părinți; 4 Câștig pe uscat; 5 Vești proaste; 6 Boală periculoasă; 7 prieteni falși; 8 Moartea; 9 Economie; 10 Ambasada; 11 scrisori de la protectori; 12 încercări.

(5
12
2} »-
*■
Tristitia Senectus tarditas

1 Sânge rece; 2 Sărăcia; 3 certuri cu fratii 4 neintelegeri cu parintii; 5 Probleme cu copiii 6 reumatism; 7 Certe în gospodărie sau cu dușmani 8 longevitate; 8 Știință teologică sau teosofică Bunăvoință din partea prelaților sau judecătorilor; 11 Bunăvoință de la părinți bătrâni; 12 disperare.

13
¥ y
Leetitia V ictoria

1 personaj dulce și vesel; 2 Câștig pe efectiv 3 afecțiune între frați și surori; 4 Moștenirea părinților 5 mulți copii buni, dragoste reciprocă; 6 sănătate sau convalescență; 7 fidelitate în căsătorie sau triumf asupra dușmanilor cuiva; 8 Vârsta de optzeci de ani; 9 Competența; 10 Harul între suverani și superiori; 11 daruri de la oameni bogați; 12 pericole depășite.

14
cf #
Puer Fortitudo B Colum T Salam

1 Mânie, holeră, impetuozitate; 2 tâlhărie și pierderi; 3 ura de frați sau surori; 4 ura de părinți 5 fecundare, copii răi, slujitori răi 6 plăgi venerice sau de foc; 7 dispută în căsătorie și agresiune, răni în lupte cu dușmanii; 8 Moarte prin vătămare; 9 Chirurgie, Anatomie, Ajutor pentru scutec; 10 rușine cu suverani, rușine cu judecători sau curți; 11 răcirea binefăcătorilor; 12 crimă, moarte violentă.

15
®
Fortuna major Aurum T estum T Salum

1 temperament vesel; 2 profituri mari din aur; 3 Respect printre rudele lui de sânge; 4 comoara subterană de aur; 5 triumf în dragoste, copii frumoși și sănătoși, fertilitate; 6 vindecare fericită a bolnavilor, a femeilor în naștere; 7 himen liniștit, odihnește-te cu dușmanii; 8 izbăvirea de pericolele morții; 9 fericire în chimie; 10 Bunăvoința suveranului și a curților; 11 Sprijin din partea prietenilor; 12 libertate de griji.

16
9 »
Puella Pulchri-tudo I Colum T Salum

1 Susceptibil, excitabil, înclinat spre iubire; 2 nici câștig, nici pierdere; 3 Dragostea de surori sau de părinți femei; 4 dragostea mamei; 5 bunăvoința iubitului, con. recepție; 6 boli venerice, lepra; 7 infidelitatea în căsătorie; 8 vieți salvate; 9 Stil elocvent, farmec; 10 fericire la intervenția femeilor; 11 bunătate la bătrâne; 12 Durere._

17
Ș
Conjunctio

1 ușoară, nehotărâtă, ezitant; 2 pierderi pe companie; 3 Calomnie printre rude; 4 Calomnie prin bârfă feminină; 5 inconstanța în dragoste, neascultarea copiilor; 6 boli flegmatice; 7 bolborosirea femeilor, victoria dușmanilor; 8 Moartea prin apă; 9 Navigare 10 rușine la tribunal; 11 persecuția de către femei 12 Moartea.

18
3 IS
Fortuna Oriens via

1 temperament uscat; 2 câștig de pornire; 3 sfaturi bune de la părinte; 4 speranța de moștenire 5 design sigur; 6 leac fericit sau pat fericit 7 împăcare cu dușmanii, căsătorie pașnică; 8 vindecarea bolii; 9 Astronomie; 10 intrare în favoarea celor mari; 11 beneficii; 12 izbăvirea de primejdii.

19
$ 8
Fortuna Occidens

1 temperament rece, umed; 2 pierderi dureroase inevitabile; 3 dispute cu rudele 4 pierderea unui proces de moștenire 5 Iubire rece, sterilitate 6 pericol de moarte a pacientului dacă remediile alcaline sunt ineficiente 7 dispute în gospodărie și cu dușmani; 8 durată scurtă 9 Agricultura; 10 gelozie de curte; 11 răspuns negativ din partea protectorilor; 12 pierdere prin zbor.

20

1 Melancolie, tonul tău trist; 2 pierderea prin infidelitate a servitorilor sau cămătarilor; 3 calomnii rele între rude; 4 marele moștenire a vechilor ispravnici 5 Sarcina iubitului; copii morali și respectuoși boala 6 piciorului; 7 infidelități ale soției sau ale soțului; 8 Vârsta șaizeci de ani; 9 aritmetică; 10 succesul procesului 11 favorizarea foștilor miniștri și consilii; 12 pierderea sensului.

21

Tristitia Senectus T arditas

1 temperament vioi; 2 câștig din comerț; 3 fericire per parinte; 4 fericire prin documente vechi; 5 scrisori plăcute; 6 vindecări mercuriale; 7 corespondență cu inamicii; 8 izbăvire, pericol de moarte; 9 Uranologie 10 scrisori ale regilor; 11 scrisori de la protectori; 12 pierderea documentelor importante.

22
♋ ☿
♀
Epistola Albas

1 indiferent, rece; 2 pierderi comerciale; 3 prejudicii per rude de sex feminin; 4 pagube de către servitori; 5 Avortul, curvele îndrăgostite, lejeritatea copiilor; 6 criza bolii; 7 infidel

23
3 8
Via

căsătorit; 8 boală lungă, viață scurtă; 9 Meteorologie; 10 bunăvoință față de instanță; 11 favoare în rândul femeilor tinere; 12 înșelăciune.

1 moliciune, nervi insensibili; 2 excursii scurte; 3 gelozie rea ; 4 calomnie în rândul părinților sau superiorilor; 5 trucuri in dragoste,
Alatus înșelăciunile servitorilor; 6 sănătatea defectuoasă; 7 gânduri de divorț, frica de dușmanii săi 8 prelungirea vieții cu 7 ani; 9 fiziologie 10 urmăriri ale superiorilor; 11 dezafecție; 12 pericole ale apei.

1 lejeritate, fara griji; 2 pierderi de bani; 3 ura fata de o tanara; 4 ura unei bătrâne; 5 răcirea dragostei; 6 scutece proaste; 7 gelozia în căsătorie, biruința dușmanilor; 8 durată scurtă; 9 pictura; 10 favoarea suveranilor; 11 cadouri pentru doamne; 12 scăderea fericirii.

25

Amissio

1 bun și fericit în afaceri; 2 Câștig în tranzacționarea cu bani ; 3 ajutorul rudei; 4 moștenire în capital; 5 dragoste caldă; 6 slăbiciune a pacientului; 7 biruință asupra dușmanilor, căsătorie pașnică; 8 durată lungă 9 studii financiare; 10 Onoruri; 11 daruri de favoruri 12 eliberare de prigonitorii săi.

26

® ©
Fortuna minor Argentum

1 mândrie, răutate, fățarnici, prieteni mincinoși; 2 pierdere de tranzacționare; 3 nemulțumirea părinților; 4 neascultarea față de superiori; 5 inconstanță în dragoste, concepție; 6 febre periculoase; 7 căsătorie militantă, victoria dușmanilor; 8 dorințe de moarte, viață care nu mai durează zece ani; 9 chimie; 10 defavorizare în instanță, pierderea unui proces; .11 reproșuri ale protectorilor; 12 rușine.

27

nj
Ruber Nocens Laedere

1 bun, sensibil, binevoitor; 2 profituri pe clădire; 3 Stima generală; 4 Creșterea bogăției; 5 fertilitate în căsătorie, biruință în dragoste, slujitori credincioși; 6 pustule, erupții, vindecare prin agenți de purificare 7 himen pașnic, victorie asupra dușmanilor-; 8 longevitate 9 Istoric, descoperirea secretelor; 10 câștigarea unui proces, succesul unei petiții; 11 sprijin din partea prietenilor săi; 12 bună conștiință.

1 nervi geloși, sufocoși, grosolan; 2 victorii pe probă; 3 procese cu rude; 4 procese succesorale; 5 preferinta rivalului in dragoste, disputa cu iubitul; 6 febră rece și lungă; 7 dispute interne , dușmănie de un ministru; 8 varsta peste 60 de ani; 9 Expert juridic; 10 calomnii în instanță; 11 favoarea ecleziasticilor; 12 Închisoare sau picior rupt.

28

¥
Acquisitio

1 nervi fini, tensiune puternică, plăcută, morală; 2 câștig pe efectiv; 3 considerate în filiație; 4 considerate de superiorii sai; 5 biruință în dragoste, prieteni credincioși, copii curajoși în special fii; 6 pierderi de sânge, remedii astringente; 7 împăcare cu dușmanii, soție credincioasă; 8 viata peste 70 de ani; 9 om de stat; 10 angajare și favoare în instanță; 11 favoarea miniștrilor; 12 izbăvirea de pericol.

29

5 X
Career Impedimentum

1 ten slab, inconstant, adesea în schimbare; 2 câștig în timpul călătoriei; 3 înșelăciuni ale rudelor de sex feminin; 4 mai multe pierderi în casă, daune de apă; 5 calomnii la adresa iubitului; 6 picioare umflate, hidropizie 7 discuții de împăcare; 8 pericole de moarte 9 comert cu piele; 10 deplasări administrative; 11 calomnii rele; 12 pierderi din cauza brigandajului.

30

Prin

31

¥ o

32

Laetitia Victor in amore Gaudium

1 lejeritate, uitare, ingratitudine; 2 înșelăciune în comerț; 3 Capcane ale părinților; 4 denunțare; 5 furt de slujitori, necredincioșia iubitului; 6 erupții pe față, remedii răcoritoare; 7 ambuscade de dușmani, gospodărie agitată; încă 8 20 de ani de viață; 9 Arhitectură; 10 făgăduință goală, nădejde fără temelie; 11 ajutor din partea savanților; 12 pierderi.

Adatus voluntatis

34

5 •-
Tristitia

1 fricos, trist; 2 pierderi pe efectiv; 3 datorii acumulate; 4 achiziții de locuințe; 5 aversiunea iubitului, servitori nesiguri 6 afecțiuni pulmonare; 7 nemulțumiri în căsătorie 8 vârsta peste 50 de ani; 9 viață pensionară, studii teologice; 10 pierderi ale unui proces; 11 ajutor de la un bătrân; 12 răni.

35

¥
Laetitia Victor Gaudium

1 temperament sanguinic, grațios, sincer; 2 câștig pe oaie; 3 donații de la părinți; 4 patrimoniu ; 5 vești bune în dragoste, bucurii; 6 ficat bolnav; 7 fericire în căsătorie, întreprinderi nestingherite; 8 varsta peste 60 de ani; 9 om de stat; 10 coroana de speranta; 11 reputație ; 12 fericire.

36
cf
Puer Fortitudo B, Col.

1 Nepoliticos, nervos, întreprinzător, combativ; 2 pierderi în joc; 3 înșelăciuni parentale; 4 litigii succesorale; 5 daune în dragoste sau de către servitori; 6 Apostoli, răni 7 nemulțumiri în căsătorie, dispute cu dușmanii 8 primejdii de moarte; 9 Matematică și pirotehnică 10 mânia regilor; 11 urmăriri penale; 12 pierderi de sânge.

37
©
Fortuna major aurum

1 mare curaj, suflet vesel, clarvăzător 2 Câștigă în și afară din țara lui; 3 asistență parentală 4 achiziție de proprietăți mari; 5 plăceri cu copiii săi, succes în dragoste; 6 Asfixie, eșecuri; 7 fericire pe femeie, succes împotriva dușmanilor ei; 8 viață lungă și liniștită; 9 stiinta militara; 10 șanse la tribunal 11 favoruri; 12 moarte pașnică.

38
$ ft
Pulchri-tudo I Col.

1 tandru, bine crescut, vesel, binevoitor 2 câștigă de la celălalt sex; 3 câștig de către surorile sale; 4 câștig pe bătrână; 5 pe concubinaj; 6 câștig pe prostituată; 7 favoruri de femei de neratat; 8 slăbiciuni alternative până la vârsta înaintată; 9 pentru femei: protectie instanta, toalete fete; 10 salvari pe femeie; 11 laudele femeilor 12 moarte subită.

39
9
Conjuncti

1 Dispoziție proastă, temperament agitat; 2 rele pentru fiecare comerciant 3 rele pentru fiecare părinte singur; 4 pierdere sau moștenire 5 amant egoist, slujitori certați; 6 sarcina; 7 dorința de reconciliere a dușmanilor; 8 vindecarea bolilor toracice grave; 9 călătorii majore, cunoștințe geografice, mijloace de transport; 10 calomnii de geloși printre superiori; 11 pierderea onoarei; 12 persecuție.

40

1 temperament coleric cu nervii sensibili, conciliant cu nervii relaxati, nebun furios; 2 pierdere în agricultură; 3 limbi rele; 4 pierderi de locuințe; 5 impuritatea și lejeritatea copiilor; 6 afectiuni ale vezicii urinare, rinichilor, hemoroizilor, constipatiei; 7 vești proaste de la dușmani, antipatie a soției 8 apoplexie; 9 militari 10 favoarea mareșalilor 11 insulte ale protectorilor 12 conștiințe proaste.

41
$ ft
Puer Fortitudo B.

1 proastă dispoziție, vorbăreț, schimbător, nehotărât; 2 pierderea economiilor și de către un fost servitor; 3 pierderi de către un părinte tânăr; 4 reproșuri și răzbunări ale unei bătrâne; 5 gelozie în dragoste, neîncredere în slujitori; 6 greutate și colici; 7 echilibru între inamici; 8 leac rău din care se întoarce; 9 Comerciant; 10 favoruri medii în instanță; 11 mare progres printre protectori 12 tot felul de obstacole;

42

1 discret, gânditor mult, supărător; 2 pierderea reputației; 3 proasta reputație și ura în rândul părinților; 4 vânzare de câmpuri; 5 neplăcerile în dragoste și cu slujitorii; 6 boli ale gâtului și gurii; 7 Înșelăciunile femeilor în afara casei; 8 peste 50 de ani; 9 mecanici; 10 ura unui bogat; 11 daruri de la episcopi; 12 persecuții ale bătrânelor.

+ ©
Conjunctio

1 corp armonic, temperament propriu, tolerant; 2 câștiguri pe industrie și know-how; 3 prietenie între rude; 4 moștenirea oamenilor influenți; 5 sângerări de cap, călceciune în dragoste; 6 vindecarea hemoragiilor; 7 trucuri ale dușmanilor sau ale soțului; 8 7 ani de viață după marea boală; 9 Arhitectură; 10 Progres; 11 reputație și cadouri onorifice; 12 Dulce moarte.

43
5 »~
Tristitia T arditas Senectus

1 caracter blând dar ușor, calm; 2 câștiguri în jocuri și pariuri; 3 cadouri ușoare și periculoase de la prieteni (și timeo Danaos dona ferentes); 4 moștenirea femeilor bătrâne 5 sarcină bună, condescendență bună a iubitului 6 icter, răsfățat ; 7 propuneri inamice; 8 pericol de moarte; 9 Agricultura; 10 fericire în instanță; 11 ajutoare de protectie; 12 moarte neliniștită.

44
$ Q
A latus volatilis

1 sânge liniștit, suflet curat; 2 câștigă prin pariuri; 3 plictiseala per frati; 4 dispute cu privire la moșteniri; 5 concepție sau fecundare, iubire constantă și credincioasă; 6 vindecarea bolilor; 7 ceartă domestică; 8 Moartea iminentă; 9 mineralogie și alchimie; 10 calomnii de geloși în instanță; 11 calomnie printre ocrotitori; 12 răni.

45

Populus garrulitas

1 schimbător, capricios, vorbăreț, certăreț; 2 Câștig de bani; 3 prietenie în rudenie; 4 descoperirea unui secret; 5 vești bune, iubire veselă, favoare a îndrăgostiților; 6 vindecarea fanteziei când o planetă bună este în opoziție; 7 propuneri de amenajare per

46
5 9
Alatus volatilis

47
3 S
Via

femeie; 8 câțiva ani de viață; 9 Producător; 10 luarea în considerare a instanței; Mare favoare, mare reputație; 12 Nenorocire accidentală.

48
$ ©
Albus
Epistola

1 fals, necredincios, inconstant; 2 pierderi în gospodărie; 3 certuri cu femei si parinti; 4 cearte cu bătrâne; 5 certuri in dragoste, scrisori neplacute; 6 ipohondrie, vindecare dacă Jupiter este în opoziție 7 dispute în căsătorie; 8 Moarte sigură; 9 Arte plastice 10 vexări ale superiorilor; 11 necazuri pe protector; 12 Mare nenorocire.

1 Voluptuos, neștiind să se abțină; 2 pierderi în afaceri și gospodărie; 3 daune cauzate de părinți; 4 rușine printre superiori $»-+ ; 5 fertilitate, desfrânare, copii amețiți; 6 Constipatie; 7
Amissio gelozie, reproșuri în căsătorie, dispreț 8 eliberare de pericolele mort; 9 muzică și poezie 10 reputație la Curte; 11 favoare în rândul bătrânelor; 12 multe necazuri, necazuri secrete.

50
51
® 15
Fortuna major aurum

1 Gânduri nobile, blânde, bune, discrete; 2 Câștig în înmulțirea aurului; 3 ajutor parental; 4 mare moștenire, daruri de la ecleziastici 5 noroc cu iubitul, scrisori plăcute cu bani 6 leac de slăbiciune și amețeală; 7 biruință de neratat asupra dușmanilor săi, unire în gospodărie; 8 Vârsta 90 ani; 9 cunoștințe despre bărbați; 10 Favoare față de prinți și slujitori; 11 sprijin în afaceri; 12 eliberarea de frici.

52
9
Amissio

1 beneficiu, plăcut, delicios 2 deficit și mizerie; 3 reproșuri ale femei rude 4 vești neplăcute de la superiori; 5 necazuri cu iubitorii, mânie împotriva slujitorilor și a copiilor; 6 boala de rinichi; 7 dispute în căsătorie, pagube de către dușmani; 8 durată scurtă; 9 Pictură; 10 urmăriri de rang înalt; 11 dezfavorul prietenilor; 12 răni.

53
Victor Gaudium

1 chipeș și zvelt, mers ușor, sânge limpede; 2 câștig între $_{c}$ luate; 3 reputație printre părinți, 4 scrisori plăcute de la notabili; 5 nașterea unui fiu sau întâlnirea cu un iubit; 6 febre persistente *Lcetilia* si daca ® este in opozitie vindecare; 7 favoarea sau găsirea femeilor obiectele furate; 8 varsta peste 50 de ani; 9 Poliție; 10 succes de cererea către instanță sau tribunal; 11 reputație generală; 12 răniți-re prin vite.

54
□> *m*
Oameni

1 sănătos în tinerețe, capricios, vorbăreț; 2 pornire câștig; 3 compasiune frățească a surorilor; 4 favoarea marelui 5 dans, muzică, iubitor de distracție; 6 Reumatism 7 Căsnicie liniștită și de rațiune; 8 Apoplexie; 9 Arte industriale; 10 defavorizare în instanță; 11 mare bunăvoință din partea protectorilor; 12 mare nenorocire.

55
? 15
A la t

1 prieten inteligent, modest, prevăzător, credincios; 2 succes în afaceri ; 3 dovezi de prietenie, ; 4 câștig în gospodărie; 5 înșelăciune în dragoste, angajați hoți; 6 răni la picioare și brațe; 7 gânduri de divorț, nemulțumiri între soți; încă 8 20 de ani de viață; 9 motoare hidraulice; 10 pierderea procesului; 11 reproșuri neplăcute de la protectori și prieteni; 12 Frica, spaima, amenințarea, pericolul.

56
® ©
Fortun a

1 vesel, generos, bun, afectuos; 2 câștig prin monedă de argint 3 dar de argintărie prin rudă; 4 moștenire cu majuscule 5 Iubire fără tulburare, veselie, litere, copii bine crescuți; 6 langoarea, uscăciunea, vindecarea lui V in? este în opoziție; 7 Prietenie, biruință asupra vrăjmășiei; 8 încă 30 de ani de viață; 9 Agricultura; 10 Promovarea în favoarea unui ministru; 11 ajutoare de protectie; 12 izbăvirea de pericolul de moarte.

57 cf
m
Ruber Nocens Venato

1 furios, supărător, calomnios; 2 prejudicii economice majore 3 procese cu parintii; 4 procese despre pământuri 5 minciună în dragoste, copii răi, slujitori răi; 6 Podagra, guta; 7 dușmani mulți, gospodărie tulburată; 8 durată scurtă; 9 istoria războaielor și antice; 10 avansare per erou; 11 mulți prieteni războinici; 12 Enemy Pursuits, Vol.

5g
Acquisitio

1 sănătos, puternic, activ, inofensiv; 2 castig asigura in toate ; 3 reputația în rândul părinților și cunoscuților; 4 comanda in gospodărie; 5 fericit în dragoste, recuperarea furtului, speranță nouă; 6 variolă și alte boli de piele 7 reconciliere; 8 încă 40 de ani de viață; 9 Mitologia 10 obținerea unui post; 11 cadouri de la prieteni; 12 salvari de la pericole.

1 caracter rigid, profund, ireconciliabil; 2 avere în scădere; 3 rele ale unei rude bătrâne; 4 pierderi casnice; 5 pericole de a pierde

59

*> x
Career

iubitul lui; 6 butoane proaste; 7 dușmani punând obstacole în cale prin abuz de forță; 8 Apoplexie la bătrânețe; 9 Negociere; 10 eșecul petiţiei; 11 prieteni falși; 12 sperii.

60

61

9 »
Pulchri-tudo I

1 nervi fini, relaxați, lipsiți de griji, nerecunoscători; 2 pierderea jocului și a pariului; 3 ura și răzbunarea unei bătrâne; 4 caz de succes cu ajutorul unei bătrâne; 5 favoarea și supunerea îndrăgostiților; 6 diaree, pierderea forței, descompunere 7 dragoste de soți; 8 boală lungă și dureroasă 9 Moașă medic naștere 10 calomnie împotriva oamenilor; 11 daruri domnești 12 denunț rău.

Q2

1 curajos, îndrăzneț, fericit în acțiune; 2 îmbogățire; 3 asistență din partea unui părinte funcționar; 4 moștenire de la unchii

paterni; 5 ® ®
Noroc minor

plăcere sau dragoste, vești bune; 6 pierderea forței, oboseală 7 speranța de conciliere; 8 triumful doctorului 9 Politica; 10 apreciat în locuri înalte; 11 cadouri de departe; 12 nenorociri în călătorii g e.

63

o' #
Puer Fortitudo B

1 temperament furios, violent, combativ; 2 pierderi pe cal și bovine; 3 pierderi pe frate; 4 dezfavorul superiorilor, pierderea în gospodărie , ; 5 minciuna sau înstrăinarea îndrăgostiților, trădarea servitorilor; 6 erupții cutanate severe și rele; 7 relele dușmanilor sau ale soțului; 8 au murit în urma unei căderi; 9 Pădurar; 10 petiții avortate; 11 diversiune de prieteni 12 rele prin foc.

64

$ U
Alatus

1 gânduri ridicate, sincere, mulțumite; 2 pierdere, în îmbrăcăminte; 3 empe-
pierderi per părinte 4 pierderi pe câmpuri și pajiști; 5 obstacole în dragoste, trădare de servitori; 6 linie și abces în gât; 7 empe-
chements agitat de dușmani în căsătorie; 8 pericol de moarte, viață scurt; 9 Mecanica; 10 pierderea unui loc de muncă; 11 pierderea unui protector; 12 anxietăți.

65

® ©
Fortuna minor

1 temperament inteligent, vesel, sfat bun; 2 victorie pe; 3 respect în rândul părinților; 4 moștenire de argint; 5 fidelitatea îndrăgostiților; 6 crampe nervoase ; 7 căsătorie pașnică și mulțumire; 8 victoria medicului, viață lungă; 9 Metalurgie; 10 avansare în funcții de onoare; 11 cadouri de bijuterii; 12 victorie asupra dușmanilor săi.

66

? 13
Alatus volatilis

1 temperament melancolic, nehotărât, neîncrezător, neîncrezător; 2 pierdere prin furt; 3 împărțire cu părinții; 4 probe la sol; 5 minciună în dragoste, capcane; 6 langoarea si daca ® apare in vindecarea XII; 7 pentru urmărirea de către dușmani, minciunile soților; 8 vindecarea de boli lungi; 9 Agricultura; 10 sub suspiciunea superiorilor sai; 11 inedit printre protectorii săi; 12 tristețe și durere.

67

5 »*
T ristitia T arditas Senectus

1 temperament slab, leneș, trist; 2 câștig pe uzură; 3 necazuri per parinte; 4 procese succesorale; 5 întristări cauzate de îndrăgostiți, vești triste, supărări împotriva slujitorilor; 6 crampe de stomac, dacă 3 este în casa a 11-a, durere superioară; 7 gelozie, gelozie permanentă ; 8 Vârsta dureroasă; 9 Astronomie, astrolog, magie; 10 Invidioșii impedimente ale complotului; 11 speranța restaurată; 12 gânduri de moarte, disperare.

1 corp armonic, suflet bun; 2 câștig pe mină; 3 faima prin călătorie; 4 câștig prin încercarea pământurilor 5 înțelegerea îndrăgostiților, slujitorilor credincioși și activi 6 febra fierbinte dacă este în opoziție, vindecarea 7 împăcarea cu dușmanii; 8 încă 40 de ani de viață 9 Teozofie; 10 avansarea locului de muncă; 11 prietenie caldă; 12 pericole de moarte.

68

¥ o
Laetitia Victor Gaudium

1 nervi grosolan, batjocoritor, spionaj; 2 pierderea îmbrăcămintei prin incendiu; 3 răni la mâinile părintelui; 4 vești triste; 5 victorie în dragoste, furt de casă, notificare de pierdere; 6 boli venerice dacă în Ș XII în opoziție, lepră dacă J este în VI; 7 încălcare 8 gânduri de moarte; 9 Chirurgie; 10 respingerea petiției; 11 calomnie între prieteni; 12 riscuri de rănire.

69

C? #
Puer Fortitudo B

1 înclinat spre inteligență, mângâiere, respect de sine; 2 pierdere în comerț dacă Ș se opune; dacă 3 în #nici pierdere, nici câștig; 3 acord cu părinții; 4 tați triști ; 5 dragoste inconstanta; 6 pierderea rațiunii; 7 conversații feminine care deranjează gospodăria; 8 viață periculoasă; 9 Navigare; 10 reputație; 11 loturi de protecție; 12 Vai!

70

71

5
Albus Epistola

72

Ruber Nocens Venator

1 temperament fierbinte, dușman ireconciliabil; 2 pierderi în timpul călătoriei ; 3 Onoarea disprețuită; 4 nemulțumire, neîncredere în dragoste; 5 proiectare, furt de servitori; 6 boli de piele, crize naturale; 7 violență datorată geloziei sau nemulțumirii în căsătorie; 8 nu va trăi zece ani; 9 Mineralogie; 10 persecuții ale războinicilor; 11 aversiunea față de protectori; 12 Reputație proastă.

73

® sau *Averea* pierdere *Maior* ani

1 educație armonică externă și internă, fericită în toate; 2 cel cel mai mare câștig din lume 3 ajutor de la părinți și rude; 4 tre- ascunse 5 iubiri sigure și fericite, copii bine purtati 6 rele ochilor, dacă a apărut în pierderea vederii noastre; dar dacă □ în opoziție, cu un ochi; 7pacea cu dușmanii, respectul față de soț;8 trăiește încă 18 ; 9 financiar; 10 favoruri în instanță; 11 achiziții avantajoase de diamante; 12 triumfuri asupra pericolelor.

74

□ £5 *Via*

1 schimbător ca vremea, cumpărător, nesigur, îmbufnat; 2 câștig prin deplasare și uzură; 3 pierderi per părinte; 4 abandonul patern si inlocuirea; 5 necredincioși în dragoste, scrisori de la prieteni falși; 6 fantezii dacă 3 »- în opoziție, rău înalt; 7 persecutarea dușmanilor, a soților neliniștiți; 8 viață scurtă și slabă; 9 Botanist. 10 fericire cu autoritatile ; 11 fericire printre protectorii săi; 12 înșelăciuni.

75

Cf m *Ruber Nocens Venator*

1 supărat, brigand, îndrăzneț, curajos; 2 pierderea bunurilor mobile; 3 reclamatii de la parinti; 4 spargeri; 5 seducția iubitului, furtul acasă; 6 a servi; 7 război conjugal; 3 au murit din cauza rănilor; 9 Metale; 10 avansarea personalului militar; 11 pierderea unui prieten important; 12 închisoare după vătămare.

76

5 X *Career Impedi- mentum*

1 ipocondru, cu sânge rece, trist, indolent; 2 câștig prin lăcomie și cămătă; 3 tristețe din cauza stânjenii dintre părinți; 4 tristețe din cauza treburilor casnice; 5 dragoste tulburată de capriciu, în proastă dispoziție cu iubitul și servitorii; 6 cancer și cancre; 7 Conversațiile bătrânilor și femeilor perturbă căsătoria; 8 pericole pentru viață, dar fără efect; 9 Agricultura, 10 gelozie și piedici în avansare; 11 sfaturi bune de la prieteni; 12 teroare.

77

? £ *Alatus volatilis*

1 rău la cel mai înalt grad dacă ¥ sau ? nu sunt în IV; 2 câștig în afaceri sau cu femei; 3 pierderea câștigului datorată părinților; 4 creșterea numărului de câmpuri; 5 multe concubine, triumf asupra tuturor, descoperirea unui furt; 6 braț sau picior rupt 7 căsătorie rodnică și pașnică, pace cu dușmanii; 8 Moartea inevitabilă a pacientului în ; 9 Geologie subterană; 10 comisii regi; Numărul de protectori este în scădere; 12 tristețe.

78

® 23 *Fortuna major*

1 Donator excentric, binevoitor, vesel; 2 câștig fără perturbare; 3 onoruri, respect, reputație; 4 comori subterane de aur; 5 succese uriașe în dragoste, salvare din pericol prin servitor; 6 boala de ochi și vindecare sigură; 7 fericire neașteptată pentru o femeie; 8 vindecări și încă 18 ani de viață; 9 Finanțe și arta de a se îmbogăți; 10 câștigul unui proces ; 11 cadouri de la superiori; 12 securitate deplină.

-q în eu

1 sânge dizolvat, supă de lapte, nerușinat; 2 profit mic; 3 mici respect din partea părinților săi; 4 moștenire de la o bătrână; 5 distracție dragoste apoi pocăință; 6 umflarea burtei și pericol de moarte dacă 9 i se opune, 7 dezacord în căsătorie și cu dușmanii; 8 trăiesc 10 ani din nou; 9 Poet; 10 progrese în angajarea femeilor; 11 cadouri de vechi; 12 persecuție.

80

1 ten foarte neregulat, indecis, ezitant în afaceri; 2 câștig pe industrie; 3 bucurii per parinte; 4 îmbunătățirea economică; 5 dragoste care începe sau se reînnoiește; 6 pentru femei flori albe, pentru bărbați icter; 7 căsnicie pașnică, dar rece; încă 8 9 ani de viață; 9 hidraulice; 10 petiții de succes prin recomandare feminină; 11 avansarea de către protectori; 12 pierderi iremediabile.

81

□ *Populus*

1 temperament fierbinte, umed, condescendent, cinstit; 2 câștig prin mijloace cinstite; 3 impedimente per parinte, dar depasite; 4 câștig pe economie; 5 relații cu genele iubirii, vești bune de la prieteni; 6 erupții pe piept, ușurare naturală; 7 triumf asupra dușmanilor săi, liniște în casă; 8 sănătate; 9 Diplomație; 10 Considerare în rândul superiorilor săi; Pare a fi nefavorabil 1 12 nici un pericol.

. 82

Acquisilio

83
9 #
Pulchri-tudo I

1 sânge extrem de dizolvat, subiect rău; 2 nici câștig, nici pierdere; 3 Înșelăciunile părinților; 4 raceala insotitorilor; 5 necredincios în dragoste și neconstant în prietenie; 6 afectiuni venerice sau nervoase; 7 ceartă puternică între soți, vrăjmășie a bărbaților; încă 8 22 de ani de viață; 9 Arte decorative; 10 succese în petiții și afaceri; 11 donații de femei; 12 boli pe femeie.

84
$ ®
Albus Epistola Tabitudo

1 gelos, contradictoriu, rău; 2 fără câștig per părinte; 3 război cu rudele; 4 rele ale taților sau fraților; 5 defăimează pe iubit, dar se împacă; 6 pierderea rațiunii, capricios, nervos 7 cina, violență, tăcere; 8 dizolvarea corpului 9 Aritmetica; 10 dacă $ în IV în opoziție, necaz în instanță; dacă i se opune, succes; Folosiți cursuri slabe de protectori; 12 nenorociri în călătoriile pe apă.

caracter tandru, mângâietor, grijuliu, bine privit ; 2 câștig pe schimb ; 3 ajutor și sprijin din partea părinților; 4 sperante de varsta inaintata fara griji; 5 biruință în dragoste, în primejdie fiind mântuit de un slujitor;

85
¥ V
A cquisitio

6 febra pernicioasa si daca cfen # sau ® in *V* in opozitie, vindeca; 7 victoria asupra dușmanilor, libertatea în căsătorie; încă 8 9-8 ani de viață; 9 Istorie naturală; 10 hotărâri judecătorești; 11 donații; 12 dulce moarte.

86

1 înzestrat cu toate darurile naturii, rezonabil; 2 câștig pe com merce ; 3 veselie în societatea bună; 4 contract de cumpărare fericit; 5 Sance, companie veselă; 6 hidropizie, umflare, colici: 3 %

bucură-... sau
Dobândirea

în cure de opoziție; 7 fericire în război, dragoste în căsătorie; re 22 de ani de viață; 9 Fizică experimentală; 10 speranță de avansare; Gloria ocrotitorilor; 12 necazuri pe femeie.

1 nervi fini intinsi, dragoste de ordine, suport de buzunar; 2 victorii per

- '
0 ©
Fortuna
m l nici

economia; 3 bucuria de renume general; 4 achiziţia de capitală și câmpuri; 5 dragoste curată și sinceră , slujitori buni; 6 boli ale urechii și dacă C? este opus, surd; 7 linişte în gospodărie şi cu dușmanii lui; 8 varsta 80 ani; 9 operațiuni miniere; 10 succese-site-ul cazului; 11 bunăvoință; 12 siguranta.

1 neliniştit, inconstant, batjocoritor, vorbăreț; 2 pierderi în jocuri de noroc și tranzacționare-

?
Vraja volatilis
și

Acest; 3 falsitatea părinților; 4 moștenire de la o bătrână; 5 litere de dragoste ; 6 pierderea memoriei; 7 căsătorie cu dispută; 8 din nou 17 ani de viață; 9 Browser; 10 scrisori nobiliare; 11 scrisori de la prieteni protectori 12 evenimente neplăcute.

.1 temperament prost, urâțenie, umor prost 2 pierdere în case; 3 răzbunarea părintească; 4 pierderea unui proces ; 5 tradare de $ — amant sau servitori; 6 scorbut și putrezire în gură; 7

Conjuncție de topografie,

demoni în gospodărie, vrăjmășie; 8 durată scurtă; 9 Geografie, cosmografie; 10 eșecul afacerilor; 11 defavorizare; 12 reproșuri, reputație proastă, rușine.

90
91
? 8
Alatus volatilis

1 nervi fine, dar relaxat, nobil, conciliant; 2 mic profit repetat; 3 nepăsare indiferentă a părinților; 4 răceala celor mari; 5 dragoste călduță, slujitori leneși, copii zbuciumați; 6 răni la cap, căderea părului; 7 căsătorie rece și sterilă; 8 pericol de moarte și dacă în El salvează 9 Poliție; 10 prevenirea unei petiții; 11 calomnie 12 persecutie.

92
5 X
Career Impedi-mentum

1 temperament melancolic, corp slab, leneș; 2 pierdere sigură; 3 ha în familie; 4 procese pentru moștenire; 5 frângeri de inimă în dragoste; 6 cheaguri de sânge; 7 urmărirea de către dușmani, scăpare; 8 Apoplexie; 9 comori subterane; 10 obstacole în operare; 11 necazuri bisericești; 12 închisoare, înmormântare.

QO
'
? —
Conjunct™

1 corp armonic, orator, iubitor de ordine; 2 câștiguri în joc și în comerț; 3 dispute cu frații și surorile; EL bogată moștenire; 5 inconstanță în dragoste, slujitori necredincioși; 6 boala toracică; 7 căsătorie liniștită, ordine și pace; încă 8 12 ani de viață; 9 Politică ; 10 dificultate de avansare; 11 beneficii; 12 pericol de apă.

1 temperament sanguin, usor, lipsit de griji; 2 sărăcie, lipsă; 3 disprețul în rudenie; 4 separarea de tată, mamă; 5 insultă a iubitului, pierderea copiilor dacă jî în XI; 6 ftizie; 7 în căsătorie de convenienţă-

Amisiunea

; 8 decesul pacientului din lipsa medicului; 9 Apoticar; 10 mulțumiri instanței; El dă femei; 12 răni.

95
5 X
Career Impedimentum

1. nervi grosolari, insensibili 2 pierdere la pierdere până la ruinare; 3 falsitatea părinților 4 procesul de pierdere a moștenirii; 5 tristețea îndrăgostiților, concepție, un fiu; 6 scorbut și putreziciune a simțurilor; 7 insulte și dezonoare; 8 boală lungă urmată de înmormântare; 9 Metalurgie, alchimie; 10 rușine la tribunal; 11 abandonarea prietenilor; 12 brațe și picioare rupte.

96
d* "P
Ruber Nocens Venator

1 furios, violent, însetat de sânge; 2 fericire în jocuri de noroc, dorință de a câștiga; 3 reclamatii de la parinti; 4 pedeapsă de la superiori; 5 îndrăzneț, imoral, concepție; 6 boli contagioase; 7 vătămare în litigiu, gospodărie zgomotoasă; 8 au murit din cauza rănilor; 9 Cunoașterea cailor; 10 avansare pentru vitejie dacă este în IV; 11 favoarea femeilor; 12 brigandaj.

97

1 personaj: treaz, drăguț, vesel, muzical; 2 pierderi în bani și îmbrăcăminte; 3 trădarea părinților vicleni; 4 hoți în casă; 5 copii voluptuoși, gay; 6 diaree; încă 7 16 ani de viață; 8 Medicină; 9 sprijinit de femei; 10 încredere în femei; 11 pierdere prin furt; 12 pierderea onoarei.

Amissio

„o pierdere

1 inconstant, subiect rău, mincinos, amăgitor, nerecunoscător; 2 inevitabil; 3 aversiunea la părinte; 4 superiori protejati; 5 ? ® scrisori de dragoste, scrisori de schimb, știri de la prieteni; 6 pierderea vorbirii-

■*Albus Epistola* la

the, răgușeală; 7 relele dușmanilor, neîncrederea în căsătorie; 8 pericol de moarte ; 9 alchimie; 10 calomnie în rândul superiorilor; 11 înnegrit protectorii lui; 12 vol.

Alatus volatilă

1 blând, benefic; 2 câștig moderat; 3 raceala parintilor; 4 câștigarea unui proces; 5 agreabil în dragoste, servitori grijulii; 6 paralizie nervoasa V; 7 indiferență în căsătorie, dușman al aceleiași forțe; inca 8 - re 18 ani de viață; 9 chimist victorios, îmbunătățirea metalelor, a secretelor; 10 favoarea celor mari; 11 cadouri de protectori ; 12 siguranta.

APENDICE

CAPITOLUL XVI

BIBLIOGRAFIE

Pentru a completa lucrarea postumă a lui Papus, am simțit necesar să adăugăm această bibliografie, sperând că această lucrare, căreia ne-am pus toată grija, va fi bine primită de toți cei interesați de Știința numerelor.

PAUL CHACORNAC.

ANONIM

Enigma curiosum arithmeticum, derivată din numele cabalistic al vieții. Compus de Casa Oesterreich. S. 1., 1707, foaie folio, în versuri.

Claviculele rabinului Salomon, traduse exact din textul ebraic în franceză. Manuscrisul secolului al XVIII-lea (bibl. Arsenal, 2346).

Dicționar enciclopedic de distracții matematice și fizice. Paris, 1792, în-4°, și un cah. de pl.

Explicarea utilității cifrelor romane. Paris, Jean de Poix, 1652, în-12.

Armonii comparative de sunete și culori. Bordeaux, 1861, broşat. in-4o, pl.

Magie naturală (The) sau amestec distractiv, care conține secrete minunate și trucuri plăcute. Paris, 1715, în-12.

Manualul vrăjitorilor (Aritmetica sau amuzantul. Paris, 1801, in-12 (pătrate magice); Paris, 1802.

Miscelarie filozofico-matematică Societatis privat® Taurinensis. August® Taurinorum, 1759-1773, 5 v. în-4°.

Numărul (Cele) șase sute șaizeci și șase și numele lui Antihrist. Londra, 1874, în-8°.

Matematică rară sau o colecție de tratate de matematică și subiecte legate de ele, din manuscrise antice nepublicate, editată de JAMES ORCHARD HALLIWELL. Londra, 1839, in-8°, 1841.

Știința (The) of Numbers. Paris, Setier, 1827.

Știința numerelor a fost dezvăluită în favoarea acționarilor la loterie. Paris, 1793, în-12.

Septenar (The), sau lauda numărului șapte de la apostolul Gheorghe către personajul său foarte virtuos și docil George de Maubuisson, unic patron. Paris, Lenocier, 1585, in-8°.

A șasea esență (Cea) diabolică și potențială, atrasă de un nou mod de alambic, urmând preceptele magiei sfinte și invocarea demonilor. Paris, 1595, in-8°.

Veritable (Le) oracle du destin, suivi de consultations particulieres établies d'apres la science des nombres ; par le Comte (C AGLIOSTRO) (sic), Paris.. Guyot, 1896, in-12.

ABARTIAGUE (L. d'). Essai sur les proprietes des puissances des nombres. Biarritz, 1897, broch. în-8°.

ABRA MELIN MAGUL. Cartea Magiei Sacre, așa cum a fost livrată de Avraam Juif fiului său Lameh d.Hr. 1458. Tradusă din originalul ebraic în franceză și acum redată în engleză. Note și pătrate magice de litere de LS MAC GREGOR MATHERS. Londra, l 900 in-4°.

ADAMS (Karem). numerologie. La zi. O cheie a soartei tale. Londra, S. d., în-8°.

AHMAD (M. Lă. Sound and Number. The law of Destiny and Design. London, sd, in-8°.

- Numele și numerele lor. Id., id. în-8°.
- Numele creștine și valorile lor. Id., id., în-8°.

ALANDER (Hristos) resp. Gust. POLVIANDER. Despre magia numerelor. Acestea, *Abo,* 1703, in-8°.

ALBERT (G.). The Platonic Zalh... Viena, 1896, in-8°.

ALBERTI (G.-A.). J. Jocuri cu numere făcute arcane (?). Bologna, 1747, in-8°, planuri ht

ALEXEJEFF Despre dezvoltarea principiilor aritmologiei înalte. Nimic nu este mai serios în natură și în lumea spiritelor, 1904, în-8°.

ALFEGAS. Introducere în misterele lui Mathese. Câteva secrete ale numărului 36. Paris, Le Voile d'Isis, aprilie, iunie și septembrie. 1913.

- Cheile lui Mathese. Id., id., janv., martie, iulie 1914.
- Simbolismul peștelui. Paris, Chacornac, 1913, in-8°, grav.

ALLENDY (Dr B.). Numărul. Paris, Revue de l'Epoque, mai 1921.

- Simbolismul numerelor. test aritmetic-mozofie. Paris, Chacornac, 1921, in-8°.

ALTAIR. Numărul. Paris, Mysteria, aprilie 1913.

MIGUDALE. Noi elemente de geometrie. Paris-Haga, 1670, în- (pătrate magice).

ARBOIS DE JUBAINVILLE (H. d')., Curs de literatură celtică volumul VI. Paris, 1894, in-8° (Numerele dintre celți.)

ARNOUX. Eseuri despre psihologie pozitivă și metafizică . Aritmetică grafică. Paris, 1894-1905, 3 vol. în-8°.
ASHMAD (Șeicul Haheeb). Misterele sunetului și numărului. Londra, 1903, in-8°, a 2-a edn. Londra, S. d., în-8°.
AUBER (Canon). Istoria și teoria simbolismului religios. Paris, 1884, or. 1, p. 97-155.
AZBEL Le Beau et sa loi. Paris, 1899, in-8°.
- Legea distanțelor și a armoniilor plane croitor. Paris, 1903, in-8°.
BAADER (Pr. von). Despre Urtern, să-i scriu contelui A. von Stourdza. Munchen, 1816, in-8°.
BAHR. Simbolismul cultului mozaic. Heidelberg, 1837, or. 1, p. 119-208.
BALDUS (Cam). Despre metoda cunoașterii caracterului și calităților scriitorului din scrisoarea pe care o trimite. Bonn, 1664, în-4°.
BALET (L. Dow). Succes prin vibrație. Londra, S. d., în-8°.
- Ziua Înțelepciunii după număr vibratie. Id., id., in-8°.
- Filosofia numărului. Tonurile lor și Culori. Id., id., in-8°.
- Simfonia naturii sau Lecții în număr Vibrație. Id., id., in-8°.
- Număr Vibrație în întrebare și răspunsuri. Id., id., in-8°.
BALZAC (H. de). Louis Lambert. Paris, 1832, in-8°; număr. edita.
- Seraphita. Paris, 1832, in-8°; număr. edita.
BARADUC (Dr.). Vibrațiile vitalității-tu om. Paris, 1904, gr. în-8°.
BARLET (F. Ch.). Numerele. Paris, Mysteria, decembrie 1913.
BARTHELEMY (JJ). Călătoria tânărului Anarhasis în Grecia. Paris, 1830, 5 voi. in-8° (volum 111).
BASCHET (CI.-G.). Probleme plăcute și încântătoare care se fac după numere etc. Lyon, 1612, in-8°; id., 1624, in-8°; ed. recenzie și aug. de A. Labosne. Paris, 1874, in-8°.
BELOT (Jean). The (Lucrări care conţin... ştiinţele steganografice, pauline, armadelle și lullisti.... etc. Liege, 1649, in-12 (pl.).
BENLOEW (Louis). Cercetări privind originea numelor iafetice și semitice. Paris, 1862, in-8°.
BERTET (A.). Apocalipsa Fericitului Ioan. Paris, 1861, in-8°.
BOETIUS (Severian). Despre instituția aritmeticii. Augsburg, 1488, în41.
- Aritmetică discretă, cu două cărți adăugate. Comentariu la aplicarea mistică a numerelor etc. Paris, 1521, folio. (smochin.).
BONGUS (Petru). Mystic®, o carte a semnificațiilor numerelor. Bergomi, Ventura, 1585, 2 părţi în 1 vol., in-folio.
- Tainele numerelor. O lucrare în care un minunat...
Arithmetic® Pythagoras—L este dovedit a fi în acord cu numerele paginilor divine®. Bergamo, 1599, in-8° ; Luteti®, 1618, in- 4°.
- Despre semnificația numărului cuaternar nu. Venice®, Hugolinus, 1585, in-8.
BONNEL (JB). Imaginația în științele exacte. Tours, 1890, in-8°, frontisp.
BOSMAN (Leon). Semnificația și filosofia numerelor. Londra, sd in-8°.
BRETEAU (Doamna) Joc de masă mare. Practicile secrete ale domnișoarei Lenormand. Paris, 1845, în-12.
BRITT (Ernest). Lira lui Apollo cu preludiu de F. Warrain. Paris, 1931, gr. în-8°.
BRUCK (Robert). Manifestul Magnetismului Globului și al Umanității. Bruxelles, 1866, gr. în-8°.
- Electricitatea sau magnetismul globului terestru. Bruxelles, 1851-1858, 3 vol. gr. în-8°.
- Omenirea, dezvoltarea ei, durata ei. Bruxelles, 1864, 2 voi. gr. în-8°.
- Studiu despre fizica Globului. Bruxelles, 1869, gr. în-8°.
- Originea stelelor căzătoare. Bruxelles, 1868, gr. în-8°.
BUKATY (A.). Deducerea și demonstrarea celor trei legi primordiale ale congruenței numerelor constituind cea de-a treia lege a algoritmilor dată de H. Wronski. Paris, 1873, broșat. în-8°.
BUTTE (Wilh.). Prolegomene la aritmetica vieții umane Paris, 1812, in- 8°, pl. și tab.
CAHEN (E.). Teoria numerelor. T. 1: primul binar: t. II; al doilea grad binar. Paris, 19 1914-1924, 2 vol. gr. în-8°.
CAMPBELL (FI.). Zilele tale sunt numărate. Londra, sd, in-8°.
CARAMUEL (JO.). Mathesis vetus et nova. Campani®, 1670, 2 voi. in-fol.
CARDAN (Hierosme). Cărțile intitulate Subtilitate și Invenții subtile, împreună cu cauzele și motivele oculte ale acestora. Transl. din latină în franceză de B. Leblanc. Paris, 1642, in-8°.
CARVALLO (Jules). Teoria numerelor perfecte. Paris, 1883, broșat. în-8°.
CASLANT (E.). Numerele ritmice. Paris, Noile orizonturi ale științei, iulie 1905-iulie. -august-sept. -octombrie 1908.
- Perspective în teoria numerelor. Paris, Vălul lui Isis, iunie 1921.
CASTEL (Tatăl). Matematică universală-THE. Paris, 1728, in-4°.
CAZALAS (General E.). Patratele magice la gradul n. Seria numerică de G. Tarry. Cu o prezentare istorică a unei bibliografii a figurilor magice. Paris, 1934, in-8°, portr. iar fig.
CHAIGNET. Pitagora și filosofia pitagoreică. Paris, 1873, 2 v. în-12.
CAPELĂ (F.). Numărul 77... articol dedicat celor curioși de Cabală. Paris, Revue Spirite, 1895, p. 296.
- Originea geometrică a sistemelor de numerotare zecimală și duozecimală. Saint-Elienne, 1895.
CIULIN. Rezolvarea geometrică a celebrei probleme a Quadraturii cercului sau rectificarea ei, extrasă dintr-o ecuație nedefinită de gradul al treilea, care este ea însăși doar un caz particular de egalitate a acestuia din urmă. Paris, 1746, în 81, pl.
CHARENCEY (De la). Orașele Votanides, valoarea simbolică a numerelor... în Noua Spanie. Louvain, 1885, în-8°.
CHEASLEY (CI. W.). Numerologia, aplicarea sa practică în viață. Londra, 1923, în-12.
CHEIRO. Cartea numerelor (Sistemul Fadic). Londra, sd, în-4°.
CHEVKY (Hassan). Revelația astronomică rezolvând dificultățile creației. Paris, Chacornac, 1902, broșat. în-8°.
CHRISTESTO (Ștefan). Concepții geometrice

ale spațiului tridimensional. Demonstrarea axiomelor lui Euclid. Paris, 1923, in-8°.
CREȘTIN (P.). Istoria magiei, lumea supranaturală și soarta prin timp și popoare. Paris, sd, gr. in-8° (pl.).
CREȘTIN (P). Omul Roșu din Tuileries. Paris, 1863, în-12.
CLARKE (Eu). Disertație despre Dragon, fiară și fals profet al acestei Apocalipse, în care numărul 666 este explicat satisfăcător. Londra, 1844, în-8°.
CLICHTOVEUS (Jod.). Din mystica number rum înseamnă opusculum. Parisis, 1513, in-4°.
COLENNE Sistemul octaval Paris, 1845.
COMBARIEU (Jules). Muzică și Magie. Paris, 1909, in-4°.
CORNAY (Dr JE). Memorie despre viața țesuturilor la specia umană și expunerea anatomiei comparate în numere. Paris, 1861, în-12.
CORNEILLE-AGRIPPA. Opera omnia. Lyon, Beringos fratres, 1531, 3 vol.
- Filosofia ocultă sau *magia Have,* 1727, 2 voi. in-8°; Paris, Chacornac, 1910-1911, 2 vol. în-8°.
COASTĂ (L. de). Superstiție și numere fatidice. Paris, 1907, în-16.
CROEGAERTS (J. Ed.). Tratament complet al tonalității. Anvers, 1881, gr. în-8°.
CRUSIUS (CA). Adevărata semnificație a numelor Tetragramaton. Leipzi®, 1758, in-4°.
VĂRUL (E.). Eseu despre psihologia aplicată la științele matematice. Nisa, 1878, in-8°.
DANTZIG (Tobias). Numărul, limbajul științei, trad. De colonelul G. Gros. Paris, 1934, in-8°.
DAVID (Thom.). Numărul și numele fiarelor apocaliptice. Londra, 1848, în-8°.
DAVIS (JT). Culoare, sunet, formă și număr. Londra, sd in-8°.
DECRESPE (M.). Din simbolismul așa-numitelor cifre arabe. Paris, L'Initiation oct. 1895.
DELACROIX. Știința Artelor. Tratat de arhitectură. Besançon, 1869, in-8°.
DELEZINIER (Dr.). Numerele. Paris, Inițierea, or. 14, p. 258.
- Numerele. Paris, Vălul lui Isis, nr. 4, 23 septembrie 1891.
- Numerele mai mari decât infinitul și teorema lui Canter. Paris, L'initiation, publicat în 1892.
- Studii de ezoterism matematic. Testul de teoria simplă a unor fenomene electrice, ca bază pentru măsurarea efectelor de transformare a Od. Paris, 1892, broșat. în-8°.
DESBARROLLES. Tainele Mâinii. Paris, 1860, în-12.
DESCHAMPS (J.). Despre metoda lui Eratostene. Paris, 1897, broșat. în-8°.
DESSOYE (J. 13. J.). Aritmetica contabilității universale. Paris, 1860, in-4°.
- Algebra contabilității universale. Id., 1862, în-4°.
- Absolutul într-un principiu și o revoluție într-o singură cifră sau magie numerică. l d. , 1863, în-8°.
- Dovada directă a celor patru reguli sau generalizare absolută. Id., 1864.
- Aspectul pozitiv al rațiunii umane. Id., 1866, în-12.
- Embriologia metodică a înțelegerii a minții umane bazată pe puterea - Numerelor. Prospectul specimenului. Paris, 1857, în-12.
DRONIOU (JH). Cheia științei sau busola sufletului în călătoria vieții. Brest, 1840, in-8°, tabl.
DRUMM0ND Psihologia și predarea numărului. Londra, sd, in-8°.
Din CHENTEAU (T ...). Hartă filozofică și matematică dedicată Alteței Sale Regale Ducele Ch. din Lorraine și Bar. *Bruxelles și Paris,* 1778, 3 pl., quarto sun.
DUPUIS (Jean). numărul geometric al lui Platon; noua interpretare. Paris, 1881, in-8°, a doua interpretare. Paris, 1882, broșat. în-8°.
DUTOIT-MEMBRINI. - Filosofia Divină, aplicată la lumina naturală- e , magic, astral, supranatural, ceresc și divin. Lausanne, 1793, 3 vol. în-8°.
ECKARTSHAUSEN (din). Aproape de Magic. München, 1792, 4 voi. in-8° (al 41-lea vol. conține: Număr magic, traducere franceză. Paris, L'Initiation, sept. 1903 până în aprilie 1907).
- Clarificări asupra științei ascunse a filozofia și misterele naturii. Trad. Ediția franceză a primului volum de Baron d'ORBET, p. 1. (Marsilia), 1806, in-8° (frontispiciu).
- Numerologia naturii sau: Natura plătește și vorbește, care sunt numerele tale, care sunt cuvintele tale? O cheie a hieroglifelor naturii. Leipzig, 1791, in-8°.
- Probascologie sau parte practică a Teoria numerelor în natură. Leipzig, 1795, in-8°. Față. et grav,
ECKSTEIN (baronul d'). Le Catholique. Paris, 1830, 16 vol. în-8°.
ELIFA LEVI. Dogme et Rituel de la Haute Magie. Paris, Germer-Bailliere, 1856, 2 vol. in-8° ; Ediția a 21-a aug. Id., id., 1861 id. Alcan, 1903; id., Chacornac, 1930.
- La Clef des Grands Mysteres, Paris, Bailliere, 1861 : Alcan. 1897.
- Istoria magiei - Paris, Bailliere, 1860 ; id., Alcan, 1903.
- Cartea splendorilor etc. Paris, Chamuel, 1894 in-8°.
- Elementele Cabalei. Paris, Inițierea, t. 9, p. 193 t. 10, pp. 303 și 385.
- Curs de Filosofie Ocultă. Scrisori către baronul Spedalieri. T. I și II Paris, Chacornac, 1932-1933, 2 vol. în-8°.
ELLIS (Robert). Despre cifrele ca semne ale unității primordiale între omenire. Londra, 1873, în-8°.
ELY STAR (Dr). Tainele Ființei. Paris, 1902, gr. în-8°.
- Tainele Cuvântului. Id., 1908, gr. in-8°, pl. in negru si color.
ETCHEGOYEN. A Unite sau vederi de ansamblu filosofice asupra identității științei matematice, a gramaticii generale și a religiei creștine. Paris, 1836, 1839-1849, 4 vol. în-8°.
EUCLIDE. Cele cincisprezece cărți ale Elementelor lui Euclid, tratat. din latină în franceză, de D. HENRION. Rouen, 1649, in-8°.
EULER. A numerelor amicale, p. 23 și urm., vol. 2. Broșuri cu diverse subiecte. Berlin, 1746, in-4°.
FABRE (JH). Arithmos (Numele). Paris, 1933, broch. gr. în-8°.

FABRE D'OLIVET. Versurile lui Pitagora. Paris, 1813, in-8°. Id.. 1908; id., 1923; id., l932.
- Limba ebraică restaurată. Paris, 1815, 2 -,-ci. in-4° ; id., 1905; id., 1928.
FAULHABER (Iov.). Figurative number, sive arithmetica analytica arte mirabili inaudita nova constans, SI, 1614, in- 4°.
FAX (AM) Numere misterioase și în special numărul trei. Paris, 1850, în-12.
FILACHOU (I). Perspective fundamentale în filozofia matematică. Montpellier, 1860, în-8°.
FLEURY (PH). Calculul infinitezimal se bazează pe principii raționale și precede . a teoriei matematice a infinitului . Marsilia, 1879, gr. în-8°.
FOUCHER. Geometrie metafizică. Paris, 1758, in-8°.
FOURREY (E.). Recreări aritmetice. Paris, 1904, in-8°, fig.
FRANLAC. Mâna (Fatima. O cheie pentru Cabala orientală. Paris, L'Initiation, iunie 1902.
FREVAL (G. de). Eseuri metafisicomatematice despre rezolvarea unor probleme importante care sunt încă de rezolvat Amsterdam, 1764, în-8°.
FROLOW (M.). Problema lui Euler și pătratele magice. Sankt Petersburg, 1884. 2 broch. in-8°, inclusiv un atlas.
- Pătratele magice. Paris, Gauthier- 1886, în-8°.
FULCO (Th.). Ludus geometric. Londini, 1578, in-4°.
GADOT (Ad.). Unitățile de forță zecimală - determinate în natură într-o manieră fizică experimentală. Paris, sd, gr. în-8°.
GAUSS (C.-Fr.). Arithmetic Disquisitions, Lispsi®, 1801, in-4°.
- Cercetare aritmetică, tract. (germanul) de POULLET-DELISLE. Paris, 1807, in-4°; id., 1910.
GAY (L.). Matematica chimistului. Paris, s. aici, gr. în-8°.
GAYVALLET (P.). Unitate, atracție, progres. Paris, 1900, în-12.
GEE. Numerele primitive. Washington, 1900, în-8°.
GENTIL (M.). Zestrea platoniciană a ideii numerice a aristotelicului. Pisa, 1930, in-8°.
GHYKA (Matila C.). Raportul de aur.] Rituri și ritmuri pitagorice în dezvoltarea civilizației occidentale. Paris, s. ci., 2 vol., gr. în-8°.
- Estetica proporţiilor în artă și în natură. Paris, S. ci., in-8°.
GIBSON (WB). Știința numerologiei. Ce înseamnă numerele pentru von, Londra, sd, în-8°.
GODBOLE (Krishna Shastri). Stele și numere. Paris, L'Initiation, iunie 1897.
GOSSELIN (Guill.). Din Arta Magnifica a Ocultei, Part numerorum, care este zicala Marelui si Prea Milostiv. Porisiis, 1577, in- 8°.
GOUILLT. Treisprezece și șapte Nisa, Bull. Soc. Et. Psych., 1913.
VERDE (H.-S.). Numărul 777. Londra, The Theosophist, 1909, nr. 9, p. 326.
GREMILHET Aplicarea aritmeticii la algebră, precedată de expunerea analitică a unei noi metode, numite factori pătrați. Paris, 1858, in-8°.
GROSSCHEDE (J. 13.). Oraţia disciplinelor matematice. Copenhaga, 1610, in-fol.
GUAITA (Sf. de). În pragul Misterului. Paris, 1891, 1:11-8-; a 2-a ed. august, id., 1895.

BĂIAT (PG). O teorie complet nouă a numerelor pare și impare, a cărei cunoaștere este esențială pentru toată lumea. Paris. 1878, în-8°.
GUYOT. Noi recreații în fizică și matematică. Paris, 17-12, 4 vol. in-8° ; id., 1786, 3 voi.
HAGELGANS (Joh.-Georg.). Sphmra infernalis mystica, adică roata păianjen infernală, în care taina răului, căderea lui Lucifer... numerele secrete ale Sfintei Scripturi arătând spre aceasta, rezolvate din arta numărării și măsurării și arătate în numărul 666 etc. Francf., 17,10, in-8°.
HAPI. Codul credinciosului. Paris, L'Initialion, janv. 1904.
HEILBRONNER (J.-C.). Historia matheseos univers®. Lipsi®, 1742, in-4°.
HELLENBACH (baronul Laz. Von). Magia numerelor ca bază a întregii diversități și a destinului aparent. Viena, 1882, gr. in-8°; 2, ed., 1898.
HENRY (Charles). Raport estetic care permite analiza estetica si rectificarea oricarei forme, cu note si tabele. Paris, 1887.
- Roata de culori care arată toate complemente și toate armoniile de culoare cu o introducere în teoria generală a contrastului, ritmului și măsurării. Paris, 1888, în-16.
PIRBĂ (Noelle). Numărul. Paris, Inițierea, or. 41, p. 264.
HOGENRAAD (Clio). Nume și numere. Puterea și semnificația lor. Londra, sd, in-8°.
HULISCH (Joh. A.). Magia fiscală în fața vieții umane. Leipzig, 1924, in-8°.
HUTTON (cap.). Recreere în matematică și filozofie naturală; care conțin disertații amuzante și întrebări referitoare la o varietate de subiecte. Londra, 1814, 4 vol. in-8°, fig.
IGURBIDE (JOS. J.). Natura armonică a spațiului. Barcelona, 1902, în-8°.
IACOB (PL). Curiozități ale științelor oculte. Paris, 1862, în-12.
JACOMY-REGNIER, Istoria numerelor și numerației mecanice. Paris, 1855, in-8°.
BACKGAMON. Modul simbolic de exprimare a numerelor folosit de indieni, tibetani și javanezi, n. 1. 11. ci., in-8°, gr. scândură.
JOUVIN. Rezolvarea și clarificarea unor propoziții matematice, printre altele Duplicarea cubului și cuadratura cercului. Paris, 1658, in-4°, pl.
JOUX (Piatra de). Scurtă expunere a valorii simbolice a numerelor. Paris, L'Initiation, septembrie 1905.
KEPLER. Prodromus dissertationum cosmographicarum. Francf., 1621 (p. 36, despre originea numerelor nobiliare). Tubing®, 1596, in-4°.
KE RVILER. Măsurătorile lungimii și numerele sacre în rândul constructorilor de monumente megalitice. Paris.
- Bachet de Meziriac. Studiul vieții lui și a lui scrieri. Paris, 1880, in-8°.
KIRCHER (A.). Ars Magna Lucis și Ombr®. Rom®, 1645, in-fol.
- (Oedip ^gyptiacus, hoc est universalis hieroglyphic doctrine® instauratio, 1652-

1653, 4 vol. info.
- Aritmologia, rezultatul numărului de abdite mister. Roma, 1663, in-4°.
- Din Cabala sarazină și ismaelită sau, aceasta care este acelaşi lucru: din filozofia hieroglifică și superstiţioasă a arabilor şi turcilor. Transl. din latină pentru prima dată în franceză de Jean TABRIS, Paris, Chacornac, 1895, în-8°.

KOZMINZKY (Dr Is.). Numerele, magia și misterul lor. Londra, sd, in-8°.

KRAITCHIK. Matematica jocurilor sau recreațiilor matematice. Paris, sd, gr. în-8°.

LACURIA (P.-F.-G.) Armoniile ființei exprimate prin numere. Paris, 1847, in-8°; nou ed., Paris, Chacornac, 1899, 2 voi. în-8°.

LAFONT (Ant.). Viermele strălucitor. Adevăratul principiu al mișcării invizibilului și vizibilului. Paris, 1824, in-8°.

LAGRANGE (CIL). Matematica istoriei (Geometrie și cinematică). legile lui Bruck. Cronologia geodezică a Bibliei. Bruxelles, 1900, gr. in-8°, fig. și tab.
- Despre concordanța care există între legea istorică-
Torica lui Bruck, cronologia Bibliei și cea a Marii Piramide a lui Keops, cu o nouă interpretare a planului profetic al Apocalipsei. Bruxelles, 1895, in-8°.

LAGRESILLE (11.). Metafizica matematica. Eseu despre funcțiile metafizice, morfologia sufletului. Paris, 1878, în-12.

LATZ (G.). Filosofia numerelor numerele ca arcane (utilitate, binar, ternar, cuaternar, quinar, senar,
- a culorilor arcane), s. I., 1903, în-12 (extrage).

LAUGEL (Auguste). Problemele naturii. Paris, 1864, în-12.

THE VILLIROUET (Din). Cercetări asupra funcțiilor providențiale ale datelor și numelor în analele tuturor popoarelor. Paris, 1852, in-8°.
- Regele Isus, monarh universal și divin Soarele Umanității, sau istoria considerată dintr-un nou punct de vedere. Rennes, 1873, în-8°.
- vedere

LAWSON (WB). Divinatie numerica. O critică și o demonstrație. Londra, sd, in-8°.

LEBAILLY-GRAINVILLE CITY (Fr.). Principiul Trinității. - Compendiu. Posibilitate. Probabilitate. Dovezi. Adevăr. Paris, 1833, in-4° (fig.).

CARNEA DE VID. Din majoritatea numerelor impare. Paris, sd, in-8°.

LEDOS (E.). Tipuri fizionomice și fenomene psihice asociate (Cap. VI: Numerele, simbolismul lor cu natura). Paris, 1903, in-8°.

LEGENDRE (A. Teoria numerelor, 1798; 1808; Paris, 1830, 2 vol. in-4°.

GINERELE (G. Ch.). Tratat istoric de opinie. Volumul IX. A Cabalei și a numerelor, pp. 206-246. Paris, 1732, în- 12.

NUGĂTORUL. Chemistry of Unity, Studiu comparativ al matematicii cosmice de către știința aritmetică naturală, Caen, 1885, în-8°.

LEMERLE L.). Notă despre operațiile teosofice. Paris, L'initiation, ianuarie 1893.

L'OLLIVIER (Emin.). Metoda lui Platon. Platon îi explică.
- aceleaşi. Prima parte: atomii. Paris, 1883, în-16.

LESETRE. Numerele din Dict. din Biblia lui Vigouroux. Paris, 1906.

L'ESPRIT (A.). Istorie (numerele și treisprezece primele numere din punct de vedere istoric, științific și ocult. Paris, 1893, în-12.

LEURECHON (Jean). Recreere, matematică etc. Pont-à-Mousson, 1626, in-8°.

LINDENBERG (Petr.). Despre noblețea, misterul și eminența numerelor atât în scrierile sacre, cât și în cele etice, cartea întâi. Rost., 1591, in-8°.

LOGOTHETA (Este. Char.). Teologia creștină în cifre. Franc. și Leipzig, 1704, în-4°.

LOUVIER (J.-A.). Cifrul și Cabala în Grethes Faust reprezintă o contribuție clară la noile cercetări Faust. Dresda, FI. Henkler, 1897, in-8°.

LUCAS (E.). Recreeri matematice. Paris, 1882-1883, 2 vol. în-8°.
- O nouă considerație asupra teoriei numere prime și asupra împărțirii geometrice a circumferinței în părți egale. Paris, 1877, broșat. în-8°.

LUCAS (Louis). Noua Medicină, bazată pe principii transcendente ale fizicii și chimiei. Paris, 1862, 2 voi. în-12.
- Noua Chimie. Paris, 1854, în-12.
- Acustica noua. Paris, 1854, în-12.

LULLE (Raymond). Ars Brevis. Rezumat și prescurtare a marii arte. 'radul. pentru - prima dată latină în franceză. Paris, 1901, în 16.

MAACK (Dr. Ferd.). Cadrul magic, în special un element nou, descompune polarizarea ca regulă de bază a tuturor lucrurilor. Sfinxul, t. 17, p. 437.
- Luați valoarea pătraticii magice Polarizare prin chimie. Id., t. 18, p. 361.

MAE Tabele cabalistice aritmetice prin intermediul cărora, indiferent de cererea pe care o facem cu privire la viitor, găsim întotdeauna un răspuns consistent care se referă la întrebarea pusă. Paris, 1742, in-4° obl.

MADROLLE (A.). Voalul este ridicat pe sistemul Lumii, cercetat timp de 600 de ani. Revoluție în știință, demonstrație invincibilă a tuturor tuturor prin puterea simplificată a numerelor. Paris, sd, in-8°.

MADROLLE (A.). Nemaiauzit istorie universală a numerelor de la 13 la 666. Paris, sd, broch. în-8°.

MAGON AL SENEI. Pădurea înaintea destinului. Paris, 1885, broşat. in- 12.

MALFATTI DIN MONTEREGGI0 (Jean). Studiază pe Mathese. Paris, 1849, in-8°.

MALLEMANT (Jean). Marea și faimoasa problemă a pătrarii cercului, rezolvată geometric. Paris, 1686, in- 8°.

MARCHAND (Abate D.). Știința numerelor după tradiția secolelor. Explicația Tabelului lui Pitagore (publicată doar prima parte). Paris, 1897, în-12.

CĂSĂTORIA (A.). Numerarea cu 8 folosită anterior pe tot Pământul, dovedită de Koua a chinezilor, de Biblie, de cărțile lui Hesiod, Homer etc. Paris 1857, in-8° gr. pl.

MARQFROY. Legea echivalentelor și noua teorie a chimiei. Paris, 1897, gr. în-8°.

Sătul (A.). Probleme numerice, care urmează și servesc ca aplicație la „Tripartitul în știința numerelor" a lui Nicolas Chuquet. Paris, 1882, in-4°.
MARTINEZ DE PASQUALLY. Se ocupa de Reintegrarea Fiintelor. Paris, Chacornac, 1899, in-16.
MEERENS (Charles). Predare elementară în calculul muzical și filosofia muzicii. Paris, Bruxelles, sd, in-8°.
MENESTIER (Ch.-Fr.). Filosofia imaginilor enigmatice. Lyon, 1694, in-12.
MEURSIUS (J.). Denarius Pythagoricus. Lugduni, 1641, in-4°.
MICHEL (Louis), DIN FIGANIERES. Trezirea popoarelor. Paris, 1864, in12 (cap. X).
MILLARD (căpitan). Soarta Germaniei. Bruxelles, 1904, in-8°. id., 1918.
MOIGNO (Abatele). Imposibilitatea numărului infinit în prezent. Știința în relația sa cu credința. Paris, 1884, în-12.
MOND (L.). Talks from Beyond the World (Indicator privind virtutea și superstiția numerelor). Draguignan, 1877, broșat. in-8°.
MOREAU din DAMMARTIN. Originea formei caracterelor alfabetice ale tuturor națiunilor, a cheilor chinezești, a hieroglifelor egiptene. Paris, 1839, in-fol. în lungime (tab.).
MORIN (Alcide). Întuneric. Treisprezece nopți urmate de o jumătate de zi de hipnotizare. Dentu, 1860, in-12.
Mușchi (WW). Numerele în detaliu. Londra, The International Psychie Gazette, mai 1921, p. 116.
MOUREY (CV). Adevărata teorie a mărimilor negative și a așa-numitelor mărimi imaginare. Paris, 1861, în-12.
MYDORGE (CI.). Recenzia cărții de recreații matematice (de P. LEU-RECHON). Paris, 1639, in-8°.
NABOD (Val.). Din numărul calculatorului care șterge secțiunile IV. Colon. Agripp., 1556, in-8°.
NASCIAS (din). Despre unele particularități foarte curioase ale sistemului de orbită lunară. Paris, 1904, gr. în-8°.
NEMZETSEG, (Adam). Puterea numerelor în aplicațiile sale la impotența pieței de valori. Paris și Alexandria, 1866, în-12.
NISSA (K art). De la zero la unitate. Paris, L'Initiation, martie 1912.
O'DONNELLY. Matematica reală se luptă cu Piatra Filosofală. Paris, 1855, in-8°.
- Geometrie nouă sau abrevierea lui matematica cerească. Paris, 1856, în- 12.
OLIVER (Pr. George). Triunghiul lui Pitagora sau Știința numerelor. Cu diagrame. Londra, 1875 in-8°.
ONCIACUS (Guill.). Numeralium locorum decas, in omni fere scientiarum genere mysticis referta propositionibus. Lugduni, Car. Pesnot, 1584, in-12.
ORIN (JMH). Planul astral dezvăluit. Studiu cosmogonic religios și cronologic. Paris, Dinan, 1890, in-8°.
OZANAM. Recreeri matematice și fizice. Paris, 1778, 4 voi. în-8°.
PALINGENIUS. Notă despre notația matematică. Paris, La Gnose, aprilie și mai 1910.
- Note despre producerea numerelor. id., id., iunie și iulie-august 1910.
PAPUS. Cheia absolută pentru știința ocultă, Tarotul Boem etc. Paris, Carre, 1889, gr. in-8°; Ed. a II-a, id., Durville, sd gr. în-8°.
- Cabala (tradiția secretă a Occident), rezumat metodic. Paris, Carre, 1892, gr. in-8°Paris, Chacornac, 1903; Anvers, 1930.
PAPUS. Tratat elementar de știință ocultă etc. Paris, Carre, 1888, in-16 id., Ollendorff. 1908, în-8°.
- Tratat metodic de știință ocultă. Paris, Pătrat, 1891, gr. in-8° ed. a 2-a. Paris, S. d., 2 voi. gr. în-8°.
- Tratat elementar de magie practică. Paris, Chamuel, 1893, gr. in-8°; a 2-a ed. Paris, Chacornac, 1906.
- Tratat metodic de magie practică. Paris, Chacornac, 1924, gr. în-8°.
- Tarotul divinatoriu. Paris, Libr. Herm., 1909, în-8°.
- Cartea norocului și a norocului. Paris, Durville, sd, in-12.
- Almanahul norocului, pentru 1905. Paris, Lib. Franceză, 1905, în16.
- L. CI. din Sf. Martin. Paris, Chacornac, 1902, în-12.
- Câteva considerații despre Septenar. Paris, L'Initiation, septembrie 1895.
- Numere pare și numere impare. id., nov. 1.903 .
- Anatomia, fiziologia si psihologia Numerele. Ibid., septembrie 1903.
- Conflictul ruso-japonez și cifre magnetic. Paris, 1904.
PARACELSUS (Theo. 13. V. Hoh.). Opera omnia. Geneva. 1658, 3 voi. info. (T. Il de sigillis planetarum).
- Cele șapte cărți ale arhidoxului magic, text și traducere. opus, precedat de o intro. și o prefață a doctorului MARC HAVEN. Paris 1909, gr. în-8°.
PARAVEY (DE). Eseu despre originea unica si hieroglifica a numerelor si literelor tuturor popoarelor. Paris, 1826, in-8°.
PARISOT (Seb.-Ant.). Despre calculul conjectural sau arta de a raționa despre lucruri viitoare și necunoscute. Paris, 1810, in-4, fig.
PAVIOT (A.). Astralul sunetelor. Paris, S. d., gr. în-8°.
P D. Legile cosmice. Bruxelles, 1867, in- 12.
PERSOANA (Dav.) din Loghlands. Varietăți ale unui studiu de chestiuni rare și excelente, necesare și delicioase pentru tot felul de persoane etc. (Numărul 3 și 7 etc.). Londra, 1635, in-4°.
PIAZZI SMITH (C.). Marea Piramidă a faraonilor prin nume, umanitară de fapt, minunile ei, învățăturile ei. Transl. din engleză de Abbe M OIGNO . Paris, 1875, în-12.
Picus Joan. MIRANDUL^ Concordia care imbina Cabalae dumnezeiesti in cartea sexului. Basil®, S. il., in-4°.
PEHAN (A.). Prezintă semnele de numerotare folosite de toate popoarele orientale, antice și moderne. Paris, Impr. Imper., 1860, in-8°.
PUMNAL. Tratat despre cele nouă pătrate sublime care conțin metode generale... pentru a face cele șapte pătrate planetare și toate celelalte la infinit, prin numere, în tot felul de progresie. Bruxelles, 1704, in-4°.
POTTER DESLAURIERES (L.). O nouă descoperire care îmbrățișează toată

geometria , care dă soluția celor mai mari probleme ale sale și care va împinge înapoi limitele spiritului uman sau identitatea geometrică a cercului și pătratului. Paris, 1804, in-4°.

OLAR (Francis). O interpretare a numărului 666. Oxford, 1642, în-4°.

PORTAR (B.). Pătratul diabolic al lui 9 și derivata acestuia; pătratul satanic al lui 9 (pătratul magic de bază în primele două grade): luat din pătratul magic al lui 3. Alger, Jourdan, 1895, broșat. in-8°; Paris, 1902.

- Pătratul cabalistic de 8, diabolic în ordinul întâi, magic în primele două grade (satanic); soluţie dând în plus opt compartimente satanice: expunere practică. Paris și Alger, 1902, broșat. în-8°.

- Patratul panmagic cu grila modulului 8; expoziție practică. Toulouse și Paris, 1904, broșat. în-8°.

PREMONTVAL (din). Discurs despre utilitatea matematicii. Paris, 1743, în-12.

- Discurs despre natura numărului. Id., 1743, în-12.

PREVOST (Jean). Prima parte a invențiilor subtile și plăcute, care conține mai multe jocuri recreative și trăsături de suplețe. Lyon, 1584, in-8°.

PRĂ (W.). Nașterea coroanei coroanei pe Tonsinn și nașterea primei coroane. Berlin, 1891, in-8°.

PTOLEMEU (Claude). Almagestul. Compunerea matematică. Text greacă și traducere franceză

a stareţului HALMA. Paris, 1813, 2 voi. in-4°; id., 1930.

PUJALS DE LA BASTIDA (Dr Vie.). Filosofia numeraţiei sau Descoperirea unei noi lumi științifice. Barcelona, 1844, în-12.

RABETT (începător). Lateinos, sau singurul nume propriu și de apel al bărbatului. Londra, 1835, în-8°.

RAGON (JM). Ortodoxia masonică urmează masoneria ocultă și inițierea ermetică. Paris, 1853, in-8°.

RAGUSEI (G.), Veneti. Epistole matematice sau despre divinație, cartea a doua. Paris, 1623, in-8°.

RAYNAUD (G.). Numere sacre și semne cruciforme în America de Mijloc precolumbiană. Paris, Revista de istorie a religiilor, voi. 44, p. 235; Paris, 1901, in-8°.

RICHARD (PG). Gama. Introducere în studiul muzicii. Prefaţă de domnul Casadesus. Paris, S. d. în-16.

RIEDERER (JF). Importantul și răul Zalil Drey, în Theologicis, historicis et politicis. Francf., 1732, in-8°.

RIOLLOT. Pătratele magice. Contribuția la studiul lor. Paris, G. Villars, 1907, in-8°, fig.

RIST (Dr A.). Filosofia naturală completă și rudimentele științelor exacte. Paris, 1904, in-8°.

BITT (AP). Din reducerea teosofică. Paris, L'Iniliation, august 1898.

ROBIA (L.). Teoria ideilor și numerelor a lui Platon. Paris, Alcan, 1908, in-8°.

ROHLF (Nie.). Joc artistic sau instrucțiuni, ca pătrat magic de produs. Hamburg, 1742, in-8°.

ROLLOF (Armide). Știința lui Pitagora sau arta de a descoperi numerele și datele pe care trebuie să le cunoști și să le studiezi pentru a fi fericit în viață și numerele pe care trebuie să le aleagă în combinațiile întâmplării pentru a face o avere rapidă etc. Toulouse, 1888, in-8°.

ROSCHER (WH). Studii enneadice... Leipzig, 1909, in-4°.

MINGE ROUSE (W.). Recreări matematice și probleme ale timpurilor antice și moderne. a 2-a ed. franceză... de J. Fitz Patrick. Paris, 1907-1909, 3 vol., pet. in- 8°; Id., 1926-1927.

ROY MELTON (Dr.). Metafizica - numerologiei. Zbor. 1. Ontologia numerelor. Boston, 1934, în-8°.

ROZIER (Dr F.). Calcule. Paris, L'Initiation, august 1898.

RUBIN (S.). Simbolismul numelor în filozofie și misticism de Voelker (în ebraică). Simbolismul numerelor în filosofia și misticismul tuturor popoarelor. Viena, 1896, in-8°.

SABATHIER (RP Esprit). Umbra ideală a Înțelepciunii Universale. Paris, 1679, in-16; id., 1897.

SAGETATOR (Paul-Mart.). Oraţia numărului șapte. Allenburg, 1672, in- 4°.

SFÂNTUL-MARTIN (L. Cl. of). Numerele. (Lucra postumă. Ediție autografată. Paris, 1843, ed. a II-a, 1861, gr. in-8°; ed. a III-a. Paris, Chacornac, 1914, in-8°.

SAINT-YVES D'ALVEYDRE. Brevet de - invenție din 26 iunie 1903. Instrumente de precizie. Greutăți și măsuri. Instrumente matematice, nr. 333-393. - Mijloace de aplicare a regulii muzicale la arhitectură, arte plastice, meșteșuguri și industrii, arte grafice și plastice, mijloace denumite: standard arheometric. Paris, noiembrie 1903, br. gr. în-8°.

- Arheometrul. Cheia tuturor religiilor și a tuturor stiintelor din Antichitate. Reforma sintetică a tuturor artelor contemporane. Paris, 1911, in-4°.

SOLOMON. Întrebări inedite de magie aritmetică poligonală. Stele magice cu 8, 16 și 20 de ramuri și rozete hipermagice. Paris, 1913, broşat. in-8°

ȘLEFUTĂ (CG). Numerologie practică și analiza caracterelor. Londra, S. d., în-8°.

SCHMIDT (J.-J.). Biblischer Mathematiens. Zullichau, 1749, in-8°.

SCHOTTUS (Gasp.). Magie universalis natur® et arte. Bemberg®, 1677, 4 voi. in-4°.

SCHWALLER (R.). Etude sur les Nombres. Paris, 1914, in-8°.

SEDIR. Note sur les numes de nume hebraiques. Paris, L'Initiation, or. 22, p. 11, ianv. 1894.

SEFARIAL. Ghicitoare prin numere. Londra, S. d., în-8°.

- Averea ta în numele tău, de Cabalistic Astrologia, fiind metoda ebraică de divinație prin Puterea sunetului, a numărului și a influențelor planetare. Londra, 1892, în-8°.

SEFARIAL. A manual of Occultism, etc. London, W. Rider, 1910, in-12 (Partea 1, numerologie).

- Kabala numerelor. Londra, 1911, în-8°; Londra, 1920, 2 v. in-8°.

SERĂ (Iosif). Un gânditor din Lyon, un mare

mistic, un Pitagora francez. Lacuria, 1806-1890. Portr. Paris, 1910, in-8°.

SEVANE (marchiz de). Filosofia eliptică a cuvintelor de lucru. Pantanamische Pantanomie, sau funfache Legea universală. Publicat cu textul francez de vizavi; Filosofia eliptică a operantului latent. Pentanomia Legea pentanomică sau universală a cvintuplului. Franc. S.-M., Rommel, 1880, in-8°.

SEXTIUS, filozof pitagoreic. Propoziții, trad. in franceza cu note si variante, precedata de doctrina lui Pitagora si cea a lui Sextius, de contele P. de Lasteyrie. Paris, 1843, în-12.

SHIRVOOD, engleză. Din ludo arithmomachi®. Rom®, 1482, in-4°.

STIFEL (Mich.). O lucrare foarte minunată a lui Saint-Merckl. examinare etli- ch. zalen Danielis și deschiderea Sf. Ioanis, S. 1. Hristos.
Ottendorffer,1553, in-4°, 55 ff.

STOURDZA (Prințul G.). Legile fundamentale ale Universului. Paris, 1891, in-8°.

STUART (S.). Numerele mistice și cronologia ocultă. Benares, Pelerinul, februarie 1914.

TABRIS (Jean). Cabala inițiată. Paris, L'initiation, nr. 10, iulie 1897, p. 46.

TATY. Franklin și numerele. Paris, L'initialion, martie 1908.

TAYLOR (Ioan). Bogăția este numărul celor mai buni, 666, din Cartea Apocalipsei. Londra, 1844, în-8°.

THEONIS din Smirna. a celor care in sunt utile pentru studiul matematicii, expunere, Paris, 1644, in-4°.

- Epilog, numele lui Platon. text grecesc și traducere. a lui J. Dupuis. Paris, Hachette, 1892, gr. în-8°.

THOMAS (Edme). Istoria orașului antic Autun. Ilustrat și adnotat de părintele DEvoucoux. Autun. Paris, 1846, in-4°.

TRANSON (A.). Reflecții asupra evenimentului științific al unei formule publicate de Wronsky în 1812 și demonstrată de M. Cayley în 1873. Paris, 1874, broșat. în-8°.

- Doi slujitori ai lui HRISTOS. Computerul tare din 666. Londra, 1891, in-8°.

TYCHO-BRAHE. Calendar natural perpetuum magicum. S. 1. (Uranienborg), 1582, in-8°.

RAPORT (C.). Instrucțiuni pentru producerea ușoară și corectă a minunatelor pătrate magice. Cu exemple explicative și calcule scurte, precum și 6 tabele magice cu proverbe și 7 tabele cu numere mici. Quedlinburg, 1854, în -8°.

ULIC (J.-C.). Y.-King, Tao-sec, Taote-King și numerotarea. Paris, L'Initiation, or. 37, p. 266, dee. 1897.

UNCIACUS (G.). Numeralium locorum decis... Lugduni, 1584, in-12.

UPJOHN (JA). Numărul a numărat 666. Neenah, Wisconsin, 1882, în-8°.

UTILIZATOR. Dreiheit, ein versuch mythologi-scher Zahlenlehre. Bonn, Muzeul Rhein, 1903.

VAGETIUS (Augustin) și ALB. LA CÂMP. Dissertatio de pari aliisque generibus quadratus magici. Witlemberg, 1695, în-4°.

- Disertație despre pătratul magic impar. Id., 1695, în-4°.

VIGENERE (Blaise de). Traite des Chiffres, ou secretes manieres d'ecrire. Paris, 1587, in-4°.

VILLOT (F.). Originea astronomică a jocului de șah, explicată de calendarul egiptean, sau memorială referitoare la metoda de formare a unei mese care prezintă într-o manieră distinctă, și în cel mai mic număr posibil, toate combinațiile unui număr dat de semne etc. Paris, 1825, in-8°. Cu un gr. fila.

VINCENT (H). Pasaj din tratatul de muzică al lui Aristides Quintillian, referitor la numărul nupțial al lui Platon etc. Roma, 1865, in-4°.

VIOLLE (B.). Tratament complet al pătratelor magice pare și impare, etc., urmat de un tratament al cuburilor magice. Paris, 1837, 2 voi. in-8° si Atlas, in-fol. de 54 Pl.

VIVIANI (V.). Din maximis et minimis geome trica divinatio in quintum conicorum Apollonii perg®i nunc desideratum. Florenti®, 1659, in-fol.

VULLIAUD (Paul). Tradiția pitagoreică. Paris, Discuțiile idealiste, 1914; Id., Vălul lui Isis, 1934.

VURGEI. Pătratarea cercului. Paris, Inițierea, or. 8, p. 425.

- Contribuție la filosofia numerelor. Paris, Inițierea, or. X, p. 331, ianuarie 1891. WALTON (RP). Nume, Date și Numerele. Un sistem de numerologie. Londra, S. d., în-8°.

GARANTIE (pag.). Sinteza concretă. Studiul metafizic al vieții. Paris, 1906, in-8°; id., Chacornac, 1910.

- Modalitati universale. Spaţiu. Paris, 1908, în-8°.

- Gânduri despre sistemul zecimal. Paris, The Voal of Isis, mai 1913.

WEBSTER (Doris) și HOPKINS (MA). Am numărul tău. Londra, sd, in-8°.

WELLING (G. de). Opus mago-cabbalistum et theosophicum, care conține originea, natura, proprietățile și utilizarea sării de sulf și mercur... Francf. și Leipzig, 1760, în-4° (Pl.).

VEST. Expunerea metodelor generale în matematică după Wronski. Paris, 1886, in-4°.

WESTCOTT (Dr. Wynn). Numerele, puterea lor ocultă și virtuțile mistice. Londra, 1890, in-4°; Ediția a 21-a, Londra, 1902, in- 8°; id., 1911.

WILKINS (S.). Magia matematică a minunilor care pot fi realizate prin geometria mecanică. În două cărți. Londra, 1648, in-8°.

WOEPCKE. Notă despre o teorie adăugată de Thabit ben Korrah la aritmetica speculativă a grecilor. Paris, L'Initiation, mai 1903.

LUPII (cap.). Elements matheseos univers®. Geneva, 1694, 4 voi. in-fol.

WRONSKI (Hoene). (Lucrări de matematică. Paris, 1811, 4 voi. gr. în-8°. ; retipărit 1930, cu portret. în fotot.

- Mesianismul sau reforma absolută a cunoașterii uman. Paris, 1847, 3 voi. în-4°.

- nomotetic mesianic. Paris, 1861, în-4°.

- Peremptoi de topire apodictică mesianic- cu adevărat adevărul pe pământ. Paris, 1876, in-4°.

X (colonel). Numerele din Universul manifest. Paris, Annales Theos., trimestrul I, 1908.

X. Notă asupra unui punct al teoriei numerelor. Paris, L'Initiation, nr. 9, iunie 1898.
YVON-VILLARCEAU (M.). Aplicarea teoriei sinusurilor de ordin superior la integrarea ecuațiilor liniare. Paris, 1886, broșat. în-8°.
ZAHN (J.). Specula fizico-matematică. Norimbergre,, 1696, 3 voi. in-fol.
ZITSCHER (H.). Discursuri filozofice. Leipzig, 1910, in-8°.

(1) IACOV . *Schița ermetică a întregului universal.* Cu prefață explicativă a dr. PAPUS. Paris, Chacornac, 1902.

(2) Nu credem că încălcăm discreția pe care PAPUS credea că trebuie să o impună prin dăruire

Iată câteva indicii fără de care documentul publicat ar risca să rămână de neînțeles chiar și pentru studenții calificați a căror muncă nu i-ar fi condus niciodată către geomanție. Într-adevăr, numele găsite în marginea de sub fiecare număr (p. 134-141) indică faptul că acestea sunt figuri folosite în geomanție.

* * * *

Fiecărui număr i se dă semnificația unei figuri atunci când este plasat în fiecare dintre cele 12 *case* ale temei geomantice

_ * _
* *

De asemenea, vom sublinia:

1° că există doar 16 figuri geomantice (și că pot fi doar 16). Tabelul de la pagina 133 dă 18.

2° că în geomanție i se atribuie o planetă „directă" sau „retrogradă" (chiar Soarele și Luna) fiecărei figuri care cu $_{n}$ și $_{o}$ (capul și coada Dragonului, nodurile ascendente și descendente ale Lunii) face 2 x 7 + 2 = 16.

În tabelul de la pagina 133, cele două cifre suplimentare provin din faptul că n și $_{o}$ au fost considerați fiecare direct și retrograd, ceea ce face ca 2 sensuri să fie prea multe (comparativ cu geomanția tradițională).

În plus, figurile geomantice au fost considerate în 5 sensuri diferite, ceea ce înseamnă că fiecare figură se repetă de 5 ori în listă. De remarcat că pentru fiecare dintre aceste 5 grupe semnificațiile generale au puncte de asemănare *(Nota editorului).*